DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

1284

OHAL'de LeMan

10 Ağustos 2016
Çarşamba
Sayı: 2016/31 **4 TL.**
(KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Fetö'cülükten tutuklanan GEZİ'nin romantik(!) valisi HÜSEYİN AVNİ MUTLU'ya GEZİ PARKI eylemleri sırasında attığı meşhur Tweet'i de sorulmuş...

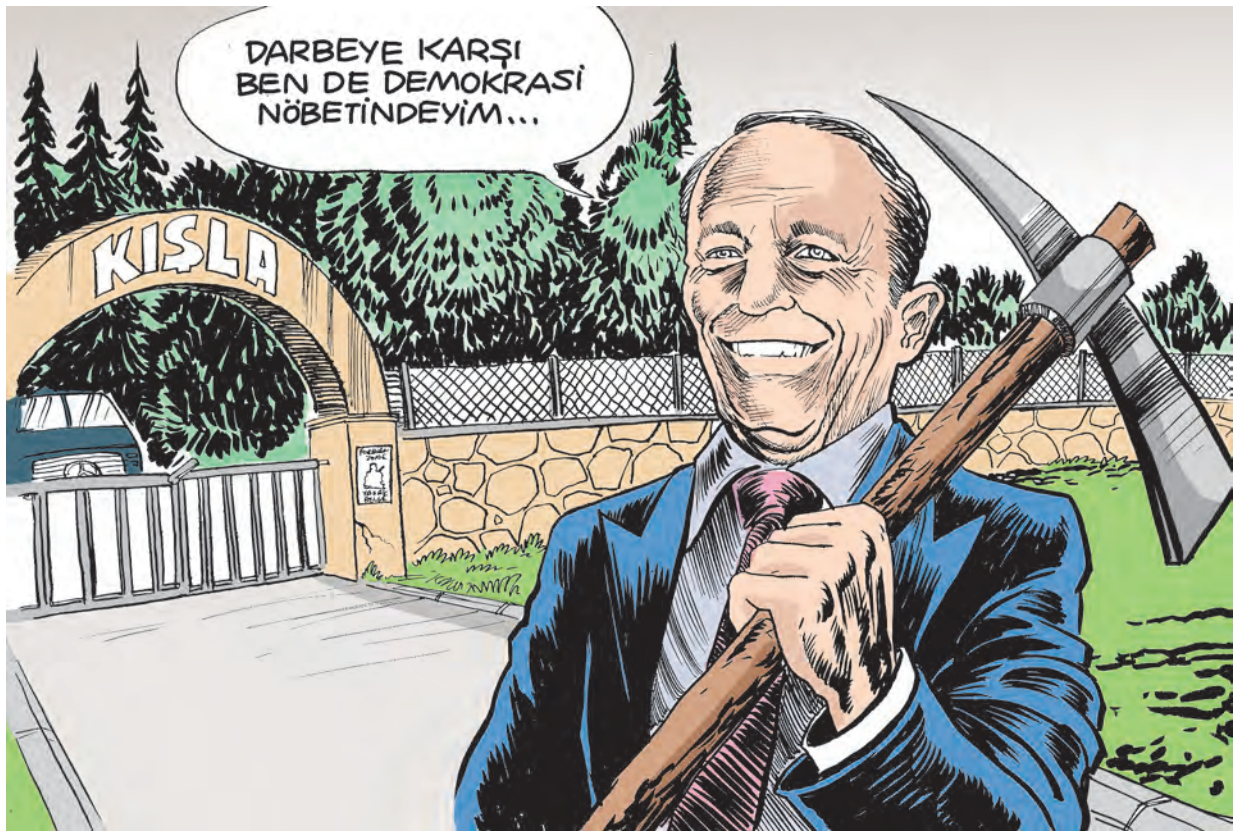

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Erdoğan, “Biz de bu yapıya iyi niyetle destek olduk” itirafında buluntuktan sonra rabbim de milletim de bizi affetsin” dedi.

Darbe fırsatçılığı yapan Ali Ağaoğlu, Levent’teki askeri alanların kendisine verilmesini istedi “Cumhurbaşkanı talimatı versin yarın kazmayı vururum” dedi.

DARBE DÖNEMLERİNİN KIVRAK YAZARI Memduh Kazçeviren

7 AĞUSTOS MİTİNGİNİ ANLATIYOR

Halktan gelen mailler ve SMSler ardı arkası gelmeyen şiddetli muson yağmurları gibi yağıyor, laptopumda birikiyor, taşıyor sevgili okurlarım. Halkım inatla bana şu soruyu soruyor: “Darbeye evet mi diyorsun hayır mı? Darbenin yanında mısın karşısında mı?” Bu sorunun cevabını elbette vereceğim. Ama ortadaki belirsizliği yaratan ben değilim. Bir defa soru net sorulmamış. Darbe derken, hangi darbe? Maalesef o kadar çok darbe var ki. Neyse. Bu konuya döneriz. Daha önce 7 Ağustos mitinginden biraz söz etmek istiyorum.

BEN DE ALDIM BAYRAĞIMI

7 Ağustos sabahı, bedava ulaşımdan yararlanarak görece tenha semtlere, mümkünse uzaklara gitmek, yaşadığım kâbusu biraz olsun unutmak istedim. Yaşadığım kâbus derken, iki kâbus var. Bir 15 Temmuz gecesi kâbusu, bir de kimileri için 16 Temmuz sabahı kâbusu. Bunlardan hangisini yaşadığımı söylememe gerek var mı bilmiyorum. Sabah, bayrağımı iyice katlayıp cebime soktum. Hangi bayraktan bahsettiğimi sormayın lütfen. Tabii ki içinde kırmızı ve beyaz renkler de olan, renkler de derken, “renkler olan” desem daha doğru bir ifade olacak. Aksi halde ikiden fazla renk var gibi anlaşılıyor. Yıldız mı? Tabi ki o da var. Ühhüü. Sokakta karşılaşacağım manzaranın heyecanıyla yüreğim pırpır ederek kapıdan çıktım.

MAZOTLU BEBEK ARABASI GÖRDÜM

Harikalar diyarına hoş geldiniz. Önce önümden disiplinli bir şekilde, tekerlekli sandalyeleriyle, doksan yaş üstü nineler konvoyu geçti. Bir tanesine: “Nine” dedim. “Sen nasıl bu sıcakta” dedim. “çıktın evden? Nerde oturuyorsun bakayım sen?” dedim. Nine cevap olarak “Ankara’dan geliyorum ben.” dedi. “Nine” dedim. “neyle? Trenle mi uçakla mı?”. “Hayır” dedi. “Vakit kaybetmemek için tekerlekli sandalyemle tek başıma geldim.” dedi ve elini sırtıma vurdu “Aslanım” gibilerden. Ciğerlerim dökülecekti. Öyle de dinç. Ve önümden vızır vızır üç aylık bebeklerin kendi kullandıkları bebek arabaları geçiyordu.

YENİKAPI’DAN DENİZ GÖRÜNÜYOR

Sokaklarda bir halk vardı. “Birader hangi halksınız siz?” diye sorasım geldi. Bunca yıldır gittiğim, gezip dolaştığım mekanlardaki halka benzemeyen bir halk. Bu yaşıma geldim, daha önce bu halkla bu sokaklarda nasıl karşılaşmadım? Soru işareti. Yeni taşındılar desem, hepsi mi yeni taşındı? Üst baş umumiyetle biraz özensiz, fazlaca bakım görmemiş insanlar. Yüzbinlercesi, milyonlarcası süperman stili bayrak sarınmış. Ha uçtular ha uçacaklar. Gece mi gündüz mü? Gözlerinden saçtıkları ışıklar mı geceyi gündüz yapan? Oh neyse cep telefonlarıymış. O kadar da olmasın. Aralarında erik pestili gibi ezilerek Marmarayları, tren köprülerini, şantiyeleri tek adım atmadan saatlerce dolandım durdum. Yenikapı burasıymış. Elli yıl gizlemiş kendini benden.

İSTEDİĞİM YERE VARAMADIM

Sonuç hiç de arzu ettiğim gibi olmadı. Lütfen bu laflarımı başka yerlere çekmeyin. Sadece şunu söylüyorum: Akın akın gelen milyonlar hedefime varmama engel oldu. Yani? Yanisi şu: Bir türlü miting alanına ulaşamadım. Öküz altında buzağı aramayın. Gece bitkin bir halde evime dönerken Sayın Akar’ın konuşmasını ve firar eden darbeci generalleri düşündüm. Kafama şu soru takıldı: “Acaba terhisine çok az bir süre kalmışken firar eden generallerin askerliği yanmış mı oluyordu?” Bunu irdeleyen bir yazı yazsam acaba yayınlanabilir miydi? Yok yayınlanamaz ise demokratik haklar ve özgürlükler konusunda çok titiz ve duyarlı olan batı medyasında mı yazmalıydım.

DARBEYE EVET Mİ DİYORUM HAYIR MI? İŞTE KESİN CEVABIM

Batı medyasını eleştiriyoruz. Tamam. En çok da ben eleştiriyorum. Başarısız darbe girişimine en az benim kadar üzüldüklerinden eminim. Şimdi siz bu cümlemi de alıp evirip çevirip cımbızlayıp ona çok başka anlamlar yüklersiniz. Evet, Türkiye’de olan bitenden tek kelime bile söz etmiyorlar. İyi de sussalar bir türlü, konuşsalar bir türlü. Bu adamlar uzun yıllar Türkiye’de darbeden bahsettiler. Hep kızdık. Şimdi sus puslar gene kızıyoruz. Tamam halkımız haklı olarak onlara şu soruyu soruyor: “Darbeye karşı mısınız? Darbeden yana mısınız?” Bu soru bana da çok soruluyor. Yahu benim buna vereceğim cevap çok açık değil mi? Batının vereceği cevap çok açık değil mi? Hala sorup durmayın şu anlamsız soruyu.

NOT: Batı medyası, milyonların katıldığı 7 Ağustos mitingini görmedi diyorlar. Sen batılı medya mensuplarına dargınsan, onlar karşıdan gelirken beş milyon kişi hep birlikte yolunu değiştirip karşı kaldırıma geçiyorsan, ara sokağa sapıyorsan nasıl görsün adamlar?

behicpekmail@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

Sosyal medyadan ‘Soma Faciası Fetö Saldırısı’ başlıklı kampanya başlatıldı.

Erdoğan’ın çağrısı üzerine Yenikapı mitingine katılan Bahçeli ve Kılıçdaroğlu miting sonrası sahneye çıkıp Erdoğanla fotoğraf vermeden alandan ayrıldı.

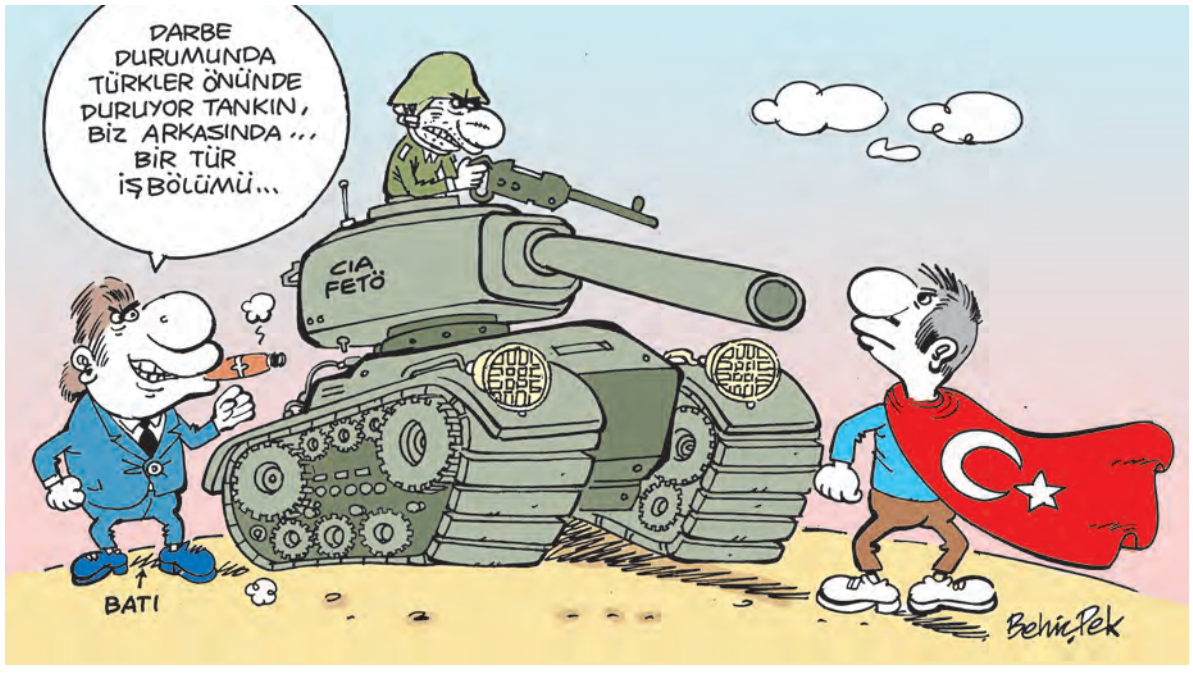
Sivas’ın Şarkışla-Kaymak köyünde yaşayan Alevi vatandaşlar, yol çalışmasının köylerine iki kilometre kala durdurulduğunu iddia etti.

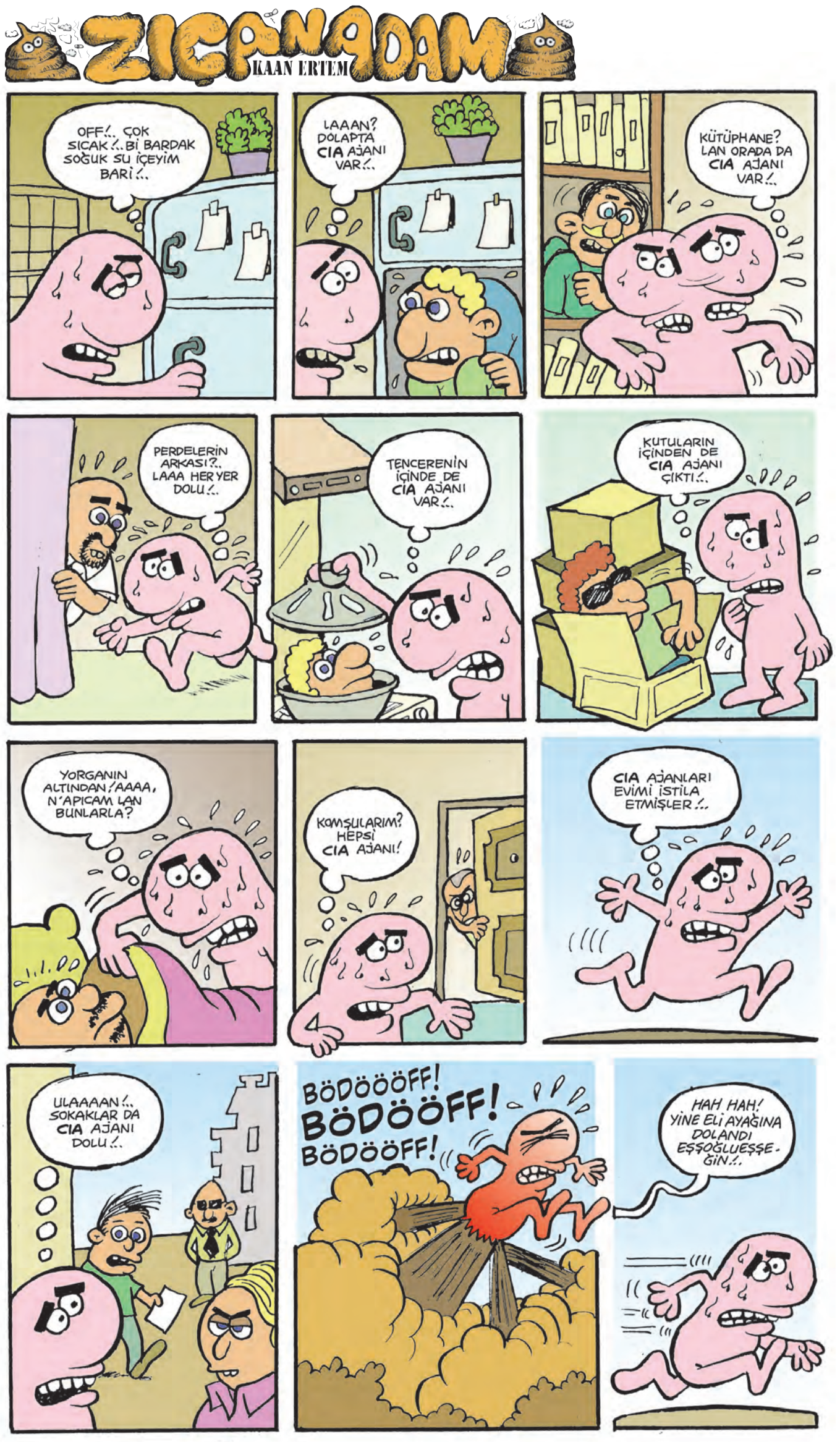
Genco Erkal’ın “Güneşin Sofrasında Nazım ile Brecht” adlı oyununun gösterimi OHAL kapsamında durduruldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SIKILHAN

- Milletçe büyük bir badire atlattık Sıkılhan... Alo... Sıkıl, yavrım orda mısın Adeviye ben, Adeviye Halan... Evlendin mi çocüm, kurdun mu yuvacaazını? Takıldı mı yüzük, alındı mı Doplo, gidiliyo mu AVM'ye, hadi benim yavruma...

- Türkiye barsaklarını temizliyo şu ara hala, bitsin bakıcaz...

- Bitince "bitti" de, e mi yavrım... Süper gelin adaylarıyla anında gelirim ben oraya... Yepyeni bir portföyüm var Sıkılhan... Her an evlenmiye hazır türlü çeşitli izdivaç malzemesi var elimde... Bitti mi kakan yavrım?

- Ahaha, yapma hala yaa. Bu arada alıyon de mi sen ilaçlarını....

- Benim ilacım izdivaç yavrım. Naapayım ben asbiyecinin verdiği hapları. Zaten ayak izi, avuç damgası, katkı payı, ecza sistemi arızası felan iki tane düğme kadar hapı zorla veriyollar... Onların olsun hapları. İzdivaç iyi geliyo bana izdivaç... Herkeşi evlendirip boşandırıp bi daha bi daha evlendiresim var... "Bir yuvaya bir çöp taşıyan cennete gider" denilmiş çocüm... İzdivaç iyi geliyo bana... Evlenelim, evlendirelim... Hop, hadi çocüm, bitti mi kaka?

- Bak şimdi şöyle yapalım; sen haplarını iç, iki saat sonra arıyım ben seni. Sakin kafayla, rahat rahat, çılgınca evlendirirsin beni...

- Kapama lan. Vallaha kutusuynan yerim hapları, sebebim olursun... Derhal bir izdivaç yapacaksın Sıkılhan, yoksa yudarım hapları çocüm. Benden iyi çöpçatan mı bulacaksın? Ehliyet, liyakat, vatan sevgisi... Hepsi var şu halanda... Havada mis gibi bir izdivaç kokusu var Sıkılhan, kaçırma bu atmosferi... Yaptın mı kakayı?

- Yapınca arıycam seni söz hala. O arada sen haplarını...

- Anlamıyosun çocüm, izdivaç piyasası hiç bir zaman olmadığı kadar müsait. Fetö'nün "Evlendirme Ablası" tutuklanmış diye yazıyo gasteler. Bu durumda piyasada izdivaca müsait insan fazlası var. Benim portföyüm de genişledi, atla gel sana bir sunum yapayım yavrım... Alo... Alo... Kapadın mı gene Sıkılhan... Kakan bitti mi çocüm... Alo... Kapadın dey mi? Boşa çaba ediyorsun Sıkılhan, hiç beklemediğin bir anda kısdırıp seni defalarca kez evlendirecem çocüm...

- Alo... Sıkılhan... Buğra ben dostum, nasısın? Var ya ööle güzelim ki ben... Kafa nası biliyo musun dümdüz. Servis Şoförü Celil abimle süper bi gıda zehirlenmesi yaşadık. Dört gündür komadaydım çıkar çıkmaz "kardeşimi arıyım" dedim. Kalk gel, acanaip güzel bi serum veriyolar hastanede. Sana da takarız...

- Sanırım hala komadasın Buğra. Çıkma orda kal kardeşim, dışarısı sıcak. Nem var nem.

- Dalga geçiyosun ama raat ol kardeşim sıkıntı yok. Narkotik bi mevzuu değil, bildiğimiz gıda zehirlenmesi. Biz zaten madde defterini kapadık Servis Şoforu Celil Abimle birlikte. Yalnız tabii, olağanüstü günler yaşıyoruz. Bir oturumda sekiz tepsi maklube yemek durumunda kaldık...

- O ne ya? Niyçün, hangi saikle?

- Maklube, etli pilav kardeşim, yedi tepsi... Servis şoförü Celil Abi'in kardeşi var Celal Abi. Pilav işinde kendisi. İstanbul genelinde yol kenarlarında hizmet veren on kadar pilav arabası var...

- Nası oldu? Celil Abi'nin servis minibüsü, Celal Abi'nin pilav arabasıyla mı çarpıştı?

- Yok başka bi nedenle pilavları mecburen yedik ivedilikle...

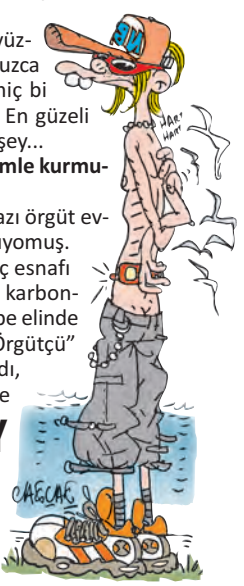
- "İvedilikle sekiz tepsi etli pilav yedik" diyon abi. Bence kapatalım, harbiden komadan çıkınca yeniden ararsın sen.

- Yok be abi, ivedilikle yedik hakkaten. O yüzden dokandı zaten. Ama koma güzeldi, şuursuzca güzel güzel yattık dört gün. Alkol malkol, hiç bi madde insanı bu kadar şuursuz bırakamaz. En güzeli gıda zehirlenmesi. Var ya, yok olm bööle bi şey...

- "Şimdi şöyle oldu" diye başlayan bir cümle kurmuyosan kapıyorum ben kanko...

- Şimdi şöyle oldu; bu Pilavcı Celal Abi, bazı örgüt evlerine "pilavlı sohbet" için hazır maklube satıyomuş. Hiç bi şeyle alakası yok, ekmeğinde bir pirinç esnafı esasen. Ehliyetli, liyakatli ve vatansever bir karbonhidrat insanı. Darbe gecesi sekiz tepsi maklube elinde kalmış. O kadar maklubeyle yakalayıp da "Örgütçü" felan demesinler diye apar topar bizi çağırdı, imha maksadıyla oturup hepsini ivedilikle yidik.

ATİLLA ATALAY

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"MANTIKTAN MUAF: MUAFFAK"

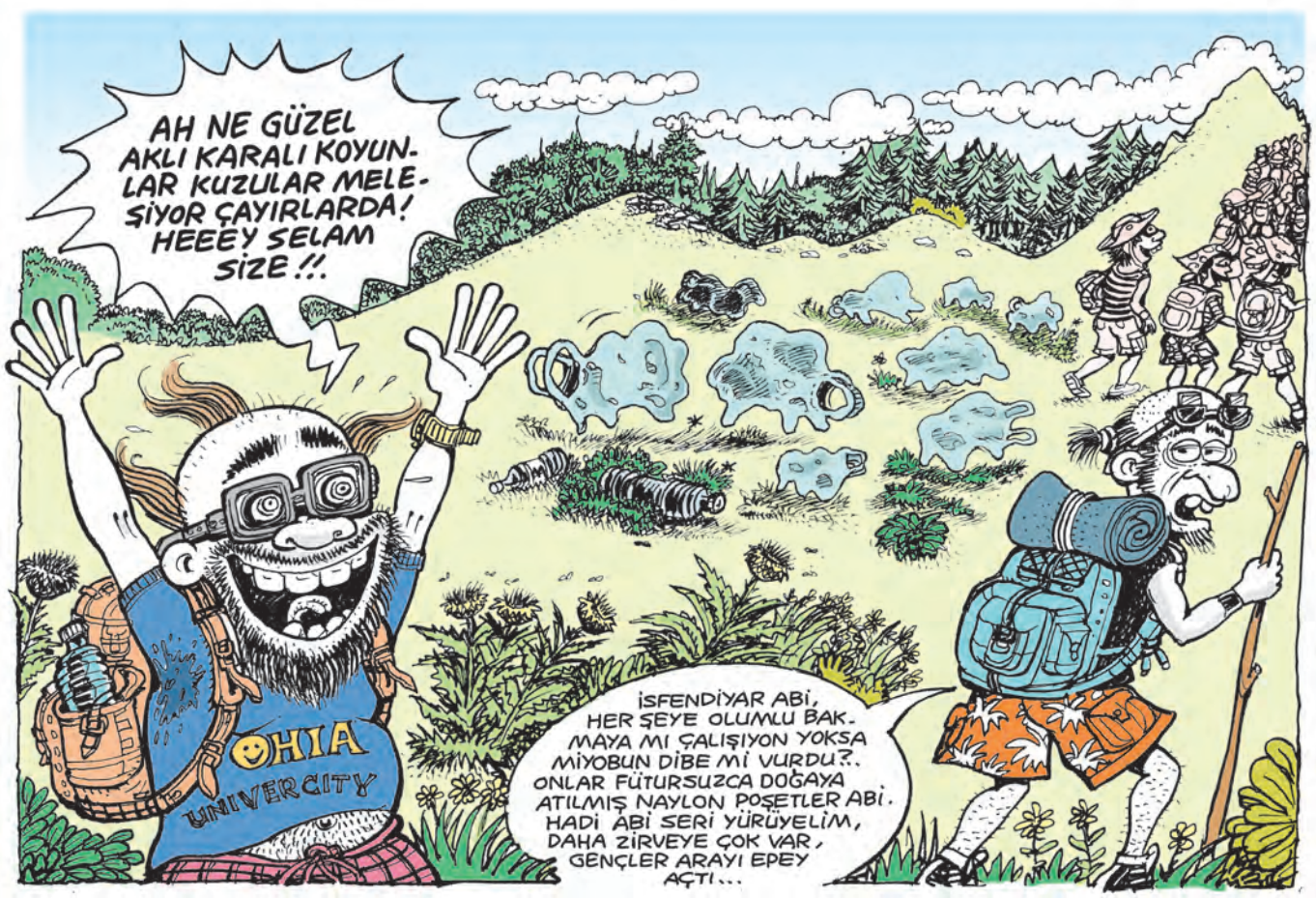
Behiç Pek

GÜNERİ İÇOĞLU

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ZEHRA ÖMEROĞLU

toka

NURGÜL KAAN

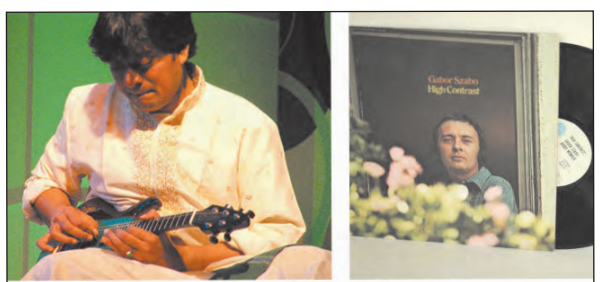
● Bir anım: Bir keresinde bir taksiye binmiştik. Adam '.. herif o lafı duyunca, çok afedersin kadın gibi ağladı' dediydi çok afedersin.

. Alaman pornoları, kapitalist şebelekliğe ne kadar uygun he mi?.. Daha hızlı, daha ucuz, daha kalitesiz. Bu beyleyken, kamasutra çok afedersin Almanya'dan çıkacak değildi a tabiatıyla. Helbette Hindistan'dan çıkacaktı. Şarkıları bile yirmi dakika, yarım saat Hint müziğinin. Tabii ki Hindistan'dan çıkacağıdı. Öyle şnel şnel, zer şöön, kommen zii bitte, yah yah.. hoop, bitti gitti. Bitte gitte.. öyle olmaz o öyle. Çok afedersin heyvan gibi, neymiş o öyle. Öyle aceleye gelmez o öyle. İnce, zarif, meşakkatli, kırılgan, duyargaçlı bi nane bu.. Öyle aceleyle şnele gelmez o öyle.

● Gün oluyor, bir türkü beş kitaba denk geliyor a dostlar. Beş tane, çok afedersin kafam kadar kalın kitap okumakla uyanamayacağın mevzuya bir tek türküynen ayıkıyorsun.

'Mevlam Kanat Vermiş Uçamıyorsun,
Bu Nefsin Elinden Kaçamıyorsun,
Ruhsatî Dünyadan Geçemiyorsun,
Topraklar Başına Vay Deli Gönül'..

Şair burda kendine sesleniyor. Bir yerde biz de kendisi olduğumuz için bize de sesleniyor. Ben çocukkene Belkıs Akkale çıkardı televizyona. Her gün gibi. İzzet Altınmeşe bir de. Ve ben ne kadar sıkılıyodum yarabbim.. herrr gün diye. Televizyon ama öyle bi şey. Her gün her gün en sevdiğin insan dahi çıksa için bunalır, sıtkın sıyrılır. Sıtık. Sıyrıldıydı bende de. Oysa şimdi bak. Uzun süredir görmüyorum, ne kadar ferah söylediğinin farkına vardım Belkıs Akkale'nin. Oh miss.. N'aapıyodur şimdi acaba? Son bi kaç gündür 'Daha senden gayrı aşık mı yoktur' u dinliyorum ara ara Belkıs Akkale'den. Ne güzel türkü imiş meğersem. Ne güzel ses, ne güzel yorummuş. Ama işte her gün herrr gün.. olmuyordu. Şimdi halbuse.. güsssseeeeeellll.. tekrar söyle Belkıs.

Güzel dımbırleyler

● Sivrisineklere karşı evvelden sivri kovucu sıvı takıyordum pirize. Bi kere yolda yürürken 'bütün gece yedi sivrisinekler kolumu bacağımı, ama arıları da öldürüyormuş o ilaçlar, o yüzden takmadım pirize' diye söz duydum. Ne kadar doğrudur araştırmadan, direkman vazcaydım sivri kovucudan. Nedir? Salgın hastalık yoksa ortalıkta, vatdıfak, ne olacak iki damla sıvı kaybetmekten.. diye düşününce ben tabi, bıraktım sivrisinekle mücadeleyi. Ya arıya da zarar veriyosa hakkaten?.. ve bize de?.. Ve ne münasebet sırf iki kaşınıyorum diye canlı öldürmek?.. diye.. öyle oldu işte. Evde lavanta yağı vardı onun yerine, onu koluna buduna sürünce hoşlanmıyorlar insandan, ısdırmıyorlar. Garantili sivri savıcı. Onu sürüyordum. Bitmiş. Almayı unutup durduğum için bir haftadır ısdırık içinde kaldım. Çok da değil, tek tük. Ama vızıltısı ve ısdırık sonrası kaşıntısı uyku bölüyor. Bir iki gündür bıraktım ama. 'Isdırırsa ısdırsın, çekindiğim şeye bahele, nedir ki' dedim. Uyku sersemliğinde dedim bunu ama. Isdırsın. Nereye kadar ısdırabilir ki?.. ne kadar kan emebilir ki?.. ne kadar kaşındırabilir ve kafaya taktığım şeye bak, Allah daha büyük dert vermesin. Bıraktım tek tük sivrisinekle savaşmayı. Bin tane olsa belki ama bir iki vız, bir iki hart hurt kaşıntı.. bu mudur mesele?.. şımarık gibi.. hay benim derdimis kiym.. dedim uykulu hâlimle. Ve bıraktım sızlanmayı. Çok da tın artık. Gece ara ara yiyorlar. Ama yaşıyorlar da.

● İlkokulda kokulu silgilerle büyüyen çocuklar büyüdü, çok afedersin kadın oldu. Tinerci misali?.. Şimdi işte tam da onlara kokulu deterjan, sabun, yumuşatıcı satmanın tam zamanı.. diye, gapitalizm de durur mu, yapıştırmış yapay parfümü, sentetik kokuyu. Hayatımızdan eksilen tüm gerçek hoşlukların, hakiki kokuların şerefine, bas parfümlü deterjanı, doldur yımışatıcıyı mal gibi.. ama kuzum o asla o değil ki!.. Kokulu silgiyi demiyorum ayol, gerçek lavanta kokusunu diyorum. Gerçek gül kokusunu. Has yasemini, melisayı, çamı en son ne zaman kokladın? Niye bu kadar çabuk vazgeçiyorsun hakikisinden a osduruklu?.. demezler mi insana?.. diye düşünüyorum zaman zaman.

● İlk leylek katarını gördüm dün. Bin kanat kadardılar. Anadolu üzerinden ıccah ülkelere doğru gittiler. Demek ki toprak üzerinden seyahat. Toplaşa toplaşa demek ki, Anadolu'daki diğer arkadaşlarını da kata kata demek ki. Katar. Bu daha ilk katar. Kanatlarının akşam güneşinde yıldız gibi ışıldayışını sevdiklerim, dahası olur. Daha kalabalık katarlar gördümdü. Aralıklarla, bi kaç katar hâlinde gidiyorlar çünkü. Ve hemen bugün rüzgâr daha serin oldu. İki sene önce oysa, Eylül başı gibi başlamıştı göçleri, bu sene erken mi soğuyacak hava?.. sence?..

● Madolinci olan Uppalapu Srinivas, gitarist Gabor Szabo'nun sıcakta yaşayanı gibi. Ne dedim ben?.. 'gibi' mi?.. Sıcaktan zaar, olur o öyle bazan.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com

AYYYY!! AŞKIM LÜTFEN YAVAŞ YAAA!! HER YANIMA SU GELDİİİ!!!

YA NE GELECEKTİ LAN BAŞKA? TANK MI GELECEKTİ?. TÜFEK Mİ GELECEKTİ? O KADAR DA İNSAN ÖLDÜ ZATEN! DARBE GERGİNLİĞİNİ ÜZERİMDEN ATAMADIM HENÜZ! AZ SUS!

ŞLAP

ÇUMP

SPLASH

ŞLAŞ ŞLAP

ESP: VAÇIP

Yat kaptanları... neden hepsi top sakallı ki?.. ve neden hepsi daima mağdurlarmış gibi ibretle ufka bakarlar??? Ahşap veya fiber yat fakretmiyor. Tüm maaşlı çalışan kaptanlar hep böyle.

GELİRSE DİYE ÖLÜM... MAKYAJSIZ GEZMEZDİİİM...

NOLUYO MUNA KOYİM YA?

ESP: VAÇIP

ADAMIN KARISINI ZGÜSÜRKEN YATAĞINDAN ALIRIM HÜLEAYN!!

Sahilden, Cihangir'e çıkan "Tophane Yokuşu" pek diktir. Gene böyle bi sıcak yaz günü... Yolda kalmış arabayı arkadan itekleyen tek tük tipten biri biraz karanlıktı ve anideri böyle kükremişti...

OOOAH.. OUUUH.. GELİYORUUUM!! GELİYORUUUM!!

GEEAL ANNE GEEAL!.. HAH!.. TOPLA GEL.. SAĞ YAP ANNE! HADİ HADİ SAĞ YAP KOP GEL!! POKEMON YAKALADIM LAN ORDA REZİLLER!! GECENİZ AYRI ZULÜM, GÜNDÜZÜNÜZ AYRI BOK LAN! KALKIN!.

WASP

Tıp camiasında, bağırsaklar insanın 2. beynidir derler. Bu hassasiyet önemlidir. Doktor bi arkadaşımız gerçekten sağlıklı hayat için günde 14 defa osurmamız gerektiğini söylemişti. Toptan osurmalarda sağlık adına hoşluk indirimi olmuyormuş tabi. Osurukla barışmalı artık toplumca.. Metanda açan ıtırlı çiçektir o.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Feyhon — Bayır Çulu

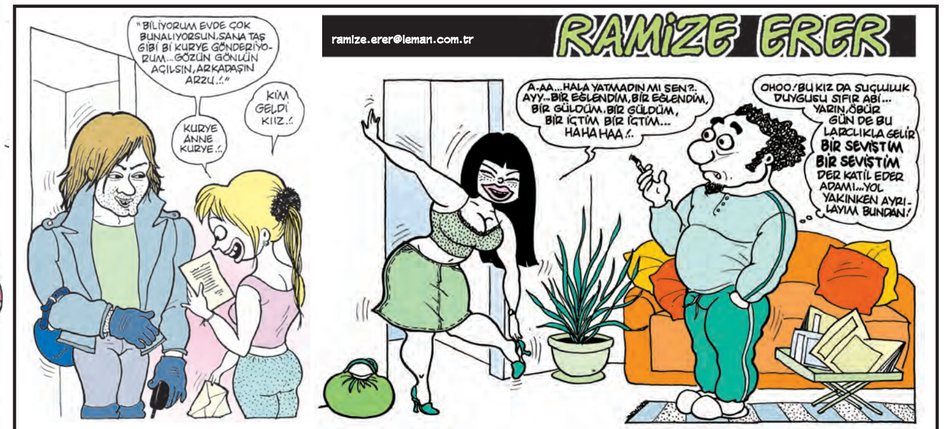

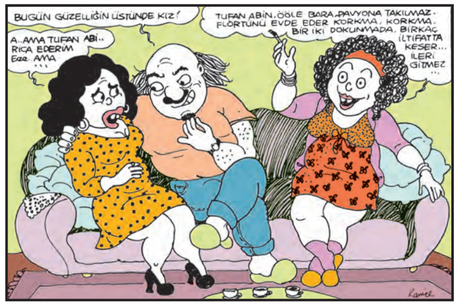

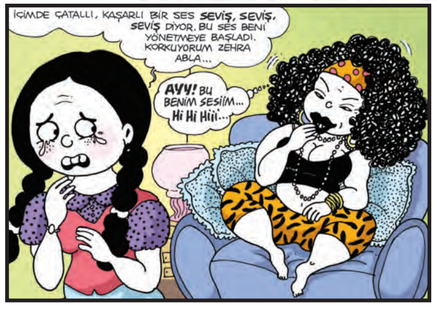

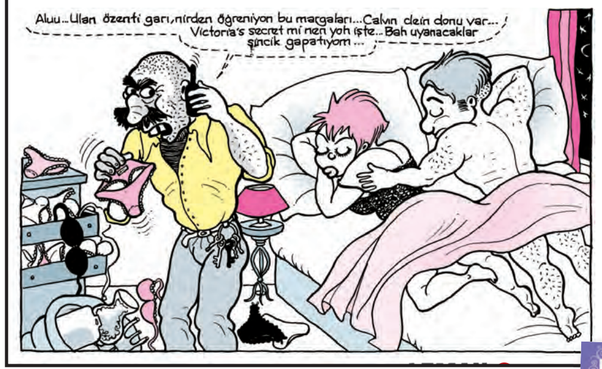

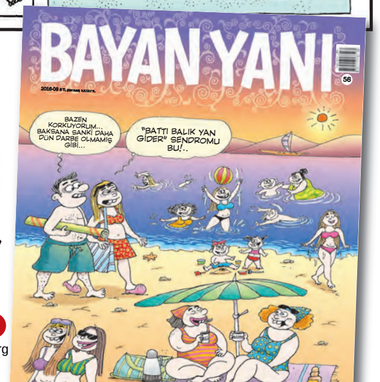

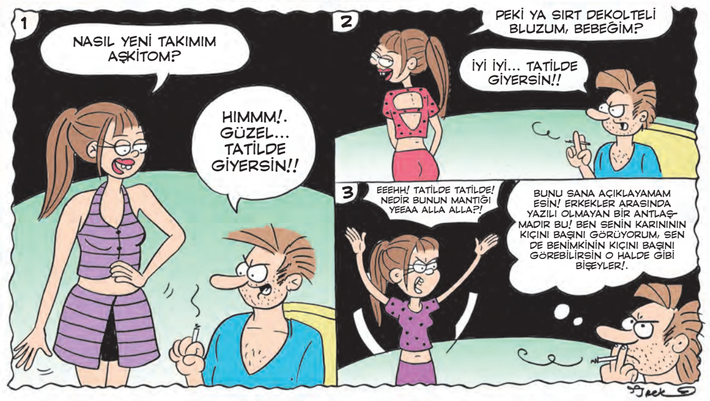

İpek Özsüslü

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

PANTOLON
METİN FİDAN
9 Ağustos 2016
"Bedava Vapur ve Otobüs" Vergisi 2. taksidi Son Ödeme Günü!

Görgü Kuralları

"Yanımızdaki para kâfi gelmezse mübayaa bedelinin yüzde on nisbetinde bir avans verip malları sonra aldırmamız lazımdır. Ancak iyi tanıdığımız bir dükkândan bedelini vermeden mal kaldırabiliriz."

"Görgü" / Dr. Andreas Gottfried / Çeviren: Turan Beler

"...Eski İstanbul yangınları, yalnız paşaların, yağmacı ve hırsızların ve tabii çocuklarla meraklıların koşa koşa gidip seyretiği birşey değil, on dokuzuncu yüzyılın ortalarından itibaren şehre gelen Batılı gezgin yazarların da kendilerini tarık olup anlatmakla yükümlü hissettikleri bir büyük mahşeri eğlence idi..."

"İstanbul / Hatıralar ve Şehir" - Orhan Pamuk

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AYRINTILAR

Ölmeden Önce Mutlaka Yapmanız Gereken 10 Şey!

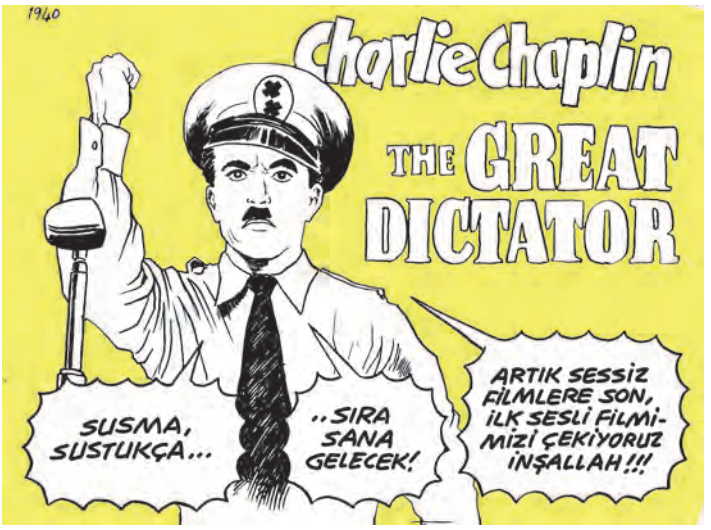
TÜRKÇE DUBLAJ

Turgut Özalp

10- Gofret ambalajını Çöp kutusuna Atın!

Biliyorum, bana deli dediğinizi duyar gibiyim! Ama hiç de öyle sandığınız gibi değil. Ağzınızı şaplata şaplata yediğiniz o lezzetli çikolatalı gofretin ardından, elinizde kalan buruşuk ambalajı kaldırıma değil de, üşenmeyerek en yakındaki bir çöp kutusuna atmak, size Gezegenimizi kurtarıyormuş hissini yaşatacak! Ayrıca, yerlere değil de çöp kutularına atılacak gofret ambalajları için, yeni hükümetin birtakım vergi kolaylıkları sağladığını da unutmayın!

9- Gerçek Radyo Dinleyin!

İnternetten bilgisayarda veya cep telefonunuzda dinlediğinizi sandığınız radyolar, gerçek Radyo değildir! Onlar, suyunun suyunun suyudur! Sahici radyoların yayın dalgaları vardır ve bu fiziksel dalgalar hava'dan yayılarak, direkt masanızdaki veya elinizdeki radyo cihazınıza gelirler. Suyunun suyu olan İnternet radyoları, bu sahici radyolardan aldıkları, hatta çoğu onlardan bile aldıklarını değil, orjinal radyoların internet kanallarından aşırdıkları gecikmeli yayını kendi web sitelerinden aktarırlar. Gerçek Radyo, havadan ulaşır! Yabancı dizilerin radyo stüdyosu sahnelerinde, kapıdaki "On Air" uyarısı buradan gelir: "Havada!" Yani, yayındayız! Yakın bir gelecekte Digital Audio Broadcasting, "dijital radyolar" yaygınlaşacak. Daha kaliteli ses ve veri aktarılacak, fakat artık havadan gelen gizemli bir radyo-dalgası olmayacak. Bir yerden ADSL sinyali filan yakalamanız yetecek sanırım. O yüzden, hâlâ canlılarken, ölmeden önce gerçek bir FM Radyo dinleyiniz!

8- Vantilötöre Parmağınızı Sokun!

Bunu çok istediğinizi, fakat cesaret edemediğinizi biliyoruz. İnanın, hiç de zor değil! Vantilatör olarak, iki kademeli ve yaprakları plastik olan amatör bir cihaz tercih edin (35 yaş öncesine önerilmez. Bu kişiler şimdilik kulaklarına kalem sokmakla yetinebilir.) Şunu bilin ki, vantilatör parmağınızı koparmayacak! Ama tereddütte kalırsanız canınızı acıtacaktır! Çünkü parmağınızı uzaktan azbişey içeri sokarsanız, deriniz filan sıyrılabilir. Ama inanarak, ani bir taarruza geçtiğinizde, zayıf plastik kanat bu tavrınıza karşı koyamayacak, zınk diye duracaktır!

7- Bir Kitap Yırtın!

Kitapları çok sevdiğinizi biliyoruz. Yalnız, hayat acayip kısa, ve eski bir asker arkadaşımın dediği gibi: Yaşamımızın tümünü (yemek yiyip tuvalete gitmek ve uyumak gibi mecburiyetler dışında) tamamen Kitap Okumaya ayırsak bile, kötülerini bırakınız Dünya'da yazılmış en İyi kitapları dahi okumaya ömrümüz yetmez! Bu basit hesap gösteriyor ki vakit kaybetmemek için, okurken mutlaka seçici olmak lazım. Kitaplarla mücadele etmeyiniz, onlarla cebelleşmeyiniz, "sevmedim ama mutlaka okumalıyım! bitirmem lazım! diye anlamsızca inatta bulunmayın. Ölmeden önce, bir kere olsun, beğenmediğiniz bir kitabı öyle düşündüğünüz anda yırtın! (en az 20 sayfa şans tanımak koşuluyla.) Neden yırtayım, bir arkadaşıma hediye etsem? diye düşünmeyiniz bile. Kötü bulduğunuz birşeyi niçin birisine hediye edeceksiniz, onun günahı ne? (Bugüne dek, yirminci sayfasından sonra eeh lan! diye sinirlenerek yırttığım birkaç kitap: Büyülü Dağ - Thomas Mann, Tutunamayanlar - Oğuz Atay, Seksus - Henry Miller)

6- Sevişirken Köfte-Ekmek Yiyin!

Sevgilinizin bacağına-dötüne kakaolu şokella sürün de diyebilirdim ama, kolaycılık olurdu bu. On tane hayatım bile olsa bir daha yapmam onu! Bir kere yaptım, miydem bulandı: Artık, şokella'ya ter mi bulaşmıştı, yoksa kötü kalite bir şokella mıydı bilmiyorum. Fakat sahiden anlamsızdı. Bana, dolgun bir çıplak kalçanın üzerine yaslanmışken, aynı anda elimde tuttuğum yağlı bir hamburgeri veya koca bir dilim pizzayı veya bol karışık bir ekmek-arasını ısırma fantezisi daha tahrik edici ve de doğru geliyor! Çevresindeki hatunlarla beraber salkım salkım üzümleri lüpleten İmparator Sezar misali! Yalnız bizimki daha doyurucu ve protein dolu bir eylem. Meşhur Seinfeld dizisinin bir bölümünde Corç (George) da manitasıyla yatakta bu fanteziyi deniyordu. Siz de bunu, ölmeden önce mutlaka yapın. Tabii evvela, dötüne ve memelerine köfte yağı damlamasını önemsemeyecek kadar sizi sevecek olan vefakâr bir eş bulmanız gerekiyor!

5- Mikroskoptan veya Teleskoptan bakın!

Ölmeden önce mutlaka ama mutlaka, bir mikroskobun veya bir teleskobun merceğinden, ardındaki evrenlere bakın! Bu optik aletler, insan uygarlığının gelişmesine en fazla faydası dokunmuş eşyalardır. Teleskop, makrokozmoz'u (gezegenleri / galaksileri) keşfetmemizi, Mikroskop ise içerideki uzayı, yani mikrokozmoz'u (bakterileri / atom'u) gözlemleyebilmemizi sağlamıştır. İlle de bir galaksiye veya bir bakteriye bakmanız gerekmez. 70x büyüten basit bir teleskop ile, Ay'ın tüm çukurlarını harika bir şekilde gözlemleyebilir, 20 kez büyüten Stereo bir mikroskop ile de parmağınızdaki iğrenç yarıklara, kara sineğin tüylü bacaklarına, dev birer kaya büyüklüğündeki toz şeker zerrelerine bakabilirsiniz!

4- Yolda Aniden Geriye Dönün!

Kalabalık bir cadde yürürken, birşeyi yapmayı unuttuğumuzu-istemediğimizi düşünüp, tam aksi yöne (geriye) dönmemiz gerektiğinde, bu basit eylemi, birçok kişi bu haliyle yapamaz. Toplumda "diğerlerinin" ne düşüneceğine bakarak yaşarız. Acil birşey değilse bile (ama dönmeyi istiyorsak) istediğimiz anda geri dönemez, yavaşlar, kıvırtır, sağa sola yalpalar, biraz daha istemediğimiz yöne doğru gideriz! Hattâ dışarıdan 'şapşallığımız' anlaşılmasın diye, önce çaktırmadan karşı kaldırıma geçip, oradan geriye yürüyenlerimiz bile vardır. Ölmeden Önce bir kez olsun, geri dönmeniz gerektiğinde hemen o anda geri dönün! (Hem bu Maykıl Ceksın'vari dönüş hareketi çok keyifli oluyo!)

3- Eksik Beş Kuruşu İsteyin!

Marketlerde kasada, genelde para üstü olarak 5 veya 10 kuruşun eksik verildiği çok olur. Bunu bilerek mi yoksa yanlışlıkla mı yapıyorlar o konuya girmeyeceğiz. İlginç olan, kasa fişini okuyup yanlışlığı/eksikliği çok net gördüğümüz halde, nedense 5 kuruşumuzu geri istemeyiz. Sanki, beş kuruş Para değildir! Bu bezginliğin ve umursamazlığın iki sebebi vardır. Birincisi: Manyağızdır, ve gerçekten de Beş kuruşu paradan saymayız, istemeye utanırız! İkincisi: İnatla hesapta bizim bir yanlışlığımız olduğunu düşünür, avucumuzdaki para üstünü iyi sayamadığımıza ikna ederiz kendimizi. Ölmeden önce, hayatta bir kez, mutlaka beş kuruşunuzu geri isteyin!

2- Şakayı Sürdürün!

Samimi olduğunuz birisiyle yaptığınız "söylenenin aynısını söyleme" şakalaşmasını, öfkelenmeden en az 30 cümle sürdürün. "Tamam yeter artık" dediğinizde, "Tamam yeter artık!" derse, sakin olun. "Töö-bee" diyip sırıttığınızda, "Töbee!" diyip sırıtırsa, bekleyin. "Pıhıh!" diye dayanamayıp güldüğünüzde, "Pıhıh!" deyip sizinkiyle aynı biçimde gülerse, ardından "Oğlum yeter lan!" dediğinizde, benzer tonda "Oğlum yeter lan!" derse, derin nefes alın. Henüz 10 cümle felan oldu. Ölmeden önce bir kez olsun, 30 cümleye kadar dayanın!

1- Yaşayın!

Ölmeden önce, mutlaka yaşayın! Ölmeye gayret etmenin veya öldürmenin değil, yaşamaya çalışmanın ve yaşatmanın gezegenimiz ve medeniyetimiz için en doğru, en faydalı davranış biçimi olacağına inanın.

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

FİKRİYE

auricetin@yahoo.com

ULAN NE ACAYİP..
RESMEN TADIMIZ YOK
MEMLEKETİN HALİNDEN
NEŞE Mİ KALDI?!
HEHE LEVENT KIRCA GİBİ

HAKKATEN ÖYLE AMA. DARBE. TERÖR. SURİYE.
KAMUDA 80 BİN KİŞİYİ İŞTEN ÇIKARMIŞLAR
BİZİM ŞERMİN'İN BÜYÜK OĞLUNU DA ÇIKARMIŞLAR İŞTE
YAZIK..

NERESİ YAZIK YA! SORULARI ÇALIP İŞE GİRDİ BUNLAR! BENİM DE HAKKIMI YEDİLER!
ORASI DA ÖYLE DE..

BUNLAR SIRADAN İNSANLAR. İNSANIN RIZKINA EL KOYMALARI DA KORKTUCU
NE VARSA TEMİZLESİNLER. MÜSTEHAK!

BÖYLE İNTİKAMCI ANLAYIŞ HERKESİ VURUYOR.. VAKTİYLE AYNI MANTIKLA LİYAKAT SAHİBİ ATATÜRKÇÜLER'İ DE TEMİZLEDİLER BUNLAR!
ATATÜRKÇÜLER DE TEMİZLENSİN ZATEN.
O ZİHNİYETİN DOĞUYU NE HALE GETİRDİĞİNİ BİLİYORUZ!

28 ŞUBAT YANLIŞ. TERÖRLE MÜCADELE YANLIŞ..
TABİ YANLIŞ! İNSANLAR DİNİNİ DE ÖZGÜRCE YAŞAMALI. İSTEDİKLERİ GİBİ KENDİ ÜLKELERİNİ DE KURMALILAR!

90'LARIN LİBERALİZM CENNETİNDE DOĞMUŞ ÇOCUKLARSINIZ TABİ SİZ
GÜZEL KIZIM. BİZ BURDA ORTA DOĞUDA YAŞIYORUZ
BİZ BATI TARAFINDAN ASLA RAHAT BIRAKILMADIK. KENDİ KADERİMİZİ KENDİMİZ TAYİN EDEMEDİK

YAŞADIĞIMIZ HER ETNİK VEYA DİNİ GÖRÜNEN ÇATIŞMANIN ASIL SEBEBİ BATININ EKONOMİK ÇIKARLARI OLDU HEP
BUGÜN KURULSA NOLUCAK DEDİĞİN KÜRDİSTAN. KÜRTLERİN KARA KAŞININ KARA GÖZÜNÜN HATRINA DEĞİL..
ORTA DOĞU PETROLÜNÜ ORTADOĞU'YA HİÇBİR FAYDA SAĞLAMADAN AVRUPA VE AMERİKA'YA RAHATÇA ULAŞTIRSIN DİYE GÜÇSÜZ VE PİYON BİR ÜLKE OLARAK KURDURULUYOR.

İNSANLAR DİNİNİ ÖZGÜRCE YAŞASIN DİYE DEĞİL. SORGULAMAYAN. BİATÇI. CAHİL BİR TOPLUMA DÖNÜŞELİM DE BÜTÜN KAYNAKLARIMIZ SÖMÜRÜLÜRKEN BİZ "ÇİKLET ORUCU BOZAR MI" DİYE TARTIŞALIM DİYE VAR SİYASAL İSLAM
ATATÜRK VE ATATÜRKÇÜLER DİNLE VEYA ETNİK AZINLIKLARLA DEĞİL. ONLARIN ARKASINDAKİ EMPERYALİZMLE SAVAŞTILAR
BAZEN DE BU HALKA RAĞMEN AMA BU HALK İÇİN YAPTILAR NE YAPTILARSA

PEKİ İNSANLARA İŞKENCE OLARAK YEDİRİLEN..
BUZ VER BUZ. RAKI ISINDI
NE BUZU YA?
ALLAH AŞKINA BUZ VER. SİNİR SİSTEMİM BOZULDU!

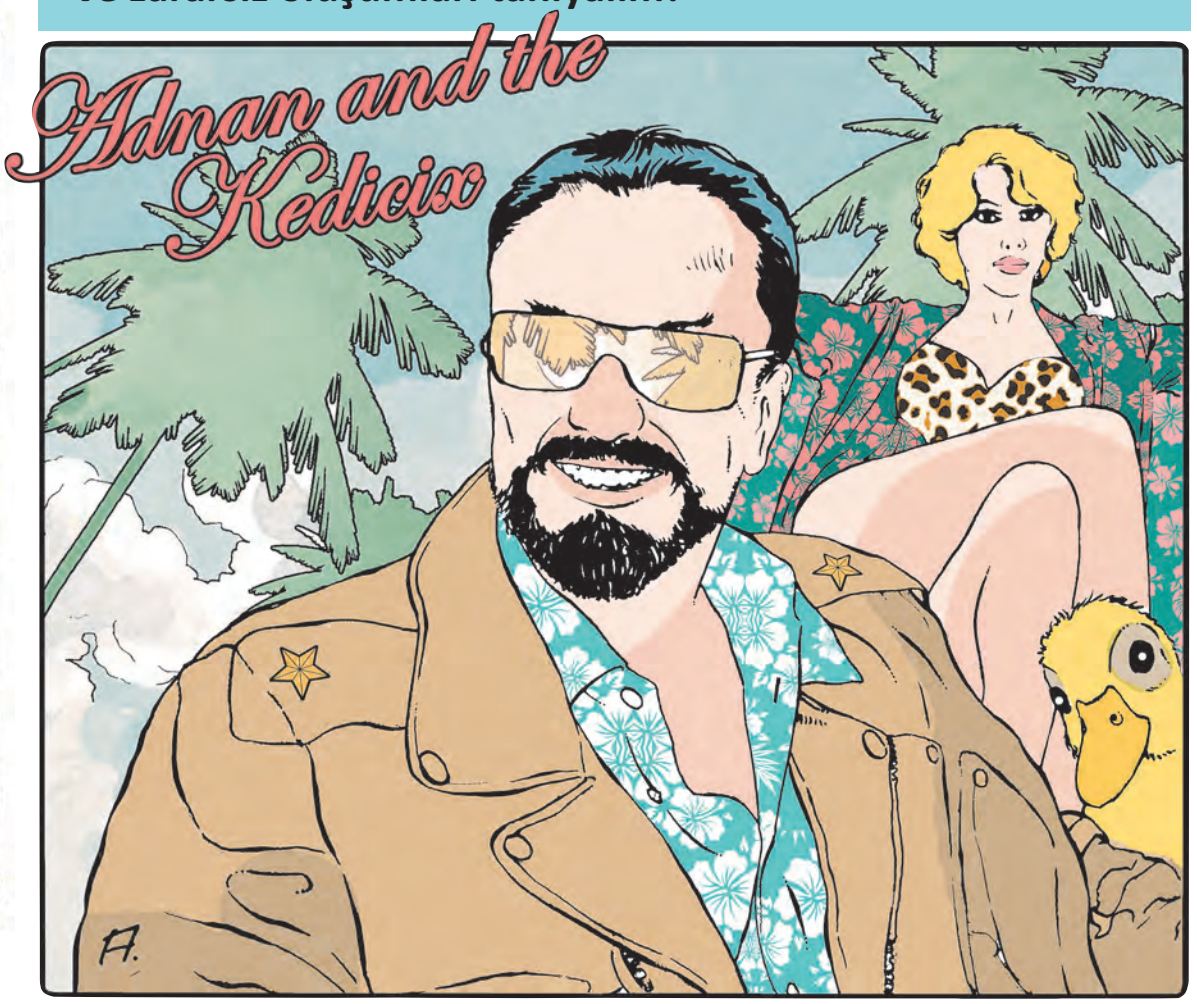
Ne İşim Var Burada Adamı TUNÇ

SİZİ BİRAZ BEKLETİCEZ, HOCA EFENDİ İSA PEYGAMBERLE BİR TELE KONFERANS YAPIYOR DA!
N'oluyo lan? Burası neresi? Tantuni yemek için çıkmıştım, nereye geldim böyle? Ne işim var burada?

KAAN ERTEM

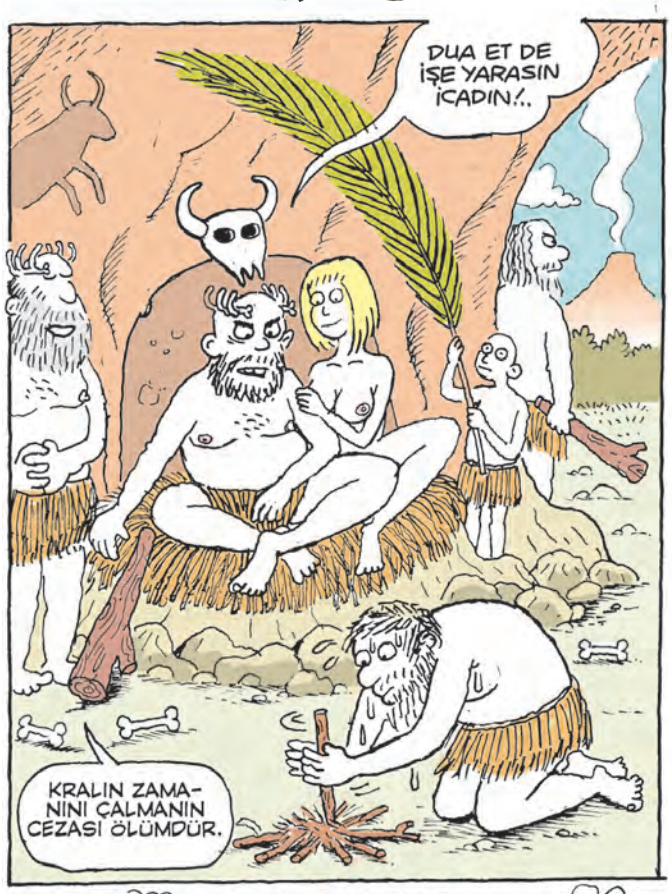
Yeniden laikliğe sarılırken, darbeye karşı ve zararsız oluşumları tanıyalım!

UTKUCAN AKYOL

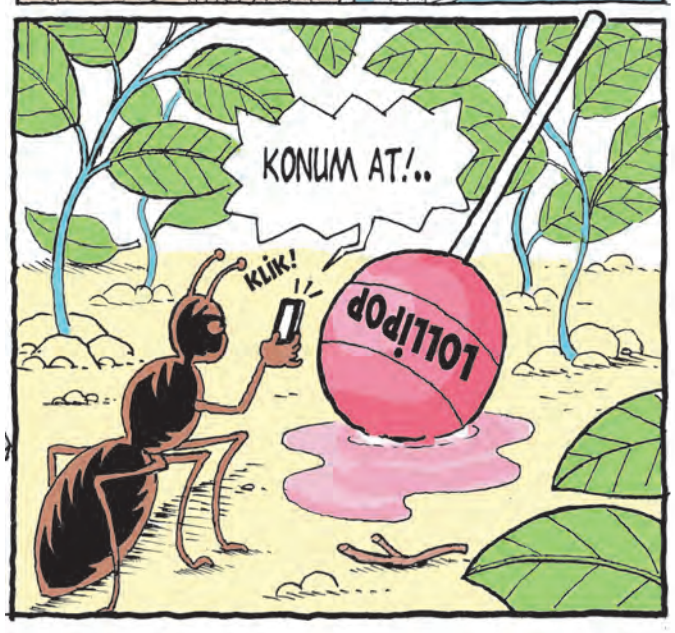

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Erhan Candan

DOĞAN PEHLEVAN

GREGOR SAMSA, BİR SABAH NİHAYET BÖCEK OLUR!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

“BAK SONRA ÇAKRALARINI TEMİZLERİM HAFIZ HABERİN OLSUN!”

Selim Yalçıner
selim.yalciner@gmail.com

Okuyan insanın sesi çıkmaz ya, aynı öyleyiz, oysa içimizdeki yolculuğun ses kaydı yapılabilse, afedersiniz ne acayip bir soundtrack çıkar, tanımsız...

“Bak sonra çakralarını temizlerim Hafız, haberin olsun!”

Hoppala. İsmail, Hacı yani, bana bakarak cümle kuruyor. Şimdi Hakan da, Hasan da, birçok benzeri durumda olduğu gibi, anlamlı bakışlarını bana yöneltmişler, ne herzeler yumurtlayacağımı merak ediyorlar.

“Benim çakralarımla, mantralarımla uğraştığına göre, senin içine afedersin cin girmiş Hacı!” dedim tabii ki.

Hakan, “Ya, bize dışardan bakan birileri, hacılar, hafızlar, çakralar, mantralar, dualar, cinler şu bu, afedersiniz iyice sıyırtmış olduğumuzu düşünür,” dedi, ekledi: “Binmişiz bir alamete...”

“Ben sıyırtmadım,” diye başladım, “Benim çakralarımı çıkartacak adamın ben cinini kopartır alırım sonuçta, bu kadar ya!”

Hacı’nın, Hakan’ın ve Hasan’ın masanın üzerinden görüntüleri, bir büstler galerisi halindeydi, hani o ABD başkanlarının Black Hills’deki heykelleri gibi derken, uzaktan gelen arkadaşımız da sessizce kafeye girdi, masamıza oturdu ve karşımdaki dörtlü tamamlandı, dörtse dört, dört başkan, dört arkadaş, teşbihte hata olmaz, bizde böyle!

Gevezeliğim tuttu ya, uzaktan gelen arkadaşımıza, “Mantram etkili oldu, iyi ki geldin,” dedim, yanıt beklemeksizin devam ettim: “Tartışmalarda her şey konuşuluyor da, ekonomi hiç geçmiyor. Ne iş?”

“Şizofreni!” dedi, ama kim: Doktor Özgür, o da gelip oturmaz mı? “Bir liran yokken ciddi ciddi ev almaktan söz etmek, şizofreninin en sağlam başlangıç belirtilerinden sayılabilir...” dedi bir de, nasıl sevindim, tek günah keçisi ben olmayacaktım yani bugün. Zaten bütün keçilerim de benle yollarını çoktan ayırmışlardı.

Uzaktan gelen arkadaşımız, UGA yani, “Ben de aynı yanıtı verecektim, Özgür benden uzun yaşayacak,” dedi, “Bağımlıyken bağımsızmış gibi davranmak ve bağımlılık öğelerini görmezden, duymazdan, bilmezden gelmek; sadece böyle yapanların şizofrenilerini göstermiyor, toplumsal şizofreniye yaptıkları katkıları da sergiliyor. Örnek vereyim, Almanya İkinci Dünya Savaşı öncesinde sağa sola efeleniyordu, sonradan da bunu dünyayı ateşe vererek sürdürdü ya, onların ekonomik gelişmişlikleri, o dönemde, birçok Batı ülkesinden çok daha yüksekti. Efelenmelerinin bir ekonomik temeli vardı yani, ama o bile yetmedi, savaşın sonunu biliyorsunuz.”

“Bilerek yapıyorlar bunu,” dedi Hacı, “Vicdansızlık bu...”

UGA, “Evet, dedi, vicdan, kilit sözcüklerden biri bu, vicdanı yok ettiler. Vicdan, çok genel olarak, hata yaparsam Özgür düzeltir; doğruya, iyiye, güzele, adile, eşite, özgüre ilişkin, belki henüz insan olmamışken, neandertalken edindiğimiz ve büyük olasılıkla bilinçdışımızda bulunan, bildiğimizi bilmediğimiz bilgilerin bizi, karşı karşıya bulunduğumuz durum ve olaylarda rahatsız etmesidir. Vicdan, bazı durum ve olaylarda devreye girer ve yanlışlığı gösterir. Bir sürü koşulların vicdanı etkisiz kılmada rol oynadığı söylenebilir, ama toplumsal vicdanın yok edilmesi, o toplumu yönetenlerce yapılan bilinçli bir eylemler setiyle gerçekleşir. Solun, solcuların iyice ezilmesi, bastırılması, toplumsal vicdanı bitirir, çünkü sol, toplumun vicdanıdır, baskıya, sömürüye savaştırılmaya, eşitsizliklere, adaletsizliklere karşı olduğu için. Devrim yapacağı için bastırılmaz sol, vicdansızlığı egemen kılmak için ezilir. Devrim zaten bir kesim insan devrim istediği için olmaz, o, kendi başına, koşullar gereği olur. Devrimciler, solcular, eğer devrim koşullarında seslerini duyurabilirlerse, o büyük altüstlüğün en az zararla yaşanmasını sağlarlar. Sonuç: vicdansızlaştırılmış bir topluma her şeyi yaptırabilirsiniz.”

En kötü, en rezil bir soundtrack’ta bile olamayacak kadar uzun bir sessizlik... Goran Bregovic’in asla kabul etmeyeceği bir durum... İlk toparlanan Hacı oldu, gene bana dönerek:

“Anladın mı şimdi Hafız?” dedi.

“Ben artık bambaşka biri oldum!” diye haykırdım, “İlk iş günü, bir şirket kurup camcılığa başlayacağım. Birkaç haylaz çocuk tutacağım, çevredeki tüm camları kırdıracağım, sonra da o camları takıp büyük para kazanacağım!”

“Lan oğlum ya mahalleli o çocuklardan birini yakalarsa ne bok yiyeceksin?” Tabii ki Hacı.

“Kanıt isterim,” dedim, “Çocuğun ifadesi zaten yalan. Başka kanıt gösteremezlerse de, sonuna kadar devam. İtirazcı komşuları önce ikna etmeye çalışırım, olmazsa işe ortak ederim, o da sonuç vermezse...”

“Bu, olmuş,” dedi Hacı.

Olmuş muydum? Kim bilir, belki de kandırılmıştım...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

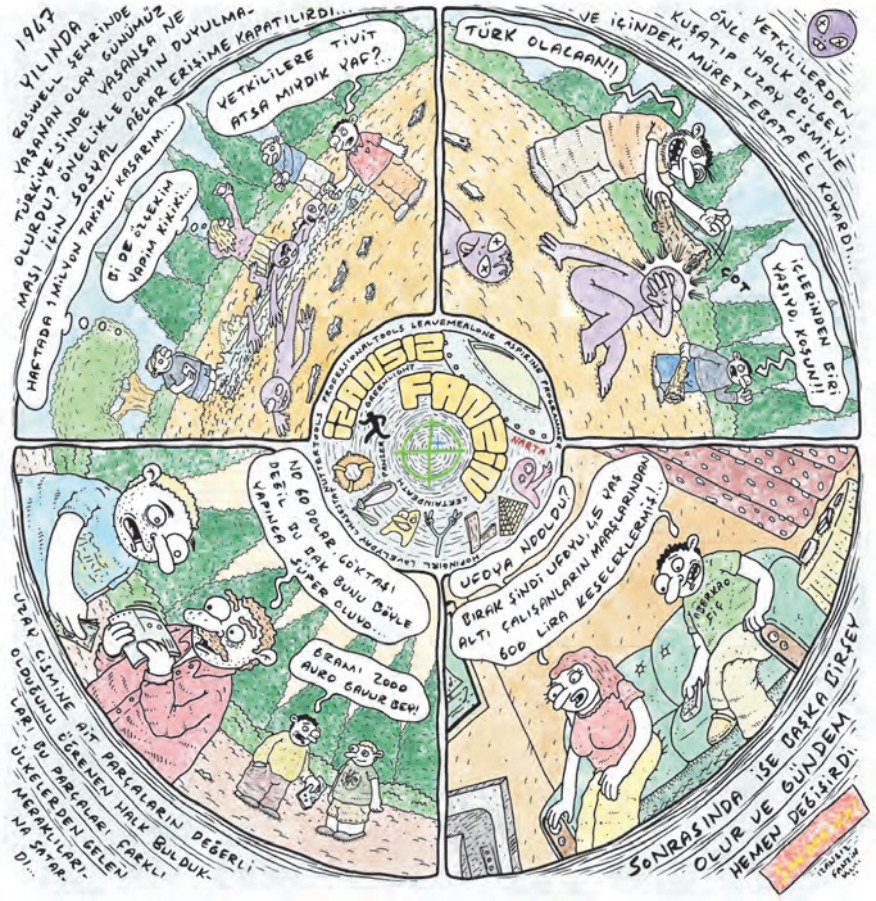
ONUR KARADURMUŞ

ABDO ÇOLAK

METEHAN PEHLİVAN

Haftalık yerel süreli yayındır
Sayı: 1284
10 Ağustos 2016
Çarşamba

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

1285

OHAL'de LeMan

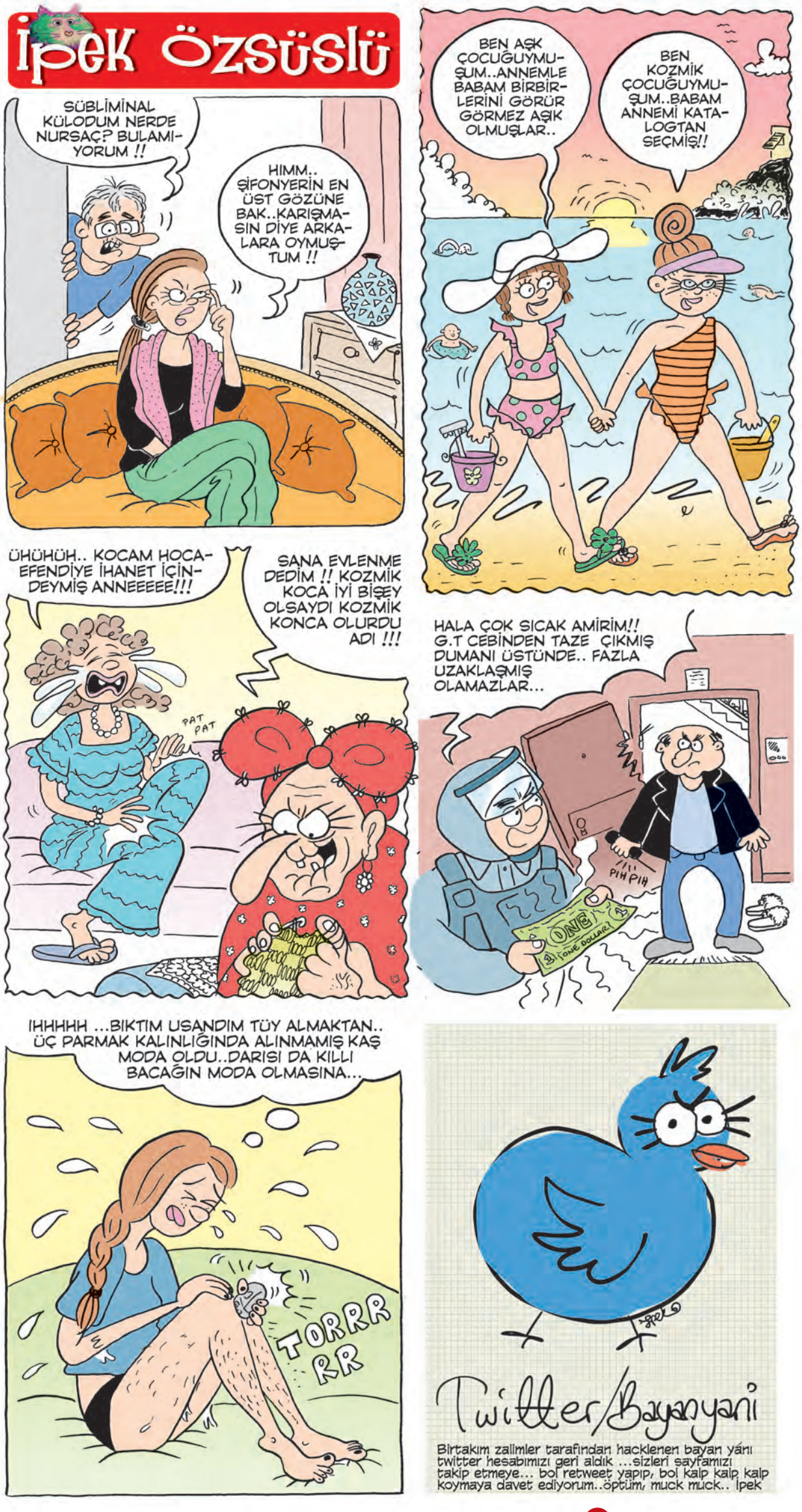
17 Ağustos
2016
Çarşamba
Sayı:
2016/32
4 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.:
4.5 TL.

TV PROGRAMLARI KANDIRILMIŞ İTİRAFÇILARDAN GEÇİLMİYOR...

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DARBE DÖNEMLERİNİN KIVRAK YAZARI MEMDUH KAZÇEVİREN

Behiç Pek YAZIYOR...

ABD'DEN SIĞINMA TALEP EDEN AMİRAL

Haftalardır ısrarla bana sorulan "Darbeden yana mısın, darbeye karşı mısın? Darbeye hayır mı diyorsun evet mi?" sorusuna açık ve net bir cevap vermemin zamanının geldiği kanaatindeyim. Ama daha önce darbe girişimiyle ilgili birkaç noktaya değineyim. Olaylara dar bir pencereden bakıyoruz, bu da bizim pek çok sorunun kaynağına ulaşmamıza engel oluyor. Bir amiral neden ABD'den sığınma talep eder? Evet, bence de başarısız bir darbe girişiminde bulundu ve şimdi çaresizlik içinde kendine sahip çıkacak birilerini arıyor. İlk cevap bu. Peki bu sorunun başka cevabı da olamaz mı? Belki bu adamın kendi ülkesinde deniz bitti. Mecazi olarak söylemiyorum. Denizlerin bittiği, ilk kez konuşulan bir şey değil ki. Pek çok belgeselde görüyoruz. Dalgıçlar, dipten gazoz şişesi, araba lastiği, cep telefonu çıkarıyorlar. Durum bu. Bugün değilse yarın, gemiler yüzdürülemez hale gelecek. Amiraller personelini bir yerden bir yere yürüyerek mi götürecek? Bir de buradan bakmak lazım. İşin aslı budur demiyorum. Benimki fikir cimnastiği. O amiralin uçsuz bucaksız okyanuslarda cirit atmayı hayal ettiği varsayımı ile ufkumuzu biraz genişletmek istiyorum. Şimdi gelelim darbeye evet mi yoksa hayır mı dediğime.

VODAFON ARENA'YA İNEN HELİKOPTER

Tamam. Darbe girişimi çağ dışı bir hareket. Evet, tasvip edilmesi biraz güç. Ne birazı, çok güç. Hatta güç değil imkansız. Ama ben olaylara başka açılardan bakmayı seviyorum. Karakterim bu. O helikopter o gece stadın ortasına inerken kimimiz vaktiyle orada verilen Maykıl Ceksın konserini düşündük, kimimiz başka bir gün Koritiba'da başka bir stada helikopterle inen Alex'i düşündük. Ben çimleri düşündüm. Ezilen çimleri. Hayır hayır yine mecaz yapmıyorum. Filler falan söz konusu değil. Bildiğimiz çimler. Maçlarda öbek öbek kalkan, kalktıkları yerlerde yirmi santimlik çukurlar açılan çimler. Ve futbolumuzun kalitesi. Dünya üçüncülüğünden gelinen on dokuzunculuk vs. Bunlar birbirinden bağımsız düşünülebilir mi? Elbette o gece o stada inen helikopter futboldan daha önemli. Önemli de... Bana Alex'i çağrıştıran Rio da önemli. Sporcularımız olimpiyat oyunlarında bir bir eleniyor. Susacak mıyız? Haykırmayacak mıyız?

TÜRKİYE-RUSYA YAKINLAŞMASI

Yakınlaşsınlar. Zaten yakınlar. Ben bundan zerre kadar rahatsız olmuyorum. Uykularım kaçmıyor. Beni tedirgin eden tek şey, fıkradaki gibi denizin bitmesi. Türkiye, Rusya'ya yaklaştıkça deniz bitiyor. Sembolik bir şey bu. Arada Karadeniz var. İki ülke yaklaştıkça aradaki deniz azalıyor. Vaktiyle kıtalar ayrıldıkça aralarını denizlerin doldurması gibi. Neden saçmalamıyorum? Karadeniz de bu iki ülke tarafından hızla kirletiliyor. Bu gidişle tamamen dolacak. Rusya ile Türkiye arasında adacıklar oluşacak. Tıpkı On İki Ada gibi. "Karasularımız" tartışmasını "sukaralarımız" tartışması alacak. Bu neyi değiştirir? Ha Ali Veli, ha Veli Ali. Ha Karadeniz, ha denizkara. Bu arada lafı dolandırıp en başta bana sorulan o soruya cevap vermekten kaçındığımı düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. Öyle bir sorunun sorulmasından hicap duyarım, cevap vermeyi bile zul sayarım. O da ayrı.

ÇÖP KAMYONLARININ ASKERİ BİRLİKLER ÖNÜNDEN ÇEKİLMESİ

Darbecilerin, gerçek komutanları almaya gemilerle gelmesi karşısında, halkın, darbecileri almaya çöp kamyonlarıyla gelmesi bence anlaşılır bir şey. Yine bir çobanın oyu, normal bir oyun kaçta kaçıdır tartışmasına filan girecek değilim. Kimseyi de eleştirmiyorum. Halkı eleştirmek hiçbirimizin haddi değil. Ortada bir darbe girişimi varsa, burada en son eleştirilecek olan halktır. Bunun tersini kim söylüyor, zaten onu da anlamış değilim. Eleştirilmesi gereken bence darbedir. Lütfen durduğumuz yeri netleştirelim. Darbeye karşı mıyız, darbeden yana mıyız? Ben kendi adıma o soruya gönül rahatlığıyla cevap verebilirim. Ama önce şunu söyleyeyim: Çöp kamyonlarının görevi sadece çöpleri toplamak olmalıdır. Bambaşka bir açıdan ben de gücendim.

NOT: Bana gelen sayısız e-mail ve SMS içinde rencide edici bir takım cümleler var. Hatta rencide etmeyici cümle yok diyeyim de daha iyi anlaşılsın. Mesela Süperman, Batman, İronman vs gibi kahramanlardan başlayarak sevdiğim herşeye bir şey söyleniyor. Sizler böyle yaptıkça bakın burada darbeye hayır mı yoksa evet mi dediğimi açıklayacak yer kalmıyor.

behicpekmail@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sefer Selvi

Menbiç, IŞİD'lilerden kurtarıldı... Kadınlar, kurtuluş gününü sigara içerek ve çarşaflarını yakarak kutladı.

Yeni Şafak yazarı Salih Tuna, demokrasi nöbetine katılan gençleri, "slogan üretemiyorlar ama ihale işinden anlıyorlar" diye eleştirdi..

darbeye karşıyım ama Yenikapı'daki şova katılmayacağım diyen Sıla'ya " s... olsun gitsin" diye küfreden Davut Güloğlu aldığı tepkiler üzerine, "görüşümü demokrasi olarak görmüyorlar" dedi.

SAYISAL LOTO' NUN BÜYÜK İKRAMİYESİ 18'İNCİ KEZ ANKARA YENİ MAHALLE' YE ÇIKMASI ŞÜPHELERİ ARTTIRDI...

OLAĞANÜSTÜ HAL'İN İLK İCRAATI OLAN, ŞIRNAK VE HAKKARİ'NİN İLÇE YAPILMASINA HALKIN TEPKİSİ HUZUR İSTİYORUZ ! OLDU

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SIKILHAN

- Alo Sıkılhan, dostum nasısın? Anüs ben Anüs Binsatar... Ticared edelim mi?

- Enes?

- Yaa tabii ki Enes ama daha serbes daha frii, daha libaral gözükmek içün şu aralar Anüs olarak kullanıyorum adımı. Ortamlar karışık dostum. Herkes ticari raakibini FETÖ'cü deye ihbar edebilir, belli olmaz. Ticari hayatta at izi it izine karıştı artık. Malum terör örgütü bağzı kripto üyelerine "Dikkat çekmeyin, dötü başı açıp araya karışın" deye talimat yollamış deniliyo. Şimdi ben de ööle çok mıhafazakar ticared ehli şeklinde görünmeyim dedim, neme lağzım alakasız yere şey altına gitmiyeyim şindi...

- Haa Anüs tam olmuş o zaman...

- De mi? Libaral gaptalist bir havası var... Her yolu denerim evvela ticaredime bakarım hesabı, ehehe... Anüs...

- Üç harflisi de olurmuş...

- Yav tamam, bağzı şeyler oldu vaktinde. Üç harflililer vasıtasıyla felan rızkımızın peşine gidiyoruz diye kandırılmışız. Ama bir musibet bin ticareddir. Bak bir illet vuku buldu, devamında bir sürü yeni ticared kapısı açılıyor inşallah. Artan sivil araziler, yeni özelleştirmeler, sür'atle neticelenmeler... Hülasa dostum, kriz hür libaral fırsata çevriliyor, win win rüzgarları esiyor. Yeri gelmişken musibetin fırsada dönmesiyle ilgili kadim bir ticared kıssası, bir success story nakledeyim... Alo, ordasın dey mi?

- Benim kaçıcak yerim yok hocam, burdayım...

- Dinle şimdi: Bir kerresinde ünlü tüccarlardan Ebu Dilavver Bin Süha ve beraberindekiler elbiselik kumaş yüklü bir ticared kervanıyla Hanutâbad şehrinden Kârediyye şehrine doğru yola çıkmışlar. Yolda bir kum fırtınası gelip ortalığı birbirine katmaya başlamış. Kervandaki tecrübesiz esnaf "Vay ki vay, bizi büyük bir ticared fiyaskosu bekliyor, ziyan kapıdadır. Bunca felaketin, tozun toprağın arasında kim pazara gelip de bizden kumaş alacak. Kervan masrafları, yol parası kıvrak zehirli bir yılan gibi girdi kesemize" şeklinde vah vah etmeye başlamışlar. O esnada fevkalade rilaks ve huzur içinde olduğu gözlenen ticaredin altın çocuğu, esnaf dehâsı Ebu Dilavver Bin Süha dönmüş ve demiş ki; "Kuşkusuz bu seyahatimiz rantabldır. Hemmen kumaşları kesip maske haline getiriniz ki piyasaya toz maskesi şeklinde sürelim" Bakar mısın ticari zekaya?

- Anüs...

- Ha? Alo... Herneyse. Neticede o kum fırtınasında deli gibi toz maskesi satılmış. Ünlü tüccar Ebu Dilavver Bin Süha seferden dönüşte şimdiki en lüks cipe karşılık gelen iki adet Heccav Devesi çekmiş altına. Site içinde, janjanlı atlas kumaştan lüks bir çadıra taşınmış, sonsuza kadar mutluluk içinde ticared etmiş. Aldın mı kıssadan hisseyi. Gel Musibet sonrası Fırsad işine girelim, bi miktar kapital koy, ortakçı ol. Alo?

- Anüs Kardeş, gayet net hatırlıyorum. Sen bu kıssanın aynısını Ebu Hüveyye'nin başından geçmiş diye nakletmiştin. Nooldu kendisine? Ebu Dilavver Bin Süha nerden çıktı?

- Ya şimdi ben ticared işlerimi başka bi grub arkadaşlarla paslaşmak suretiyle neticelendiriyorum. Hakikaten, tertemiz, dürüst, rızıkları peşinde efendi, mıhafazakar kimseler. Hafta bir kaç ticared konulu sohbetleri oluyor. Onlar ticari kıssa hususunda Ebu Hüveyye'nin değil de Ebu Dilavver Bin Süha'nın maceralarını tercih ediyolar. Temin naklettiğim kıssa da esasen Ebu Dilavver Bin Süha'ya aitmiş, Hüveyye ondan çalmış, kendisi hırsız bir zat imiş. Ama tabi, şimdi öğreniyorum bunu ben. Her neyse ben artık bu arkadaşlarınan ticared edicem. Sohbetlere sen de gelsene... Alo? Gene mi kapadın mübarek... Alov... Yav senin beğendiğin bi camia varısa onlarla da görüşelim... Alo...

- Hey genç! Sensin. Özgür ol. Çılgın getir. İçindeki sese kulak ver sınırsız eğlen. Burıya gel genç...

- Ömür Dayı.

- Evet genç? Hâlâ orda mısın. Haykır, koş delicene, hemen gel bizim burıya. En çok sen, kendin gibi. Oh evet... Yalnız bana bak genç, ben reklamlar bu şekilde oluyo diye "sen" diye sesleniyorum. Mal gibi kalkıp da tek başına gelme ha. Pop sanatçısı misali istiyorum seni, iki minibüs bayanla geleceksen gel. Ben sizi, düzeltiyorum, seni burda çılgın eğlence dolu bir atmosfere sokucam. Goş gel galıpları gır, hotoriteye baş kaldır. De haydi genç, festival alanını düzdüm sana burda ben, herkeş burda olacak, ya sen? Sen evet, bu yaz senin. Hoğ... Hoğ... Koş genç. Evet sana söylüyorum, evet özgür, çok, sen bi tek sen ve çılgıncana. Hayallerinin peşindağ!

- Yıkmayaydım hayallerini, açaydın kollarını geleydim dayı ama söyledim, yaz okuluna gidiyorum ben.

- Seni sittir et zaten, öbür "sen" ler gelsin. Hadi koş... Hayal, özgür felan, eğlence şeysi... Alo? Alo, kapadın mı gene lan. Hay sizin cibilliyetinizi dürteyim, pirket gafalılar. Sizin neslin proplemi de bu işte. "Eğlenceyi tabana yayalım, gidip Ömür Dayıya da iğlence dolu dakkalar yaşatalım" diyeniniz yok. Hababam de babam, biz fikfik edelim, biz özgür olalım, içelim içecekleri, edelim alışverişleri, göynümüzün sesine kulak verelim. Ya Ömür Dayı, o orta yaşa geldi ya, ölsün anasını satayım. Gün yüzü görmeden ölsün. Çılgınınıza zçayım!

Atilla ATALAY

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELLİ PICTURES

NİYE BU BAHRİ TAKINTISININ NEDEN VE NİÇİN OLDUĞU HAKKINDA ÇİİDEM HANIM

VALLA TABLO PARLAK DİİL SÖYLİİM... TECAVÜZ, YARALAMA, DÖVME, KANIRTMA, HÖPÜRTME, KÖPÜRTME, HERŞEYE MARUZ KALMIŞ... ARKADAŞINIZ TEHLİKELİ DELİYLE NİYE YAKINLAŞTI Kİ BU KADAR?

ELBİSESİ YIRTILINCA GÖRDÜM... BEN DE YENİ ANLADIM YA...

Nişanlısı vardı, Bahri... Ondan kazık yiyince kafayı yedi ilk...

BAHRİ!..SEN, ELELE?.. KİM BU KADIN?..

ASLINDA SEVMEMİŞİM BEN ÇİİDEM... KUSURA BAKMA BENCE...

YOOOO!..SUUUSSS! AAAEEE, AOOUU AAAE!..

Bahri onda bi travma yarattı...Aylar sonra artık daha iyiydi Ne zaman ki arabasının motor lambası yanana kadar... Bi oto servis aradı...

BAHRİ OTO USTA TAMİR

BAHRİ USTA?..

Bahri Usta'yla yakınlaştı...Boylu poslu yiğit bi adamdı, Çiidem 'in ilgisine kayıtsız kalmadı..Daha o gün hemen atölyenin yazıhanesinde.

AHHH OH BAHRİ!..

ÇİİDEM HANIIM!..

Çıktılar ettiler ama Basri Usta hep tenhada hep ıssızda buluşuyodu onunla...Sonunda bi gün dedi ki...

ÇİİDEM BEN EVLİ Bİ ADAMIM... BUNU YÜRÜTEMİYCEM...

Yine Bahri, yine bi travma...

YOOOO!.. SUUSS!.. AAAEE!.. AAAÖÖÖAA EEE!!!

Ruh sağlığı daha da bozuldu, kendine bakmaz oldu... Ama neyse ki bir ilişkiye daha başladı...

BAHRİ, DÖRT BEŞ TANE MİDYE VERSENE BURAYA!

HI...

Midye dolmacı Bahri'yi tavlaması hiç zor olmadı. Çevresi bu ilişkiyi onaylamadı, onu yalnız bıraktı ama bu beraberlik bi süre ona iyi gelmişti...

PİRİNCİ GEVŞEK KOYUYON LA, BAS BİRAZ DAHA!..

PEKİ BAHRİCİM AŞKIM...

Ama sonra bu Bahri'nin de çirkin yüzü ortaya çıktı...

PİYASA KÖTÜ...MİDYE DOLMA BİLE ALMIYO BU İNSANLAR...

HAYIRLISI BAHRİM...

HAYIRLISI FALAN BİLMEM...BAK BU İYİ Bİ ARKADAŞTIR, GÖNLÜNÜ HOŞ ET BAKAYIM...

YÜZ LİRA VİRDİM, YAT!..

Bahri kendisini satmıştı, bi travma daha...Zor kaçtı...

YOOOOO!.. AAAEEEEAAOOEE!

Uslandı mı, ne gezer... Artık iyice düşmüştü... Akıl hastanesinden kaçan bi azılıyla yolu kesisti...

BU?.. SENSİN... BAHRİ...

DİKKAT ARANIYOR

BAHRİ

Bu hepsinden de beterdi... Bildiğin psikopat deli...Zavallı Çiidem. Neyse ki öldürmeden kurtarmayı başardık...

AAAAA!..İMDAAAT!.. AAAEEOOO!!!

Ambulansla buraya gelirken gördüm... Meğer ilk nişanlısı olan Bahri'nin adını omuzuna dövme yaptırmış...Onun için sürekli başka Bahri'lerle beraber olmaya çalışmış...Bahri dövmesi boşa gitmesin diye...

Bahri

ANLAŞILDI... BAK ÜZÜLDÜM ŞİMDİ. GÜZEL DE Bİ KIZ HA...

KURTARIN ONU DOKTOR.

BAHRİ HOCAM, AMELİYATHANE HAZIR!..

HIII?..

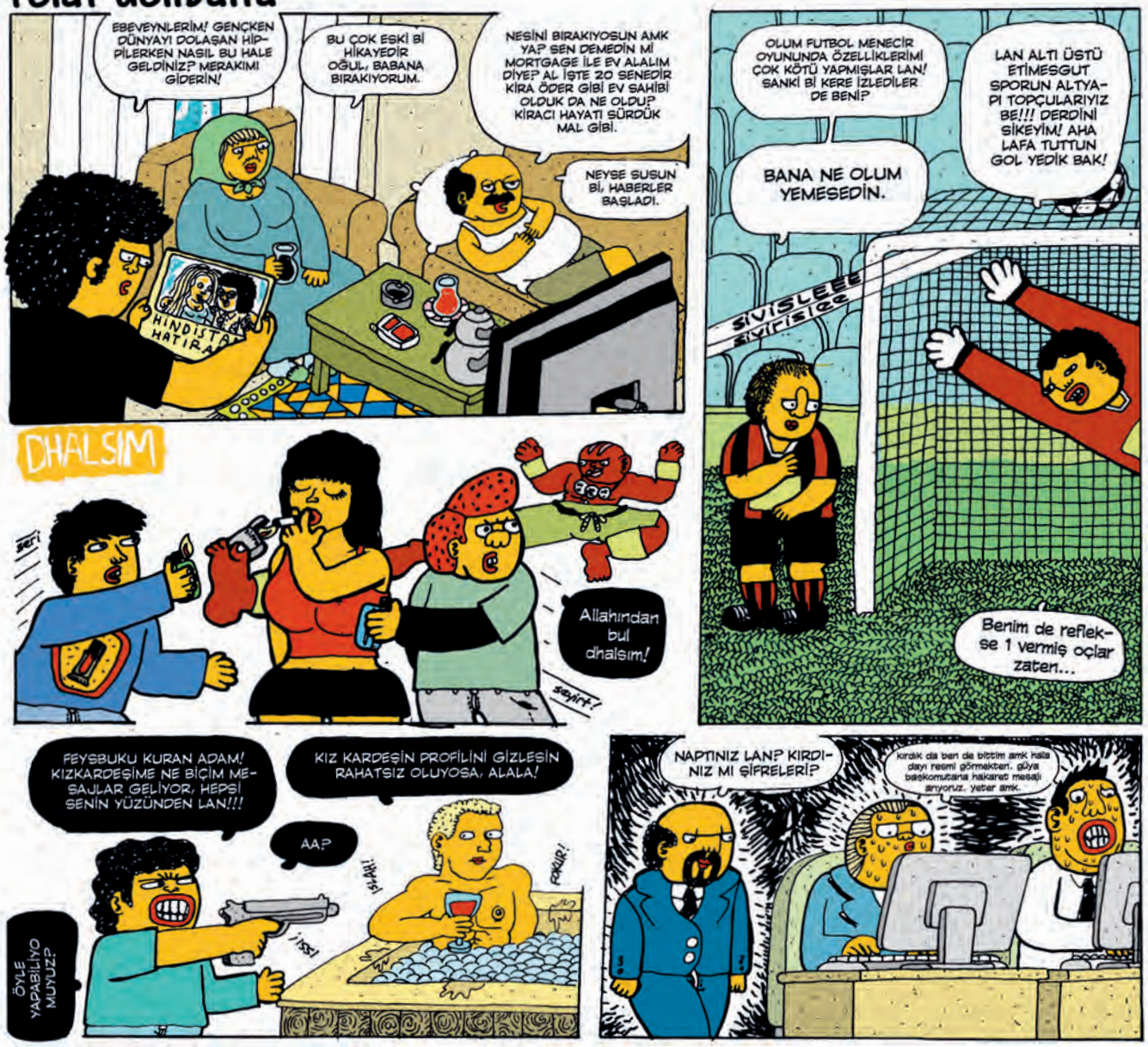
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TAYLAN billurses

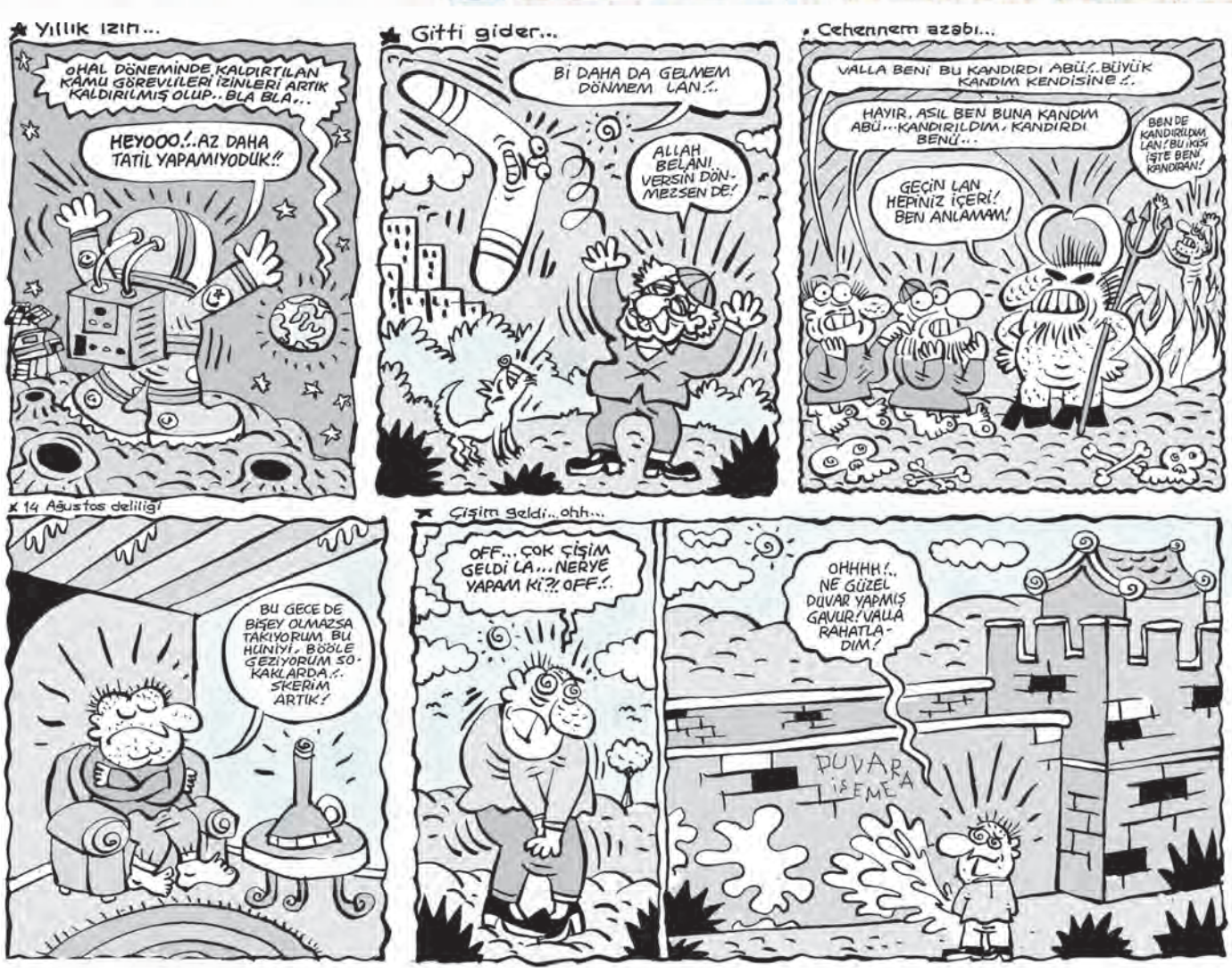
OFFF! BİRAZ DA BURAMA SİYASET! ÜFF! BİRAZ DA ŞURAMA....

Ya abi bıkmadık siyaset konuşmaktan. İşte, sokakta, sporda her yerde ulan benimki de can be kardeşim tahammül edemiyorum.
Bizim müteahhit sağ olsun apartmanı çok kıyak yapmış, bir katta 5 daire var; osursan komşular koktu mınakoduğum diye bağırıyor. Neyse abicim eskiden güzeldi evin bu özelliği tiyatro gibi apartman zaten keyifle dinliyordum muhabbetleri, şimdi bakıyorum tüm komşuların gündemi siyaset sarmıyor yani baba duramıyorum evde çıkayım bari spora diyorum…Ama denize düşen yılana sarılırmış, spor salonu da aynı birader. Tamam eskiden de kıyak muhabbet olmazdı genel olarak "kııaaah hııoaaahh hoahhh" diye gelen sesler, gıybet yapan kadınlar falan… Fakat şimdi bench presste "hooaahhh" diyen eleman Ya Allah! diye bağırıyor insanlarda değişti haliyle.
Salondaki spor hocaları istisnasız hep futbol tartışırlardı şimdi bakıyorum "ya hacı şimdi Kemal gelse ne olacak" "işte falan komutanın açıklamasını gördün mü" filan diye skimsonik şeyler konuşuyorlar. Ha gıybet yapan kadınların ne konuştuğu hakkında detaya girmiyorum bile…
Her neyse abicim ben bu işten gerçekten çok sıkıldım bundan sonra bu köşede sizlere sınırsız goygoy hizmeti vereceğim ama peşin peşin söylüyorum bakın ülke havaya uçtu sen ne diyorsun mınakoyim demeyin sonra bozuşuruz haa…

felat delibalta

Doan Pehleva

ERDENER ABİ

K. ERTEM

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

En Baba Leman Yazarı; Can Baba

Can Yücel'in O'nu kaybettiğimiz 99 Ağustosuna kadar son yıllarında Leman yazarı olduğunu biliyor muydunuz? Pek çok genç Leman okuru eminiz bunu bilmiyordur. Tuncel ağabeyin (Tuncel Kurtiz) ısrarı bizi Can Baba'yla buluşturdu. İlk unutulmaz muhabbetimizden sonra 2.sayfamızın baş köşesi O'nun şiirlerine emanetti artık.Mesai arkadaşlığıyla bizi onurlandırdı.Kısa bir zaman sonra Açık Hava Tiyatrosu'nda binlerce okurumuzun katıldığı, elimizde hiçbir kaydı olmayan muhteşem bir Leman-Can Yücel gecesiyle bu dostluğumuzu taçlandırdık. Şiiri gibi yaşayan bu dev adam bizi büyülü dünyasına yükseltti. Muhabbetiyle bizi bizden aldı, O içti, bizi içmeden sarhoş etti. Geriye Leman ciltlerindeki sarı sayfalar kaldı. Bir gün bunları da yazıp-çizeceğiz. Can Baba, Tuncel Baba hakkınızı ödeyemeyiz; anılarınıza saygıyla.... T.A.

"YUKARDALAR"

12 Marttan sonra İstanbul'un ev ev arandığı gece
Yılmaz Mahirlerle Ulaşları saklandıkları yerden
Arabasına bindirip Levent'e evine götürür.
Polis barikatlarından "Yaşa Çirkin Kral!"
Az sonra kapı vurulur, bir komiser ünlemleriyle geçerek on silah endazıyla
Girer içeri, Yılmaz kapı ağzındadır.
Komser "İhbar aldık, Mahir'le arkadaşlarını burda saklıyormuşunuz" der.
Yılmaz da Yılmaz'ca gülüp
Eliyle çatıkatını göstererek
"Yukardalar" deyince,
Komser de kahkahayı basıp avanesiyle basıp gider.
Yılmaz gerçekten o anda yukardadır.
Yoldaşlarıyla Devrim Tarihimizin çatıkatında.

21 Nisan 1996... Sayı 232 LeMan

DATÇA'DA DEĞİRMEN ÇAVLANI

Çocukluktan sonrası boştur, bir aşk
İki aşk, üç şiir
Gerisi bi hoş
Bin çavlandır hayat
İçinde ikinci kez yıkanabilirsen eğer.

18 Ağustos 1996... Sayı 249 Leman

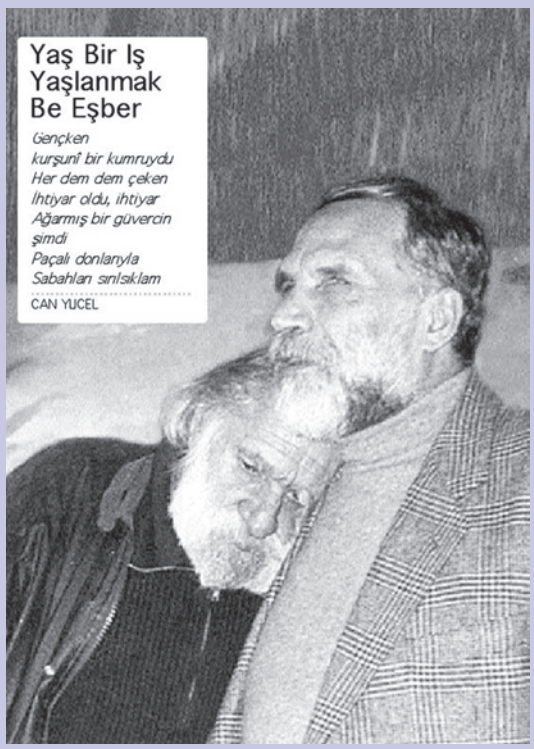
BARIŞ

Aynada bakma yüzüne
Başkalarının gözlerinin içine bak
Köpeklerin gözlerine bak
Kedilerin gözlerine bak
Ne kadar masum
Ne kadar mahsun
Ama birden bire bir rüzgâr esiyor
Sardunyalar açıyor
Kekikleri kokuyor
Aynada bakma yüzüne
Ağaçların gözüne bak
Duvarların gözüne bak
Manavgat'a bak
Gözlerime gözlerime bak
Dünyanın gözlerine bak.
Kendine aynada bakma.
Sen öleceksin sonunda
Dünyanın gözleri kalacak.

16 Haziran 1996... Sayı 240 Leman

ÖZGEÇMİŞİM

Ben ömrümce muhalif yaşadım
Devletçe de "menfi bir TİP"
sayıldım
onun için kan grubum RH NEGATİF

EŞBER TEKRAREN

Eşber kör ama
Renk körü diyil
Kızılı hepimizden iyi biliyor.
Eşber kör ama
Ölmeden önce
badem gözlü olanlardan,
TEKE TEK'ekonuşup
Bir tek attıktan sonra
televizyonda
Cigarasını tüttürerek
Ümraniye hapsini boylayan
Bir kahraman...

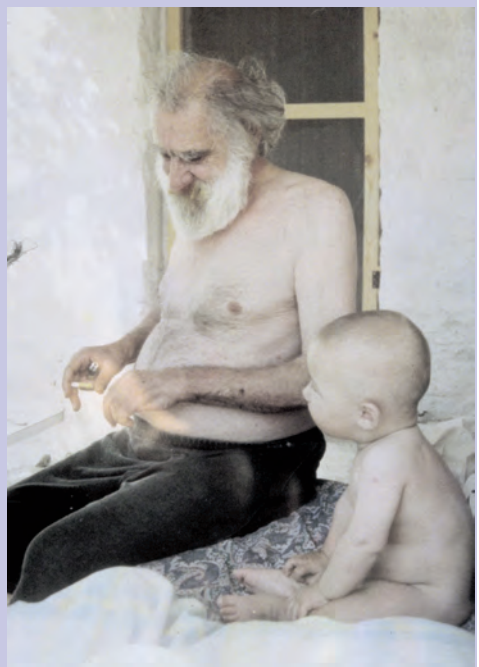

ŞİİR

Ben bir osuruk ağacıyım
Yellendikçe şiirler açan

TEKERLEME

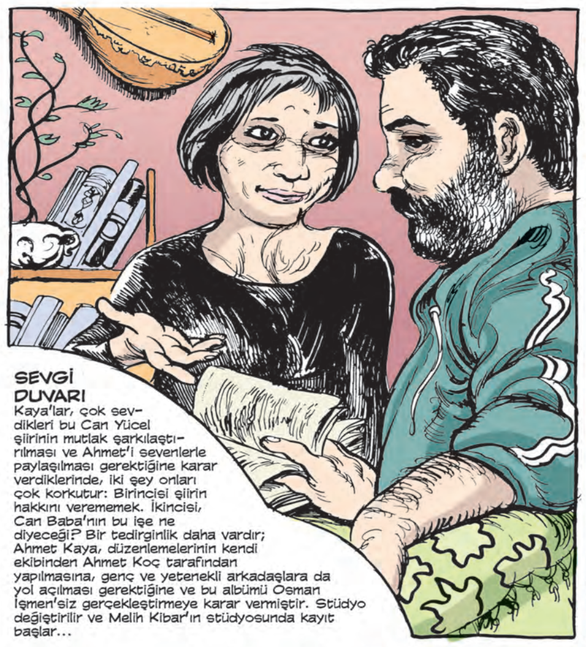
Minarenin kılıfı
Soyuldu işçi sınıfı
Soyuldu rençber
Soyuldu memur
Soyuldu esnaf
İnsaf!
Hüppürtülü mü
okunacakmış ezan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yanlızlığım benim pasaklı Kontes'im, Ne kadar rezil olursak o kadar iyi...

Hazırlayan: **BAHADIR BOYSAL**

SEVGİ DUVARI
Kaya'lar, çok sevdikleri bu Can Yücel şiirinin mutlak şarkılaştırılması ve Ahmet'i sevenlerle paylaşılması gerektiğine karar verdiklerinde, iki şey onları çok korkutur: Birincisi şiirin hakkını verememek. İkincisi, Can Baba'nın bu işe ne diyeceği? Bir tedirginlik daha vardır; Ahmet Kaya, düzenlemelerinin kendi ekibinden Ahmet Koç tarafından yapılmasına, genç ve yetenekli arkadaşlara da yol açılması gerektiğine ve bu albümü Osman İşmen'siz gerçekleştirmeye karar vermiştir. Stüdyo değiştirilir ve Melih Kibar'ın stüdyosunda kayıt başlar...

Eve gidildiğinde ilk 'Merhaba' gün yüzü görmemiş bir küfür olmuştur. Bütün hiddetiyle ve çocuk gibi sevimliliği ile saldırıya geçmiştir bile. "Neyimizle dinliycez bu şarkıyı, bu evde teyp var mı Güleerrr?" Sevgili Güler Abla tüm sükunetiyle "Yok tabii" der. Panikler Ahmet. Gülten, yanlarındaki asistanı koşturur bir yerlerden teyp satın alıp getirmesi için ama o saatte açık yer de bulunmaz.

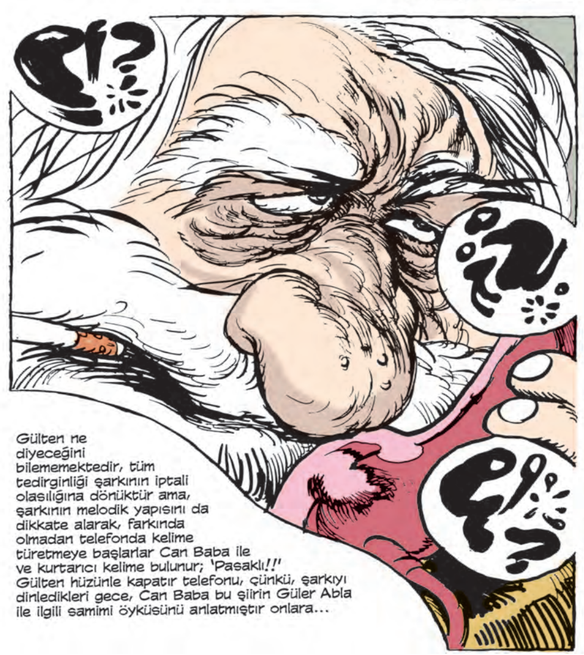
Çözümü, Can Baba'yı bir kat aşağıya, arabaya indirmekte bulmuşlardır. O heybetli gövdesini Ahmet'e yaslar ve Güler Abla ile arabanın arka koltuğuna yerleşirler.

Kaya çifti önde, 'Sevgi Duvarı' teypte, sessizce ve sonuna kadar dinlerler şarkıyı. Can Baba'nın gözleri nemli, iltifatını yine geleneksel küfürleri ile yapar. Ahmet mutludur ve artık sabaha kadar hazırdır bu yakışıklı küfürlere... Şiirler okur Can Baba geç saatlere kadar ve ayrılırlar.

Ve/fakat Can Baba bu, sistemin saçmalıklarını adeta üzerine çeken bir dev muhalif! Kültür bakanlığı 'sidikli' kelimesine takar ve şarkı denetime takılır. Kaya çifti bunu Can Baba'ya kim izah edecek diye kura çekerler aralarında ve bu defa sisteme yönelik yepyeni küfürlerin muhatabı Gülten olur. Can Baba telefonda gürlemekte ve "Ne demeliyim yani, çişli mi yapıcaz bu kelimeyi bu saatten sonra?"

Gülten ne diyeceğini bilememektedir, tüm tedirginliği şarkının iptali olasılığına dönüktür ama, şarkının melodik yapısını da dikkate alarak, farkında olmadan telefonda kelime türetmeye başlarlar Can Baba ile ve kurtarıcı kelime bulunur; 'Pasaklı!!' Gülten hüzünle kapatır telefonu, çünkü, şarkıyı dinledikleri gece, Can Baba bu şiirin Güler Abla ile ilgili samimi öyküsünü anlatmıştır onlara...

Milyonlarca şiireverin dağarcığındaki 'Sidikli Kontes' bir anda 'Pasaklı Kontes' olmuş ve bir devasa şairin tevazusu ile denetim yasasının anekdotları arasına girmiştir bile...

Yanlızlığım benim çoğul türkülerim, Ne kadar yalansız yaşarsak o kadar iyi...

Kaynak: Ahmet Kaya / Nota Kitabı (Gam Yayınları)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

PENTOLİN
METİN FİDAN
15 Ağustos 2016
Ortei sennle (Ney?)
"Zırrt! Erenköy!" Vergisi Son Ödeme Günü!

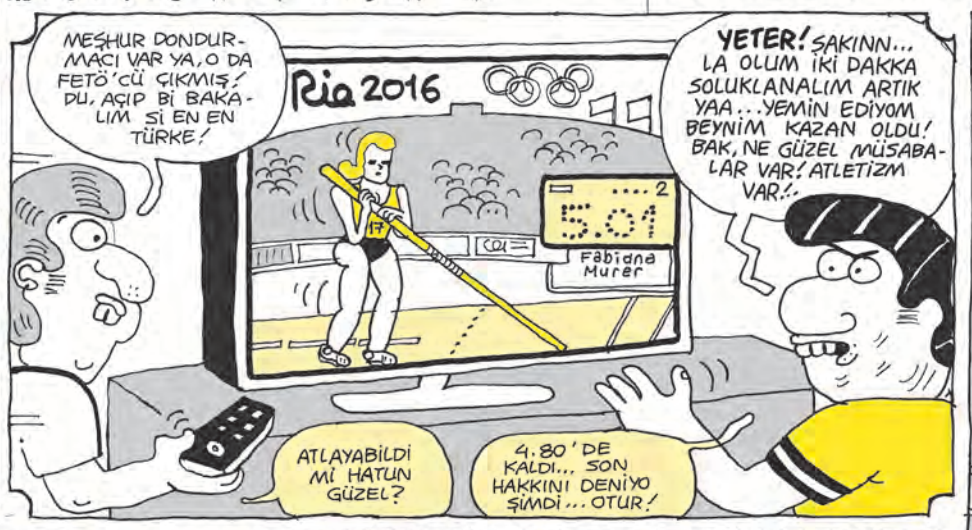
Görgü Kuralları

"...Sana yanlışlıkla selâm verenin selâmını almak lâzımdır. Bir arkadaşımıza bir selâm verdiğinde bizim birlikte mukabeleten selam vermemiz şarttır. Bayanlar bu mecburiyetten müstesnadır. Arkadaşımız birine selâm verdiğinde bizde birlikte selâm veririz..."
"Görgü" / Dr. Gottfried Andreas / Çeviren: Turan Beler

"...Peçetelerden biri uçup Atilla'nın üzerine konarken yokuşun aşağılarındaki bir camiden okunan sabah ezanının ilk 'Allahü ekber'i duyuldu. Atilla üzerine konan peçeteyi almak istedi ama elini kaldıramadan gözleri yavaşça kapandı."
"Minare Gölgesi" / Engin Ergönültaş

metinfidan@ymail.com

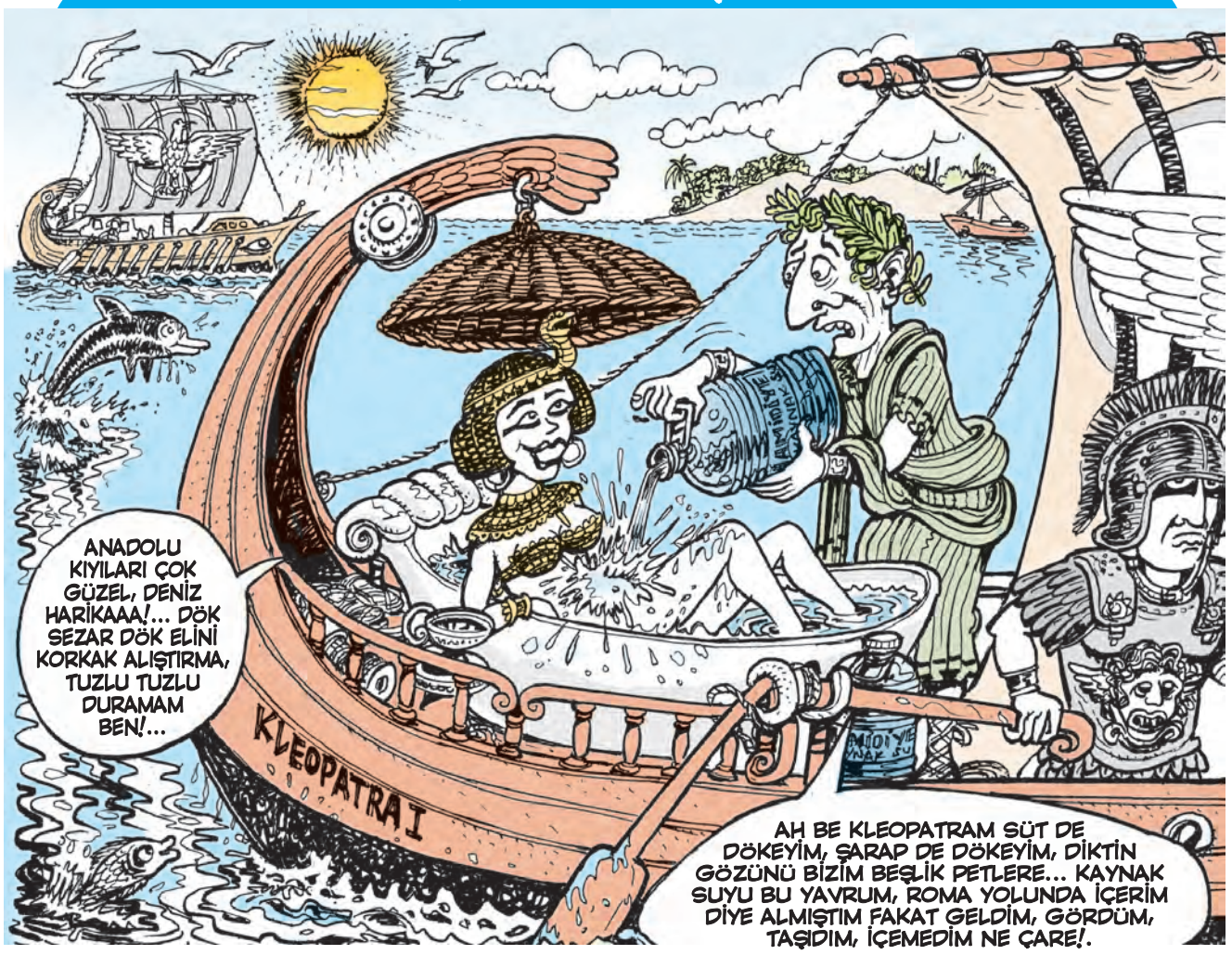

GÜNERİ İÇOĞLU

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

toka

Ve işte a dostlar, terleyen kafalarımızın altında yastıklarımızın ıslak pestile dönüştüğü bir yazın daha sonlarına yaklaştık. Şimdi çatala süzülen terden şikayet etmektesin belki, ama yastığı döndere döndere uyunan ıccah yaz gecelerini özlemeyecek misin kışın kıçın donanda?.. Ve ilk leylek katarı göçer göçmez nasıl da daaann diye birden serinledi havası İstanbul'un, he mi? Acaba yoksa belki de kim bilir dünya kendi ekseni üstünde hafif yamsuk olduğu ve güneşin etrafında dönenip durduğu için falan oluşmuyor mudur nedir mevsimler? Acaba göçmen kuşların kanatlarına takılı bir örtü müdür mevsim denen şey? Gelirken ıccah havaları getiriyorlar peşleri sıra göçmen kuşlar, giderken de örtüyü katlayıp toparlayıp götürüyorlar yaz mevsimini. Olabilir mi? Bence olabilir. Sence? Bence kesin öyle olabilir. Sence?

• Allegro, mallegro, bi yere kadar. Müzikte 'kıpçak' diye bir tempo olmaması büyük eksik. Dans müziği temposu için daha güzel bir isim var m'ola?

. 'Anırmak sizlere ve çevrenizdekilere ciddi zararlar verir'.. Şaka şaka, hiç de bi kere vermez. Çevreye şey olmasın diye camı kapıyı kapatıp biraz anırdım evde bugün, çok iyi geldi. Accaaayip rahatladım. Eşekler anırırken amma rahatlıyolardır haaa. Tam anırmak ama. İçten gele gele böyle.. taaa bağırdan.. taa böğürden anırmak. Çooook güzeeeellll.. bir terapi şekli olarak kullanılırsa çok iyi geleceğinden eminim. Beş kuruş da telif istemiyorum biri bu yöntemi terapide kullanırsa. Hem zaten telif eşeklere ait. Onların buluşu.

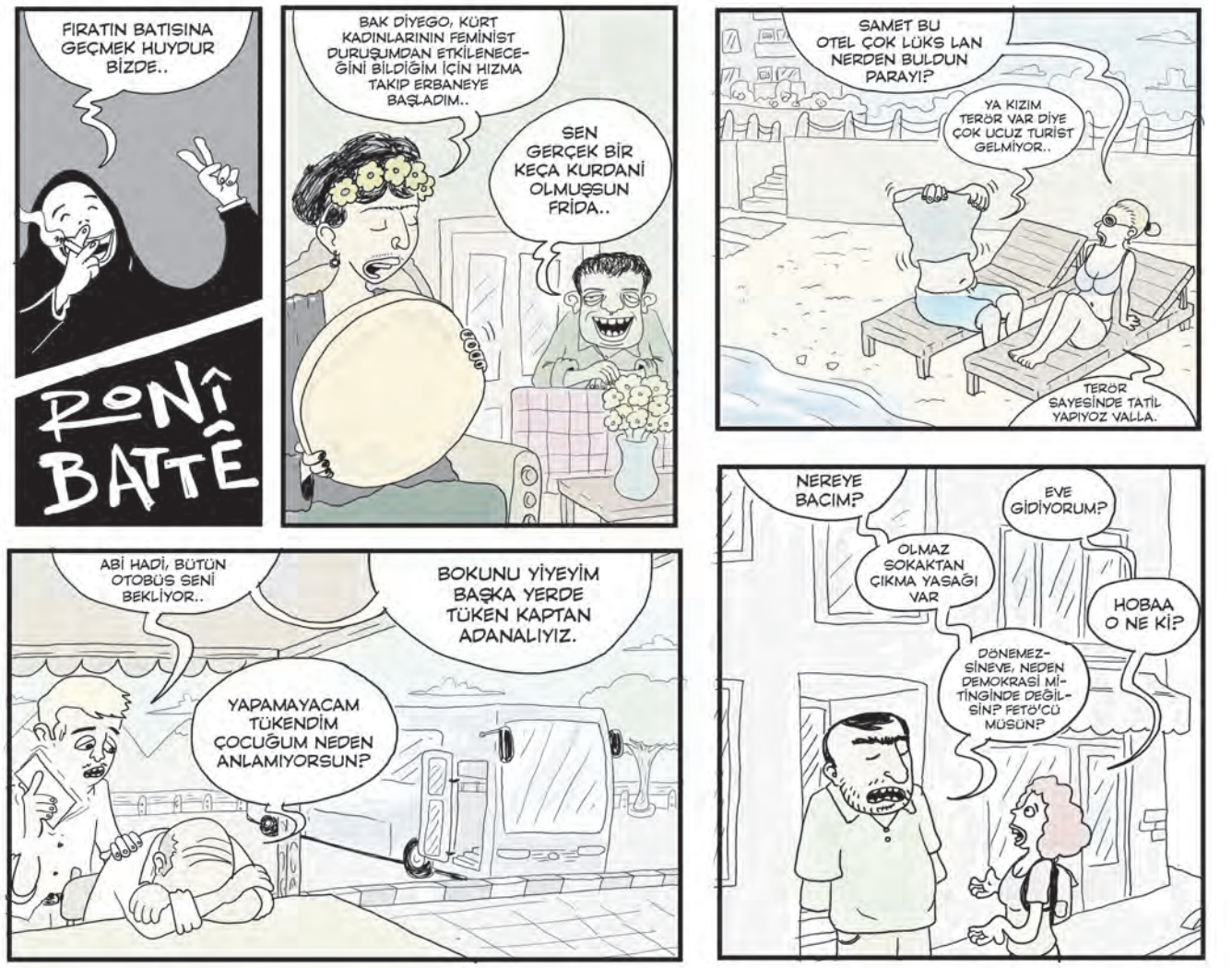
• En son ne zaman bir arabanın tozlu camına parmağınla 'beni yıka' yazdın?.. Pasaklı bir arabanın arka camında gördüm bugün. Tozlu cama yazmış biri: 'Beni yu'..

. Lee Marvin diye ses rengi olmaması büyük eksik. Çünkü Lee Marvin basdan da öte. Bas ötesi. Çünkü Lee Marvin neredeyse duyulmayacak kadar bas. Bir aslan azıcık da sıcaktan yorulmuş, yattığı yerde usul usul şarkı söylüyor gibi.

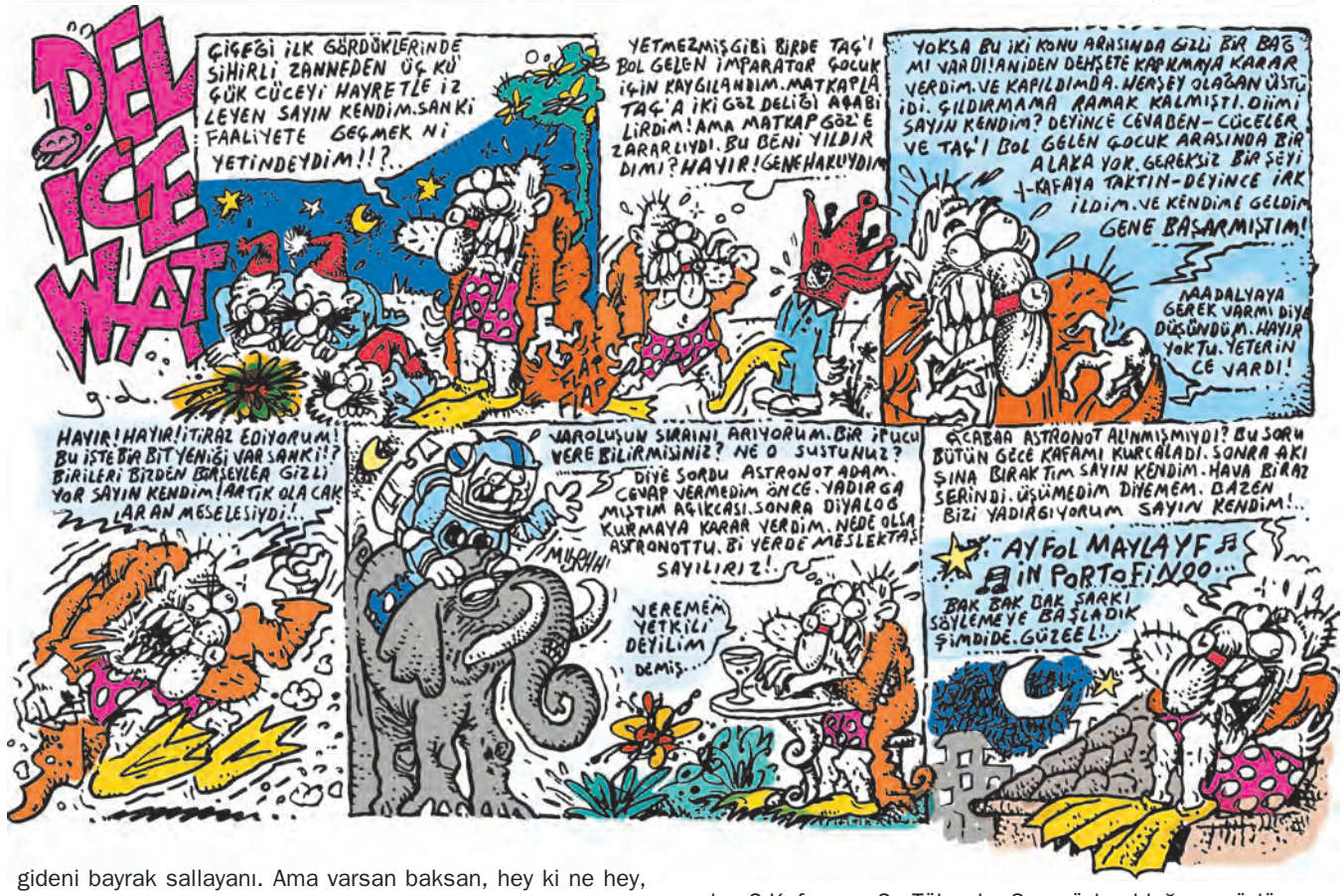
• Bizim gibi melmeketlerdeki genjlerin potansiyellerini çürütmek, yapabileceklerini yaptırtmamak ve dünya düzeninin böyle mal gelip, mal gitmesini sağlamak için uğraşan bissürü herif var şu anda masalarda toplaşıp planlar yapan, he mi?.. Hay yarabbim.. Ne aciiip..

Bazı melmeketlerdeki genjlerin araştırma yapamamaları, seyahat edememeleri, kendilerini ve dünyayı tanıyamamaları, genjliklerini yaşayamamaları, imkânsızlıklar içinde debelenmeleri ve ellerinden geleni yapamadan umutsuzlukla yaşlanıp gitmeleri için oturup bayağı bildiğin kafa patlatan adamlar var. Salah la bunlar. Hahahaha.. ay sinirlerim bozuldu vallaha. Düşünsene bi!.. Oturup özenle buna kafa yoruyor g.terifler. Mesleğin ne? 'Birinci dünya ülkeleri olarak hep en birinç olabilmek için, 'üçüncü dünya ülkesi' dediğimiz ülkelerdeki genjlerin ümüünü sıkmak, nefes aldırmamak, göz açtırmamak için çeşitli fikirler üreten bir kuruluşta çalışan bir daltarağıyım'.. da demez varıp sorsan. Afili mafili isimleri olan kurum ve kuruluşlarda yaldızlı, ışıltılı isimleri olan mevkilerde çalışıyor gibicesine. Ama esasında işi ne? İşi bu: Üçüncü dünya ülkelerindeki genjlere rahat bir soluk aldırmamak. Böylece o ülkeleri sömürmeye, emiklemeye devam edebilmek. Hay babaazın şarap çanağna.. Mallara bak.

Şöyle bi düşününce komik. Üzünçlü de bir yandan elbette.. ama komik de. Çünkü insanlık, sadece bir bütün olarak, ahanda bööylecene komple, hep birlikte yol alabilecek, bir kısmı geride bıraktırttırıldığında geri kalan kısmı da zerre ileri gidemeyecek, gidiyorum sanmakla birlikte bi süre olduğu yerde pati çektikten sonra tepetaklak, gotün gotün geri yuvarlanıp karanlık kuyularda merdivensiz kalacak bir özge candır. Buna bile ayıkamamış, o denli cahilin önde gideni bayrak sallayanı. Ama varsan baksan, hey ki ne hey, afrasından tafrasından yanına yaklaşaman. Yazık kerizime. Kerizliğin bu kadarı çok üzücü.

Ve fekat daha üzünçlüsü, o engellenen, ileri gitmekten kasıtlı bir şekilde alıkonulan ülkelerde yaşayan genjlerin de bu sığırların hipnotik tesirinde kalmaları. O genjlerin de bu zokayı yutup, özgüvenini kaybedip, kendini aşağılaması. Esas o daha üzücü. Anam babam sen niye kendini aşağılıyosun, kendine el gözünden bakıyosun? Kendini tanısanaooouuu!!!.. Kendine niyçün ırkçılık ediyosun, neden kendini aşağılıyosun, niyoluyor? Yani bütün afrika, asya ve güney amerika ülkelerindeki genjler, milyarlarca pırıl dimağın hepsi mi sığır? Hepsi mal mı? Kafasız mı?.. Töbe de. Sana öyle olduğunu söylüyor diye, sen niye kendini öyle sanıyorsun canını sevdiğim. Milyarlarca genj, emperyalizm denen tırıvırı nanenin elinde kendini gerçekleştiremeden solup gidiyor yüz küsür yıldır.. Yazık günah. Halbuse sen aslansın, kaplansın. Kendini tanı!.. diyen oldu muydu bize genjken, hatırlayamadım şimdi.

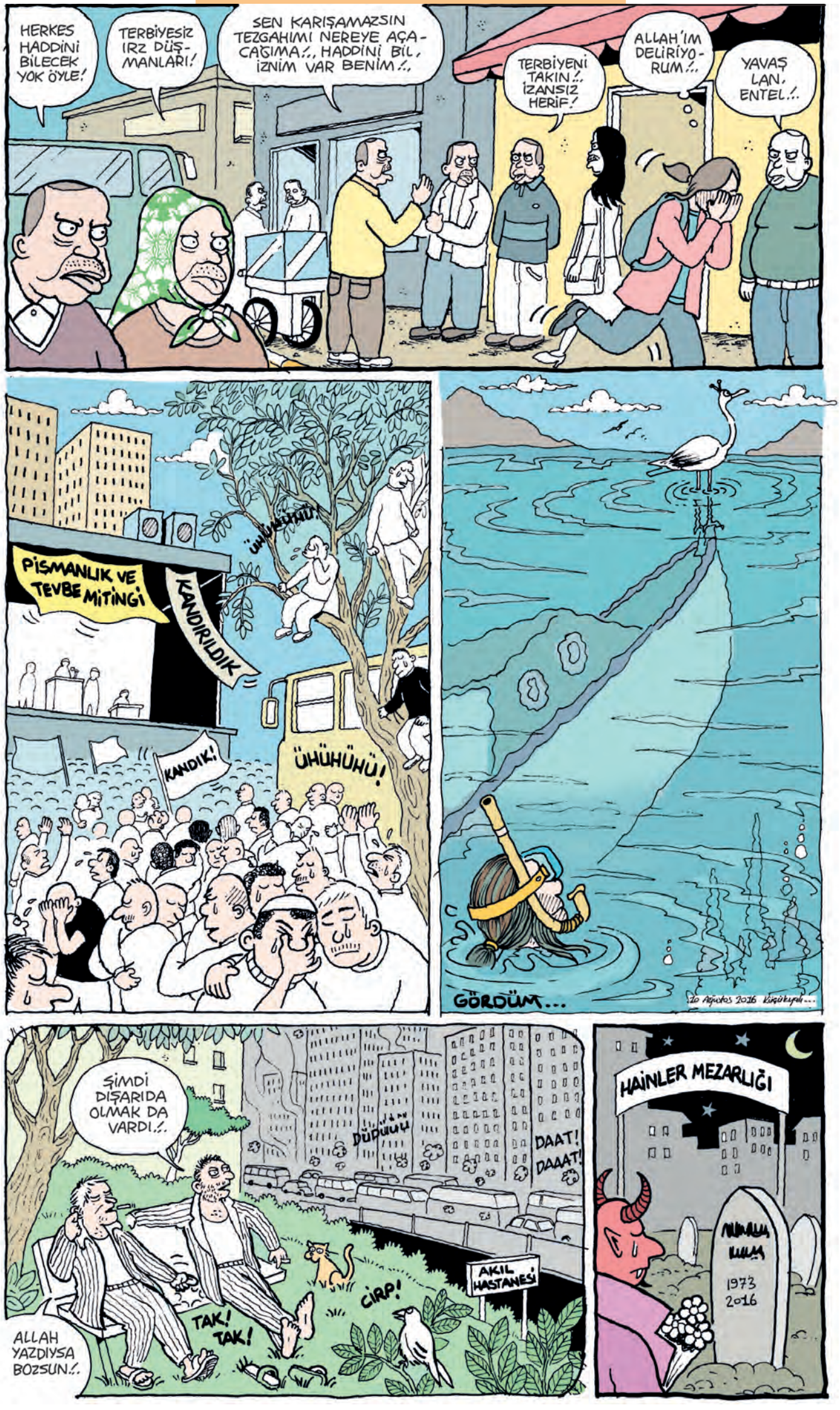
. 'Çift Aslan', 'Çift Kaplan' diye iç giyim markaları var.

. Hadja Kouyate ve Ali Boulo Santo ikilisinin 'Toukan' diye çok güzel şarkısı var. Aslan, kaplan diyince aklıma geldi.

Nurgül Kaan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Erhan Candan

Küskünler

İki kız kardeş, yaklaşık 147 senedir birbirlerine küsler. Bu süre içinde başkaları tarafından tasarlanan çeşitli barışma girişimleri oldu. Bir tanesi, Norveç'e yapılan iki haftalık bir gezi sırasında büyük bir gemideydi. Parası kalmayan Milli Piyango İdaresi, neredeyse amorti kazananlara dahi bu ucuz seyahatlardan veriyordu. Konforlu Zeplin uçakların yanında, bu gemiler Pendik minibüsünde ayakta yolculuk etmek gibi birşeydi. Leylâ'dan dokuz yaş büyük olan Ülfet, geminin güvertesindeki büfede tost ikrâmını alırken, birdenbire kardeşi ile karşılaştığında, yanında bulanan arkadaşı Ebral hanım "Bu ne büyük bir şans! Şunları barıştırmalı bu kez!" diye düşündü. Aslında pek şans sayılmazdı. Haftada dört defa yapılıyordu bu seferler. Ülkede neredeyse Norveç'e gitmeyen insan kalmamıştı. Biraz daha parası olan kesim, Mars yörüngesi turlarına çıkıyordu. Daha da fazla parası olan ise Mars'a inebiliyordu.

Leylâ, kardeşi Ülfet'i gördüğünde, müthiş bir iç bulantıyla başını çevirdi. Titriyordu, yüzü sararmıştı. Gözlerinde korkunç bir öfke yanıyordu. Bu, birçok insanda, birçok ailede olduğu gibi, ciddî, büyük bir küslüktü! Dışarıdan bakan, geçer sanıyordu ama, içeride küllerin sardığı bir gizli kor, küskün olunana otuz yıl sonra rastlandığında bile parlayıp alev alıyordu! Ve her geçen gün, her geçen sene, bu küskünlüğü usulca büyütüyor, saklı bir kine dönüştürüyordu. Küskün olan iki tarafın da, eğer barışmak istiyorlarsa, artık daha büyük bir adım atması gerekiyordu; fakat insan ruhunun çevresine kin ve öfkeden derin bir çukur kazan bu soğukluk, olası yakınlaşmaları da önlüyordu. Kısacası, birbirlerini tetikleyen süreçlerdi, ve şimdiye kadar bu kadar uzun süre kalan küskün iki kişinin barıştığı hiçbir yerde görülmemişti! Ülfet'in arkadaşı Neslihan hanım da bunu fark etti, gemideki çabasından vazgeçmek istedi. Ama artık geçti, Leyla'ya selâm vermişti.

"Merhaba Leylacığım. Ayol, ne tuhaf bir şans bu!" dedi, usulca Ülfete' baktı. Sonra dönüp tekrar Leylâ'ya baktı. Ve yaptığının anlamsız olduğunu kavradı. Leylâ, sebzeli tostunu bile almadan oraya bırakıp, hışımla büfeden ayrıldı, kamarasına yürüdü. Ülfet'de aynı tuhaf gerginlik içindeydi, o da titriyordu. Arkadaşına alâkasız birşeyler sordu, konuyu değiştirmeye çalışıp, anlamsız espriler yaptı.

Bir daha konuşmamak üzere koptuklarında, yani birbirlerine küstüklerinde, kardeş 36, ablası ise 45 yaşındaydı. Şu anda Leylâ 183, ablası ise 192 yaşındalar. Az önceki olay ise yıllar önce olmuştu, ve konuşmadan birbirlerinin yanından geçip gittikleri sayısız acı karşılaşmadan biriydi. İlk küskünlükten sonra, aslında konuştukları, en azından ağızlarından bir-kaç kelimenin çıktığı karşılaşmalar olmuştu. Çoğu eleştiri veya hakaret dolu anlamlar içerse de, bir tanesinde neredeyse barışmayı deneyecek gibi olmuşlardı. Yani, dışarıdan bakanlar böyle hissetmişti:

Bunlardan biri, çok çok önceleri, henüz kanserin ve benzeri hastalıkların tedavisinde gizemli Yeyb bitkisi ile bir devrim gerçekleştirilmediği, iki kardeşin de bu kadar uzun yaşayacaklarını düşünmedikleri günlerde olmuştu. Bostancı'daki bir apartman dairesinde, bir yakınlarının evde düzenlenen nişan töreninde karşılaştılar. Yemek masasında, kocaman tabaklara yanyana, patatesli sarma, kısır, ıslak kek, baklava ve zeytinyağlı dolma koyulduktan çok sonra evsahibi hanımın işgüzar eltisi, Ülfet'in tabağına gözünü dikmiş, "Aa? Canım, sen sarma almadın mı!?" diyerek ortalığı karıştırmıştı. Herkes istem-dışı tabaklarına bakmıştı, fakat ilk yenen şey olduğu için kimsede patatesli sarma kalmamıştı. İçeri koşuşturan bir kişi mutfaktan da eli boş döndü. Evsahibi bayan, "Ay inanmıyorum. Ay, sayıyla, hattâ fazla fazla yapmıştım ayol!" diye sızlanıyordu, neredeyse bu saçma şey yüzünden düşüp bayılacaktı. Leylâ, tabağına baktı: İki tane ufak patatesli sarma duruyordu. Birazcık soğuk bir sesle, "Ben verebilirim bir tanesini, bende iki tane var," dedi. Bu cümle, masadaki, iki kardeşi tanıyanların herkesin yüreğini hoplattı. 'Ay hadi inşallah' umutları yeşerdi yüreklerde!

Küskünlük, nasıl bir çığ gibi sinsice büyürse, karşı konamayacak bir canavara dönüşürse; barışmak da öyledir. Ufacık bir anlaşma isteğinin bile devamı gelir; iyi niyet topakları bir çığ gibi büyüyerek barışma'ya dönüşür!

Ülfet, ister istemez Leyla'nın tabağına baktı (İkisi de birbirlerinin yüzüne bakmıyordu. Nişana da zaten canlarından çok sevdikleri Kadriye hanımın ısrarı üzerine gelmek zorunda kalmışlardı.) Bu, yarım milim inceliğindeki, hassas, minicik iyi niyet isteğini, "Farketmez," diyerek, belki de bilmeden reddetti Ülfet, "Bana da baklava fazla koyulmuş zaten." Hemen araya giren açıkgöz bir kadın, "Ay olur mu! Kadriye hanımın sarmasını tatmadın mı hiç ayol? Valla bir tanecik yemezsen bütün gün işin rast gitmez sonra!" O sırada Leylâ, çatalının ucunu bir sarma'ya saplamıştı. Bu, kardeşi Ülfet'e vermek istediği fazla sarma mıydı, yoksa az önceki kendi sarması mıydı, burası belirsizdi. Çatal tutan elini biraz kaldırsa, bu anlaşılacaktı. Ama donmuştu sanki. Ülfet, önüne bakıyordu, gözleri alev alev yanmaya başlamıştı. Leyla, hâlâ kıpırdamıyordu. Masadaki herkes ürkek ve şaşkın, onlar da donmuştu.

Direkt aralarında geçmese bile, birbirlerini hakkında ortaya yaptıkları son konuşma, bu olmuştu. Bir daha da hiç konuşmadılar. Telefonda, mektupta, bilgisayar ekranında bile.

Tabii, hâlâ barışmalarını umut eden bazı hâyalperest yakınlarının, bir "konuşma" yerine de geçebileceğini düşündükleri kimi yakınlaşmalar olmuştu, abla-kardeşin küskünlük tarihinde. Bunların en acayibi, bir su altı parkı ile bir çay bahçesinde gerçekleşmişti. İki kardeş, ne o su parkında, ne de çay bahçesinde birlikte bulunmamışlardı. Peki nasıl bir yakınlaşmadan söz edilebilir ki? Su parkının uzun camlı tünelinde, Leyla'nın, üzerinden köpekbalıkları geçerken çektirdiği bir fotoğraf buna sebep oldu. Parka beraber gittikleri yakını olan bu bayan, fotoğrafı diğer kardeş Ülfet'e bir çay bahçesinde çantasından çıkartıp göstererek, tuhaf birşey söyledi: "Üzerinden köpekbalığı geçerken yaptığı harekete, dikkat eder misin lütfen!?"

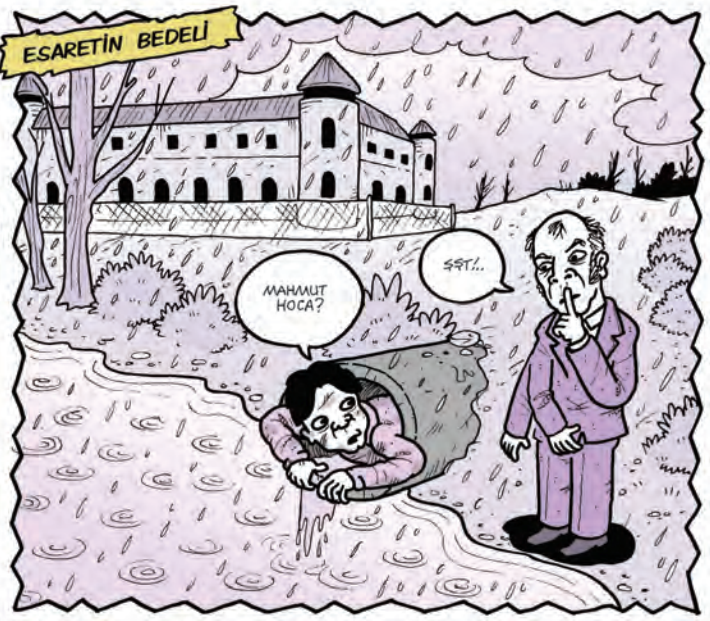
-Devamı haftaya-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

NURİ ÇETİN

nuricetin@yahoo.com

KISA METRAJ

Turgut ÖZALP

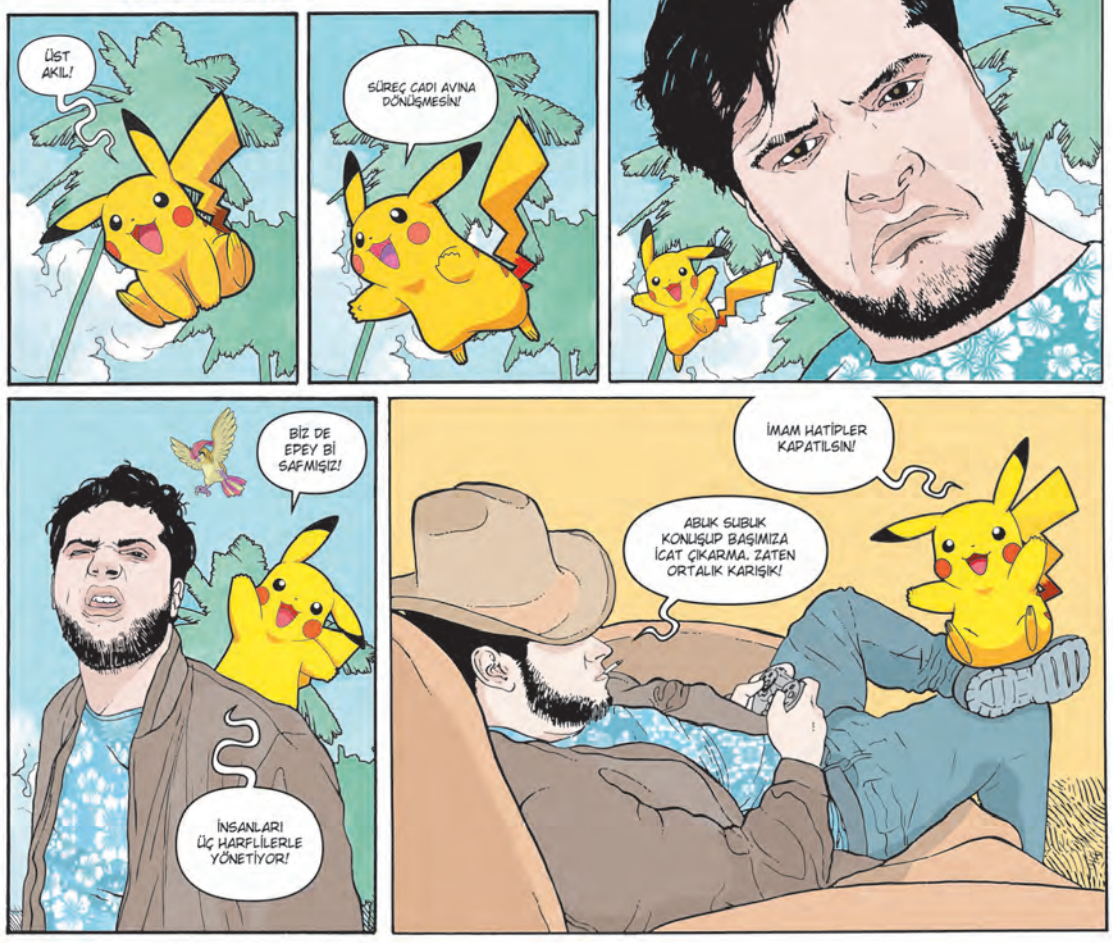

Pokémon GO

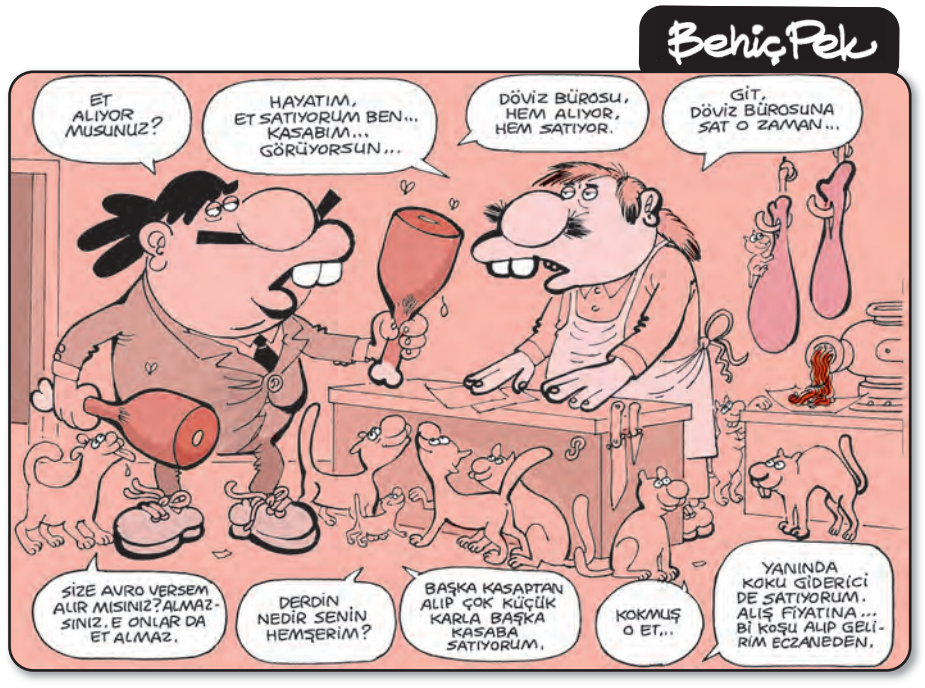
"Kafalar Karışık!"

AYDIN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"PRIME TIME CANDIR HAFIZ"

Selim Yalçıner

Tabii ki aynı durumdayız, dördümüz, Hacı İsmail, Hakan, Hasan ve ben, uzaktan gelen arkadaşımız hala ülkede, o da katılacak, kafemizde pinekliyoruz. Fakat, bir değişiklik var sanki halimizde. Okuduğum gazeteden başımı kaldırdığımda, Hacı'nın bana kuşkulu bakan gözleriyle karşılaşmış mıydım? Ben, üçüne de, onlardan şüphe ettiğimi belli etmiş miydim? Hasan'ın, geçenlerde anlattığı bir dolarlık banknot hikayesi gerçek olabilir miydi? Hakan namaz saatlerinde başını ileri geri, sağa sola sallıyor muydu ve bu neyi ifade ediyordu? Peki, Hacı'nın kıskanılası eğitiminin, o bildiği bir sürü dilin sırrı neydi? Ya ben? Herhangi bir sorun konuşulurken, 'O iş de hallolur bir yerde' gibisine laflar etmem, bildiklerimin, söylediklerimden çok daha fazla olduğunu gösteren bir belirti miydi? Her şeyi biliyor ve de söylemiyorsam, lafı ağzımda geveleyip duruyorsam, bu kepazelik nasıl yorumlanabilirdi?

Bu düşünceler beynimde başağrısına doğru giden yollardaki engelleri birer birer kaldırırken, sessizliğimiz ani bir bozulmaya uğradı:

"Benim mutlaka prime time'de yer almam gerekiyor!" Hasan konuşmuştu.

"Ne o, darbe felan mı yapacaksın?" Nasıl söylemiştim böyle bir şeyi? Edilecek laf değildi. Savaşta biri düşmanına bu lafı etse, Cenevre Sözleşmeleri 'nokta'sında canına okuyacak 'süreç'i anında başlatırlardı.

"Giyinik mi?" diye sordu Hakan ve bu bence kıyametin başlangıcından başka bir anlam taşımıyordu.

Hasan, ettiği lafın neden olduğu tahribatla fazla ilgilenmiyordu, "Evet, giyinik," dedi, "Yün tişört ithal edeceğim, satılması için prime time'da görünmem lazım, üzerimde bu tişörtle."

"Şimdi anlaşıldı Vehbi'nin kerrakesi!" diye bağırdı Hacı, bana döndü, "'Prime time' candır Hafız!" şeklinde beyanatta bulundu. Prime time'de yer almayana, öküzün boynuzları üzerindeki yeryüzünde asla hayat olmadığını hala anlamamış mıydım?

"Kerrake, kadın giysisi," dedim, "Sümbülzade Vehbi, Padişah 3. Selim tarafından gece yarısı saraya çağrılınca yanlışlıkla giymiş." Malumatfuruştum da.

Hacı, gözlerini iri iri açarak, "Hasan'a bir şey mi söylemeye çalışıyorsun?" dedi bu kez.

"Mana, kelam içredir" dedim. Üçü birden, gözlerini kırpmadan hem de, bana bakıyorlardı. Bakışlar öldürseydi, sırat köprüsünün başında sıramı bekliyor olacaktım. Üstelik, sıraya kaynak yapacak kimse de olmayacaktı, kesin.

"Kuvveden fiile aynla (düşünceden eyleme gözle) geçilmez efendiler!" Bu laf nereden aklıma gelmişti? Dayak yemek mi istiyordum? Yoksa, Freudyen bir yaklaşımla, üzerime tankla topla yürümelerini mi bekliyordum? Karışık duygular içindeydim.

"Göz, ruhun ifadesidir," dedi, Doktor Özgür, o da gelmişti nitekim, karşımdaki güruha yardım ediyordu. Başkaları muğlak ifadeler kullanarak yüzbinleri peşlerine takıyordu da, ben benzeri sözler edince neden afedersiniz tü kaka oluyordum? Bu işi hiç mi bilmiyordum?

"Kıymetime atide vakıf olunur, heyhat!" (Değerim gelecekte anlaşılır, ne yazık!) dedim ve iskemlemde ileri geri sallanmaya başladım. O sırada, uzaktan gelen arkadaşımızın kafeye girdiğini gördüm, "Birer birer artacağız kesin!" diye tiz bir sesle çığırdım.

UGA geldi, oturdu. Şimdi, dört çift, çok pardon beş çift göz bana bakıyordu. Kehanetim doğru çıkmıştı. Aniden, UGA hariç, hep birlikte ağlamaya başladık. Dakikalarca, sallana sallana hıçkırdık.

İlk toparlanan Hakan oldu, "İki ucu boklu değnek karikatürünü görmeyeniniz var mı?" dedi. Ağlaşmamız gülmeye dönüştü bu kez, bilgi için, hayır, o karikatürü görmeyenimiz yoktu.

Gözümdeki yaşları sildikten sonra, uzaktan gelen arkadaşımıza döndüm, "Son prime time tartışmaları için ne diyorsun?" dedim.

"Yararlı buluyorum, umarım devam eder," diye başladı, devam etti:

"Kapalı söylemlerden açık tartışmalara geçmek, aydınlanma yolunda ilerlemeyi getirir. Kapalı söylemler, her soruya yanıt veren söylemlerdir ve karanlığı muhafaza eder. Açık tartışmalar ise, sorularla ilerler ve aydınlanmaya yönelir. Kim, her soruyu yanıtladığını söylüyor ya da ona göre davranıyor, mistik havalara giriyorsa, cehaleti koruyordur. Kim, soruları ek sorularla genişletiyorsa, bilgiyi artırıyordur. Bin yıldır taammüden (tasarlayarak, dinleyenin notu) cahil bırakılmayla boğuşan bir coğrafyayı bir günden ötekine aydınlatmak kolay değil ama, bazı dönemlerde aydınlanma beklenmedik ivmeler kazanabilir. Uğraşmak gerekiyor, başka çare yok. Koca bir coğrafyanın eğitimi, her soruyu yanıtladığı iddiasındaki mescit konferanslarına bırakılamaz. Kimseyi küçümsemeden anlatmalıyız, anlayamazlar nasılsa deyip susmamalıyız. Sorular sormalıyız, sordurmalıyız..."

selim.yalciner@gmail.com

Sayı:1285
17 Ağustos 2016 Çarşamba

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

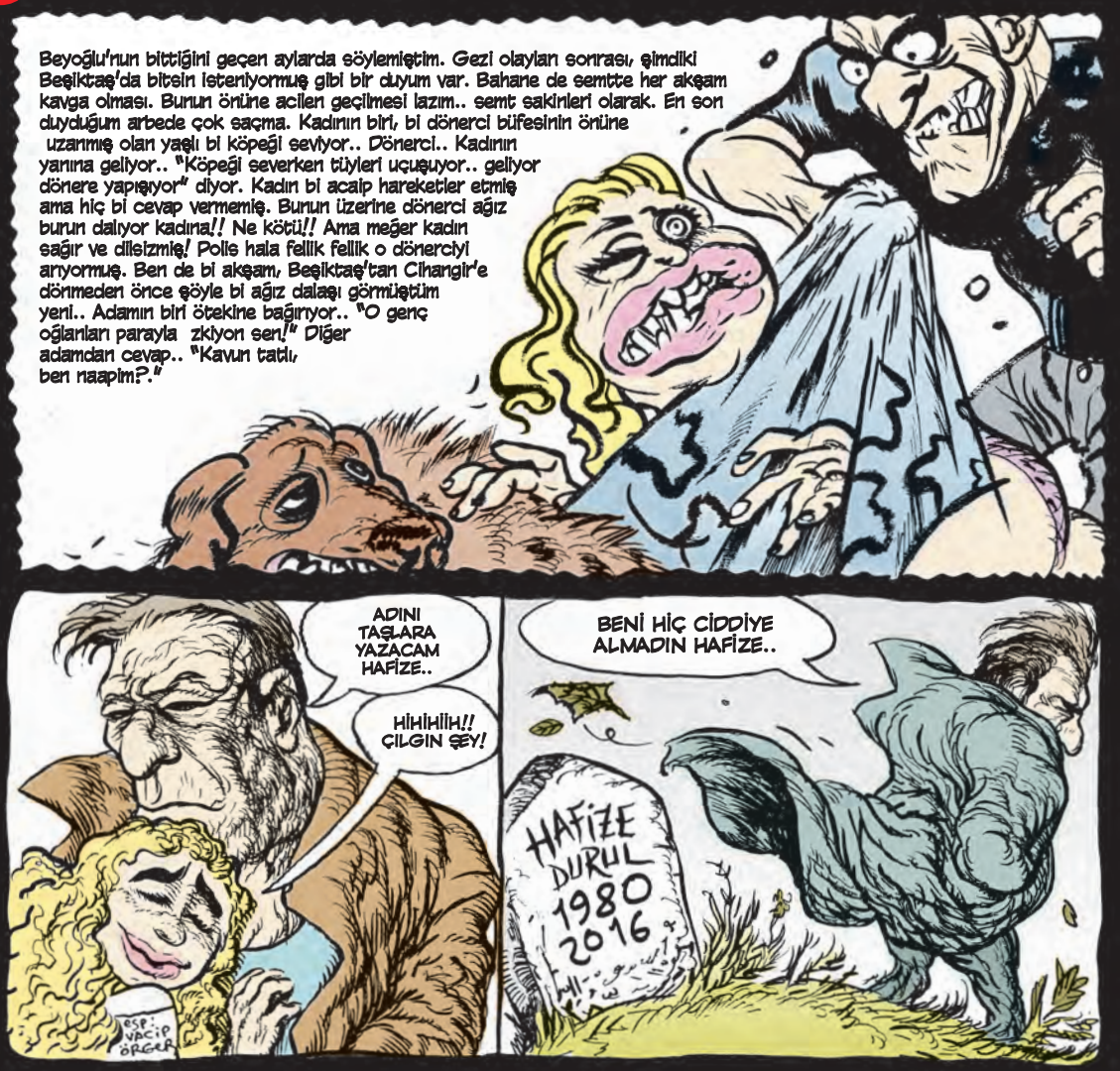
Haftalık yerel süreli yayındır

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

Bir karlı kalkışmayı atlattık.. Geçenlerde ABD eski Ankara Büyükelçisi James Jeffrey'in röportajını okudum. Adam, söyleşide bile bizlere empatiyi küçümseyerek yapmış. Lan, Herkesin ortak bir heyecanla hareket ettiği o eski antik dönemleri o kadar özledim ki.." Her kurt kendi bacağından asılır"cı şu megakent hayatı.. tüm umutları bitiren, taşralının "yalan dünya" söylemleri.. Of! O kadar sıkıldım ki bunlardan! Ah ulan James Jeffrey.. kendini makul bizi paronayak görüyorsun! Tüm Ortadoğu'nun anası zkertilmiş.. Ekmeğinin derdindeki kurnaz esnaf gibi, bi de dert yanıyorsun diğer ülkelerden!! öte yandan.. Tarih yine Türkiye'nin eline kalemi verdi. Bakalım bu sefer ne yazacaksın? Diye!

Ama sanata.. bilime.. felsefeye muhtacız alooo!!! Üstün millet falan da değiliz.. Muhtaç olduğumuz şeylere sarılmamamk nasıl biçeyse artık?.. Ve lan "ey insanoğlu!"na geliyor işte mevzu! Sığlığını aşması gereken, sürekli bunun için çalışması gereken tek canlı sensin! Sığlaşmaya o kadar müsait bir varoluş şeklimiz var ki anasını satayım.. Köpekler, karıncalar, filler, kuşlar.. kendi derinliklerin çoktan yakalamış canlılardır mesela.. ey beyhude, ey akılsız sığ insan.

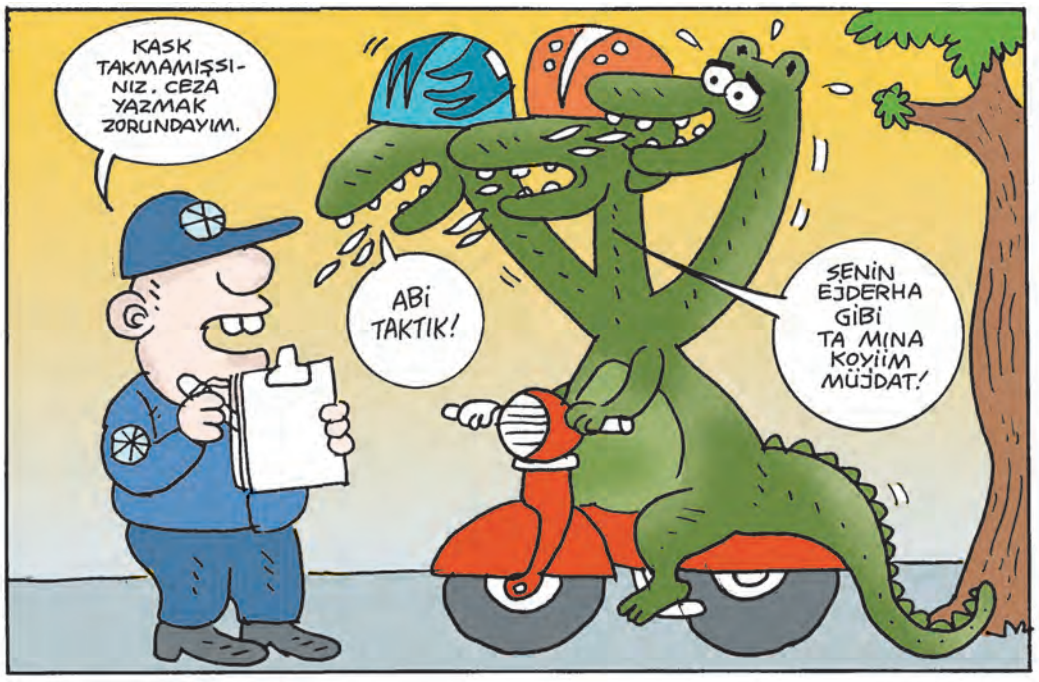

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

suatozkan
@leman.
com.tr

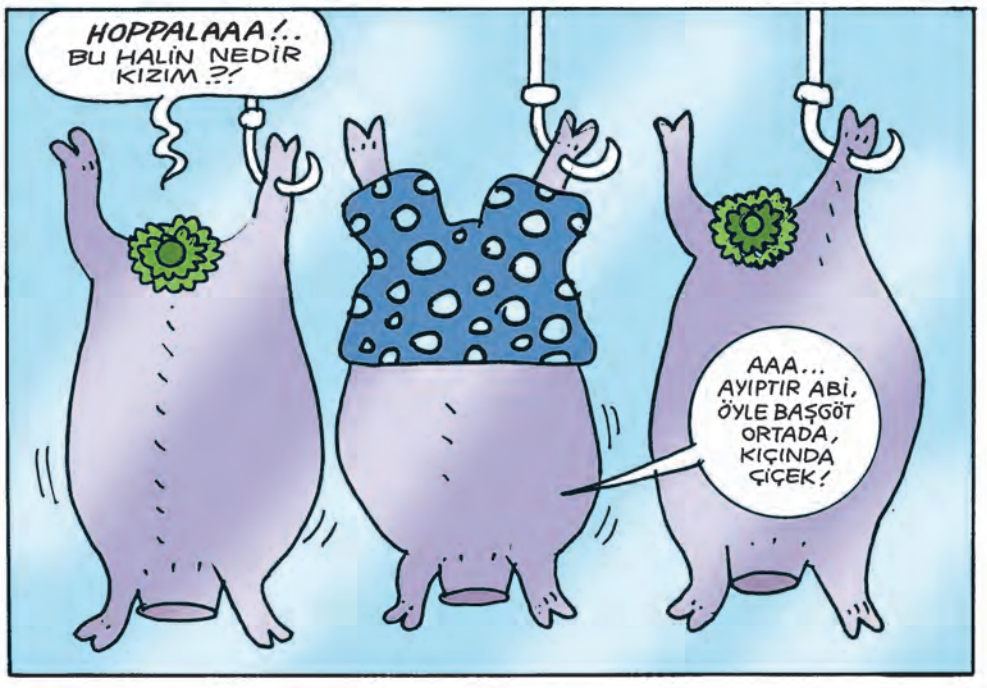
KIRIK LEBLEBİ

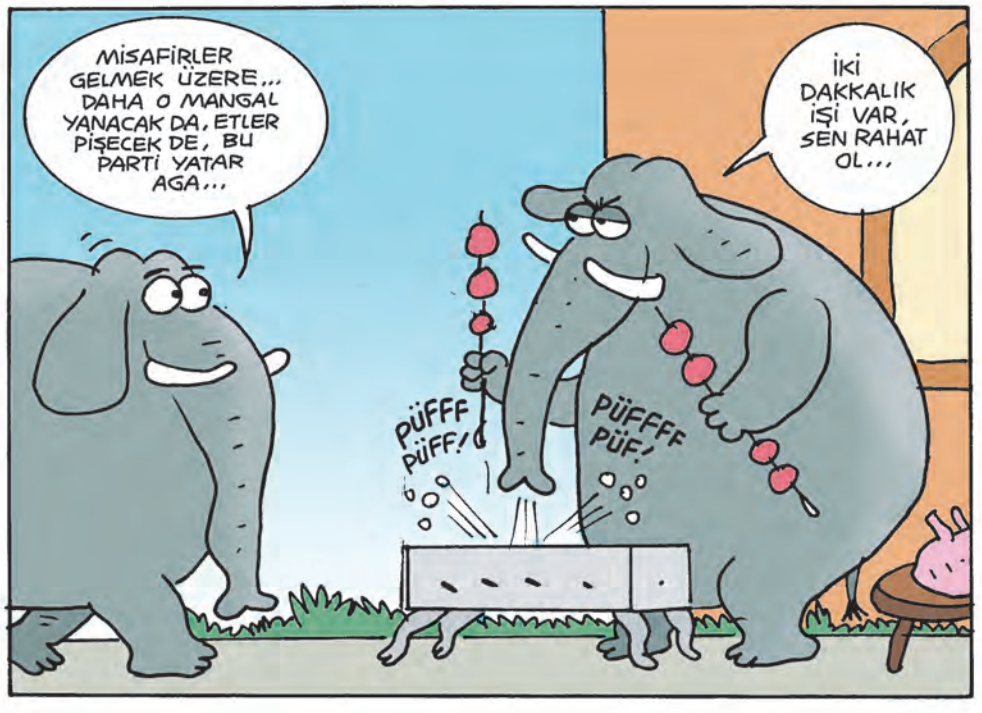
SUAT ÖZKAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

1286

OHAL'de LeMan

24 Ağustos 2016
Çarşamba
Sayı: 2016/33 **4 TL.**
(KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

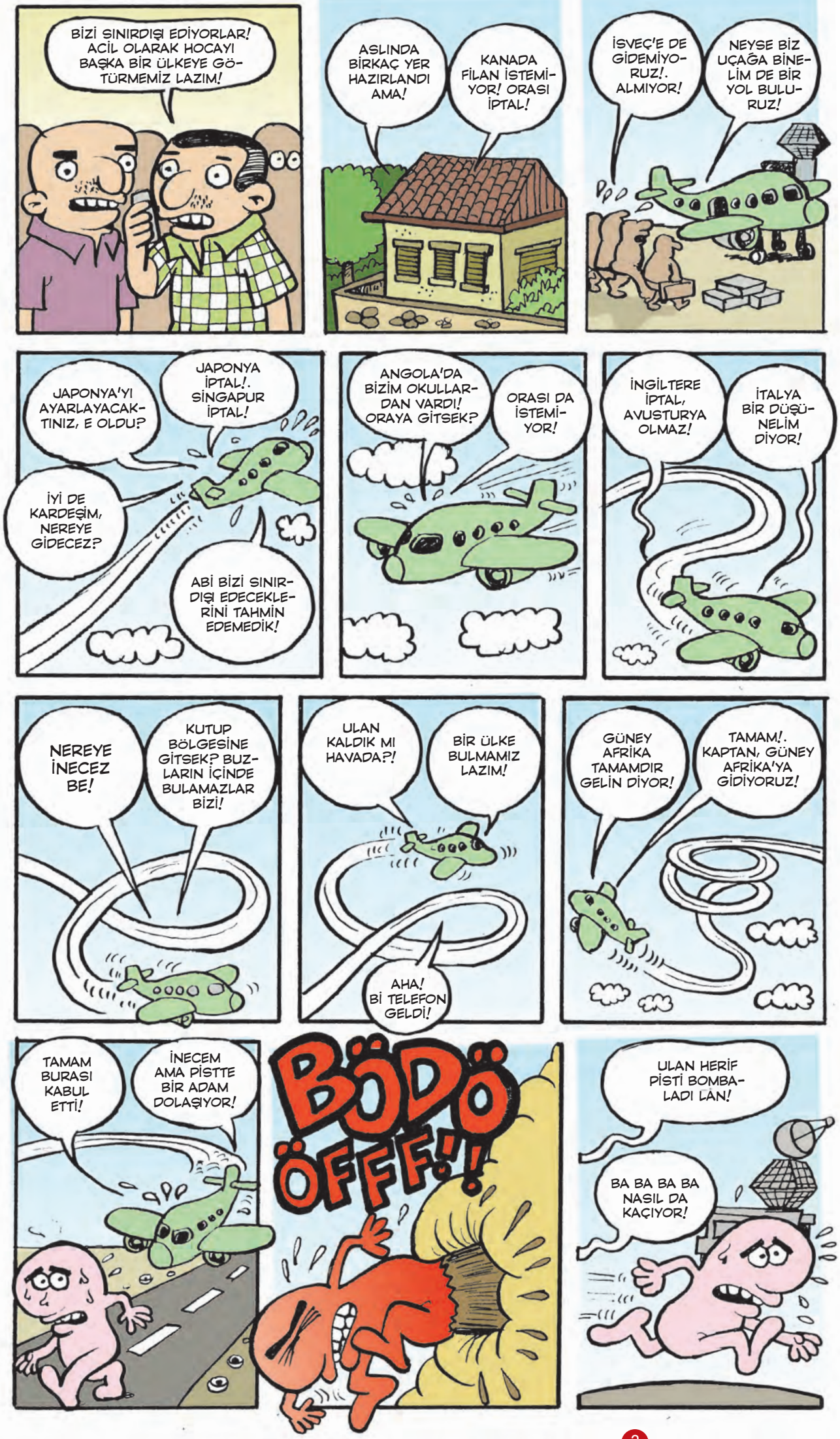
YAZAR ASLI ERDOĞAN: YARGI-LANAN VİCDAN-DIR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ZIÇPANADAM

KAAN ERTEM

Erdoğan'ın Gaziantep'te çoğu çocuk 54 kişinin öldüğü IŞİD saldırısı için ilk tepkisi; "Ezanlar susmayacak".

Geçtiğimiz Pazar günü Satış Müdürümüz Şener Bey bir Ege kasabasında GBT sorgulamasında gözaltına alınmış. Neyse heyecan yapmayalım. Olay siyasi değil, trafik cezası yüzünden 1 gecelik nezarette askerle arasında geçen diyalog:

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

IŞİD'in düğünlere saldıracağı mahkeme tutanaklarında bile yer almasına rağmen önlem alınmadı ve 29'u çocuk 54 kişi yaşamını yitirdi.

Gaziantep'te Suriyeli ailenin dokuz aylık bebeğine tecavüz eden çoban yakalandı.

İstanbul Esenyurt'taki Recep Tayyip Erdoğan parkında Türkçe-Kürtçe türküler söyleyen ikisi çocuk, 14 genç polis tarafından tekme tokat gözaltına aldıktan sonra tutuklandı.

Fetö'ye ait 62.317 gayrimenkul belirlendi...

Gündem gazetesine yapılan baskında karikatürist Doğan Güzel, ters kelepçe takılarak, üstü başı yırtılarak zorla gözaltına alındı, çıkarıldığı mahkemece serbest bırakıldı.

Gaziantep'te dokuz aylık bebeğe tecavüz iğrençliğini haber yapan gazeteciler, ölüm tehditleri ve küfürlerin hedefi oldu..

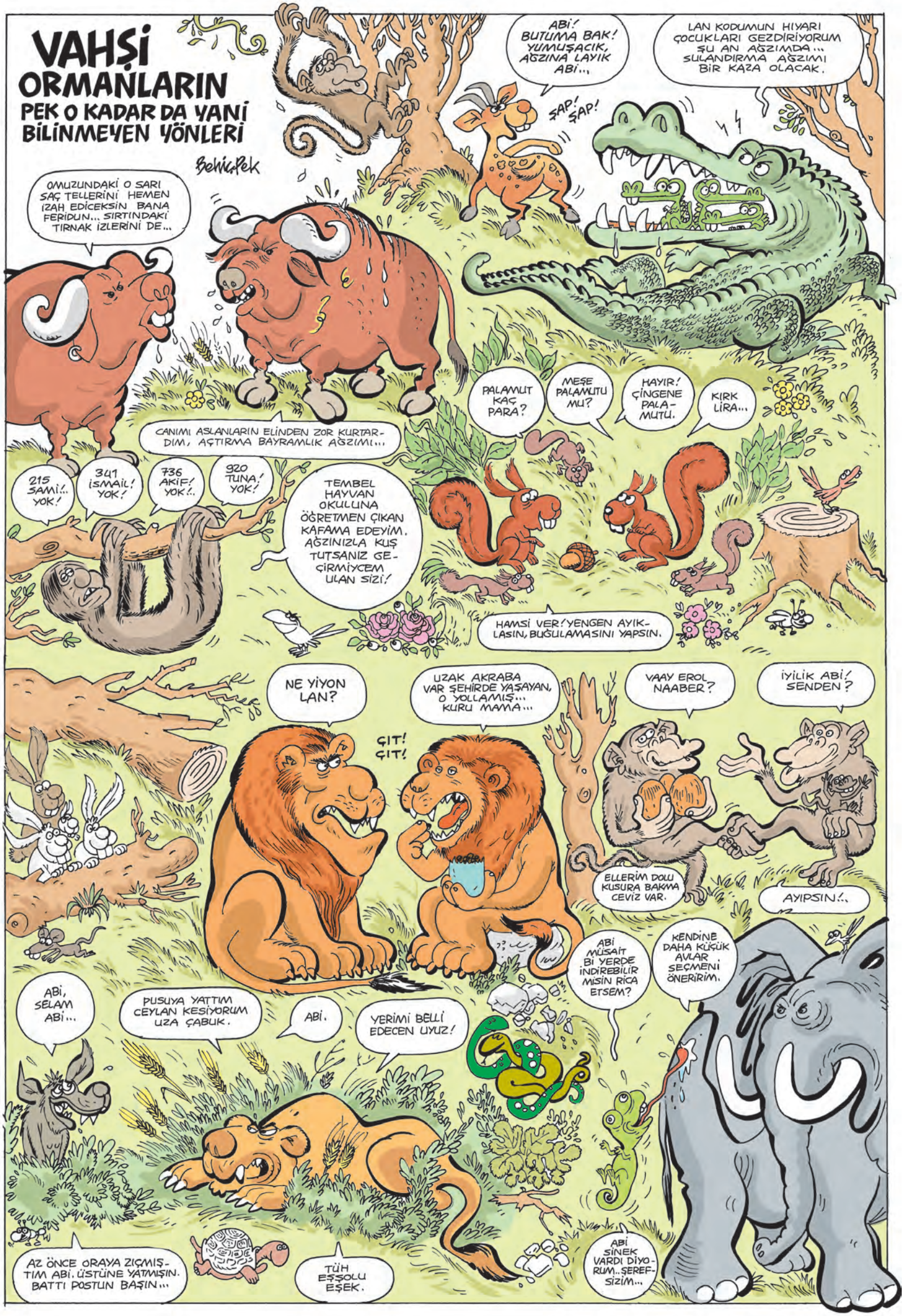

Gaziantep'te sakallı birinin başını çektiği bir grup "Defolup gidin burdan, ahlaksız adamlar. Siz Müslümanları Hristiyan yapıyorsunuz. Defolun gavurlar" diyerek Güney Koreli turistleri kovdu.

Gaziantep'te düğüne bombalı saldırı!.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DARBE DÖNEMLERİNİN KIVRAK YAZARI

MEMDUH KAZÇEVİREN RÜYASINI ANLATIYOR!

BehiçPek

Evvelsi gece bir rüya gördüm. O hani sayın bir tiyatrocu var. TV'de Kim Milyar İster diye bir yarışma yapıyor. Selçuk Bey. İşte onun o yarışmasına katılmışım. Spotlar altında heyecan içindeyim. Hakikaten hiç de öyle TV'den izlendiği gibi değilmiş. Orada olmak tamamen başka bir duygu. İki yüz elli bin barajını falan geçmişim. Finale gelmişim. Son soruya cevap verebilirsem oradan milyarder çıkacağım. Lakin jokerleri de tüketmişim. Artık kimseye bir şey danışamam. O raddeye kadar gelmişken çekilmek de istemiyorum. Ya herru ya merru. "Sorun soruyu Selçuk Bey" diyorum. Rüya bu ya, bütün soruların cevapları dört şıklı iken bu son sorunun cevabı iki şıklıymış. Selçuk Bey soruyu soruyor: "Darbeye karşı mısın, yoksa darbeden yana mısın?" Haydaaa! Böyle saçma yarışma sorusu mu olur diye itiraz edecek oluyorum, "İstemiyorsanız çekilebilirsiniz. Fakat kazandığınız paralar yanar." diyor İlber Ortaylı. Rüya olduğu için Selçuk Bey bir anda İlber Hoca'ya dönüşüyor. Yahu bizi milyonlar izliyor. Aşağı tükürsem sakal yukarı tükürsem bıyık. Ben kan ter içinde kıvranırken süre doluyor, paralar uçup gidiyor. Elime teselli babından bir dolar tutuşturup beni oradan uğurluyorlar.

BİR TANE OLSUN BİZİM OLSUN

Biliyorsunuz TRT, eski TRT değil. TRT Haber var, TRT 2 var, TRT 3 var, TRT İnt var. Efendim Kürtçesi var, Arapçası var. Vaktinde darbe yapılacaksa darbecilerin gideceği tek kanal vardı. Şimdi öyle değil. Darbeci general stüdyoya girdiğinde kendini Oğuz Çetin ile Ali Gültiken arasında Advocaat'ı veya Oğuzhan'ın müthiş golünü tartışırken bulabilir. Kazayla TRT Spor'a girmiştir mesela. Köprü de aynı şekilde bak. Habire köprü yapılıyor, habire tünel açılıyor. Darbe yapayım desen, bak üçüncü köprü de açılıyor. Hangi birine çıkacaksın? Hadi diyelim yanlış bir yola saptın, kazayla boğazın altından geçen tabanvay tüneline girdin. Yürü babam yürü. Bir kıtadan öbürküne talim. Ben diyorum ki tek köprü, tek tünel, tek TV diyorum. Benim fikrim bu. Bana "Darbecilerin işini mi kolaylaştırmak istiyorsun?" diyorlar. Yahu, genel olarak konuşuyorum ben. En güzeli sade olanı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KIZ GÜZEL, LAKIRDISI ÇİRKİN

Rusya ile yakınlaşıyoruz ya, artık ne gerek varsa. Neyse, Kremlin sözcüsü Peskov'un kızı, güzel de bir kız ha. Tutmuş "Türkiye benim annem, Rusya babam." demiş. Hooop. Orda dur işte. Bu bize uymaz. Vaktiyle "Yabancı Damat" diye bir diziyle bunu denediler. Ben buradan yetkililere sesleniyorum. Rusya ile bu şartlarda yakınlaşma kabul edilemez. O tez acilen tersine çevrilmeli. Roller değişmeli. O kıza "Rusya annem, Türkiye babam." dedirtilmeli. Buna razı gelmezlerse Ruslarla bütün köprüler atılmalı. (Daha önce de vurguladım. Ne kadar az köprü, o kadar az sorun.) Diyeceksiniz ki böyle ufacıcık bir mesele yüzünden koca devletlerin dargın durması olacak iş mi? Kızcağız o kadarla kalmıyor ki. Bir de "İki ülke arasındaki kriz, ailede eşler arasındaki kavga gibi. Yaşananlar aile arasında kalır." diyor. Hoppalaa. Bunun sonu nedir biliyoruz. Amaaan sus, aman elalem ne der falan derken sarhoş baba eşini döver de bıçaklar da. Komşular da susar oturur. Zaten adam gibi komşumuz da yok.

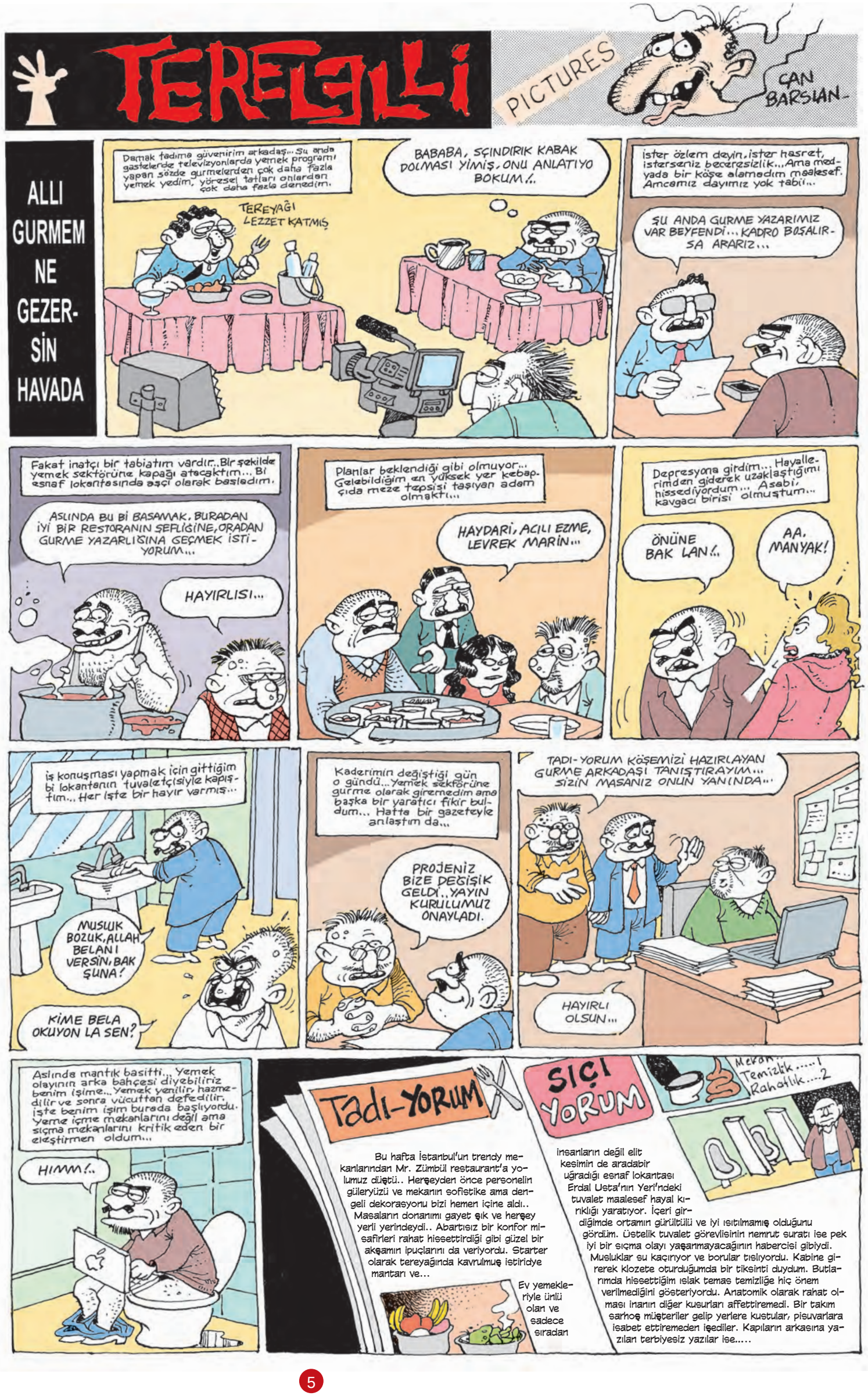
ÇİZGİ FİLİMSİN BE! KARİKATÜRSÜN

Eskiden Tvlerde bir çizgifilm vardı. Hala var mı bilmiyorum. Orada da aile arası ilişkiler irdeleniyordu. Neydi o dizinin adı? Evin erkeği şöyle babacan, cevval bir adamdı. Adı da neydi? Bizim Türk filmlerinde de kullanılırdı o isim. Göksel Arsoy değil de... Hah Tarık Akan. Filmlerdeki adı hep Ferit olurdu. Çizgi filimdeki de Fred. Hah Fred. Oradan buldum bak. Fred Çakmaktaş. Arada bir "Vilmaaa" diye bağırırdı. Eşinin adı Vilma idi. Ne alaka diyeceksiniz. Alman bir kız var. Oyuncu. Adı Vilma. Vilma Elles. Nam-ı diğer kırmızılı kadın. Darbeye karşıymış. Alman TVsine çıkmış "Türkiye haklı, Türkiye'yi bütün dünyaya anlatıcam." demiş. Sanki Türkiye'nin diplomatları yok. Lafı nereye getiricem. Eski kafa. Ha bu Vilma ha öbür Vilma. Filmin adı da neydi? Taş köprü müydü? Yok... Yontmataş bişeysiydi. Hah! Taş Devri. Bir de kırmızılı bir kadını överken neye göre övücez? Kırmızısının tonuna göre mi? Öyle ya karmeni var, skarleti var, vermilionu var. Var oğlu var. İyisi hangisi onu bilelim. Vermilion dedim de nası vermediler milyarları ama bana rüyamdaki o yarışmada?

DARBEYE KARŞI MIYIM? İŞTE CEVABIM

Sayın Başbakanımız Binali Yıldırım: "Ruslar, gerekirse İncirlik Üssü'nü kullanabilirler." demiş. Bunu dediği anda, Rusya'da ne kadar uçak varsa "harrrr" diye sürü sürü kalkmıştır. Amma velakin Sayın Yıldırım, hemen ardından: "Kaldı ki Rusya'nın böyle bir talebi de yok, ihtiyacı da yok." demiş. Rap diye havada asılı kaldı mı sana yüz bin Rus uçağı. E komşuluk böyle mi olur? Biz bunun benzerini vaktiyle en has müttefikimize de yaptık. Gemilerini suda beklettik. Sonra ne oldu? İlişkiler şekerrenk oldu. Neyse böyle kritik bir dönemde kafa karıştırmak istemiyorum. Gelelim bana haftalardır sorulan o soruya: "Darbeye evet mi diyorum hayır mı?" Konudan konuya atlıyoruz bir türlü net cevap veremedim. Kesin cevabımı şimdi vereyim. Ha bu arada deniz kenarında bir ev aldım. Deniz dediğim hayli büyükçe bir deniz. Evim, o koca denizin öbür kenarında. Tekrar görüşemezsek kalın sağlıcakla.

behicpekmail@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

06-07_Layout 1 23.08.2016 10:56 Page 1

MANİTAYI TATİLE ÇIKARTTIM

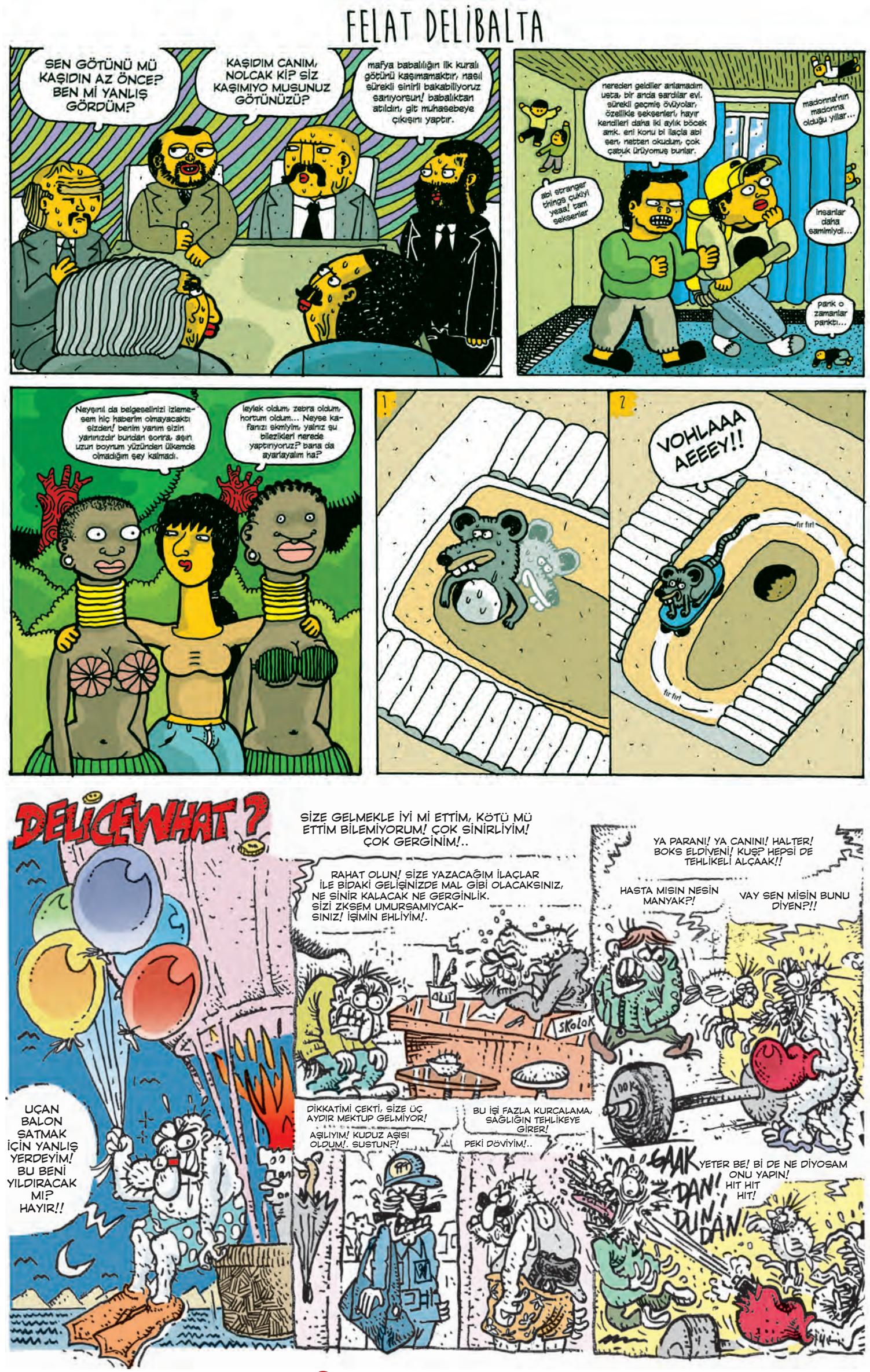
Uzun zamandır kız arkadaşımla tatile gidemiyordum abicim. Geçen gidelim falan derken kelepir bir Bodrum tatili buldum hemen kulaklarımda Bülent abimizin şarkısı tıngırdamaya başladı: **''Aşk Bodrum'da yaşanıyor güzelim''**

Neyse biraderim tatil günü geldi çattı, zaten uçak biletleri el yakıyo duman atıyo, geceden yola çıktık ertesi gün sabahı Bodrum'da olmayı hedefliyorum hem gün p.ç olmaz takılırız hesabıı... Atladık arabaya yola koyulduk ama ne yol git git bitmiyor. Yol boyunca sorguluyorum **"ulen"** diyorum **"burası da tatil yeri ne diye insanlar daha kmlerce gidiyorlar ne gerek var ama yok yani yol bitmiyor mınakoyim."** Güç bela vardık otele sonunda...

Abicim attık bavulları, hadi dedik doğru beache gidelim. Yol bilmem iz bilmem tatile çıkmadan öncesinde nelere gidilir diye bir araştırma yaptım inceden de bir liste hazırladım yani şeklimiz olsun hesabı. Neyse abicim listede yer alan beachi buldum bir yanım mutlu bir yanım hüzünlü kelle başı 60 lira para vereceğiz lan diyorum bu paraya ah neler yaparız falan... Sonuç olarak rezervasyonunuz yok diye bizi kapıdan çevirdiler, biz de az ileride bulunan halk plajının serin sularına kendimizi bıraktık... Ne bileyim abicim ben, alt tarafı beach, rezervasyon da neymiş... Sonra gördüm ki burada tuvalete gitmek için bile rezervasyon yaptırmak gerekiyor **"nalet girsin"** derken akşam oldu haliyle bir açlık hissi kendiliğinden hiç gerek olmamasına rağmen ortaya çıktı, offf çıkmaz olaydı...

Biraderim boşuna kelepir tatil değil hiçbir şey dahil değil konseptini her şey dahilmiş gibi pazarlayan arkadaşlarımızı da ayrıca taktir ediyorum. Elimi tekrar o meşhur listeme attım ve **"bir pizzacı git ve burada pizza ye"** yazmışım ama pizzalar ne kadar araştırdın mı diye sorarsanız yok anam üşengeçlik işte araştırmadım. Sabah yaşadığım plaj muhabbetinden sonra temkinliyim, mekanı arayıp rezervasyon yaptırayım diyorum. Her neyse aradım mekanı abicim, tuvalete bile rezervasyon yaptırmak gereken şehirde akşam 9 dan sonra rezervasyon kabul etmiyorum diyen mekan var. Buna da eyvallah yazmışız bir kere s.ke s.ke gideceğiz. Neyse ki kaldığımız otele yürüme mesafesinde bulduk mekanı önünde bir sıra var sanarsın boş metrobüs bekliyorlar, bekledik yapacak bir şey yok... Daha sonra ultra hızlı konuşan bir garson bizi boş bir masaya yerleştirdi. Ben böyle mekanlarda daha önce çok s.kildiğim için peşin peşin menüyü istedim. Keşke istemeseydim gerçekten bilmeden, o fiyatları görmeden yeseydik o pizzaları...

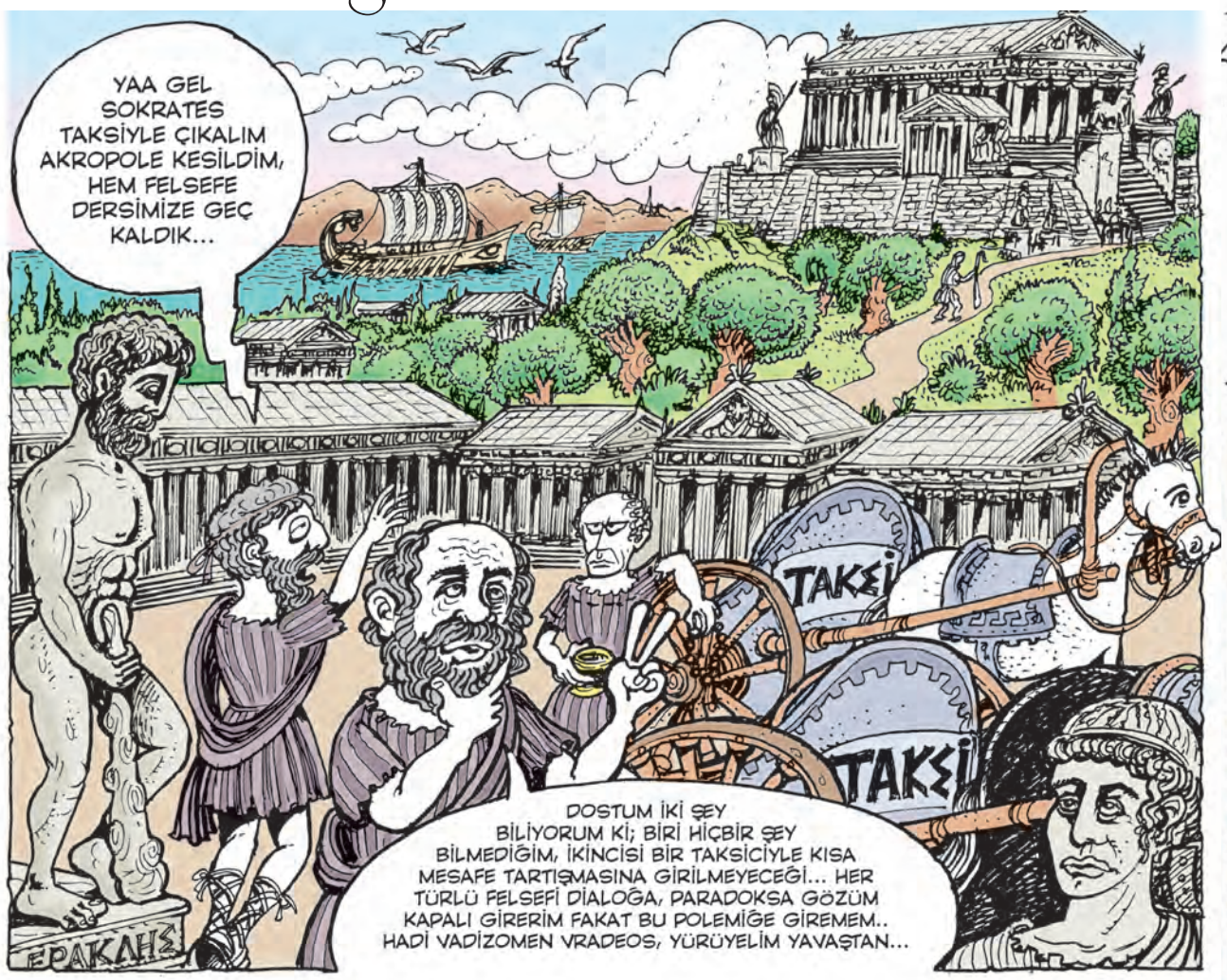
İki kişi iki orta boy pizza + 2 Kola içtik ve ardından 200 tl hesap ödedikten sonra ben kafada tatili bitirdim sonra da nelere gittik neler yaptık hatırlamıyorum gözlerimi İstanbul'da açtım...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

06-07_Layout 1 23.08.2016 10:56 Page 2

Güneri İçoğlu

Kapari: Bakınız Gogli, beni de didaktik duruma düşürmeyiniz...
Didaktik: Ona da bakınız, hadi bi tık daha...

AYRINTILAR

KÜSKÜNLER (2)

İlk bölümün Özeti: *"Ülfet ve Leylâ. 147 senedir birbirine küskün duran iki kız kardeş. Aileler içinde çok fazlası görülen bu tarz bir küskünlüğün, en şiddetlisini yaşıyorlar. Yıllarca birbirleriyle konuşmadılar! Norveçte bir seyahat gemisinde, bir nişan töreninde, çeşitli yerlerde karşılaştılar, fakat en ufak yakınlık göstermediler birbirlerine. Onları tanıyanların gene de umutları ve garip çabaları var. Bu kadınlardan biri, Ülfet'le beraber bir çay bahçesinde otururlarken, aniden çantasından bir fotoğraf çıkarıp Ülfet'e gösterdi. Resimde, Leylâ, bir su parkında, üzerinden köpek balıkları geçerken ve garip bir hareket yaparken görülüyor."*

Bölüm 2:

Ülfet'e şunu sordu kadın: "Dikkatli bak ayol! Yaptığı hareketi görmüyor musun? Köpekbalığından ürkerken, başparmağını avucuna çekip, dört parmağını kaldırmış hafifçe yukarıya. Sen de hep böyle yaparsın heyecanlandığında! Ah, siz, birbirinize çok yakınsınız. Yapmayın, kuzum. Gelin, konuşup koklaşın artık!"

Bu, onları son aptalca barıştırma çabası oldu. Bir daha cesaret edemediler. Birşeyler yaptılarsa da gizlice yapmayı denediler. Leylâ, hışımla kalkmıştı ayağa. Kadına tepeden baktı: "Bu saçmalığı bir daha denerseniz, küskün olduklarımın sayısı artacak, Zerrin hanım!" dedi, ve hızla yürüyüp parktan çıktı.

Yakınlarının ve dostlarının onları bir araya getirme fantezileri artık açık bir şekilde gerçekleşemese bile, kader ne güne duruyordu!? Yazgıları, onları bir araya çağırıyorsa, onlar da bu davete uymak zorunda kalıyorlarsa, bunu gören insanların da "Ah, şimdi birdenbire bir yakınlaşsalar!" diyerek yüreklerinin hop hop etmesinde ne günah olabilirdi. Norveç gemisinden ve nişan töreninden sonraki üçüncü büyük heyecan, bir hastahane odasında yaşandı. Bir arkadaşlarının kızının bebeğini tebrik için, aynı odada bulunmak zorunda kaldılar. Leylâ da, Ülfet de, bu tür aksilikler için çok dikkatli oluyor, bir yere gitmeden önce "o orada mı" şeklindeki tuhaf soruları ustaca bir nezaketle sormayı becerebiliyorlardı. Fakat bu sefer bir aksilik yaşanmıştı, "Hayır, yok. Çıktı az önce" cevabı alan Ülfet, hastane odasına gelmişti. Ne var ki, Leylâ yalnızca lavaboya gitmişti ve geri döndüğünde Ülfet'i odada gördü! Herkes buz kesildi. Bu gerginlik bebeğe de yansımasın diye, iki kız kardeşle beraber yaşlı kadınlar balkona çıktılar. O sırada genç bir kadın da meyvesuyu dağıtıyordu. Leyla ve Ülfet, aynı anda karar vererek, çıkıp gitme hareketi yaptılar. Birbirlerinin hareketlenmesini görünce de, gene aniden durdular! İkisi de kıpkırmızıydı. Çaresizdiler. Balkon demirlerine tutunmuş, aşağıdaki küçük ormanlık alana bakıyordular. Uzaktan onları izleyenler, ne kadar çok birbirlerine benzediklerini görüyor, derin acıyla yüklü bir şaşkınlığa düşüyordular. Ülfet, burnundan soluyarak, tekrar bir ani gitme hareketi yaptığında, Leyla'yı da hareketlenmiş gördü. Leylâ durdu! Bütün vücudu titreyerek, ve Ülfet'e bakmadan, "Tamam, git. Ben sonra giderim!" dedi. Ülfet, hemen gidemedi. Belki de o, yani nefret ettiği, küskün olduğu kardeşi "git" demiş olduğu için hemen gidemiyordu. Leylâ da onunla "konuşmak" zorunda kaldığından öfkelenmişti ve acı çekiyordu. Tabii bu esnada, dışarıdan ne olduğu tam anlaşılamıyordu. Balkonda onları izleyen arkadaşları, ikisinin de içlerinden çok harikâ duygular geçtiklerini, şimdi, hemen şimdi, daha fazla bu eziyeti sürdüremeyerek birbirlerini kucaklayacaklarını, "Ablam! Kardeşim!" diye gözyaşı dökeceklerini düşünüyorlardı. Öyle ki hepsinin gözleri bile dolmuştu şimdiden. Genç kadın elindeki sürahiyle onlara yaklaştı, "Meyvesuyu vereyim size," dedi. Titremesi devam eden Ülfet, ona korkunç bir şekilde baktı, ve çantasıyla vurup sürahiyi devirdi. Balkonun zeminine, koyu kırmızı bir sıvı, usul usul yayıldı... İkisi de, bir daha bu arkadaşlarıyla da görüşmediler. Ve artık nasıl oluyorsa, Ülfet ve Leyla'nın nefret dolu küskünlükleri, birbirleriyle hiçbir şekilde görüşmedikleri halde üç-dört katına çıktı! Görüşerek değil, görüşmeden, iki tarafın da kendi içlerindeki ormanda büyüttüğü bir küskünlüktü bu.

Ülfet, bu olaydan dört-beş yıl sonra bir kaza geçirdi. Evine giren çocuk hırsızlar (O tuhaf yıllarda, özel eğitilmiş çocuk hırsızlar dehşet saçıyordu. Örgüt tarafından, mini bir helikopterle, girecekleri evin penceresine doğru bellerinden halatla sarkıtılan çocuk-hırsızlar, acıma nedir bilmiyordular.) Ülfet'in karnında kocaman, korkunç bir delik açtılar. Kan kaybından ölmek üzereyken, ameliyatla son anda yaşama tutundu Ülfet. Çevrelerinde tek-tük kalan bir-iki arkadaşları, Leylâ'nın hastaneye geleceğini umut ettiler... Gelmedi... Ülfet, ikinci ameliyatta kurtulamadı.

Artık son yolculuklarında birbirlerini yanlız bırakmazlar.. bu kadar da olur mu canım!. düşman mı bunlar?. ayıp, günah.. diye düşünüyordu mezarlıktaki yakınları. Birdenbire uzakta Leylâ'yı gördüklerini sanıp sevindiler, hüzünle iç çektiler! Değildi. Onun tanıdıkları bir kıyafetine benzer kıyafet giymiş, mezarlıktaki başka bir cenazeye gelen başka bir kadındı.

Bir-buçuk yıl sonra Leylâ da öldü. Onun cenazesinde ise kimse, "acaba Ülfet gelecek mi!?" diye merak etmedi...

Öykü bitti mi sanıyorsunuz? Heyecanlı kısımlar asıl şimdi başlıyor! Ben de acayip heyecanlıyım! Hiç ölümden sonrasını görmemiştim. Haftaya, 3. ve son bölümde hep beraber göreceğiz: Leyla ve Ülfet, orada barışacaklar mı? Ya da orada, barışıklık, küskünlük gibi durumlar var mı?

-hastahene
-final (ölüm) -

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BAYIR GÜLÜ

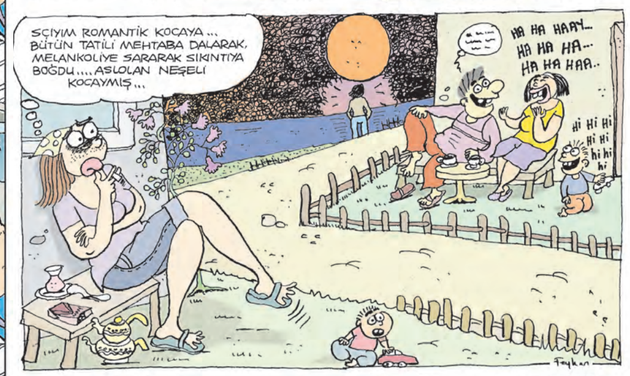
Feyhan Güver

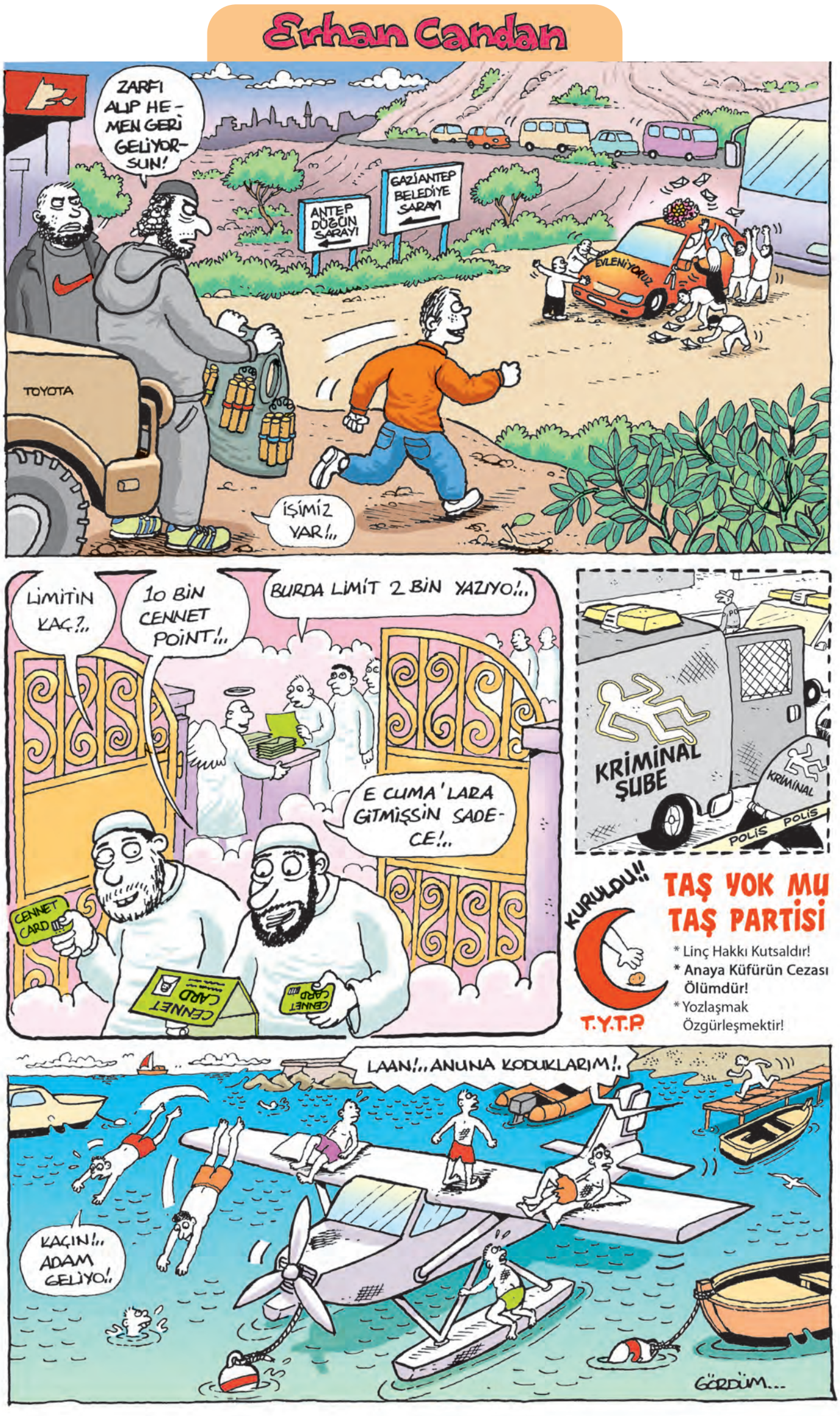

SÇIYIM ROMANTİK KOCAYA... BÜTÜN TATİLİ MEHTABA DALARAK, MELANKOLİYE SARARAK SIKINTIYA BOĞDU.... ASLOLAN NEŞELİ KOCAYMIŞ...
HA HA HAAA... HA HA HA... HA HA HAA..
hi hi hi

"TURİSTLERİN AHLAKI BOZMASI BAŞKA, 9 AYLIK BEBEĞE TECAVÜZ ETMEK BAŞKA, HALA ANLAMADIN MI MÜNASEBETSİZ?"

Selim Yalçıner

Neşeli olmak için o kadar çok neden var ki, hangi birini seçeceğimize ya da hangi neşe kaynağını birinci sıraya koyacağımıza bir türlü karar veremiyoruz. Malum takım. Dört kişi. Aynı kafe. İçimiz içimize sığmıyor. Mutluluk başka bir şey olamaz yani. Ayaklarımızın yerden kesilmesine çok çok az bir katma mutluluk değeri yetecek. Hatta devletten -yoksa cemaatten miydi?- mutluluk iadesi talep bile edebiliriz, hani fazla mal göz çıkarmaz gibisine.

"Devletin cemaate sızma operasyonu öyle o kadar kolay yapılacak bir iş değil Hafız," dedi Hacı İsmail, bana dönerek ve gözlerini delicesine açarak.

"Özneyi yanlış kullanmadığından emin misin?" Soru, tabii ki Hasan'dan (münasebetsiz olanı) gelmişti.

"Hasta etme adamı," diye çıkıştı Hacı İsmail, "Açık ki, cemaat, devlet haline gelmiş. Bunu eski haline getirmek için önce devletin cemaate sızması gerekmiyor mu sence?"

Hakan, "Ege'den şahane sızma zeytinyağı getirdim, isteyen olursa adını yazdırsın" şeklinde araya girdi. 'Sızma' sözcüğü gerçek faydayı yansıtıyordu kuşkusuz.

"Tüm sızmaları atmışlar, süzme birini getirmişler, o da sızma çıkmış nitekim" dedim.

"Ya sızmaların tamamı süzmeyse?" Bu Hasan, gerçekten çok ama çok münasebetsiz bir şahıstı.

"Benim getirdiğim zeytinyağları hem sızma, hem de süzme," dedi Hakan ki, gözünü para hırsı bürümüş olması olasılığı 'nokta'sında 'sürec'i hızlandırıyordu.

"Dönüp dolaşıp benim dediğime geliyorsunuz işte," derken Hacı, haklı olmanın gururunu -demirhindi şerbeti olarak- içiyordu. Hakan'a döndü, "Kaç şişe var elinde?" dedi.

"Dört koli."

"İyi," dedi Hacı, "Ben bir koli alıyorum, bu hıyarlar da birer koli kesin alırlar, rahatladın mı?"

Hakan, tek kaşını kaldırdı, "Ben size iyilik ediyorum," dedi. Tok satıcıydı. Ama, ticaret de fena bir şey değildi. Ticaret çok iyiydi hatta, üretim, katma değer yaratmak aptallıktı. Rant ve inşaat ise, hem bu hem öbür dünyada cennettin anahtarıydı.

"Benim kafamı, o güzelim, insanları melekten öte o şahane Anadolu kentinin ahlak anlayışı biraz meşgul ediyor," dedim, "Tam olarak ne rahatsız ediyor henüz bulamadım ama, açıklanması gereken bir durum var gibi sanki..."

"Turistleri, 'ahlakı bozuyorlar' diye kovalarken, 9 aylık bebeğe tecavüz edenlerin aynı mutena hatta ayrıcalıklı yörenin insanları olmasını mı kastediyorsun?" Hasan'dı tabii ki.

"Turistlerin ahlakı bozması başka, 9 aylık bebeğe tecavüz başka, hala anlamadın mı münasebetsiz?" Hacı, cümlesindeki mantığın sağlamlığından zerrece kuşku duymuyordu.

Şimdi sıra Hasan'daydı. O, başını kaşıyor, gözünü yukarlarda bir yere dikerek derin düşünceler içinde olduğunun kesin delillerini -hem de suç üstü halinde- sunuyordu. Kaçarı yoktu. En az 2 bin (2000) yıl yatardı artık iyice boşalmış cezaevlerinin birinde, kendi gibi olan şahıslarla birlikte, televizyonda prime time darbe izleyerek.

"İşin bu yanını hiç düşünmemiştim," dedi Hasan sonunda. Bulabildiği buydu.

"İşin bir başka yönü daha var," dedi uzaktan gelen arkadaşımız masaya otururken. Sesimiz soluğumuz kesilmişti artık, dört çift gözümüz kulağımız, ondaydı şimdi.

"Cehaletin keşfi ne zaman oluyor, biliyor musunuz?" kopya çekilecek bir soru bile değildi. Alayımız çakardık bu sınavdan.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

“Bundan 500 yıl önce. Bilimdeki gelişmeler, özellikle fizikteki ve onu izleyen kimyadaki, insanlara giderek daha çok ve karmaşık sorular sordurmaya başlıyor, sorular, sorular ve ardından keşif: Cehaletin farkına varma. Cehaletin keşfi, tüm keşiflerden çok daha önemli gibi görünüyor. Ancak ondan sonra skolastik, yani dinin dogmalar sistemsizliği aşılmaya başlanıyor, hem de ne pahasına. Kaç değerli bilim insanının kellesi gidiyor bu uğraş, yani cehaletin keşfi aşamasında. Çok önemli bilimsel gelişmelere imza atmış İslam coğrafyasında, onuncu ve onbirinci yüzyıllarda, bilimin ve felsefenin o coğrafyayı ‘yönetilemez’ hale getireceği ‘içtihad’ının üzerinden, yaklaşık bin yıllık bir ‘taammüden’ yani tasarlayarak cahil bırakılma dönemine girildi, bu dönemi hala yaşıyoruz. İnsan olarak zaten belirgin bir sizofreniye sahibiz, bunun üzerine bir de bu sizofreni eklenince, işler tam anlamıyla ‘arap saçı’na dönüyor. Bu deyimi, Araplar’ı küçümsemek amacıyla kullanmadığımı biliyorsunuz, bundan kuşku duymuyorum. Buna, hiç de bundan küçük olmayan bir başka sorunu, göçler halinde Anadolu’ya gelen Türk boylarının ekonomik etkinlik denince sadece yağmayı anlamalarını da ekleyin, durumu biraz daha iyi değerlendirebilirsiniz...”

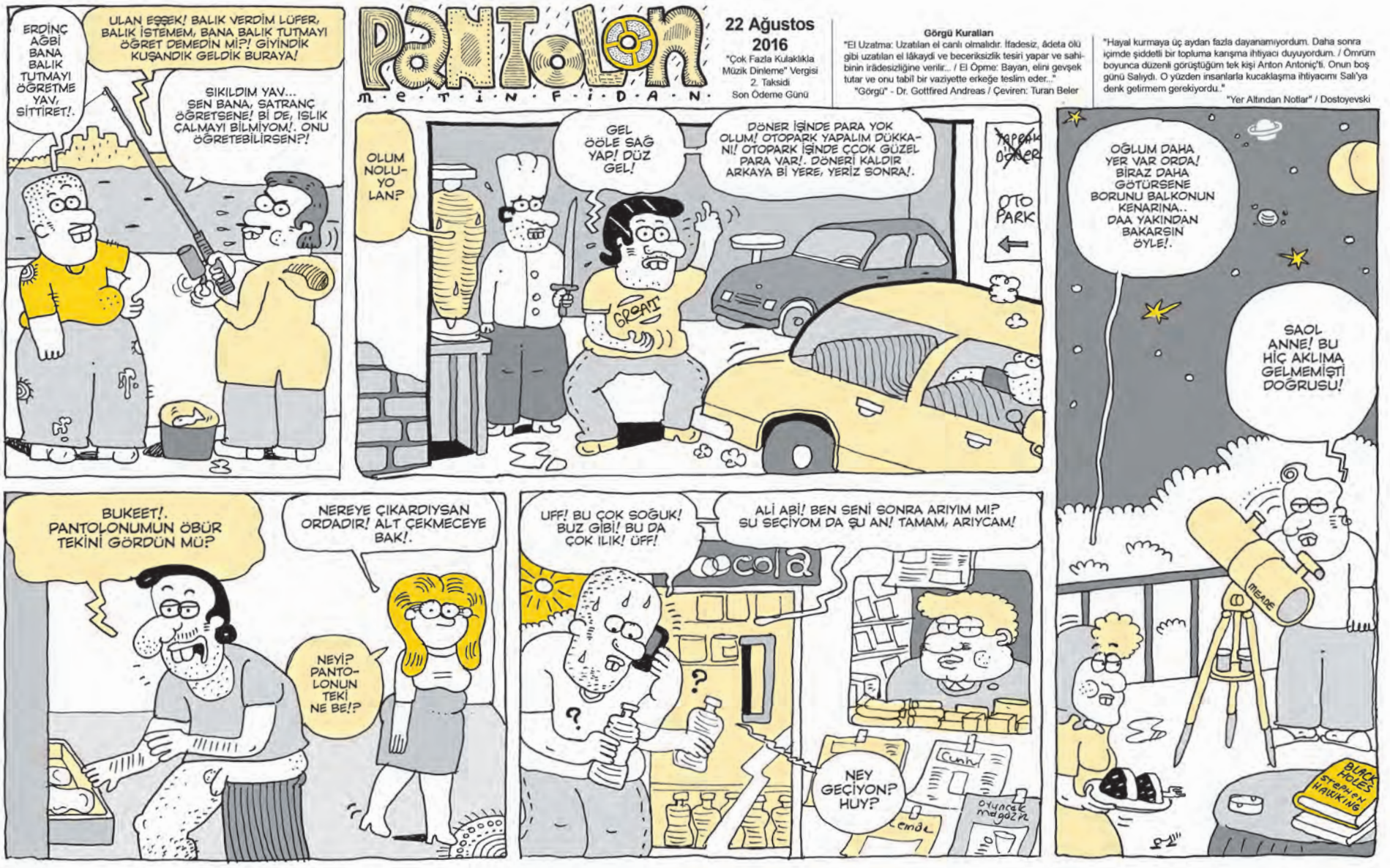
“Yağmalanacak bir başka ülke kalmayınca kendi ülkelerini talana girişiyorlar yani...” Hacı İsmail’in sesi cümlesinin sonuna doğru iyice kısılmıştı.

“Küçümsendiklerinden yakınıyorlar, cehaletlerinin farkına bile varamadıklarından herhalde...” bu cümle de bendendi.

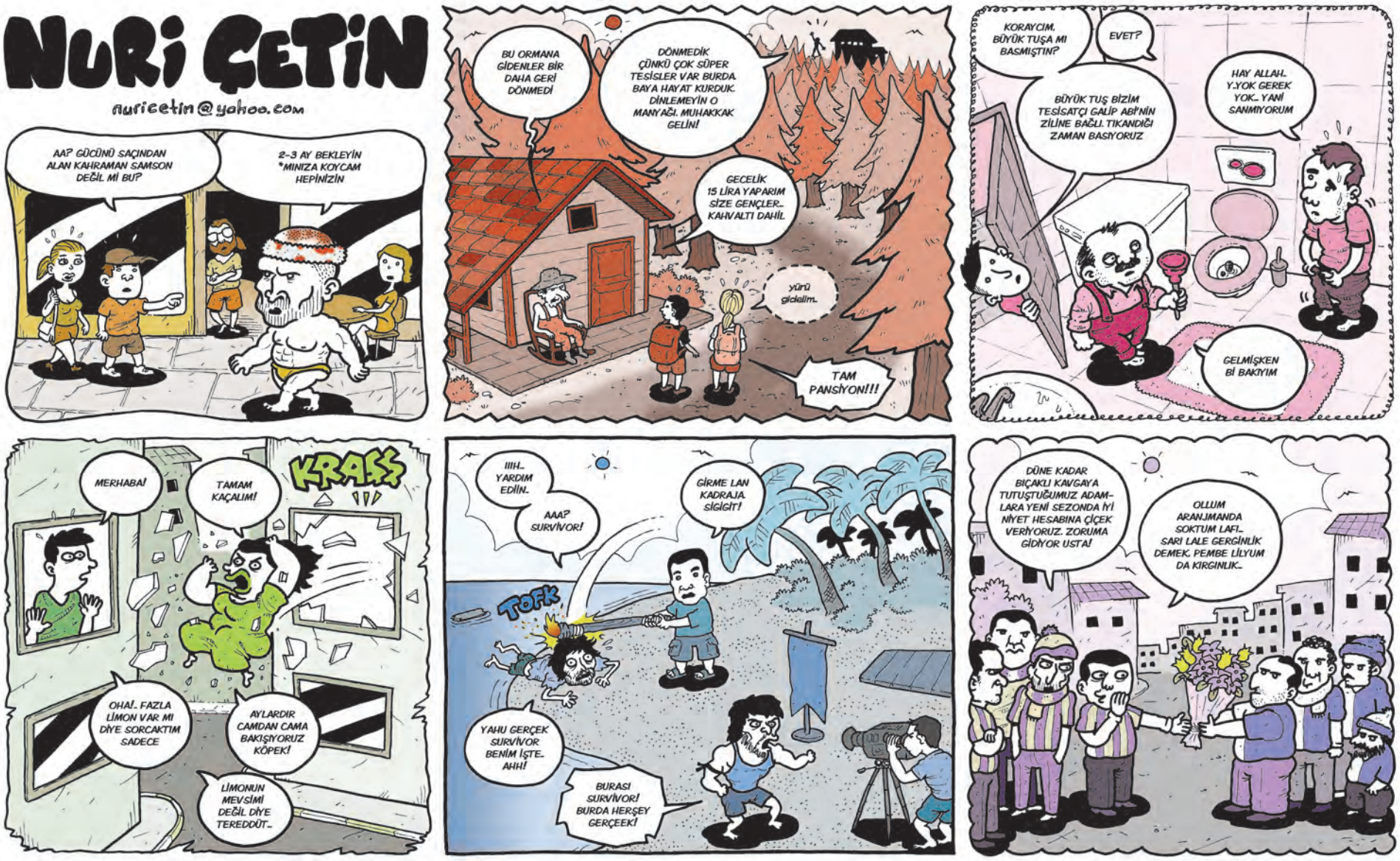
Uzaktan gelen arkadaşımız, parmağıyla hepimizi, teker teker, işaret etti, kendisini en sona ekleyerek; ‘act’ der gibi...

selim.yalciner@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Alo Sıkılhan Annen ben yavrum, Gülizar Öflan, evet... Seni seviyoruz çocuğum... Moralini yüksek tutmalısın... Sakın bunalıma giriyim deme gencadam. B12 vitamini ve endorfin geri alımını inhibe edici anti depresanlar kullanmalısın. Bi de kütüphanede teyzenin verdiği Aslı Erdoğan kitapları var, onları balkondaki mangal kömürlerinin altına sakla, önüne saksı koy... Evet...

- Neler diyosun ana? Üst aklını altına mı kaçırdın, ehehe...

- Ne dediğimi çok iyi anladın Sıkılhan. Laf arasına sıkıştırıcam diye göbeğim çatladı. Bir daha tekrar ettirme bana, biri duyucak... İspik kol geziyo çocuğum. Kim kimin ayağını nasıl kaydıracağını şaşırıyo. Darbe girişiminden sonra "ihbarlar birer sansar, bir telefondan bir telefona atlar"... Anladın?

- İyi de sizin alemle ne ilgisi var... Bir Ceo yönetiminde fikus benjamin ormanlarında yaşayan, sodeksoyla beslenen ofis canlılarısınız. Son derece normalsiniz yani, ahaha... "Cesur yeni dünya"sınız bebeğim siz...

- Değil çocuğum, mizah bu değil Sıkılhan, gülmemelisin. Her yer hallaç pamuğu. Minder amirinden file bekçisine, filatelistten uzun yol kaptanına her kılığa girmişmiş mel'unlar. Bizim şirkette de olabilirler tabii. Ama mevzuu bu değil. Fırsatçılar var. "Demokrasi kazandı, herkes kardeş" deniliyodu fakat ottan boktan kutuplaşma devam ediyor. En son ofisimizin kat görevlisi, içecek direktörü Durali Bey "O yazar kadın hayindir, serbest konsun deyen de hayindir" diye bağırdı ofisin ortasında. Kendisinin herhangi bir kitap okuduğunu sanmıyorum ama bu ortamda Durali Bey'le ters düşmek çok tehlikeli olabilir. Executive Finans Menager Şoksenem "Bana internetten ilgili siteleri açtırttı tam elli dört akrabasını ihbar etti" diyor... Neme lazım çocuğum...

- ...

- Onları dememelisin Sıkılhan.

- Bişe demedim ki...

- Aferin o şekil... Maalesef hala her yer kutup çocuğum. Bazen Sıla gibi bir pop vokali yüzünden bazen, bazen bir edebiyatçı ya da karikatürcü yüzünden hoop kutup... Şor diye boşalıyor hainliilmekli nefret tivitleri... Nasıl oluyorsa her şey dönüp dolaşıp, yazan çizen, okuyup, sanat yapan, bilimle uğraşan bir avuç insana giriyor... Ehem... Eöö... Sonra işte ordan da Ferruh Efendi'yi ziyaret ettik biz. Kendisi öyle Fetö gibi hayin deil, hakikaten keramet sahibi mühim bir zat. Bir bakışta bir arabanın kaç bin kilometrede olduğunu bildiğini, arıyan telefonun android mi yoksa ios işletim sisteminden mi olduğunu daha telefon çalmadan söylediğini görenler var. Ordan da AVM'ye gidip...

- Ne diyon gene ana ya?

- Durali Bey masamın etrafında dolaşıyo Sıkılhan... İstikbalimiz mevzuubahis, kapıyalım çocuğum... Hadi görüşürüz Mürüvet Abula, ayol daha sık ara be. Buluşup Ferruh Efendi'ye felan uğrayalım, ordan da AVM'ye gideriz, borca gireriz inşallah. Feys var de mi sende abla? Anladım... Hadi ablacıım babay, hayırlı günler.

•••

- Alo Sıkılhan, naber yeğen. Dayın ben dayın, Ömür Kartzambak. Baksana ne diycem; ben artık topal ördek oldum. Hadi gelin doplaşıp kızlı erkekli...

- "Topal ördek" ne ya? İyice tuhaf bahaneler bulmaya başladın dayı...

- Amarikalıların "Lame duck" didikleri olay. Görev süresi bitmiye yakın önemli kişilere diyollar orda. Mesela Obama, topal ördek gayrı. CNN Türk felan o kadar çok tekrar etti ki öğrendim ben de naapayım. Neyse konu değişmesin; zamparalık süremin sonuna geliyorum Sıkılhan. Bir ayağım çukurda bir gözüm toprağa bakıyo. Kızlı erkekli toplaşıp bir gelin, bir jübile yapayım ben burda. De haydi, üzmeyin artık şu topal dayınızı. Ben de gün yüzü göreyim ulan. Bizim burlar hepten çöle döndü, herkeş başka cins bi devenin gölgesinde yürüyo; garanlık, gri- kara dev bir kıl topağı kibin, bir sıklat, bir hafakan... Gelin de dağda bayırda karakancolostan gizli az gülelim, sohbet edelim, doyasıya eğlenelim, koyverelim ipin ucunu Sıkılhan, "karpediyem" desin çileli dodaklar, aşk ile dolsun kucaklar... Lan? Gene kapadın de mi sen? Sizin nesil hepten pij çıktı be Sıkılhan. Ata babaya saygı bitti, zavallı topal dayısına bir iki kız arkadaş dahi getirmiyen, bencil, hissiz bir nesilsiniz siz. Ne kabahat ettim de beyle merhametsiz bir çağda dünyaya geldim? Öl sen gayrı Ömür öl, bit dünya bit... Veyl ki veyl, eyvah ki eyvah... Sıkılhan? Oğlum belki de ben orıya gelirim lan, bi biiçe felan götürürsünüz dayını... Alo? Aloooo... Pij...

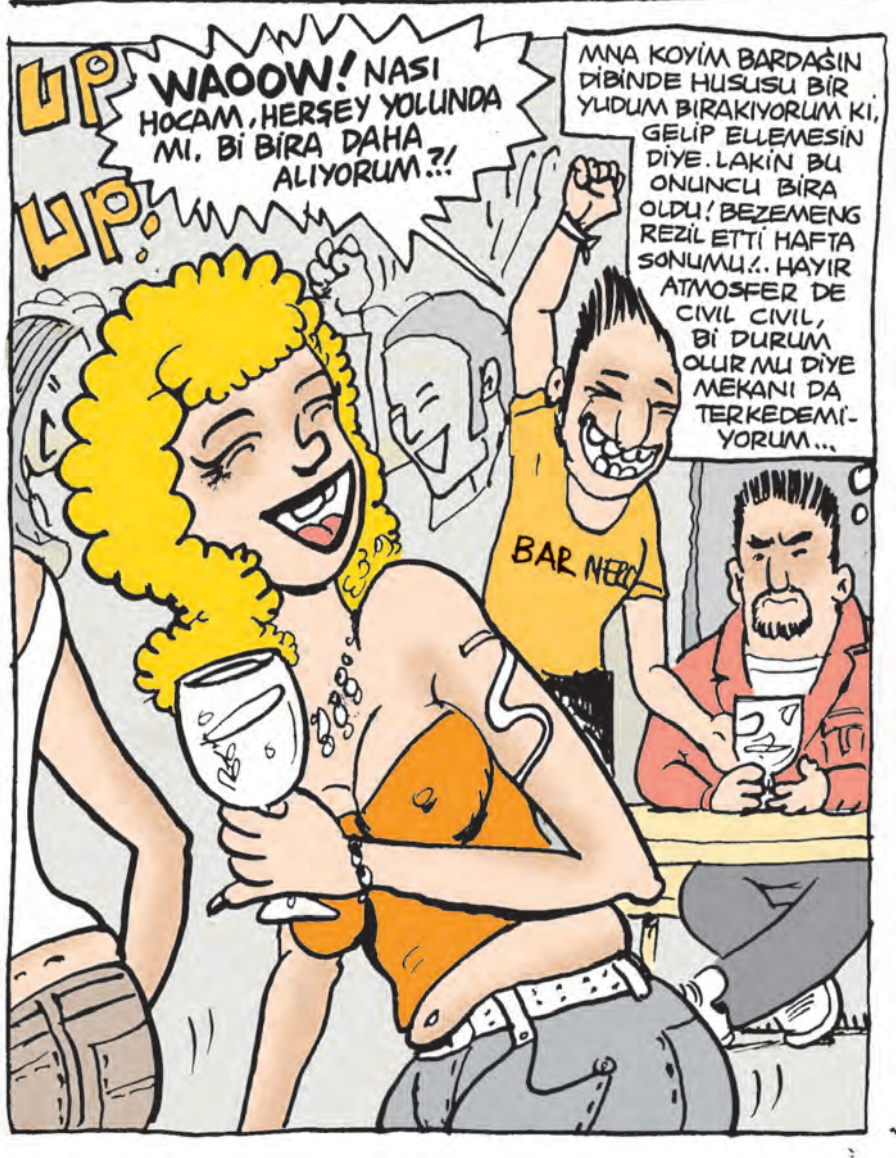
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ahmet YILMAZ

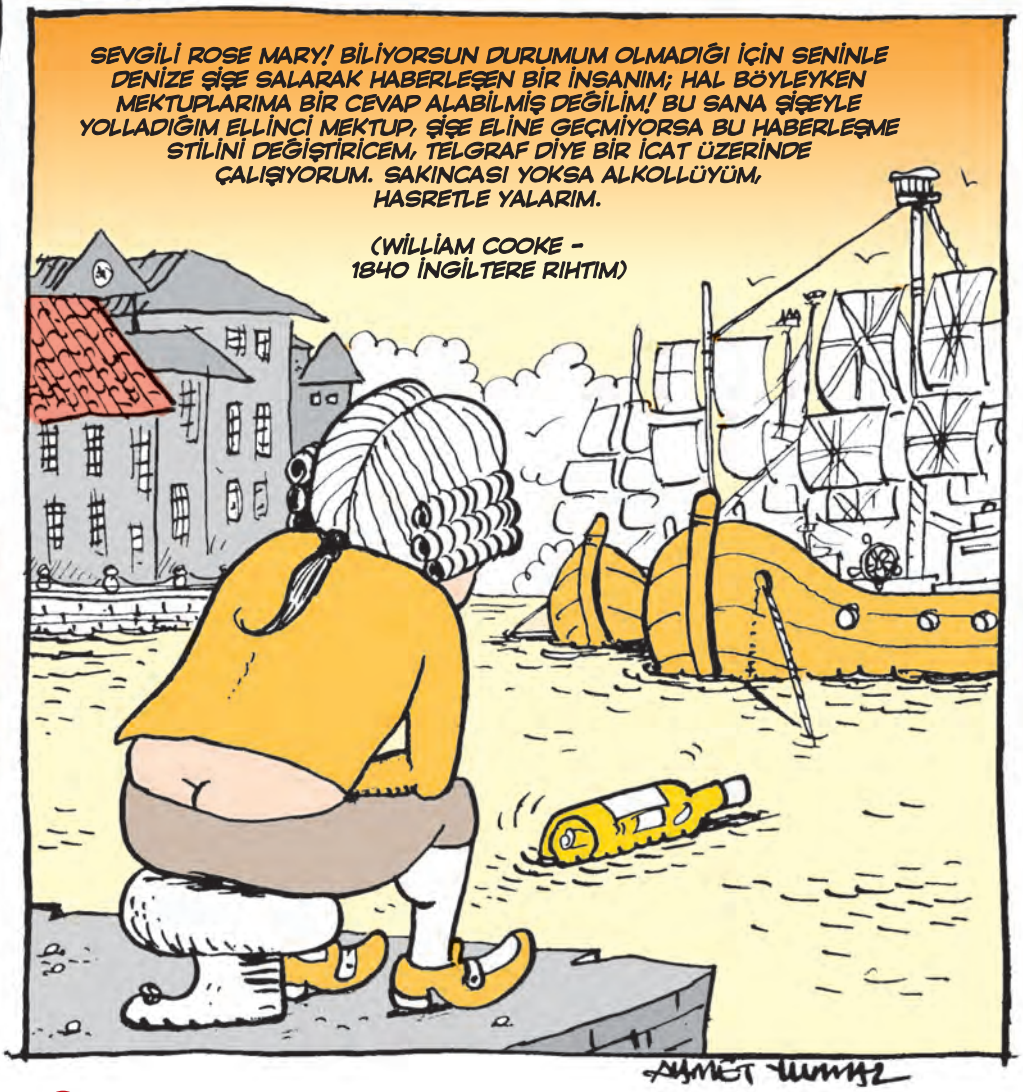
GÜMBÜR GEMAAT

● Izdivaç programı mağduru Ayla ve talibi Orhan.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

KAYGAN

Behiç Pek

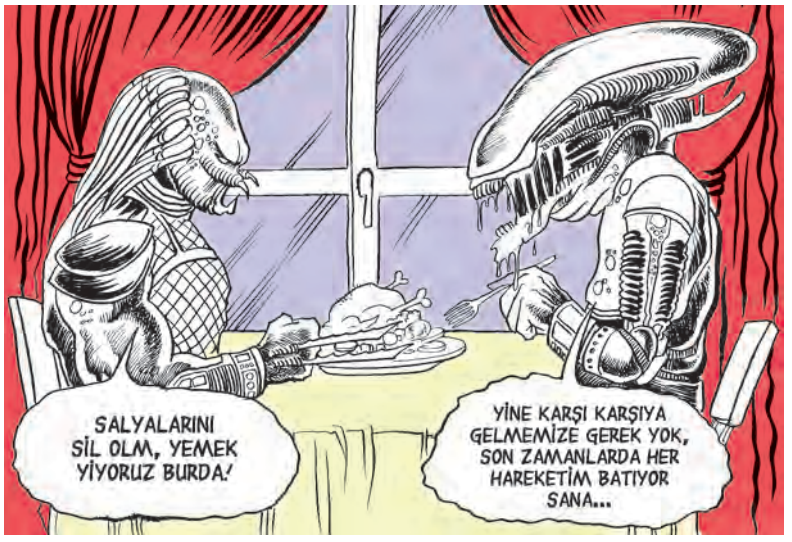
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KISA METRAJ

Turgut ÖZALP

24 Ağustos 2016 Çarşamba

Sayı:1286

Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

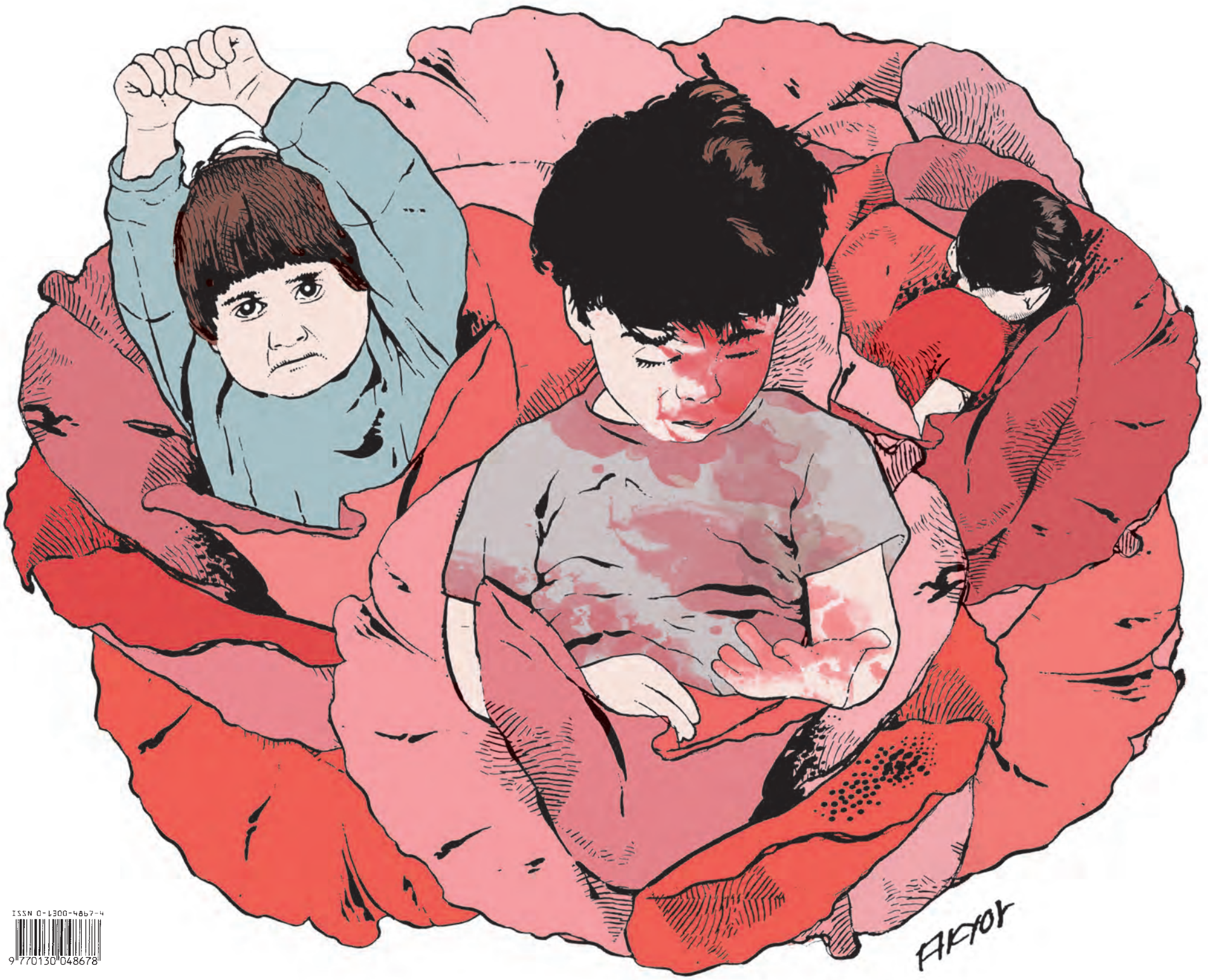
1286

OHAL'de LeMan

24 Ağustos 2016
Çarşamba
Sayı: 2016/33 **4 TL.**
(KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

KAN ÇİÇEKLERİ

Halep'te enkazın altından çıkan Ümran'ın bakışlarıyla dünya buz kesti, vicdanı sarsıldı. Antep'te IŞİD'in çocuk bombacısı düğünde eylem yaptı 54 kişi öldü 29'u çocuktu. Savaşın en masumları, en kanlı hesaplaşmaların kurbanları. Lanet olsun!.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

1287

Leman

EŞKIYA

CHE POSTERİNİZ İÇERDE

31 Ağustos 2016
Çarşamba
Sayı: 2016/34 **4 TL.**
(KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

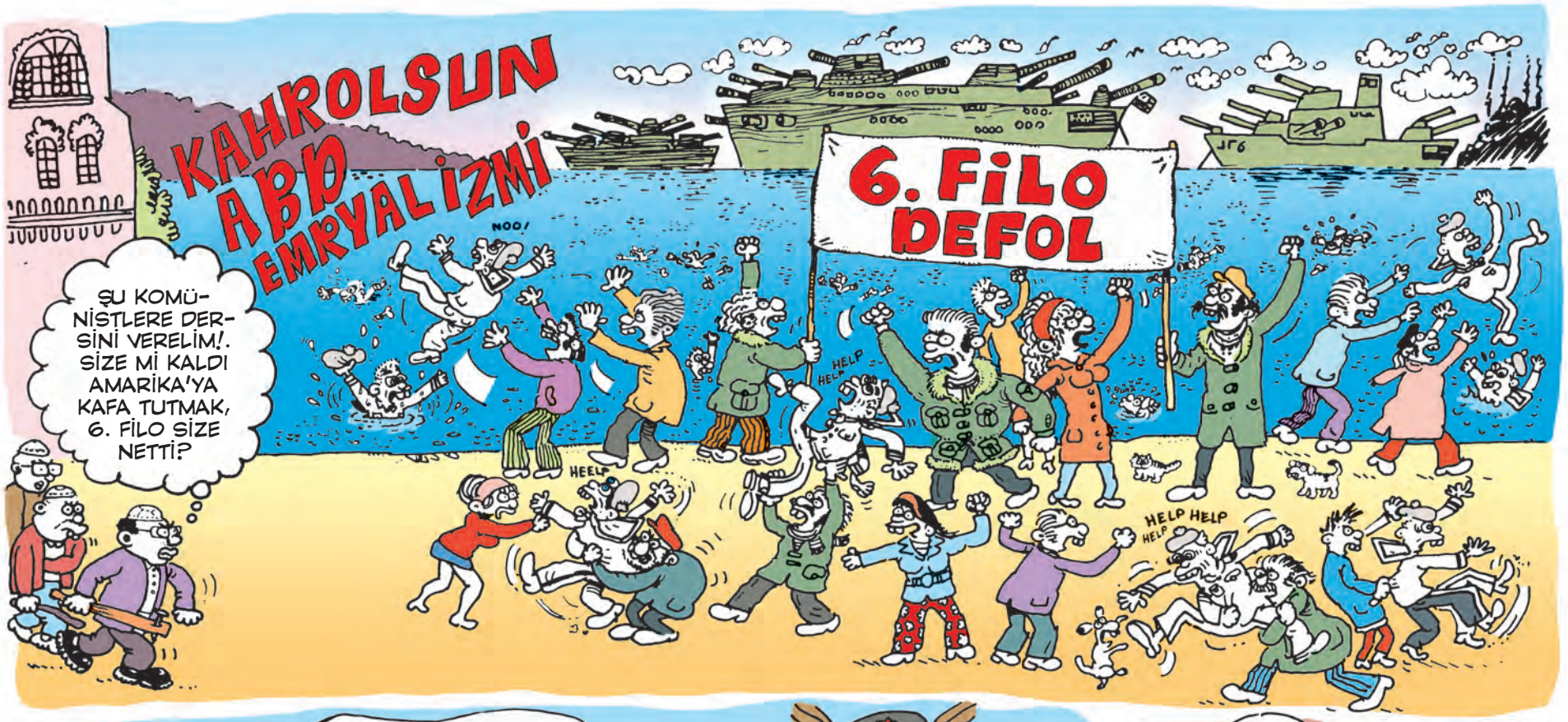
ISSN 0-1300-4467-4
9 770130 048678

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://ranoy.org

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

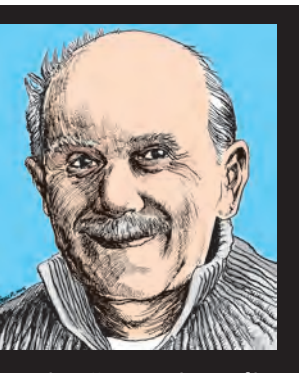

TBMM Başkanı İsmail Kahraman, hayatını sömürüye karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine adayan devrimci Che Guevara için "Eşkıya, benim gencimin göğsünde olamaz" dedi.

GÜLE GÜLE VEDAT AMCA...

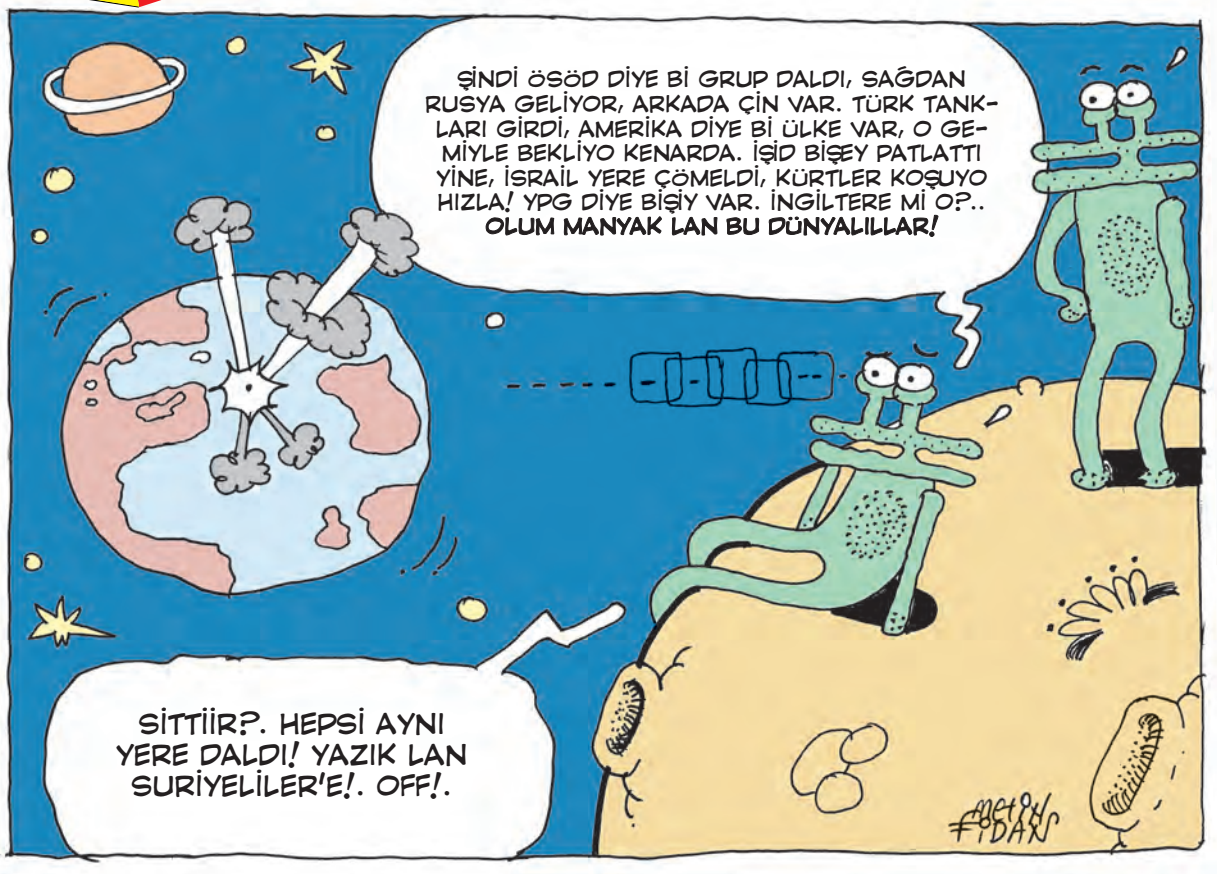

LeMan, Kaçak Yayın, Fil, YeniHarman... Defalarca kapısını çaldık, bizi kırmadı evine konuk etti. Röportaj verdi. Eski tüfeklerin son kalesi... Son nefesine kadar komünistti. Son nefesine kadar yazdı. Hep yolumuzu aydınlattı...

Seni çok sevdik Vedat Türkali!.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

Boğaz'ın 3. Köprüsü Yavuz Sultan Selim açıldı...

Amerika yine vatandaşlarını teröre karşı uyardı. Vatandaşlarına 16 şehir için seyahat kısıtlaması getirdi.

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na suikast girişimi.

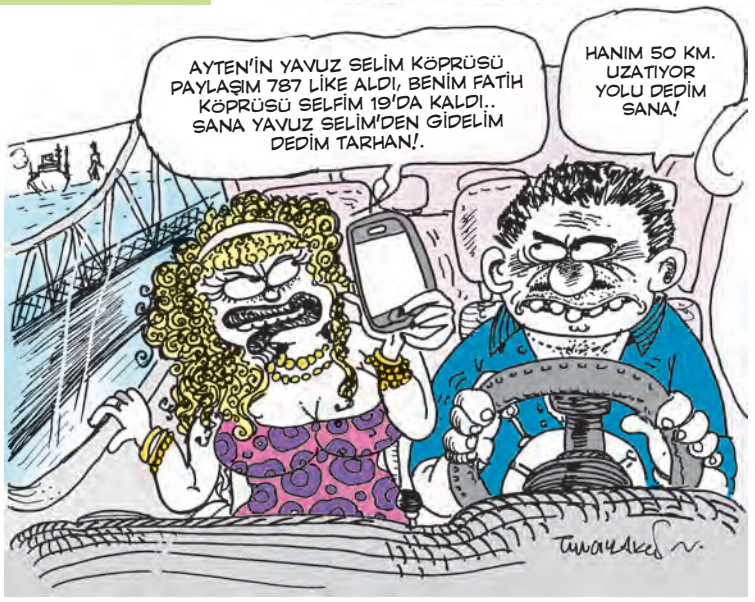

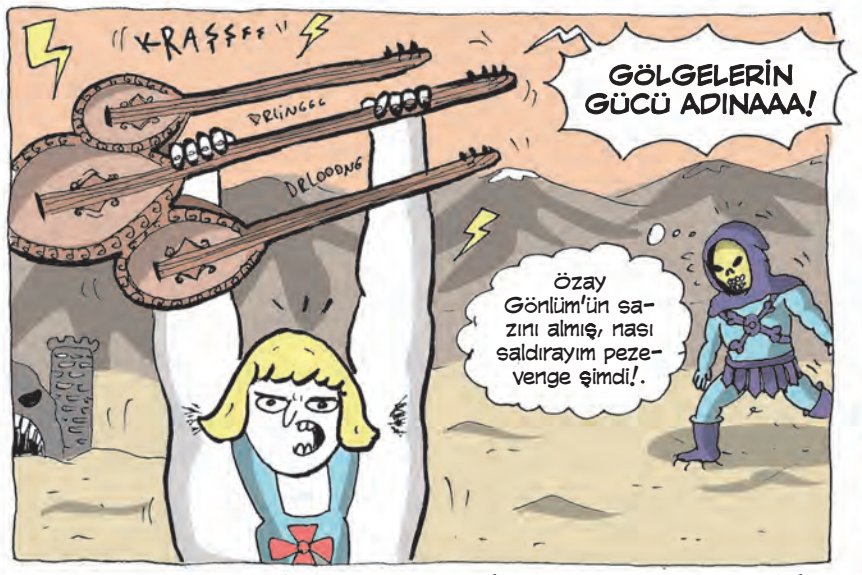

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ZEHRA ÖMEROĞLU

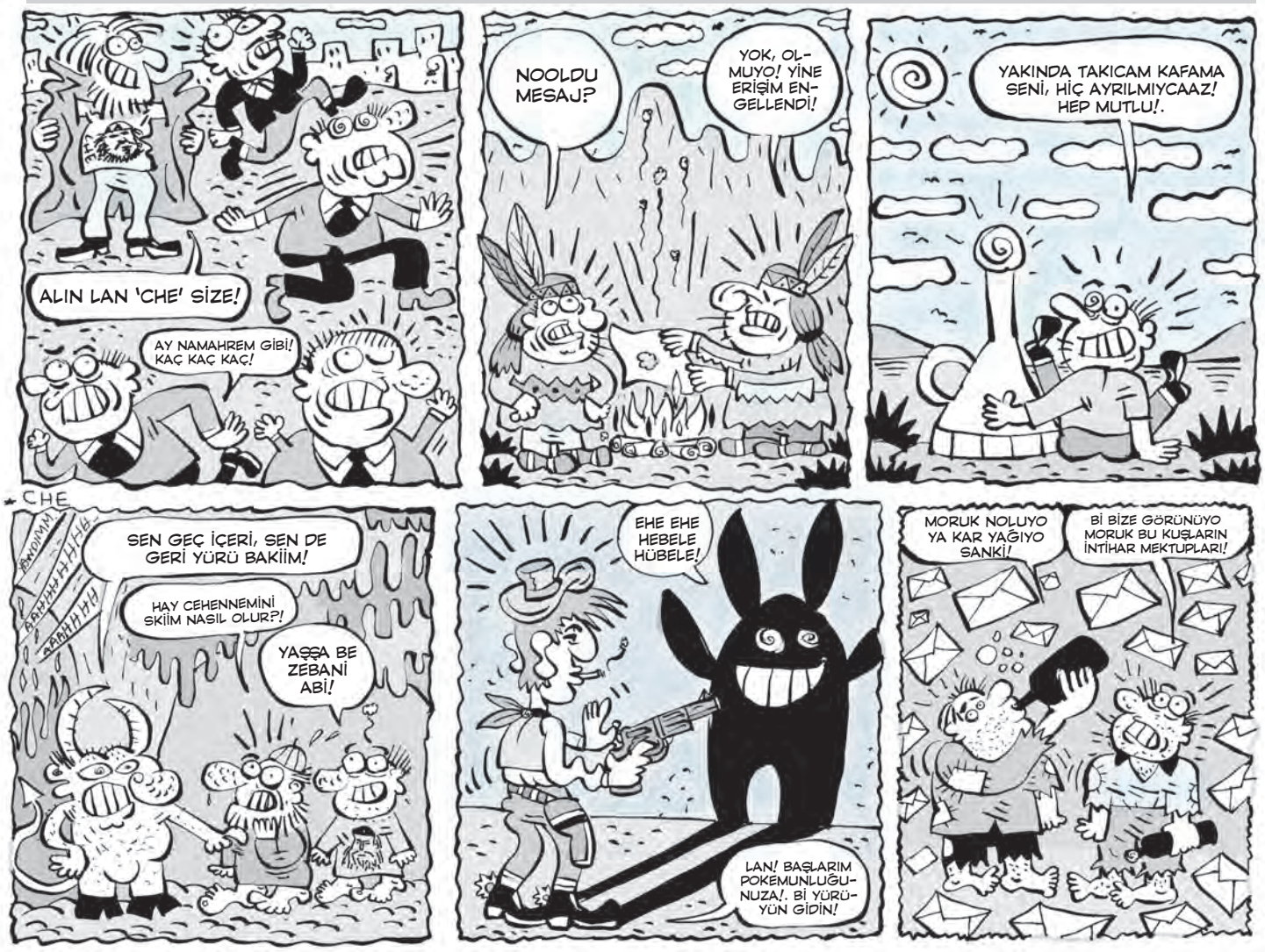

Bu haftanın çalışırken müziği: Xozatlı Ahmet Dede-Eşrefoğlu Al Haberi, Saad Lamjarret- Lmeallim♫

Bu hafta böyle laf yedim...

DOĞAN PEHLEVAN

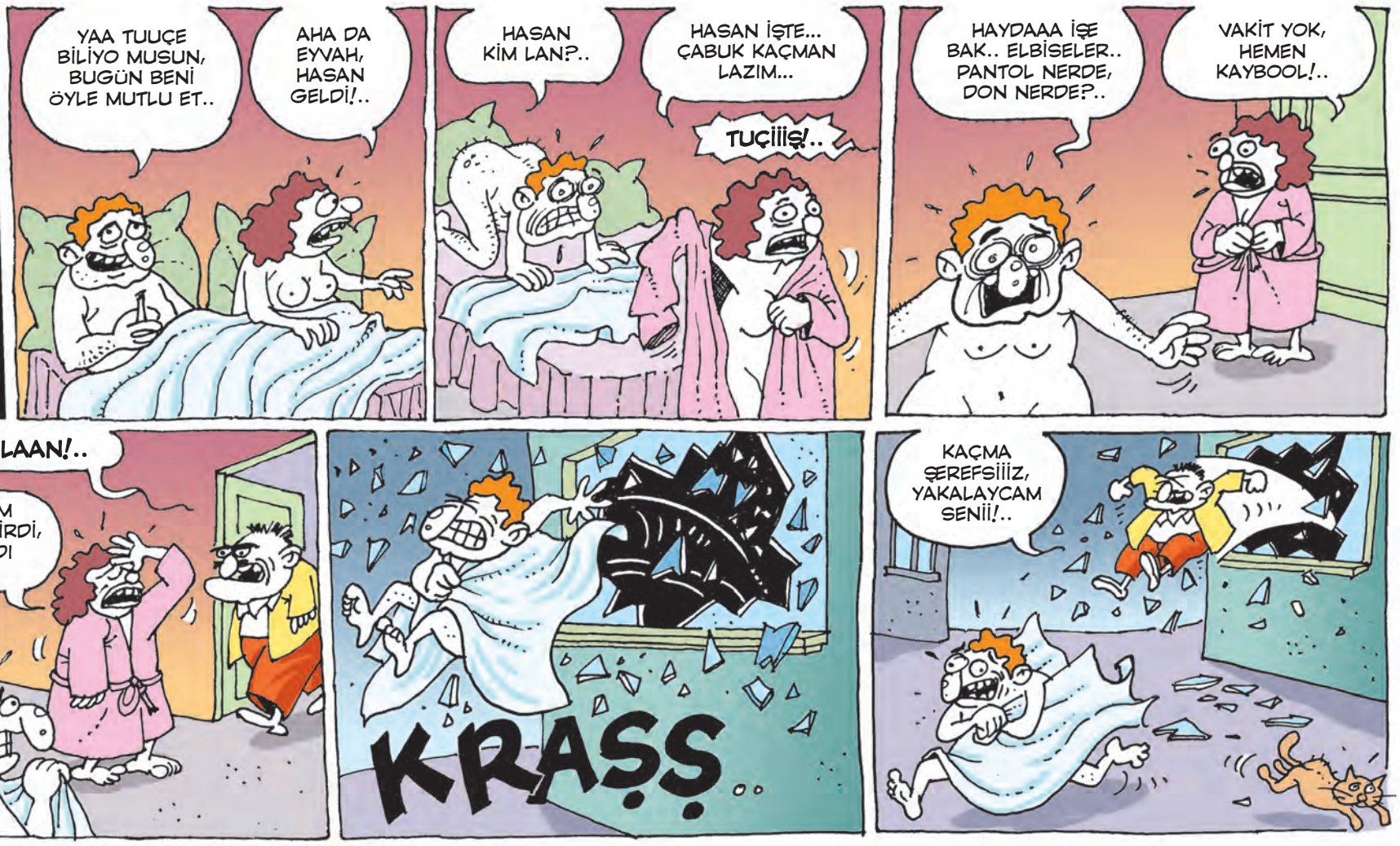
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELELLİ

PICTURES

önceden bişey bulmadan bu boşluğu ayır, sonra da başlık bulucam diye debelen dur

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Türk futbolunun erkek imparatoriçesi, en duayen ve en cins spor yazarı

SAYGIM SONSUZ

yeni sezonda yakası açılmadık yorumlarıyla yeniden buralarda.

GRASSHOPPERS - FB: 0 - 2

Dk. 77. Van Der Veil. Ceza alanının önünde Grasshoppers'ın ördüğü etten duvarın etten sıvasındaki çatlağın arasından tek gözüyle bakarak sağ çaprazdaki Alper'i gördü. Ki bu benzetme futbol tarihine altın harflerle yazılacaktır. Alper çaprazdan vurdu. Kaleci uzandı top uzak direğin dibinden filelere gidiyor. Goooo... Aha Fernandao da vurdu. Go goooll... Go goool... Sanki bir buçuk gol bu: 0 - 1

Dk. 84. Orta sahanın az biraz önü. Top Mehmet Topal'da. Öyle fantastik bir pas attı ki gol atmadan adeta 0 - 2 yaptı skoru. Stocuh soldan otosuz rallici gibi geldi, vurdu. Resmi skoru belirledi: 0 - 2. Bu arada Stocuh, Yeşilçam sinemasının çocuk yıldızlar dönemini anımsattı bana. Ayşecih, Ömercih gibi. Stocuh. Son dakikalarda hayli zorlandımsa da beni rahatlatacak espriyi bulamadım. Olsun. Denedim hiç olmazsa. Bu olmadı diye denemekten vazgeçmemem lazım. (Vaktiyle bir Abramcik vardı Cimbom'da. Ah o dönemlerde yapmak varmış bu espriyi. Ah kafa.)

ATİKER KONYA - BJK: 2 - 2

Dk. 8. Ali Çamdalı sol kanattan üçüncü köprü uzunluğunda bir pas attı. Sağdan Skubiç ceza alanına daldı. Bir kafa. Top doksana gidiyor. Hayır, seksene gidiyor, yetmişe gidiyor derken, yani anlayacağınız, top aşağıya doğru inerken Bajiç belirdi. Top ağlarda: 1 - 0

Dk. 14. Karejma soldan geldi. Karşısında dört Konyalı, kaşık havası oynar gibi. Portekizliden nefis bir orta. Bu arada Karejma ile Portekizli aynı kişidir. Kafalar karışmasın. Top altı pas çizgisi üzerinde kafalardan sekti. Arkada yemyeşil kırlarda bir başına gezen Olcay'ın ayak ucuna düştü. Topu gören Olcay neşelendi: 1 - 1.

Dk. 52. Orta saha çizgisinin beş metre önü. Beck'ten bir orta. Konya defansı çizgi halinde. Gol olması için çizgiyi geçmemesi lazım. Cenk'ten bahsediyorum. Çizgiyi geçerse ofsayt olur. Defans çizgisini diyorum. Kale çizgisini geçse bir şey olmaz. Gol olması için kale çizgisini topun geçmesi gerek. Gene anlatamadık ofsaytı. Neyse bu arada Cenk ayağını kaldırdı. Top ayağının ucuna yapıştı. Sonrası: 1 - 2.

Dk. 60. Ömer Ali Şahiner. Üç oyuncu üçgen kurmuş gibi. Ama değil. Aslen bir kişi. Soldan korner kullandı. Aha kafalardan sekti. Vıyyy! Az önce Olcay'ın kafa vurduğu yere düştü. Oraya düşünce gol oluyo. Demeye kalmadan Bajiç vurdu: 2 - 2.

Not: BJK, Konya deplasmanından bir puan çıkarırken Necip, sağlı sollu dirseklerle Rangelov ve Bajiç'i bayıltarak kişisel puanlar da almasını bildi.

AKHİSAR BLD. SPOR - GS: 1 - 3

Dk. 3. Akhisar korner atışında "yüksek top" kullanıyor. Toplar boy boy çünkü. Alçağı da var. Raftan istediğini alıyorsun. Top ceza alanına, kalenin önüne doğru süzüldü. Vaz Te çıktı, görükmez bir ranzanın üst katındaki yatağa yatar gibin yattı. Kafayı vurdu: 1 - 0.

Dk. 35. Sınayder. Sol kanatta. Akhisar ceza alanının köşesinde. Önce yarım porsiyon bir çalım, sonra ortaya güzel bir orta. Gökler hakimi Eren, Vaz Te'ye taş çıkarırcasına neyşınıl coğrafik bir zürafa gibi uzanıyor, kafasının antenimsi kısmıyla vuruyor: 1 - 1.

Dk. 63. Solda Bruma. Sağında Yasin. Ben onun sağında, o benim solumda, Çamlıca yolunda. Yasin selektör yapıyor. Bruma sol eliyle "geç" diyor. Yasin bindirme yapıyor. Bruma, topu Yasin'e bindiriyor. Yasin az ilerde indirme yapıyor. Topu en müsait bir yerde bırakıyor: 1 - 2.

Akhisar yüklendikçe yükleniyor. Muslera yine devleşiyor. Bir ara yumurtluyor. Sonra farkedip yumurtasını kuluçkaya yatmış bir

GATANA

penguen gibi vücudunun altına çekiyor.

Dk. 90+2. Orta sahada Carole. Topu sağda tozutmuş bomboş giden Bruma'nın önüne atıyor. Bruma hepten kudurmuş, gemi aziye almış. Halasıgilin bağına dalar gibi Akhisar ceza alanına dalıyor. Dur Vruma. Dinlemiyor vuruyor: 1 - 3.

FB - KAYSERİSPOR: 3 - 3

Dk. 27. Sağ kanatta serbest vuruş. Deniz ortaladı. Ceza alanı içinde Welliton'dan çok sert bir ense kökü omurilik soğanı vuruşu. Volkan uzandı top ağlarda: 0 - 1. Volkan uzanmasını sürdürüyor.

Dk. 30. Bir serbest vuruş daha. Bu kez Kjaer. Topun altından girdi üstünden çıktı. Nasıl ettiyse: 1 - 1.

Dk. 38. Stoch topla birlikte üç Kayseriliden oluşan voltrana çarptı. Dönen top Welliton'da. Arkadan kjaklayarak gelen Kjaer kjardı. Pardon kızardı. Kırmızı kart.

Dk. 44. Yine serbest vuruş. Volkan Şen. Kaleye doğru kavisli. Ozan Tufan kafayla indirdi. Volkan Şen süratle geliyor. Volkan Şen'den reklam panolarına nefis bir tepik. Çünkü Ozan Tufan topu kalenin içine indirmişti: 2 - 1.

Dk. 45. Sağ kanattan öf yine serbest vuruş. Deniz kullanıyor. Sanki bu anı daha önce yaşadım gibi. Bir orta, Welliton yükseliyor. Lan bunu da yaşadım sanki bir aralar. Ne zaman olduydu nerde olduydu bu? Welliton'dan kafa ve gol. Lan başta aşşa dejavu oldum: 2 - 2.

Dk. 90. Solda Nakoulma. Hızla gidiyor. Önünde top, sağında Ufuk. Topu Ufuk'a veriyor. Ufuk topu iki direk arasından ağlara gönderiyor: 2 - 3 (Anladınız siz o direkleri).

Dk 90+3. Orta sahanın sağında Van Der Veil. Uzun bir orta. Ceza alanı önünde bir kafa. Bir kafa da ceza alanı içindeki Van Persie'den, Alper'den bir ayak, gelinin dayısından bir bilezik: 3 - 3. Vurulsun davullar çalınsın zurnalar. Fener'in düğünü var. Giden bir puan son anda geri geldi.

HASTA LA VICTORIA SIEMPRE
CHE
CHE
LeMan

PANTOLON

METİN FİDAN

29 Ağustos 2016

"30 Ağustos Zafer Bayramını Kutlama" Vergisi Son Ödeme Günü!

Görgü Kuralları

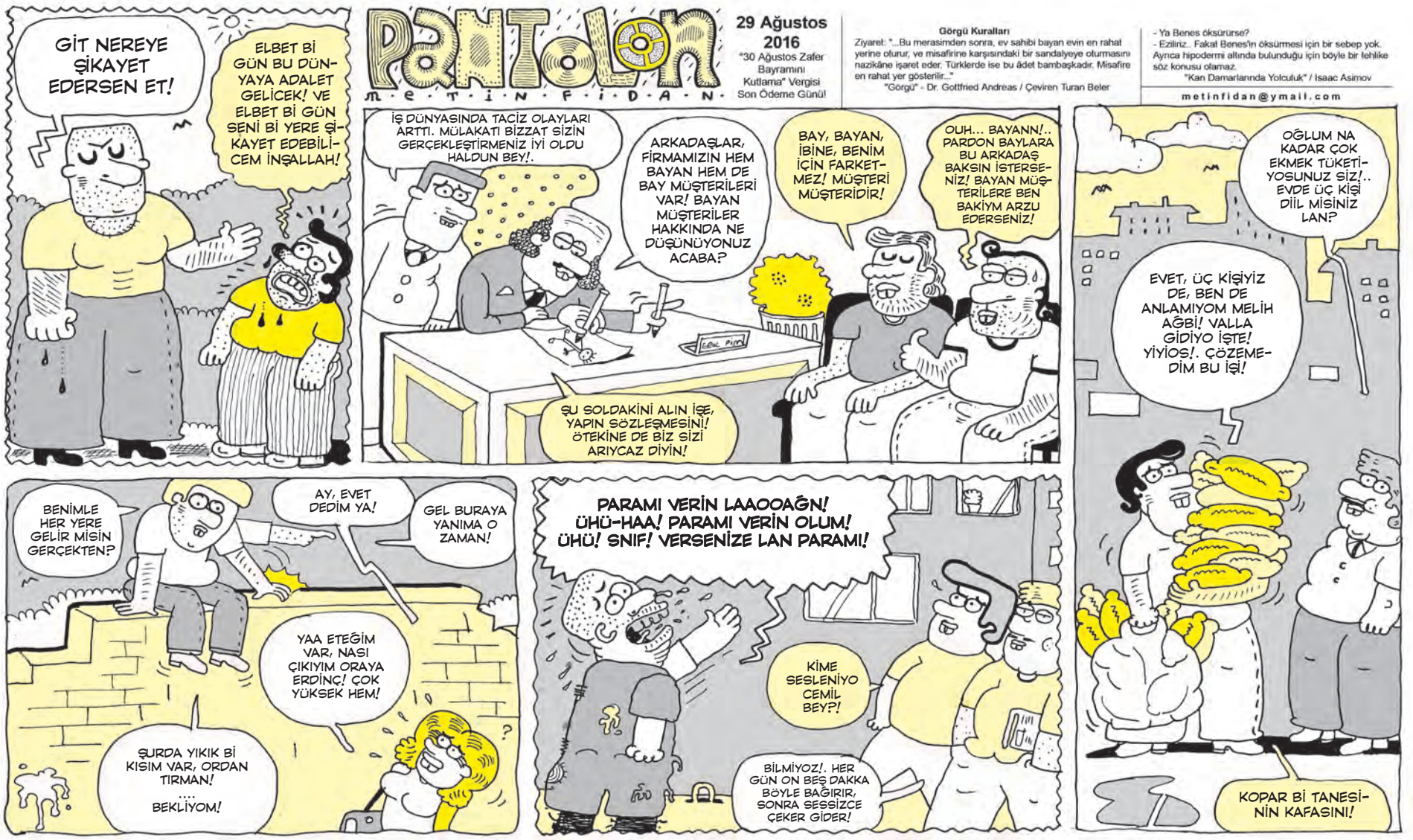
Ziyaret: "...Bu merasimden sonra, ev sahibi bayan evin en rahat yerine oturur, ve misafirine karşısındaki bir sandalyeye oturmasını nazikâne işaret eder. Türklerde ise bu âdet bambaşkadır. Misafire en rahat yer gösterilir..."

"Görgü" - Dr. Gottfried Andreas / Çeviren Turan Beler

- Ya Benes öksürürse?
- Ezileriz.. Fakat Benes'in öksürmesi için bir sebep yok. Ayrıca hipodermi altında bulunduğu için böyle bir tehlike söz konusu olamaz.

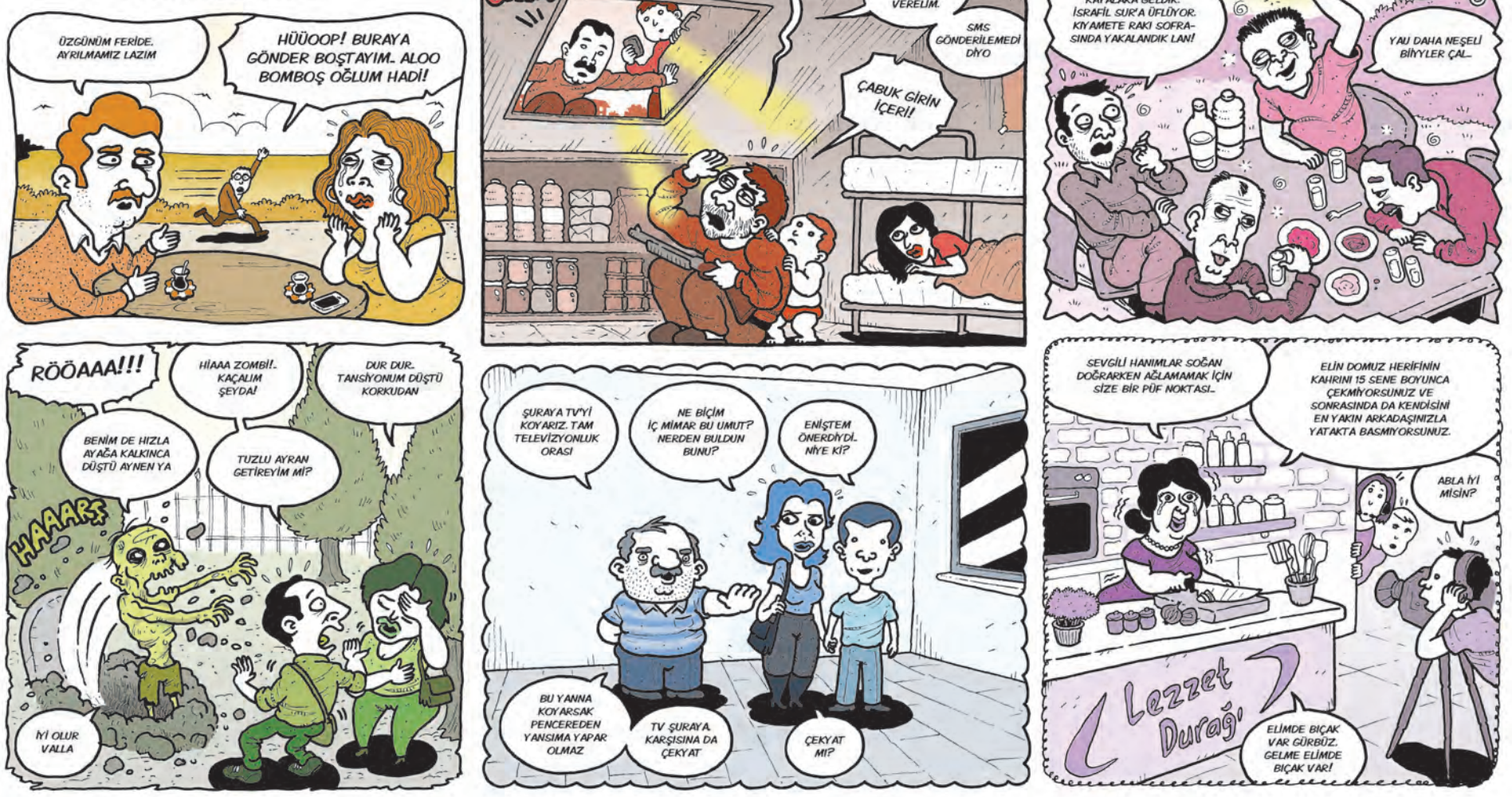
"Kan Damarlarında Yolculuk" / Isaac Asimov

metinfidan@ymail.com

NURİ ÇETİN

nuricetin@yahoo.com

SIKILHAN

- Allo Sıkılhan, Bunalgül ban, baksana ne diicam, bişi söölicam: Küçük bi saray entirikası çevirmek istiyorum, bana yardım edebilir misın?

- Büzge ile Çisil'i mi boğdurucaksın, ehe...

- Ay bi espiri yapıyim dedim yiğıvranç mizahlarınla hevesimi kursağımda bıraktın Sıkılhan. "Gelirken simit sarayından simit al da gel, diyetimi azcık bozıyım" diycektim, hemen bi ayılıklar, bi sözde komiklikler... Ayrıyetten ben değil ama Büzge beni boğdurtabilir. Çok tuhaf davranıyo son günlerde; adını "Düreyye" diye değiştirdi mesela...

- Şahane, ahah...

- He işte, abisi de kendisine "Zat-ı Şahane" dedirtiyomuş tükkanda. Bunların cafesi var ya bi tane. Eskiden Paris bulvar kafesi konseptindeydi, şimdi Neo Ottoman konseptine dönmüşler, frapeyle beraber hünkar beğendi veriyolar, hesap pusulası da ferman şeklinde geliyo. Pusulanın sonunda ise eskiden "total" yazıyodu, şimdi "imparatorluk bakiyesi" yazıyo.

- Bizi sen, akılsız bırakma Allah'ım...

- Ya yok o konsept moda şimdi. Bizim sitenin bina görevlisi bile kadı kaftanıyla çıkıyo servise. Tamam belli bi hoşluk, tükkanların işinde bi açılma felan oluyo ama kendi ismini "Düreyye" diye değiştirmek, tükkanda kendine "Zat-ı şahane" diye hitap ettirmek bir nedir abi ya?

- Babaları Sururi Amca ne diyo bu işe?

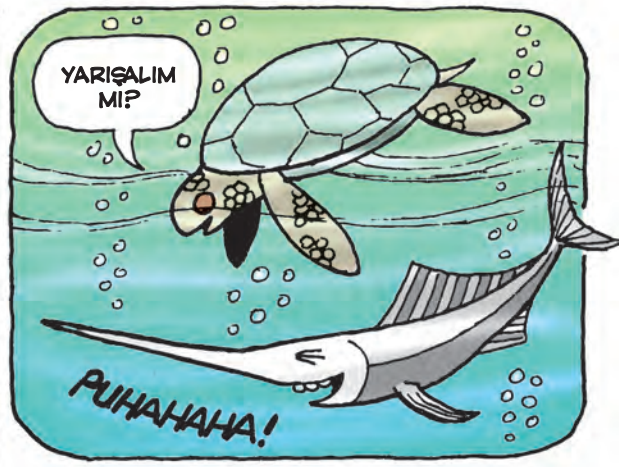

- Babaları seferdeymiş... Sorunca öyle diyo Büzge... Yani bu "tükkan iş yapsın ortama uyalım" konulu sahte bir ecdat sevgisi filan değil, baya klinik bir vak'a bence. Zaman mekan algısı karışmış bunların. Korkarım sonları Bimarhane... Bak ne diicam, Bağdat Caddesi'nde Bimarhane adında konsept bi psikiyatri kliniği açılmış sen de gitsene Sıkılhan. Git bi antisosyalliğine baktır...

- Yok ben iyiyim bu konseptte...

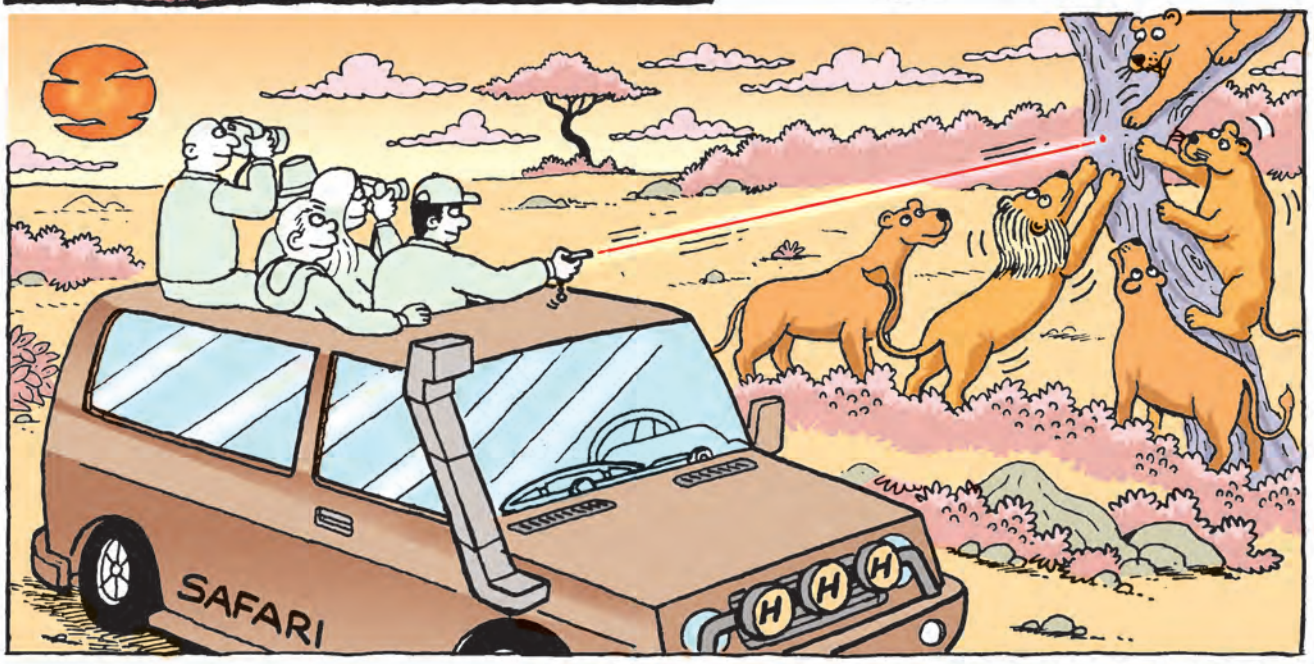
- Ama Bimarhane denilen klinik süper yani. Değişik bi ortam. Kemankeş kılığındaki muhasebeci, faturayı oka dürüp "Ya Hak" diyerek yattığın oda kapısına saplıyor .Geçen annem yattı ordan biliyorum. Ferahfeza makamında müzik eşliğinde sülük ve hacamatla internet bağımlılığından kurtuldu. Artık instagramı feysi felan aramıyo. En son, Allah kabul etsin, Üçüncü Köprü'den yer bildirimi yapmaya gittik, annem çıkarıp da cep telefonuna dokunmadı bile. Ne selfi, ne yer bildirimi. Ensesindeki sülüğü de çıkartıcaklar yakında. Süper bi olay yani... Alo? Sıkılhan? Sen bu arada kapadın zannedersem. Kapadın çünkü hayvanlarca kere hayvansın, eşşoğleşekliğe müzahir bir kişisin, liyakatsiz şey, yağlı urganlara gelesi, boynu urulası... Her geçen gün içinde ayrı bir hayvanı devreye alıyosun Sıkılhan. Reca ederim daha da arama beni. Afedersin, bokum ya...

Erhan Candan

- Alo, Sıkılhan Öflan'la mı görüşüyorum. Nurcall ben. Bizim bankayı, çağrı merkezimizi neden aramıyosun hiç Sıkılhan? Bizi aramadığın için sana dört lira aramama ücreti yazıyoruz. Deden tee sünnetinde bankamıza hesap açtırmış, o gün bundür hesapta üç beş kuruşluk bi hareket var. Biraz seri olalım... Kısaca, bize para vir Sıkılhan!

- Alo. Nurcall Hanım, ben bir yakiniyim, Sıkılhan'ı kaybettik maalesef. Cenazesi dün öğle namazından sonra Teşvikiye Camii'nden kalktı. Kendisini artık aramayın. Merhumu iyi biliyorsanız bire basın.

- Ahaha. Pek komiksin Sıkılhan Öflan. Ölü taklidi yapınca gidiceemizi mi zannettin? Kalk ayağa, telefonun başına geç terbiyesiz! Bizi işletmeye kalkışma bedeli olarak 3.75 lira eksi bakiye tahakkuk ettiriyorum sana şurdan.

- Hanımefendi adam öldü, yeter artık vurmayın.

- Kuzum siz ciddi misiniz? Ciddiyseniz beşe basın.

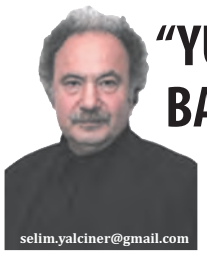
- ....

- Hay Allah, başınız sağolsun. Peki merhumun nesi oluyodunuz siz?

- Eöö... Amca oğluyum...

- Amca oğlu olduğunuza göre soyadınız Öflan. Peki bi de ön adınızla doğum tarihinizi alıyım gün ay yıl olarak... Alo... Kapadınız mı? Şu an cenaze evinde misiniz? Oranın adresini biliyoruz, hemmen size kuryeyle bankamızın kredi kartını yolluyorum. İlk yıl kart ücreti almıyoruz bakın. Alo... Alo?

ATİLLA ATALAY

“YURTTA BARIŞ DÜNYADA BARIŞ’I NE GÜZEL BİTİRDİLER DEĞİL Mİ HAFIZ?”

Selim Yalçıner

selim.yalciner@gmail.com

Aynı kafe, aynı dörtlü, ama beşli olacağız birazdan. Yutkunup duruyorum, içimden boğazıma kadar gelen baskıya zor karşı koyuyorum. Sonunda dayanamayıp konuştum:

“Size, aylardır gizlediğim bir sırrımı açacağım, daha doğrusu sırlarımı!”

“Aramızda sır mı kaldı lan bizim?” İsmail tabii ki ve de haklı.

“Eve, sıradan insanlar gibi kapıdan giremiyorum uzun bir süredir...” Sesimi kendim bile zor duymuştum.

“Bacadan mı giriyorsun?” Hakan’dı soran. Üçüne de dikkatle baktım, teker teker. Gözlerindeki alaycı ve inanmaz ışıltıları da kaçırmadım ayrıca.

“Hayır, komşuların bahçelerinden geçip bizim bahçeye geliyorum, su borusundan tırmanıp balkondan eve giriyorum.”

“Alış veriş yaptıysan?” Hasan, pratik ve oldukça münasebetsizdi.

“Sırt çantama koyuyorum aldıklarımı, çantayı da sırtıma asıyorum, ellerim boş kalıyor böylelikle.”

“Nedir oğlum, sıkıntın ne?” İsmail iyiden iyiye meraklanmış gibi yapıyordu.

“Herkesle kavgalıyım, bizim sokaktan geçemiyorum. Kahvedekilerle birbirimize girdik, yani çok feci tehdit ettim onları, alayını bozuk para gibi harcayacağımı söyledim, sonra kasapla düşmanız, o elindeki koca bıçağı alıp ne yapacağımı ayrıntılarıyla anlattım, an meselesi kan gövdeyi götürecek, terziyi saymıyorum bile, overlok çekeceğimi kendisine gayet iyi biliyor, birbirimizi bir kaşık suda boğacağız ya da o, kocaman makasıyla kıtır kıtır kesecek beni neredeyse...”

“Hasta etme adamı lan, mahallede huzur bırakmamışsın, sen böyle biri misin, herkesle boğazlaşacak? Ne oldu?” İsmail, can alıcı soruyu sormuştu nitekim.

“Ayı Kadir,” dedim.

“Ne olmuş lan Ayı Kadir’e? O mu soktu yoksa başını belaya? Ulan, onun lafına mı uydun?”

“Oldu bir kere,” dedim.

“Dur hele dur,” dedi İsmail, “Sen şimdi Ayı Kadir’in lafına uydun da, mahalleliyle gırtlak gırtlağa mı girdin?”

“Evet,” dedim. Sözümü kulağım zor duymuştu gene. Semtin kabadayısıyla ne alış verişim olabileceğini üçü de anlamakta olağanüstü zorluk çekiyorlardı. Görüntüleriyle böyleydi yani.

“Ne vaad etti sana, para değil herhalde? Ne dedi?” İsmail kurcalıyordu.

“Yok, dedim, para filan teklif etmedi. Ayrıca, aklınıza para gelmesine de sevindiğimi bu arada ifade etmeme izin verin. Benim paraya pula ihtiyacım yok. Semtteki tüm ekonomik etkinliklerden yüzde 10 çekiyorum zaten. Dünyalığım fena değil yani. ‘Efsane olursun’ dedi Ayı Kadir. Öylece etkiledi. Düşünsenize, ‘Efsane’ olacağım ve adım bizim mahallede sonsuza dek yaşayacak... Benim asıl aklımı başımdan alan bu oldu. Bu arada, evdekileri de tam ortadan ikiye böldüm, beni sevenler ve benden nefret edenler diye, Allah affetsin!”

“Bırak şimdi ilahi ifadeleri, tanrıya yakarmayı da, bundan sonra ne yapacaksın onu söyle be adam!” İsmail’in sabrını taşırmak üzereydim ki, uzaktan gelen arkadaşımız UGA kafeye girdi, daha oturmadan, “Ne yapacak, adamlarla çatışmaya girecek, Ayı Kadir’in istediği de bu değil mi zaten?” dedi.

“Öyle miydi?” diye cılız bir sesle sordum ve UGA’ya, tıpkı diğerleri gibi, dikkatle bakmaya başladım.

“Batı, kapitalizmin krizinin savaş getireceğini biliyor. Hazlara dayalı ekonomi politikaları ile kendi halklarını şimdilik ve kitlesel olarak savaştıramayacaklarını biliyorlar, bu nedenle savaşın, kendilerinin büyük çıkarlar sağlayacağı bölgelerde ve o bölgelerin çocuklarının ölümüyle sürmesini istiyorlar. Anımsarsınız, Ilımlı İslam satan sözüm ona bir ABD’li araştırmacı-casus, ‘Türkiye’nin en büyük sorununun, Yurtta Barış Dünyada Barış ilkesi olduğunu kafamıza vura vura belirtmişti, şimdi, görüyorsunuz.”

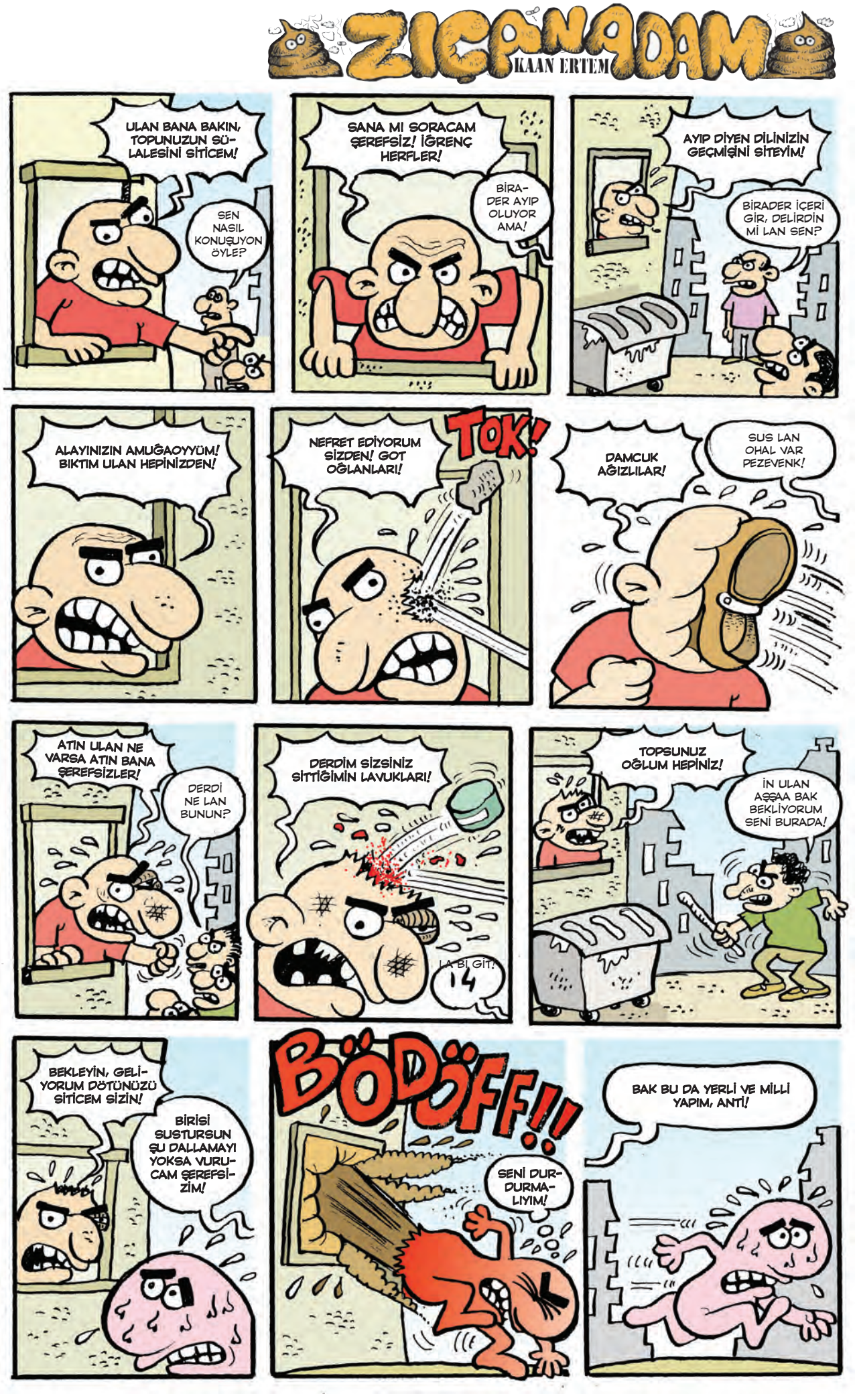
İsmail, araya girdi ve bana doğru, “‘Yurtta Barış Dünyada Barış’ı ne güzel bitirdiler değil mi hafız?” dedi.

“Evet,” dedim, “Çok güzel oldu. Şimdi bütün kötülükler, hava solur su içer gibi yapılacak. İtiraz eden de, sopayı yiyip oturacak.”

“Bu işler pek de planlandığı gibi yürümez. Daha doğrusu, planlandığı gibi hiç yürümez. Hep başka ve önceden hesap edilmemiş, edilemeyecek olan etkenler çıkar, değişir durur, sonunda uygulamaya başlatanların amaçladıklarından çok farklı yönlere gidebilir. Onurlu, barış içinde, kimsenin kimseyi ezmediği, sömürmediği; yaşanası bir dünya kurulabileceği düşüncesi, işte böyle ortamlarda boy gösterir, serpilir,” dedi uzaktan gelen arkadaşımız.

Hasan, “Umut var diyorsun,” dedi.

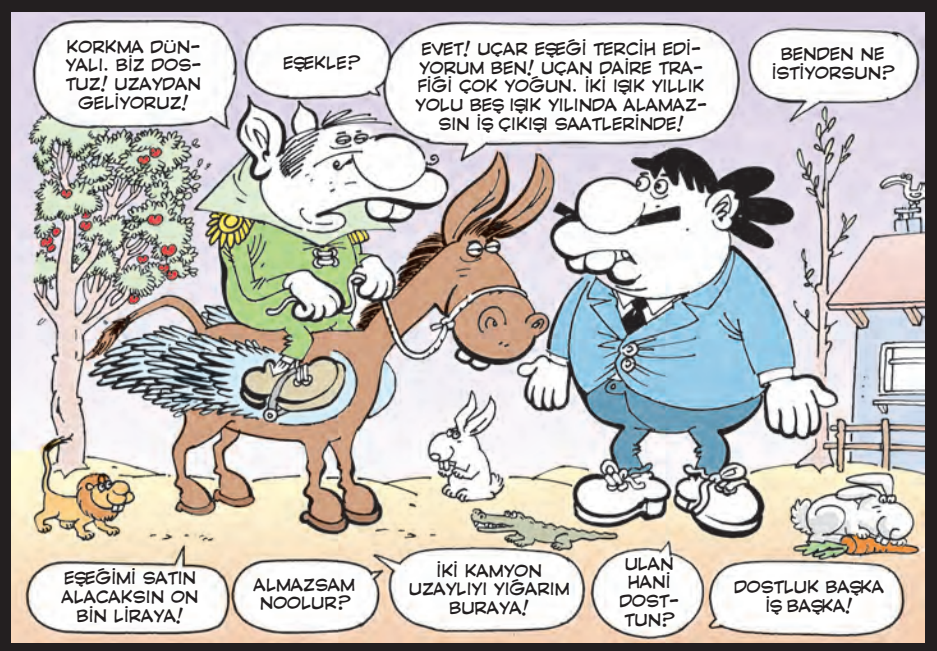
Uzaktan gelen arkadaşımız daha Hasan’ın lafı bitmeden, “Hayır,” dedi, “Umutla ilgim kalmadı. Umuda değil, çalışmaya, direnmeye, kurmaya ihtiyacımız var...”

"MANTIKTAN MUAF: MUAFFAK"

Behiç Pek

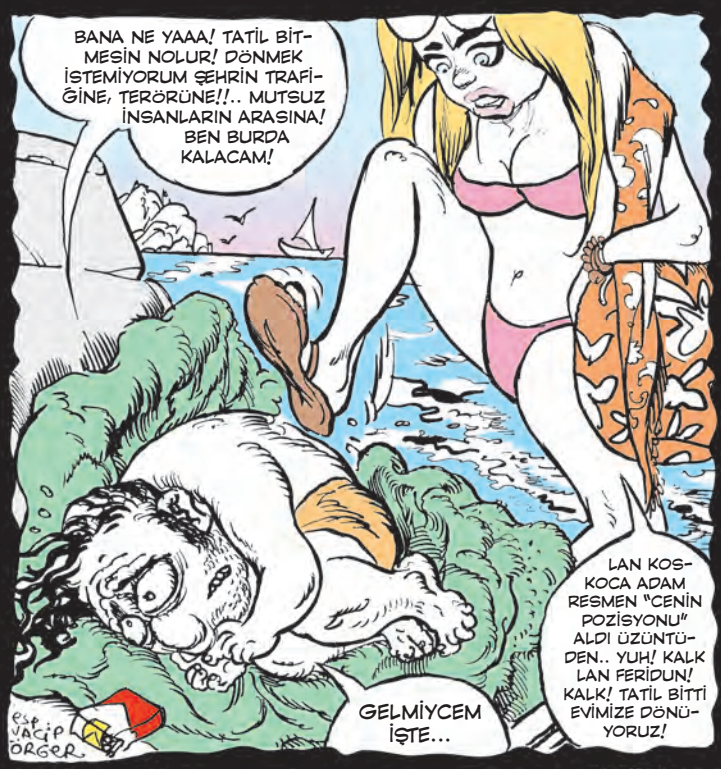

GÜNERİ İÇOĞLU

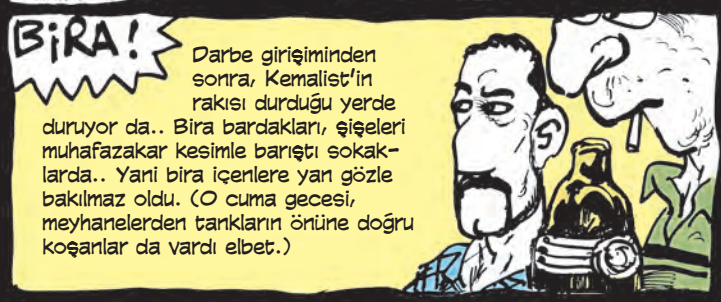
bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com

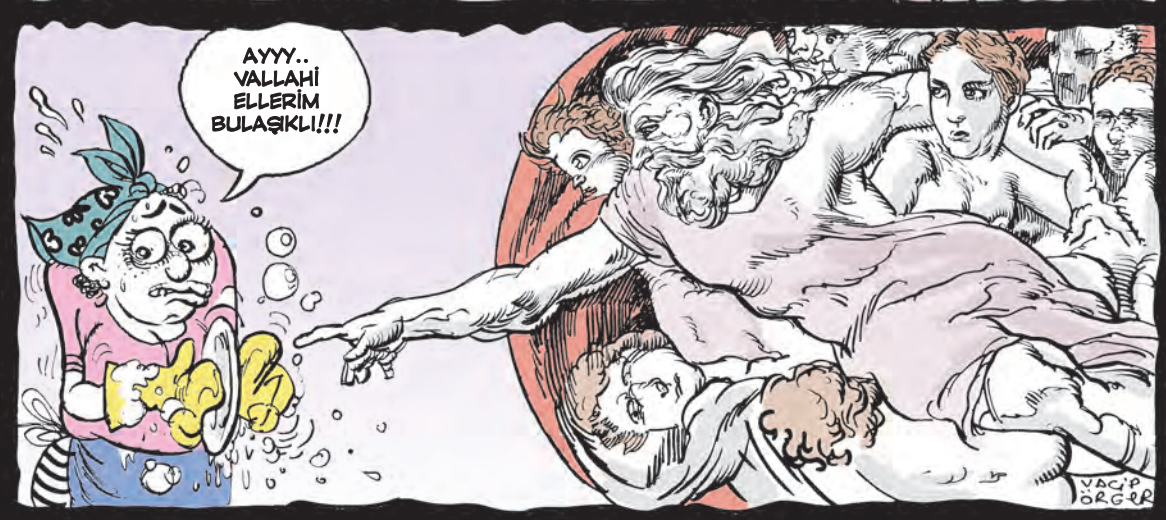

Darbe girişiminden sonra, Kemalist'in rakısı durduğu yerde duruyor da.. Bira bardakları, şişeleri muhafazakar kesimle barıştı sokaklarda.. Yani bira içenlere yan gözle bakılmaz oldu. (O cuma gecesi, meyhanelerden tankların önüne doğru koşanlar da vardı elbet.)

İNSANA ÖZGÜ HİÇ BİR ŞEY BİZE YABANCI DEĞİLDİR. (KARL MARX)

Ülkenin üzerinde dehşetengiz karabulutların dolandığı şu günlerde... Uzun süredir fastfood yemediğimi farkettim. Ve o rezil hamburgeri saçma bir özlemle ısırırken.. evet Marx'ın o sözü aklıma geldi. Aniden bastıran, ürkütücü şu günler.. şu aylardan sonra.. zor zamanlardan sonra dünyada bir ilk örnek olarak BARIŞ ülkesi.. mucize gibi?.. Veya alarak değil de.. vererek yücelmiş bir ilk, "Erdemlilik ülkesi" mi?.. Nasıl olacak bu işler?.. Belki de peygamberin "Medine Sözleşmesi"ni iyice bi araştırıp okumak lazım? (Niye böyle şeyler bu zamanlarda hatırlanmaz... hiç anlamam) Öte yandan şu da var.. Yıllardır "Kurtlar Vadisi" dizisi izleye izleye her vatandaş zaten komplo teorisyeni kesilmişti. Ve bu durum bugün iç savaş beklentilerini, insanların birbirlerine dalmasını engelliyor içten içe?.. Kimbilir herkes böylelikle, "Derin Devlet Uzmanı" olunca, diş mıhrak, illuminati ves. tüm olanların sorumlusudur diyerek, 'yerel sorumluluk'lardan sıyrılınsa da... dindar, milliyetçi ve de laik kesimde şiddete dayalı çatışmaya girmeme yolunda bir sağduyu yarattı bu dizi.. çok ilginç. Türkiye'de en olması gereken "toplumsal uzlaşı" zemini belki de laikler ve muhafazakarlar arasında?. (Bu sadece Türkler için değil, Kürtler için de geçerli bi durumdur.) Liberaller, senelerce Avrupalı tezlere omuz verip CHP'yi "snobe" edeceklerine.. "Sekiler-muhafazakar dayanışması nasıl olur?" diye kafa yorsalardı.. belki bugün, çok daha huzurlu ve geleceğine odaklı bir toplumda yaşıyor olabilirdik. 500 milyar dolar ihracat hedefliyorsun.. Bilimsel eğitim ağırlıklı olmazsa nasıl olacak??. Dayanışma, biraradalılık, ticaret muhafazakarlardan gelirdi.. Araştırma, tasarım, üretim laiklerden. Bu iki yapı, birbirlerine çok şey öğretebilirdi. Bugünkü yaşadığımız acılar.. belki de "Erdemli" bir dünya devleti olmak için çok önemli şans!! "Sen benim mehtabım değilsin" demek için en kolayı.

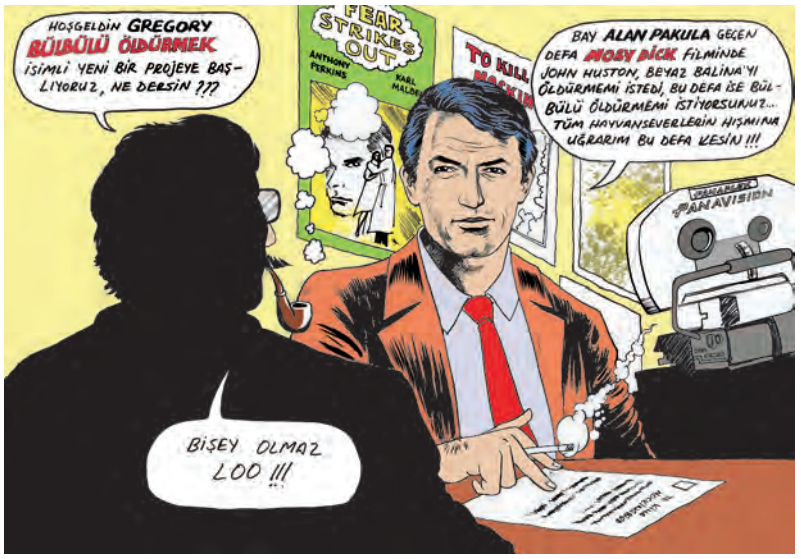

TÜRKÇE DUBLAJ

Turgut Özalp

LeMan
Haftalık yerel süreli yayındır
Sayı: 1287
31 Ağustos 2016 Çarşamba

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

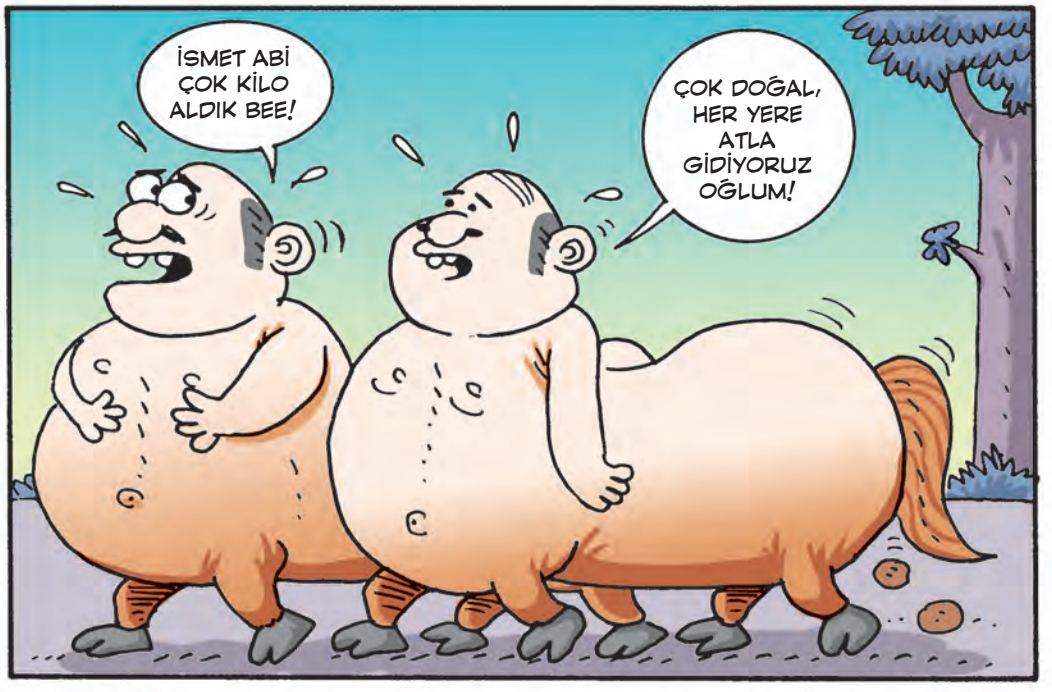
SUAT ÖZKAN

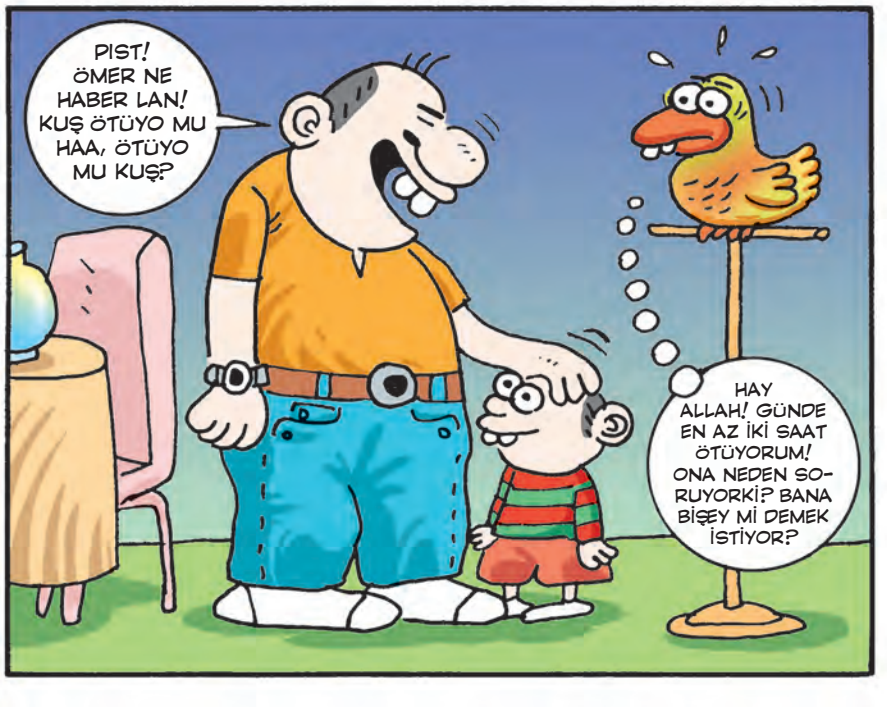

MEDUSA'NIN ABLASI HADİSE...

1288

OHAL'de LeMan

İyi BAYRAMLAR

7 Eylül 2016
Çarşamba
Sayı: 2016/35 **4 TL.**
(KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

ABİ, KAÇALIM DİYORUM.. KAÇMAZSAK SONUMUZ İYİ OLMAYACAK..

BOŞVER! KAÇARIZ, ADIMIZ DARBECİYE ÇIKAR. ŞEREFİMİZ İKİ PARALIK OLUR! DAHA FENA...

Bekir Pek

- Allo, Sıkılhan. Sana Çisil'le ilgili çok acayip bir gerçeği açıklıycam: Kendisinin dişi Enes Binsatar olduğunu biliyor mıydın? Çok tuhaf ticaret fikirleri var. "Mıhafazakar Modacı olucam Cemil İpekçi'nin tahtını sarsıcam" diyo... Hani o bi ara postacıların kıyafetlerini, hostes kostümlerini filan tasar ediyodu ya. Çisil de yeni konseptte hukuk adamı cübbesi tasarlayıp Malzeme Ofisi'ne teklif dosyası vericekmiş.

- Hay Allah Bunalgül ya... "Çok acayip bi gerçek"ten söz edince Çisil'in bir ayağı altı parmaklı" diyeceksin sanmıştım...

- Sen nerden duydun bunu, kim söyledi Çisil'in bir ayağı altı parmaklı" diye? Aramızda kalsın ama gerçekten de doğru duymuşsun. Hakkaten Çisil'in bir ayağı altı parmaklı. Yıllardır biliyorum ben bunu da kimseye söylemedim şimdiye kadar. Her neyse ya, herkesin kendi ayağı kendi özeline girer.

- Bana kalırsa senin de birbirinden bağımsız altı ayrı hafızan var Bunalgül. Seni tanıdığım andan beri bana sürekli "Çisil'in bir ayağı altı parmaklı" diye sır veriyorusun.

- Karıştırıyo olabilir misin Sıkılhan? Çünkü ben Çisil'in bir ayağının altı parmaklı olduğunu az önce ilk kez senden duydum.

- Ah... Neyse ya, ben senin bu "diğer kızlar hakkında sır verme işi"ndeki sırrını çözemeden ölmeyi planlıyorum Bunalgül.

- İyi de zaten konumuz bu değildi ki Sıkılhan salağı. Harneyse, Çisil ciddi ciddi takmış bu cübbe işine. Jakarlı perde kumaşından fuşya renkli adalet cübbesi tasarlıycakmış... "İlla ki ebru konseptli lale figürü kullanıcam" diyo, artı, kemik rengi sedefli düğmeleri olucakmış. Daha sonra onu şık ve zarif yavruağzı bir fularla kombinliycakmış. "Biraz daha dar kesimli olursa, adalette şık durur" dedim ben da. Yalnız tebi bi de ortamın ciddiyeti var, o yüzden daha ziyade pastel renklere yönelip florasan yaklaşımlardan kaçınılmalı. Dar kesimin tekrar altını çızıyorum elbette. Alo kapamadın de mi, ordasın...

- Sizinle olmak istemiyom ben Bunalgül ya...

- Bizimla değılsın zaten hayvan kesimi! Yığıvrançlık noktasında samimi bir liyakata sahipsin Sıkılhan... İki laf anlatıyoruz hemen goygoya bağlıyosun. Türlü çeşitli manyaksın, birden fazla ruh hastasısın... Kombine kötülük... Cayır cayır salgı yapan bir ayılık beziyle doğmuşsun, bünyende kırk ayrı yılan fultaym çalışıyo. Ezik, luğzır, friik, pij!

- Alo... Ticared noktasında düymeye basıp kademeli olarak rızıklanalım mı Sıkılhan? Win win olsun mu kardeşlerim... Aaah... Veyl... Eeey? Ordasın dey mi dostum, basalım mı düymeye?

- Elindeki telefonda üzerinde ahize resmi olan kırmızı bi düğme olması gerekiyo Enes, bas ona gitsin...

- Eöö... O durumda telefon kapanır, müzakeremiz sonlanır, istişare edemeyiz, ticared sükut eder. Win win kadük kalır...

- Belki de öyle olmaz. Bu bir risk. Bence denemelisin. Risk olmadan rızık olmaz. Hadi... Fırsatları değerlendir dostum, kapa şu telefonu.

- Ya win win kadük kalırsa o noktada?

- Olmaz bişe... Tam tersi, sakses sitori olur. Sektörün altın çocuğu olursun. Hadi benim Enesime, kapa telefonu bi daha da arama... Hadi aynı anda: Ya Allah...

- Var ya Sıkılhan, esasen sende acayip bi ikna kabiliyyeti var. Yalnız bunu böyle boş beleş işlerde kullanacağına bir bazarlama, bir şirket müzakerecesi olarak felan kullansan, hakikaten ticaretin altın çocuğu sen olursun. Sakses sitorilerin, Ebu Hüveyye ticared kıssalarını bile gölgede bırakarak nesilden nesile aktarılır. Amma nerde sende o müteşebbis akıl, nerde o temiz kalb gözü? Varsa yoksa eleştiri edeyim, balta olayım, iki koyunu dahi güdemeyeyim...

- Kapamıycam diyosun. Yalnız bak şunu söyliyim: Senin marka telefonları Samsung geri çağırdı. Bence kapa da götür ver adamlara...

- Neyse güldük, eğlendik bitti. Şimdi gelelim ticarete. Üçüncü köprü maalesef trafiği iyice allak bullak etti. Tamamı bitmeden 3 kerre açılış yapmasalar eyiydi, ama olan oldu. Yolların hepsi bitince bir kerre daha muazzam bir açılış yapılır inşallah. Ancak fiili olarak şu anda kilit, üstelik henüz okullar açılmadı. O vakit hepten trafik olacak. Biz hadisenin iyi tarafına bakıyoruz. Kilit trafik bir çok seyyar satıcıya iş alanı açacak. Pet su, gül, muz, telefon şarjı, parföm, fındık, pilav satıcıları sıkışık trafikte hızmet vererek rızıklanacaklar. Rabbım, yapandan, vesile olandan, erken devreye alandan razı olsun, helal olsun. Şimdi ben diyorum ki, yirmişer kişilik seyyar ekipleri onar kilometrelik aralarla köprü sıkışığına dağıtacaz. Kimse uyanmadan köprünün trafik işporta işini biz kapalım. Sen de bi miktar para koy, akrabalardan mahalleden felan çoluk çocuk bul, ortakçı ol. Ben şimdiden 50 cc lik Hökkepınar Suları'ndan dört ton attım bi köşeye. Araç telefon şarjı hususunda Çin'le temas halindeyim... Alo... Alo... Sen kapa tabi kapa... Sonra da sıkışık trafikte etrafındaki kara ciplere bakıp bakıp "lan bu herifler bunnarı nası alıyollar" diye kendi kendine hayıflan, ibibik kuşu seni...

ATİLLA TAŞ TUTUKLANDI!

Başbakan Binali Yıldırım yeni bir çözüm sürecinin başlayıp başlamayacağı ile ilgili sorulan soruya "Çözüm mözüm yok!" yanıtını verdi.

KHK uygulamaları kapsamında üniversitelerde bazı akademisyenlerin ihbarlarıyla, muhalif akademisyenlerin işlerine son verildi...

Feyhan

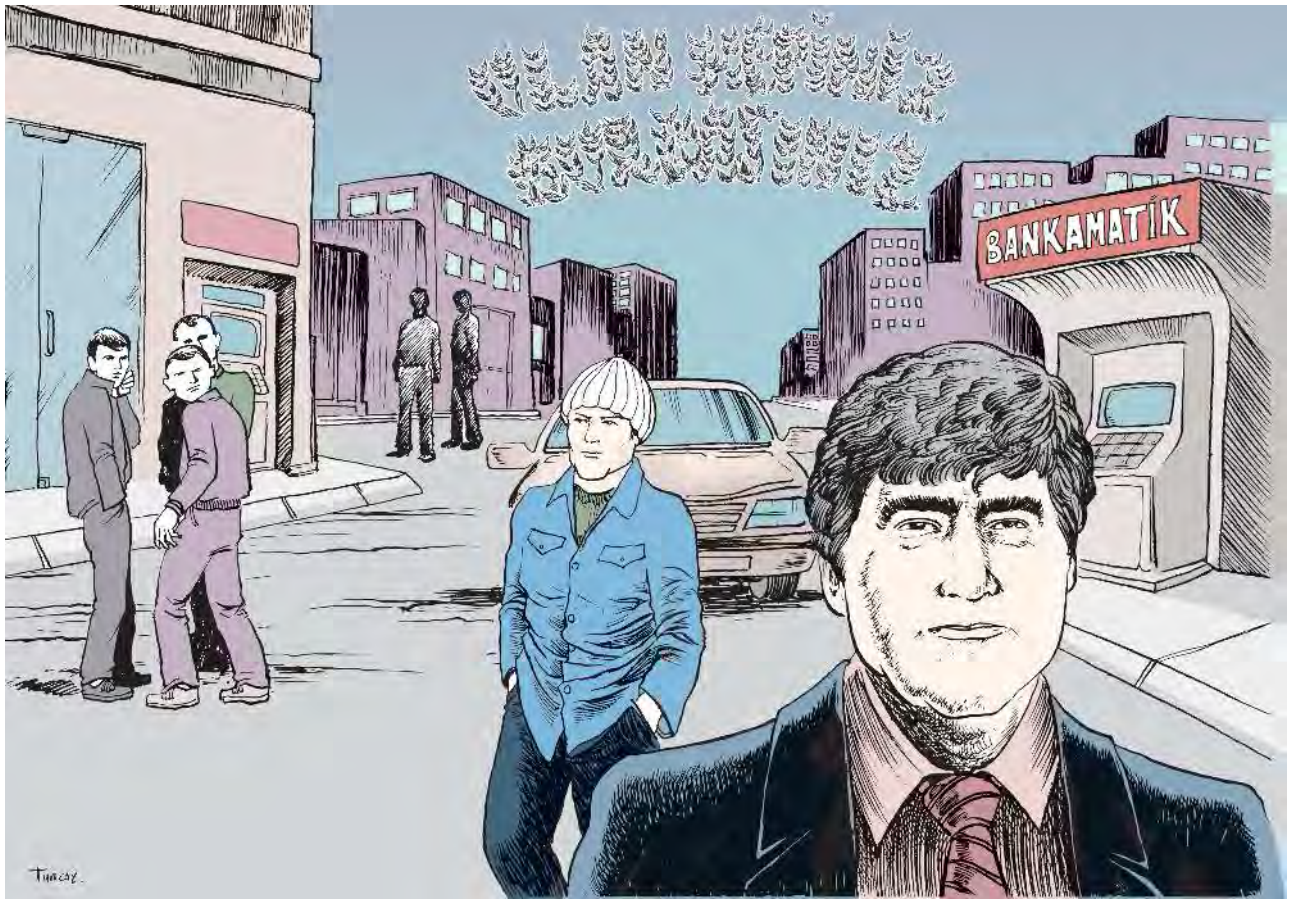
ULAN HEPİNİZ BURADASINIZ!

Hrant Dink'in güvercin tedirginliği, cinayetine döşenen yollar, yıllarca gizlenen deliller... Ve bugün cinayet yerinde katil Ogün Samast'la birlikte keşif yapan asker, istihbaratçı görüntülerinin ortaya çıkması... Utanç verici...

HRANT DİNK CİNAYETİNİ AYTINLATACAK GÖRÜNTÜLER ORTAYA ÇIKTI

Hrant Dink'in katledildiği günün "kayıp" denilen görüntüleri istenince bulunuvermiş.

Darbenin 1 numaralı sanığı 'Ordu İmamı' Adil Öksüz tuhaf bir biçimde serbest bırakılmasının ardından bir türlü yakalanamıyor ve bulunamıyor!

Bayramınız Kutlu Olsun...

Efkan da gitti! Gitti de niye gitti?!

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

ZEHRA ÖMEROĞLU

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

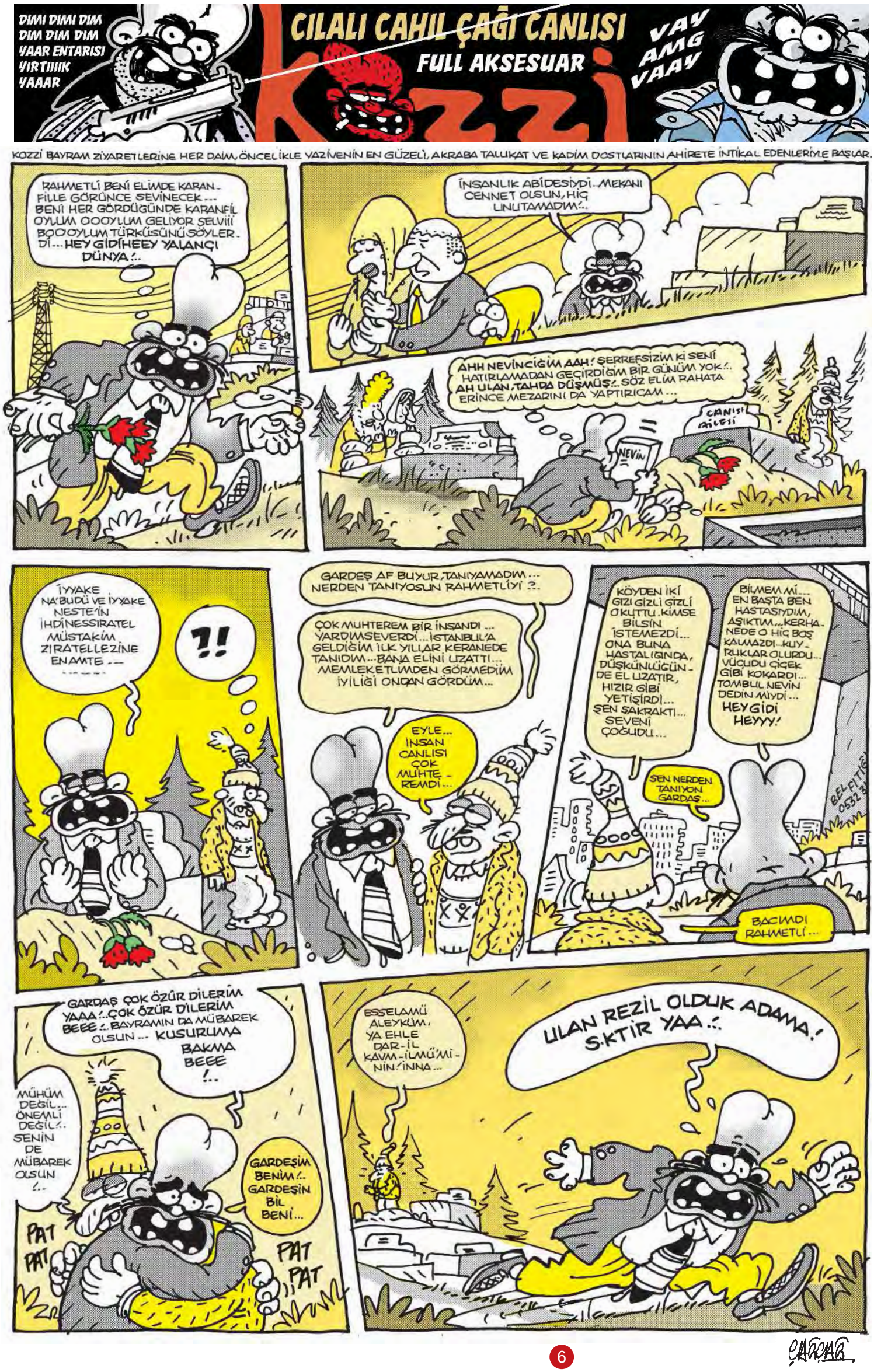

SÖZLÜKLER ÇOK BOZDU AMK

• Biraderim nabersiniz napıyorsunuz? Çokta s.kime gerçi neyse abicim yine boş beleş bir konuyla karşınızdayım.

• Böyle aylardır ayar olduğum bir konu var şimdi o konu üzerine bir iki kelam edeceğim. Yıllardır uyandıktan sonra alışkanlık haline getirdiğim bir olay var "ne lan o y.rram" diye sesler geliyor hemen konuya giriyorum.

• Neyse gündemi takip etme zamazingosu aslında. Ne gerek var lan böyle şeylere de işte zorundayız babacım s.ke s.ke ediyoruz. Ben genelde minimum skimsonik iki haber sitesini dolaşırım daha sonra da sözlüklere bakarım neler olmuş hesabı.

• Son bir yıla kadar genelde gerçekten kaliteli bilgileri sözlüklerden alırdım ama son bir yıldır özellikle bu sözlüklere ne zaman girsem gündem hep şöyle; falan filan tarihli bilmem ne rezaleti, yok efendim bilmem ne tarihli uykusuzluk sorunu vs.

• Tabi ki okuyorum abi neymiş am.nakoyim bu diye daha sonra süreç şu şekilde ilerliyor; ya çok şiddetli sövüyorum "böyle saçmalık mı olur lan?" diye ya "oha lan bir şeyler yapmalıyım buna" diyorum ya da araştırıp ha s.ktir yalan lan bu deyip ardından sövüyorum.

• Şimdi abicim buraya yazılanlar samimi bir dilde yazıldıysa ve herkesin içini burkan bir olay ise y.arra yedik kesin gündem, doğru mu yanlış mı olduğunu gündem olduktan sonra aklı başındaki insanların araya girip konuya açıklık getirmesiyle son buluyor.

• Son zamanları genelde yalan olmakla birlikte çok sayıda falanca filanca rezaletler var abi. Konu gerçekten ciddiyse yaz sonra da adli yerlerde ara hakkını anlarım ama boş beleş yazıp gündem yapanlara hep ayar oluyorum...

• Yapmayın böyle boş şeyler güzel kardeşim, zaten ülkece sazan olmakta üzerimize yok her oltasını kapan ava çıkacaksa vay halimize yav.

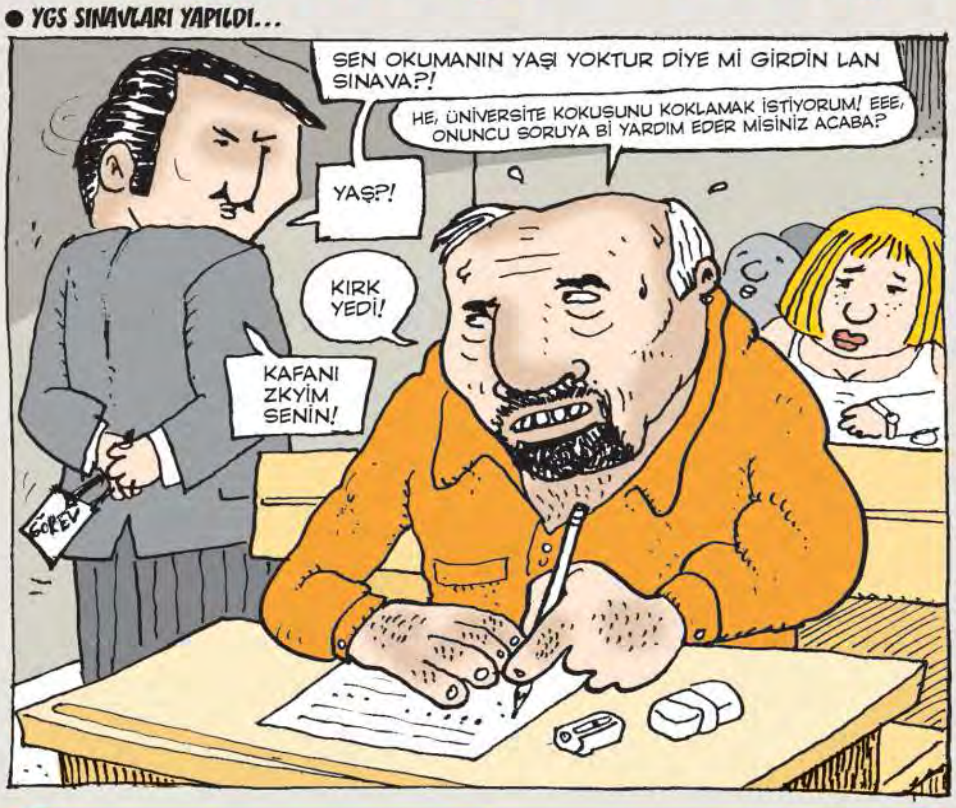
• Bu haftada böyle biraderim, ben bir oltaya takılan sazanları kurtarmaya gideyim haftaya görüşürüz hadi by.

Felat Delibalta

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

● YGS SINAVLARI YAPILDI...

DOKTOR KEMİST PARMAÇİ'DEN ŞİFALI BİTKİ KÜRÜ

YARIM KİLO ELMANIN Bİ TANESİNİ SOY, KALANINI YIKA. SOYDUĞUN ELMANIN KABUKLARINI KALANIN YANINA KOY, SOYULAN ELMAYI DA YİNE AYNI DOLABA KOY. İKİ HAFTA SONRA HEPSİNİN ÇÜRÜDÜĞÜNÜ GÖR... İŞTE NASIL BİR İNSAN OLDUĞUNU DA BÖYLELİKLE ANLA...

BAYIK EYLÜL

Feyhan Güver

NURGÜL KAAN

toka

Çocuk İşçi

Çocuk işçi çalıştırmak yasak. Ve ayıp. Ve dahi günah he mi? Peki bizim çocukluğumuz boyunca köle gibin her işe koşturulmamızı neydecez? Misal beni ailem çocuk işçi olarak ayı gibi çalıştırmış basbayaa şimdi düşününce. Elbette ev dışı bir iş yerinde çalıştırttırılan çocuk kadar yorucu ve zahmetli değildi hayatımız ama yine de şimdi bi düşündüm de.. O dönem tüm akranlarımın durumu aynıydı üstelik. Herkejler çocuklarını bi nevi çocuk işçi gibi kullanıyordu, bi bizimkiler değil, herkejler, şimdi doğruya doğru. Mesela günde beş kere bakkala gittiğimi hatırlarım. 'Ay, evde salça da kalmamış, bak yemek ocakta kalacak şincik, hadi yavrum bi koşu bakkala git de salça al'.. Tapır tapır tapır koşarak bakkala, salça almaya.. 'Amaniiin, turşu kuracağıdım ama tuz kalmamış evde, hadi çucuuum bi koşu bakkala git de kaya tuzu al'.. Hooop, koş köle bakkala, tapır tapır beş kat merdivenleri günde beş kez, gerekirse on kez in çık. Peki ben o zaman şikayetçi miydim bundan? Tabii ki hayır. Çünkü çocuktum. Memnundum bundan. Vazife sayıyodum. Yapmam gerek sanıyodum ve daha da acayibi, bayılıyodum günde on kere bakkala gitmeye, evdeki bi şeylerin, dünyadaki bi şeylerin yolunda gitmesine katkıda bulunmaya. İnsanın içindeki en temel dürtülerden biri çünkü 'dünyada işlerin yolunda gitmesine yardım etmek, dünyayı eyileştirmek istemek' dürtüğü. Ve çocuk denen kereviz, henüz öze çok yakın, henüz bozulmamış pırıl bir bünye, bay-yı-lıy-yorrr bu dürtüğe uygun şeyler yapmaya. *Amanın koşayım da turşu oluşsun. Amanın bi koşu sekivereyeim de ocakta kalmasın yemek*.. diye de düşündüğünden falan değil aslında minnacık kafasıynan. Sadece işe yaramak, 'büyükler gibi' bi şeyler yapmak, görev edinmek çok hoşuna gidiyor. Bi de zaten koşmaya bayılıyor saftorik. Koşmak, en güzel şey çocuk için. Her yere koşarak giden bir canlı çünkü çocuk. Tabiatı öyle. Allah da onu öyle yaratmış.

Evlere dıkılıp kompiter başında gününü geçiren şimdiki çocuklar için üzülüyorum koşamıyolar diye ama bu başka konu tabi. Bizim çocukluğumuzdan farklı olarak, şimdi şehirdeki çocuk arabalardan, gökdelenlerden ve göd gibi şehirleşmeden kıpırayacak yer bulamıyor ve zaten ebeveynlerde de hormonlu besin yemekten ve keza doğadan kopuk yaşamanın verdiği mellikten ve gapitalizmin elinde derbeder olmaktan ötürü gram enerji yok çocuklarla koşup zıplamaya, onları da kınayamıyoz, onlara da yazık.. da, esas ne anlatacaktım ben? Heved, tabiatı bozulur da koşma eğlencesi elinden alınırsa, helbette bakkala da gönderince gitmez o çocuk. Niye gitsin? Çünkü onun koşma sistemi zedelenmiş gaari. Ağaçlara çıkıp dut yiyemeyen, kiraza, eriğe dalamayan, tarlalarda arsalarda id gibi koşturamayan çocuk, bakkala niye koşsun? Keriz mi? Mıhızıtı gibi oturuyo o da evde garibim, bi 'bakkala git, epbek al' desen homur homur söyleniyor, kılını kıpratmıyor. E ama çocuklar haklı arkadaşlar. Niye gitsin? Babayn uşaa mı var!? Hem koşma sistemini bozmuşun bebenin, ağaçlara tırmanacak ağaç bırakmamışın, sokakta maç edecek, yakartop, istop oynayacak yer bırakmamışın, hem de ondan sonra 'bakkala git'. Yek yee.. Gitmez tabi. Gitme yavrucum, sen haklısın. Cayır cayır son model arabalar, dev gökdelenlerden evler alıyolar, senin çocuk olma alanını daraltıyorlar madem, gitme bakkala makkala. Kendileri gitsinler. Uyanıklar hele.. derken de üzülüyo insan, çünkü 'büyükler' de gariban. Öfff ulen, bu dalaksız gapitalizm yüzünden insan şöyle ağız tadıynan kimseyi kınayamıyor. O haklı, öbürküsü de haklı.. değilse bile haklımtırak. Haklımsı. En azından haklı gibi.

Bi koşu bakkala gitmek bizim için eğlenceliydi, çünkü özel hayatımızda da, çocukluk yaşantımızda da koşabiliyorduk. Tamam o zevkli, zaten elektron gibisin o yaşlarda, atomun etrafında koşmak sana eğlence.. de sırt çiğnedim ben çocukluğum boyunca a dostlar. Evdeki bütün yetişkinlerin dört dönüm gesgeniş arsa gibi sırtlarını çiğnedim durdum yıllarca ayı gibi. Ayı mıyım ben? Neden bana sırt çiğnetiyosun? Al bi tane ayı, çiğnet sırtını. Ben çizgifilm seyretmek istiyorum, ne işim var senin sırtında? Heidi seyretmem lâzım, Vikingler seyretmem lâzım, Arı Maya bakmam lâzım, ne işim var benim senin sırtında? Bi de kaşıttırırlardı sırtlarını. Dev gibi sırt. Deeeeeevvvv gibi.. Kilometrelerce kare sırt, kaşı kaşı bitmez. 'Ora değil, daha aşağısı, yok yok sol yap, ecik aşağı in, hah ora, ışşşş, kaşı kaşı, daha çok kaşı.. biraz daha sağa gel şimdi'..

Ööf, gül gibi çocukluk hayatımız büyüklerin hizmetçiliğiynen geçmiş resmen. Bunları oyuna çevirebilme yetisi var çocuğun neyse ki. Oyun belliyor bunları, yapıyor. Bunlar bi derece. Ama mesela bi de ablam minik ellerimle dev butlarını sıktırırdı bana, selülütlerine masaj olacağımış diye. AZ YE?!.. Ula az ye?!.. Yağlı pideleri, kavurmaları, börekleri yeyip yeyip, sonra o benim zavallı minnacık ellerim uyuşana kadar but sıktırma bana, az ye. Kaldır budunu iki spor yap, bakkala git mesela koşarak on kere, sırt kaşı, hektar hektar sırt çiğne!.. Neler çektik biz çocukken. Bedavaya çalıştırdılar bizi hep. Ablam şimdi dal gibi, incecik bi kadın. Hep benim zamanında minik ellerimle yaptığım masajdan. İyi bari. Hiç değilse. Pişman mıyım? Hayır. Yine olsun, yine yaparım.

Ada sahillerinde

Ortookuldayken tarih dersinde habire savaşlar, savaşların tarihleri ezberletiliyordu. Sanırsın ki insanlık tarihi savaştan ibaret. Başka da bi şey olmamış. Ula peki tarım? Ya dokumacılık? Günlük hayat nerde? Nasıl giyinirlermiş, ne yer ne içerlermiş, neye inanırlar, neye inanmazlar, ne sanatlar, nasıl zanaatlar varmış, neler konuşurlarmış? Bunları anlatsanınzanıza bize? Anca birer satır. Sürekli anca savaşlar tarihi. Vardım baktım, pek çok ülkede de aynı şekil tarih dersleri: Erkeklerin yazdığı tarih. Neynen peki?

Savaşlarnan. Ayol erkek milleti değil mi, hepsi aynı. Tüm dünyada. Dünyayı erkekler yönettiği için, tarihi de onların gözünden öğreniyoz mecmuren. Hep erkeglerin yüzünden. Şimdi erkek arkadaşlar kusura kalmasın ama, öyle. Ortookulda çocuk kafaynan sanıyosun ki tarih ve savaşlar artık bitti gitti. Medeniyet oldu dünyada ve doğru dölek duruyor herkes yerinde. Eskiden varımış, üçyüz yıl önce, beşbin yıl önce, ama eski bir şey savaş. Şimdi artık medeniyik. Herkes yerinde duruyor, işine gücüne bakıyor. Öyle sanıyosun çocukken. Oldu, oturdu artık bu naneler ve daha da savaşmazız insanlık olarak. Ben öyle sandımdı ortoookulda.. e ama hâlâ her yer savaş?.. Belki de okulda öğrendiğimiz savaşlardan daha fazlasına tanık olduk şuncaaz ömrümüzde. Yeryüzü savaş içinde. Tam bu sıkıntılı mevzuyu düşünürken gastede bi yazı gördüm: 'Adalarımız işgal altında' diyor başlık. Kardeşlerimiz, komşularımız Yunanlılar'ın döküldükleri yerden tekrar tırmanıp adaları işgal etmelerinden bahsediyor gaste. Hurşit, Bulamaç, Fornoz, Nergizçik, Kalolimnoz, Keçi, Sakarcılar, Koçbaba, Ardacık, Gavdos.. derken derken toplam 17 adaya bayrak dikmiş, esger koymuş komşi. 'Düşmanı denize döktük', antlaşmalar ve sair, bitti gitti diye öğretildiydi halbuse. Meğersem bunca sene suda mı durmuşlar? 'Hiç boşa tee Yunanistan'a kadar yüzmeyek, sonra yine gerisin geri çıkarız' diye mi? Elleri ayakları hep buruş buruş olmamış mıdır, üşümemişler midir suda onca sene? Niye bi kıpır kıpırlık hâlâ? Durun la bi durduğunuz yerde. Ne zaman çocuklar tarih dersinde doğru düzgün şeyler öğrenecek? Varsa yoksa savaş, itiş kakış. Hep erkeklerin yüzünden. Ula bi durun herifler.

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

b.encil b.oysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

Çocukluğunda bi ara dizini parçalamışsın.. izi kalmış. Yıllar yılları kovalıyor... O iz seninle büyüyor.. hayatının her anını, olayını, 20..30..40 yaşını... herşeyine seninle beraber şahit oluyor.

YARGITAY KARARIYLA

Ergenliğin inceden filiz verdiği yaşlarımda Türk porno sinemasını da ucundan yakalamıştım... Hayal meyal hatırlıyorum... Çok silik. Porno da değil.. erotik olan o Türk filminden önce bok kokulu sinemanın dev perdesinde filmden önce devasa "YARGITAY KARARIYLA" yazısı belirirdi.. Heyecan versin diye! Yani sansür kurulundan bir şekilde geçmiş dandik film.

Gene bayram ağzı... 3. köprü de yapıldı amma... memleket hasretleri için yollar daha da uzadı. Uzuuuun bir otobos yolculuğumu hatırladım memlekete... Çukurova'ya. Arka koltukta ağlamaktan bıkmayan bebek sesi! Gece saat 3 oldu. Anası bebeği havaya atıp tutmaya başladı ALLAH DE! ALLAH DE!! diye... Ve ben de izliyordum.. bebek havadayken, ağız dolusu kustu anasının üzerine. Şov bitti.

ÖHHÜARG!!!

ALLAH DE..

ALLAH DE!

Bu da üniversitenin ilk yılından... İstanbul. Arkadaşta kalırken, annesi geldi. Temizlik yapmaya başladı evde. "Oğlum, şu yorganları, battaniyeleri bi yıkayalım temizleyelim" dedi.. Arkadaş da "Yaaa anneeah o yorganlarda battaniyelerde elin gavur kadınlarının adet kanından tut, bira lekesine kadar herşey var. At gitsin daha iyi.." dediydi.

Her bir insanın planı var! Allah ne yapsın?.. Her biriyle tek tek uğraşmak zorunda!! Lan, gezegenleri yaratmaktan daha zor bu sanki?. Ve herkes, zengin olmak istiyor... Garibim kapitalizm naapsın peki?..

İSTANBUL'UN SİLÜETİ, SENCE DE ÇOK BOZULMADI MI FERİDUN?.

SEN KALK, 15 KERE BIÇAK ALTINA YAT.. 4 KERE BURNUNU YAPTIR.. 3 KERE DUDAKLARINI ŞİŞİR.. BOTOKSU BAS! SİLİKONLAR DA CABASI! HEY YAVRUM HEY! DİNİME KÜFREDEN MÜSELMAN OLSA.

VACİP ÖRGER

KARARINDA

Feys'de... İnsta'da layk yaparken bir muamma alıveriyor beni sonra! Acaba, yersiz ve anlamsız bir "götünü yiyim"den mi yapıyorum bu ani laykları?.. İnsanoğlunun bazı ikilemleri vardır ki.. insan zaten en çelişkili varlıktır.

Bu yaz... akılalmaz bir Kürt düğününe denk geldim bi ara. Ege dolayları.. Sokak... mahalle. Gece saat 2'ye kadar sürdü. Metallica'dan tut... Şivan Perver'e kadar her tipten müzik çalındı. Sıcakta bağıra çağıra danslar.. Sonra bi ara biri sandalyeye oturdu.. Halaybaşı ayakkaplarını çıkardı.. oturana basa basa tırmandı!!! Omuzdan sonra kafasına bile bastı!

A-AAAA!!! SİZİN KAFANIZ BÖYLE MİYDİ?!

YA NE SANDIYDIN?.

AY HİÇ ŞİRİN DEĞİL!!

ŞEN Bİ DE ŞİRİN BABA'YI GÖR

VACİP ÖRGER

Doğduğu semtten, mahalleden çıkmayan adamlar var. Adam.. doğduğu mahalleden çıkmamış amma anası ona kız buluyor.. Ve evleniyorlar. Anası da onlarla yaşıyor! Adamın anası da yan odada.. Adamla karısı sevişirken kadın en ufak ses edince, adam "SUS DEYYUS!" diyor. (Bu dediğimin tıpkı-aynısı öylesine çok yüzlerce... binlerce aynı hayat var ki!)

ŞENSİZ DOĞAN GÜNEŞİN MINA KOYUM

SABREE TOOTH

MORALLER SIFIR.. BU ÜLKEDE HALA NİYE DOLANIYORUM BİLMİYORUM.. AMA ARTIK ŞU "KANATLI MELEK"İ BİTİR LÜTFEN... BİTİR DE GİDEYİM ARTIK, HARİTANIN YIRTILAN YERİNE...

HA MELEĞİME!

"AYAĞINDA POSTAL, SIRTINDA CÜPPE, KAFASINDA TAKKE, UMURUNDA MI DÜNYA?"

Selim Yalçıner

Nereden buldum o yakası eprimiş, dikişleri sökülmeye başlayan tişörtü, nasıl sırtıma geçirdim, eşim o çok sevdiğim, Hasan'ın ithal ettiği yün tişörtü yıkamış olduğundan girdiğim depresyon sonucu mu, olan biteni artık ırgalamamaya çalıştığımın görsel bir yansıması olsun diye mi, moda diye dayatılanlara verdiğim underground bir tepki mi, hiç mi hiç bilemeyeceğim. Üstelik de, her zamankinin aksine, bu kez dörtlünün son unsuru benim, üç çift gözün alıcı bakışları altında masaya oturdum, daha doğrusu çuval gibi bıraktım kendimi iskemleye.

"Ne lan bu hal?" Hacı İsmail tabii ki, her zamanki doğruculuğuyla.

"Batsın bu dünya," dedim, **"Yetti gari."**

Hasan kıvranıyor, dışalımı 'nokta'sında 'süreç'i yönettiği yün tişörtü neden giymediğimi soracak, soramıyor bir türlü. Dik dik bakarak suratına, **"Eşim yeni yıkamış, ıslaktı, tamam mı?"** diye kendisine çıkışmak zorunda bıraktı beni.

"Lan oğlum bir otobüse binsen üzerinden akıp gidecek bu tişört, bir de sağlam dayak yiyeceksin sapık falan diye ahaliden!" İsmail, beni hücceten -ansızın yani- öldürmeye bu kez kesin niyetliydi.

Karşımdaki üçlü; İsmail, gözleri faltaşı, vereceğim tepkileri merak ediyor, Hasan, kırıcı olmamaya özen gösterircesine yıkıcı darbeyi tasarlıyor, Hakan ise nasıl bir dolap çevirmekte olduğumu anlamaya çalışıyor haldeydi.

"Yok işte," dedim, **"Üzerime giyecek bir şeyim kalmadı!"**

"Paris ya da Londra'ya alışverişe gidecek magazin figürleri gibi konuşuyorsun şimdi de," dedi Hacı, zevkle ekledi: **"Sanki elbise dolabında yere düşüp kafasını kırmış fare bulmuşsun da, falan da filan da..."**

"Ne derseniz deyin," dedim oldukça kararlı bir biçimde, **"Çarşıya çıkıp alışveriş yapacağım ve de kendime şöyle neonazilerin tercih ettiği gibi, güzel, burnu çelik kaplı, kemik kıran cinsi bir postal, yakası defne yapraklı bir cüppe ve Vahdettin tuğrası işlenmiş bir takke alacağım..."**

"Bunları giydikten sonra artık caddenin karşı tarafındaki gerici fırında oturur tesbih çekersin," diye tepkilendi İsmail.

"Boş kalan elinde de döner bıçağı olacak mı?" Bu Hasan, yüzde yüz -su katılmamış- münasebetsizin tekiydi.

"Bakınız," diye söze başladım, **"Göğsünde eşkiya resmi bulunan bir tişörtle sere serpe dolaşacağımı beklemiyorsunuz benden, değil mi?"** Oysa Che resimli bir değil üç tişörtüm vardı ve eskimesin diye özel günlerde dönüşümlü olarak giyiyordum örneğin.

"Bacaklarına da file çorap çekecek misin?" Bu, Hakan'dı işte ve Rocky Horror Picture Show"a yaptığı göndermeyle artık olayların çığrından çıkmasının başlıca müsebbibiydi. (Neden olan, yazarın notu)

"Alayınız, sırat köprüsünde mağfiret (affedilme) için benim aracılığımdan medet umacaksınız," diye dişlerimin arasından tısladım.

"Ayağında postal, sırtında cüppe, kafasında takke, umurunda mı dünya?" İsmail'di.

"Uymadı ki," dedim.

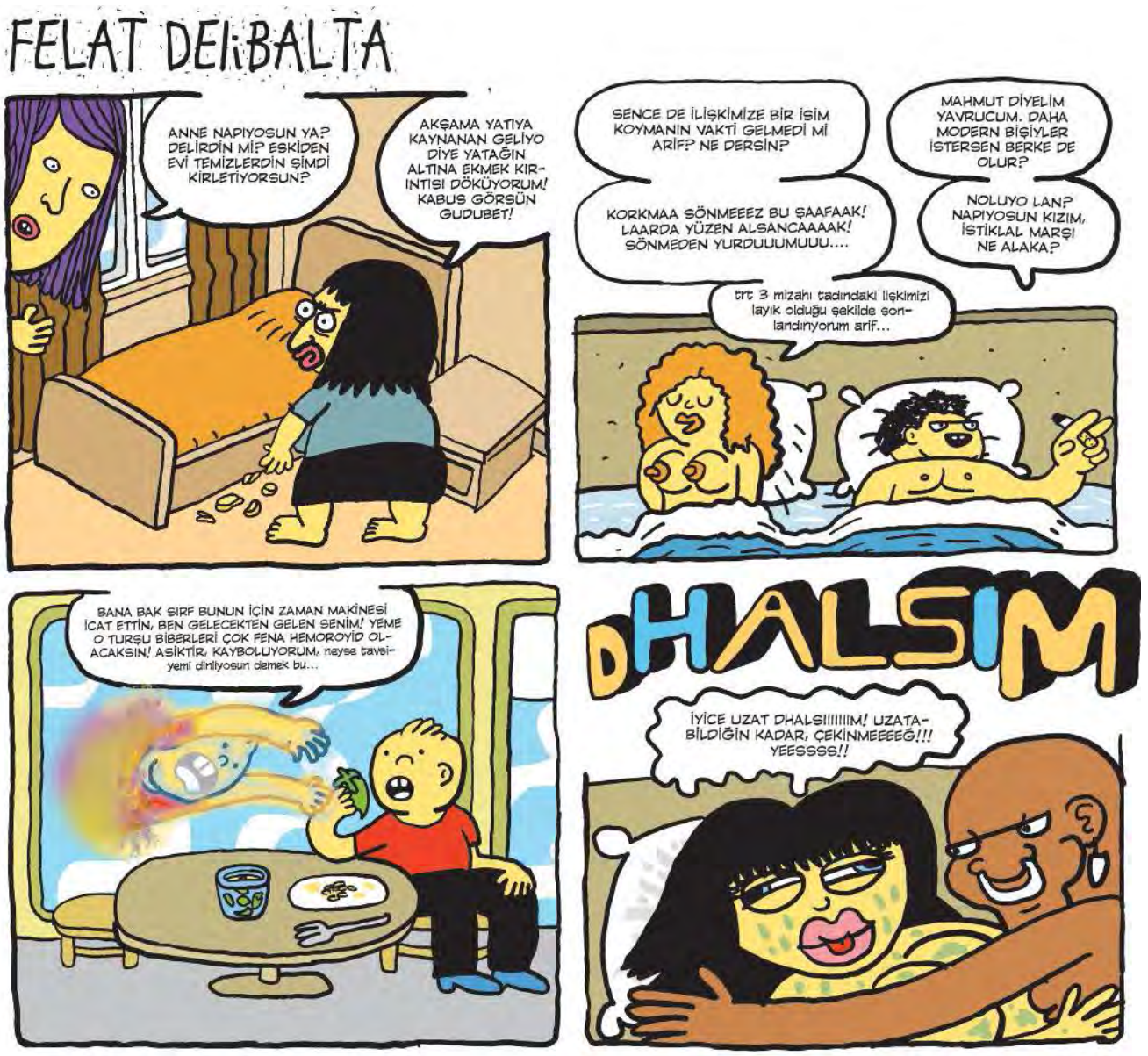
"Savaştayız oğlum," dedi İsmail, **"En uymazı da uydururum, korum nitekim."**

"Savaş, tüm koşulları değiştirir, İsmail haklı," dedi uzaktan gelen arkadaşımız, o da bu arada gelmiş ve masamızdaki özel yerini almıştı. Tüm dikkatimiz ondaydı:

"Savaş, hele de iç savaşa ek olarak dış savaş, ölenler çoğaldıkça söylemlerin tümünü değiştirir, şu anda önem verip konuşmakta olduğumuz birçok konuyu, sorunu geriye iter ve teke düşürür: savaş. Bu tek söylem'e, yani savaş'a karşı koyulduğunda konu artık tartışma denilen ortamdan çıkmıştır, tek bir yanıtla karşılanır, ihanet. Yasaların yazdığı en ağır suçlardan biri. Yakın tarihe bakın, savaşa, savaşlara karşı çıkanlara neler yapmışlar. Bu nedenle, hiç zaman yitirmeksizin bu durumu, yani savaş durumunu değiştirmek ve barışa yönelmek zorunludur. Aksi halde, kan gölünde boğulmayı kabul etmek gerekir. Savaşların başında, sanki savaş yokmuş gibi 'olağan' davranılmaya çalışılır. Ama günler, haftalar, aylar geçtikten sonra bu 'olağan'lıktan eser kalmaz. Savaşa gönderilen akıllı uslu aile babaları, çoluk çocuk sahibi insanlar, acımasız katillere, tecavüzcülere dönüşüverirler. Kendilerini tanıyamazlar bile bir süre sonra. Biraz geri çekilip gözlemeye çalışırsanız; aslında en başta kendi yurttaşlarına savaş açmış bir yönetimle karşı karşıya bulunulduğunu görürsünüz. Ortaçağ kalıntısı bir dinci takıntıyla kendi yandaşlarını, finans kurumlarını bile tehdit ederek ayakta tutmaya çabalayan bir saplantı. Yazarları içeri tıkmaktan medet uman bir zayıflık... Gücü, bin yıldır bile isteye cahil bırakılmış ve sürekli yok olma, ortadan kalkma korkusuyla hastalıklı bir hale sokulmuş kitlelerden geliyor gibi görünüyor ama, sürekli öyle ya da böyle öldürülen ve giderek aç kalma tehdidiyle karşı karşıya kalacak olan kesimlere pek o kadar da güvenilmez. Bu iş, böyle gidemez..."

Evet, bu iş böyle gidemezdi. Gidemezdi ve biz, hep birlikte, kafalarımızı müsait bir yerde bırakıp lahmacun yemeye, ezogelin çorbası içmeye gidebilir miydik? Ya da, genç sevgilisiyle görsellenen dizi oyuncusunun neden olduğu toplumsal çalkantıyı heyecanla izlemeye devam edebilir miydik? Şok transfer haberlerini takip etme zorunluğundan kurtulabilir miydik? Tutuklanan yazarları görmezden gelebilir miydik? Her gün, onlarcasını yitirdiğimiz insanlarımızın sadece haber ögesi haline getirilişleriyle yetinip, kayıplarının yarattığı felaketi hissetmekten vazgeçebilir miydik?

selim.yalciner@gmail.com

PANTOLON

METİN FİDAN

6 Eylül 2016

"Kumpir ekstra malzeme" Vergisi Son Ödeme Günü!

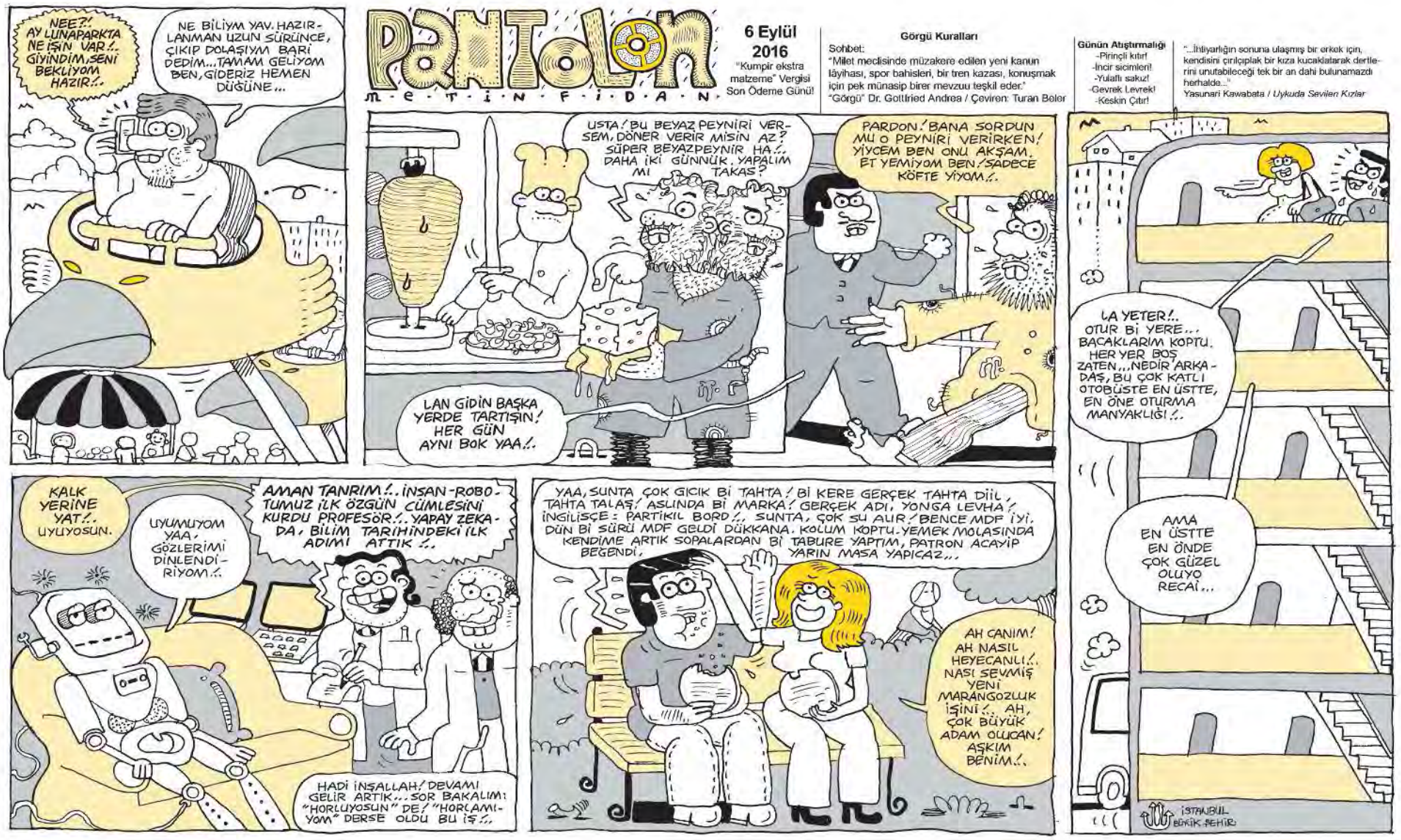
Görgü Kuralları

Sohbet:
"Millet meclisinde müzakere edilen yeni kanun lâyihası, spor bahisleri, bir tren kazası, konuşmak için pek münasip birer mevzuu teşkil eder."
"Görgü" Dr. Gottfried Andrea / Çeviren: Turan Beler

Günün Atıştırmalığı

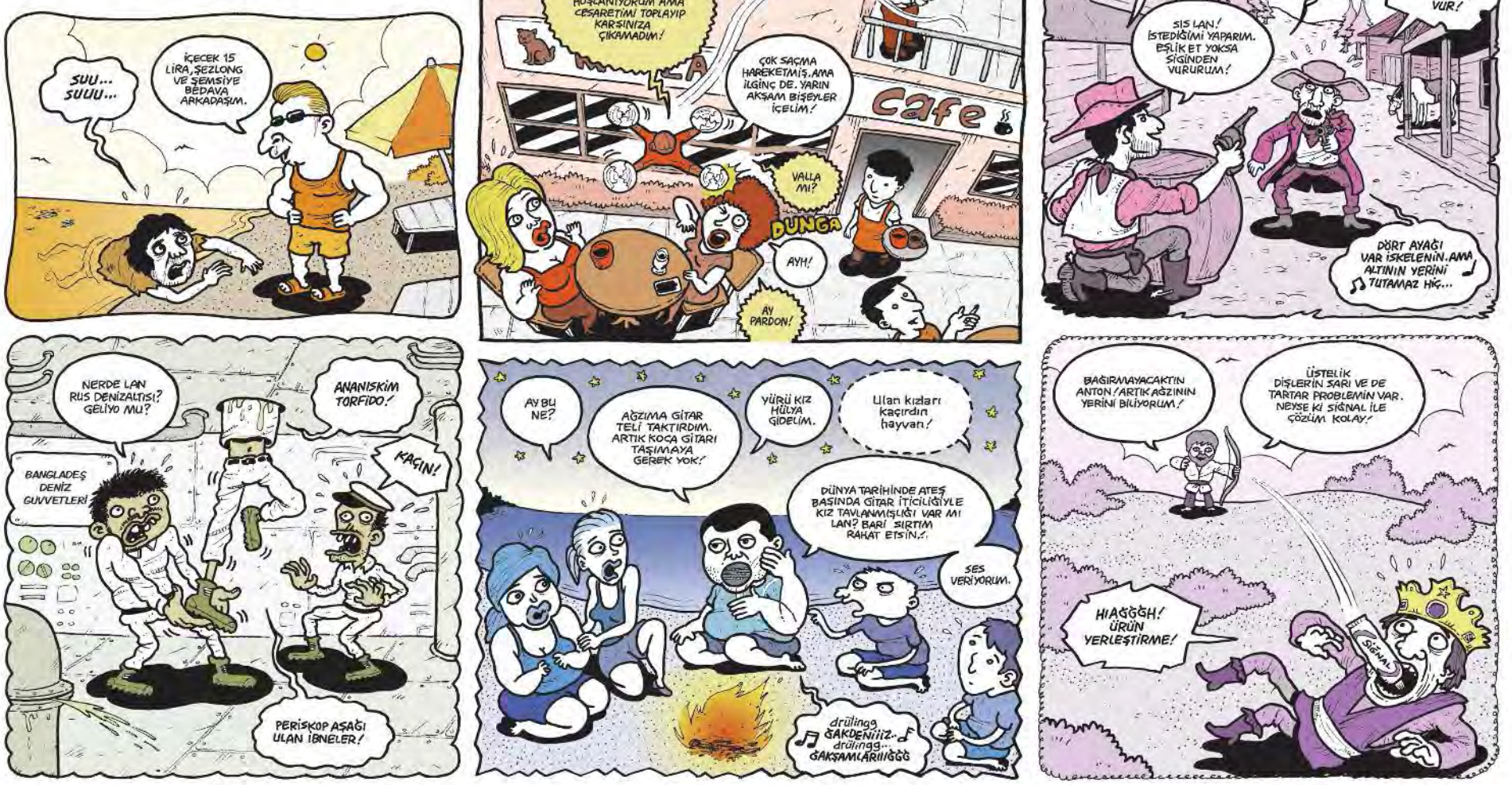
-Pirinçli kıtır!
-İncir sicimleri!
-Yulaflı saku!
-Gevrek Levrek!
-Keskin Çıtır!

"...İhtiyarlığın sonuna ulaşmış bir erkek için, kendisini çırılçıplak bir kıza kucaklatarak dertlerini unutabileceği tek bir an dahi bulunamazdı herhalde..."
Yasunari Kawabata / *Uykuda Sevilen Kızlar*

NURİ ÇETİN

nuricetin@yahoo.com

AYRINTILAR

Doğal Güvenlik Görevlisi

İki ayrı paket toz kahve aldım. Bir tanesi tanınmış bir markanın kahvesi idi, ötekisi ikinci kalite, fason üretim bir mal. Kaliteli olan misafirlerim için, uyduruk olan kendime. Böyle de garip ekonomik tedbirler aldığım bir dönem! Dolaptaki tavuk etlerinin önünden geçerken, **"Allah tavuğu icat edenden râzı olsun!"** diye mırıdandım. Hoşuma gitti bu esprili tesbit, ve bunu Migros marketin genelde orta kasasında duran, hareketlerini pek beğendiğim bir kasiyer kadına yapmak istedim. Esprimi tekrar kontrol ettim: **"Allah razı olsun"** derken, iyi ki tavuk var hayatta demek istiyordum, böylece rahatça et yiyebiliyorduk. Temel içerik buydu. **"İcat etme"** kısmı ise, esprinin güçlü biçimsel yönünü oluşturuyordu! Sağlam bir espriydi kısacası. Yalnız bir sorun vardı; o anda masa başında oturmuyordum, ve parmaklarım da bir klavyenin üzerinde değildi. Gerçek hayatta, insanların arasındaydım. Gerçek insanlar, doğal espriden hoşlanırlardı.

Meyve suyu reyonunda, oyalanarak yürürken, bunun üzerinde tüm zihin enerjimi harcayarak düşündüm: Doğal olmak neydi lan!? Yıllardır çeşitli zamanlarda sormuştum bu soruyu kendime. Fakat dişe dokunur bir yanıt verememiştim. Göreceli, yani kişiye ve o anki zamana göre değişen bir değerler sistemiydi bu! Bir kalıbı, bir prensibi yoktu. Daha güzel bir yanıt alabilmek için, şöyle sordum: **"Az önce kendime güzel gelen espriyi, kasadaki kadına yapmam doğal mı?"** Parçalayarak yanıt vermeye çalıştım: Espri yapmak güzeldi. Bir kadına espri yapmak güzeldi. Tuhaflık şuradaydı; yapılmış espriyi bir kez daha yapmış olacaktım!

Doğal olmayan bu **'tekrar kullanım'**dı işte. Kasada, kadının karşısındayken bu espri aklıma gelse ve yapsam, adına **"doğallık"** denen sihirli kılıcı kullanma fırsatını elde elde etmiş olacaktım! Kampanyaya girmiş ucuz bir **"kırmızı meyveler"** meyvesuyu bakınırken, düşünmeye sürdürdüm: Bu artık, mümkün değildi! Esprimi bir kez yapmıştım! Güzel de bir espriydi bence. Şu olabilir miydi, aklıma son anda gelmişti, kasaya yaklaşmaktaydım yavaşça: **"Az önce aklıma geldi de.."** diye giremez miydim lafa!? Hem doğaldı, doğruydu. Hem de...

İkinci hem yoktu! Tek hemlik bir güzellikti bu. Sonuçta yarı doğal-yarı kurnaz olacaktım. Yarı insan-yarı hayvan gibi birşey.. En önemli soru ise taa ekmek dolaplarının oradayken aklıma gelmişti. Fakat hemen harcamayıp, çaresiz kalacağım son düşüncelere saklamıştım. Şuydu soru: Peki, doğal olmak zorunda mıydım lan!? (Doğal gibi görünmek için bilerek **"Lan"** dedim. İyi mi oldu kötü mü oldu bilmiyorum şu an.)

Soru ve düşünce açıktı: Doğal, yani olduğum gibi olmak zorunluluğum mu vardı? Doğallık polisi diye birşey mi vardı etrafta! Sahte davranışlarda bulunanları içeriye mi tıkıyorlardı? Elbette hayır. Belirlediğim bir amaca doğru, kendimi ve başka kimseleri üzmeden hareket edebilirdim. Neydi bu amaç; kasadaki hoşlandığım kadına kur yapmak, ona kendimi beğendirmek, yakınlık kurmaktı. Bunun çeşitli teknik sakıncaları vardı; günde yüz tane herif ona bir şekilde asılıyor olmalıydı; dolayısıyla kendisiyle yakınlık kurulmasını istediğini sanmıyordum; fakat bunlar başka konulardı. Benim ona espri yapmamla bunların ilgisi yoktu. Evet, karşılığında belki birşey umut ederek hareket edecektim, ama esprime bir karşılık vermesi gerekmeyecek ve herhangi bir tepki göstermesini talep edercesine yüzüne bile bakmayacaktım. Arkadaşça bir takılma olacaktı. Mutlaka gülümseyecek (esprimin başarılı olduğunu ve beğendiğini var sayıyoruz!) ürünleri kasadan geçirmeye devam edecek, ben de ödememi yapıp, yürüyüp gidecektim. Allah kahretsin, bu kadar basitti! Doğal olması gereken neydi peki be!?

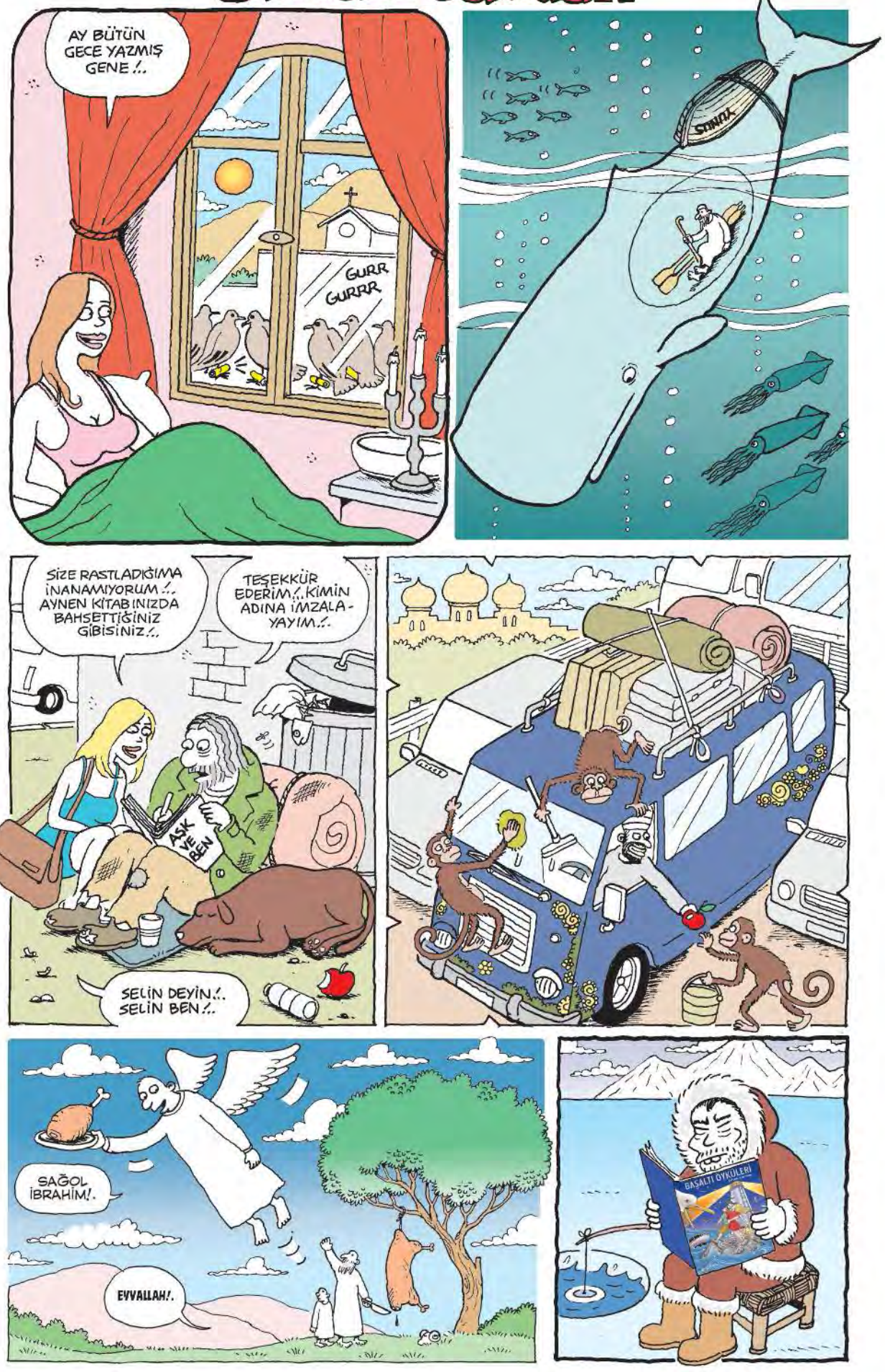
Camlı şarap dolaplarının önünden geçerken, boşa kürek çektiğimin çok geç farkına vardım. Belki bu düşünce-oyunları hoşuma gitmişti, o yüzden zihnimdeki tepişmeyi sürdüyordum. Boşa kürek çekmek bazen çok faydalı bir spor. Zihin kaslarını çalıştırıyor... O nefis espiriyi, kasadaki hoşlandığm kadına, tekrar yapma olanağım yoktu! Bitmişti, hayatın o kısmı artık geçmişti.

Allahım! Fakat, sahiden güzel espriydi! **"Allah tavuğu icat edenden razı olsun!"** Az birşey mantık hatâsı barındırıyordu, ama içeriği gayet sağlam ve kelime fonetiği, yani kulakta ilk işitilişi açısından etkileyici bir espriydi. Mutlaka yapmak istiyordum! Bir: Espri sağlamdı. İki: Kadından hoşlanıyordum. Bundan sonrasında artık doğallık filan umurumda değildi! Suç işlemiyordum ya lan! (ikinci kez **"lan"** dedim. Doğal, fakat kaba bir insan oldum şu an.)

Kasaya, çok ağır yaklaştım. Neredeyse hareket etmiyordum; bulaşık eldivenlerine, ayakkabı boyalarına, kalem pillere dokunuyor, oyalanıyordum. 46 yaşındaydım. Kadınlardan utanma-çekinme yaşını çoktan geçmiştim. Orası aklıma bile gelmiyordu. Dişlerimin arasında değil yeşil birşey, kocaman bir keçi boku bulunduğunu söylese umrumda olmazdı. Yalnızca, doğal görünmek istiyordum! Bunu bir takıntı yapmıştım o dakikalarda. Keyifli bir deneydi bu: Birazdan, acaba doğal olabilecek miydim, yoksa olamayacak mıydım!?

Elimdekileri kasaya bıraktığımda, aklıma şu geldi: Esprimi, onun ruh hâline göre yapıp yapmayacağıma karar verecektim. Eğer, bana birşey derken yarım saniye bile yüzüme bakacak olsa esprimi patlatacak; ama soğuk bir ifadeyle hızla işini yaparsa, ağzıma kilit vuracaktım. Niyeyse aklıma **"güçsüzü ezen, güçlünün karşısında eğilen"** deyişi geldi, bu fikrimin yanına lönk diye oturdu! Alâkası yoktu ama, ben de bitmiştim.

Erhan Candan

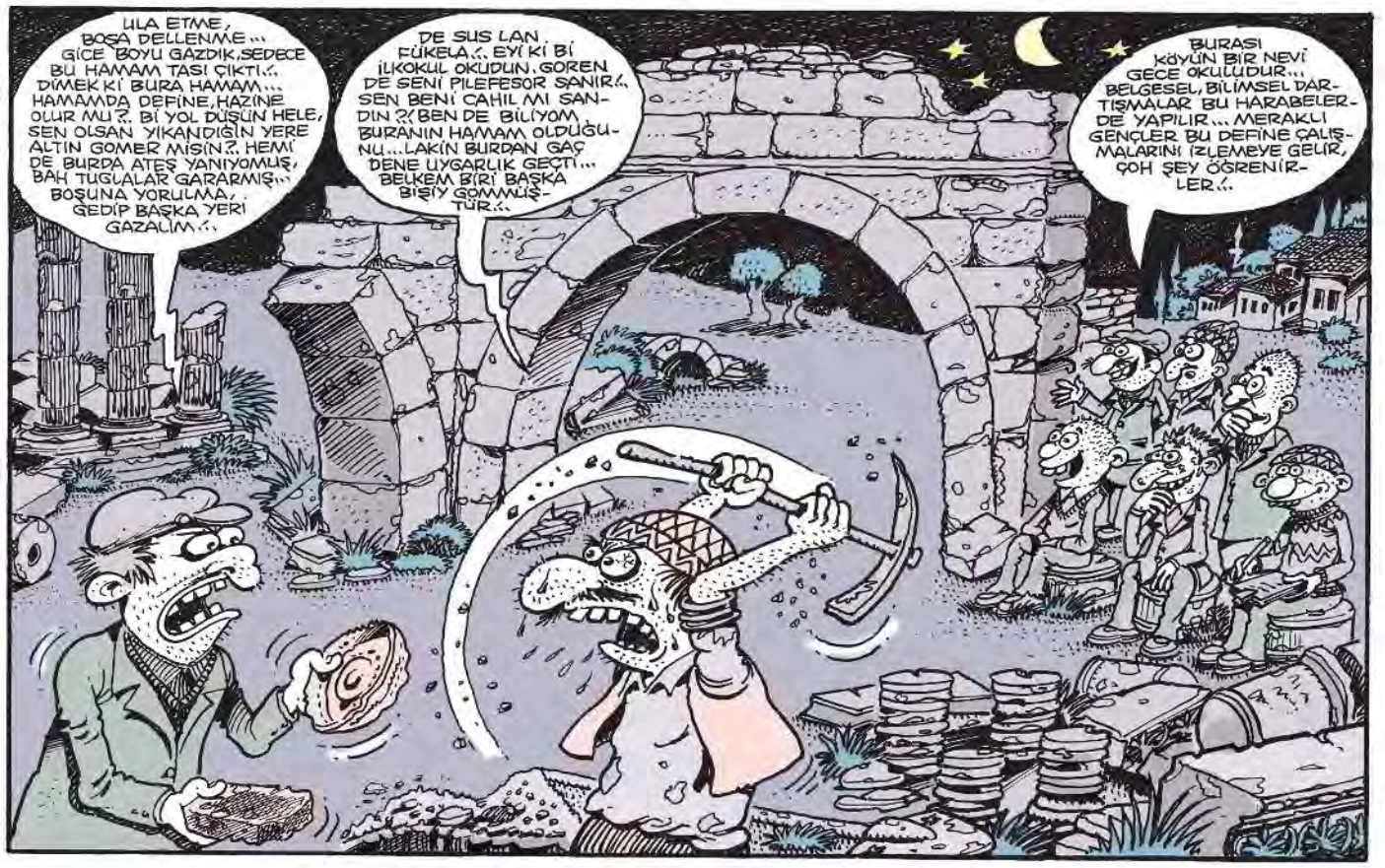
Artık, **"olasılıklar"** denen, **"tesadüfler"** denen, **"gizemli anlar"**, paralel evren, bin türlü şey denen, gelecekteki o bilinmeyen sürprizli dakikaların kucağına bırakacaktım kendimi. "Allah tavuğu icat edenden razı olsun!" esprime güveniyordum. Bunu kadına ya diyecektim, ya demeyecektim. Kendimin ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyordum! Önümdeki müşterinin işi bitti; tatlı ve gizemli kasiyer, benim aldığım üç-dört şeyi **"bip! bip!"** yaptırarak kasasından geçirdi... Aslında, "gelecekteki dakikalar" dedim ama, gelecekte hiçbirşey kendiliğinden olmuyordu. Geçmişe bir sicimle bağlıydı. Yani, espriyi **"aniden"** bile olsa yapmak için, önce bir salise aklımdan geçirmem gerekiyordu.. Nice umutlarla tam aklımdan geçirdiğim anda da... **"BU HİÇ DOĞAL DEĞİLİ"** diyen, elektrik şoklu bir doğallık güvenlik görevlisi, silahını ağzımdan içeri sokup, tetiğe bastı...

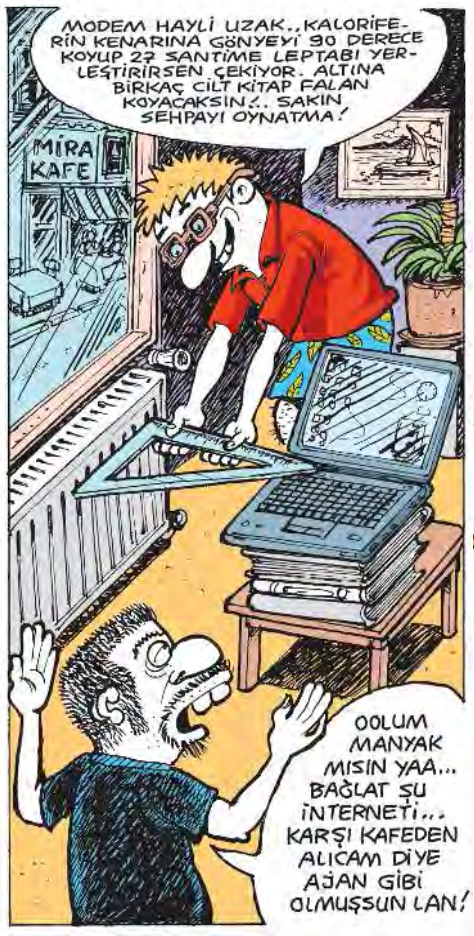
Marketten çıktığımda kafamı iki yana oynatarak silkelendim. Keyfim yerindeydi! Doğal olmayan bir davranışımı, gayet doğal zorluklar icat ederek engelleyebildiğim için müthiş takdir ettim kendimi. Kasiyer kadına gelince. Onun için tekrar güzel bir espri düşünecek, ama yapmayıp, kendim bile tam gülmeden içimde tutacak, karşısındayken yapacaktım! Böyle birşey nasıl mümkün olacaktı, bilmiyorum, fakat deneyecektim!

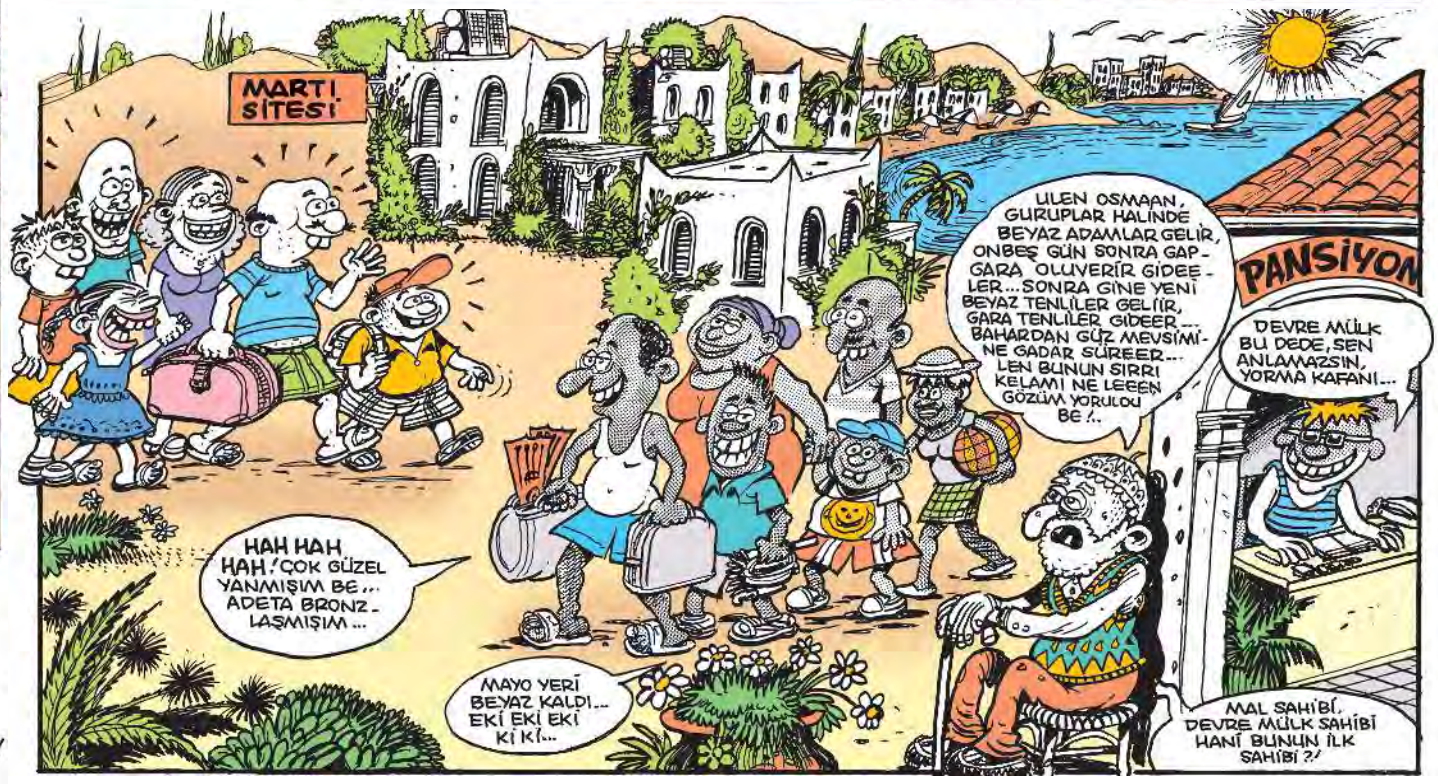
Metin Fidan

Güneri İçoğlu

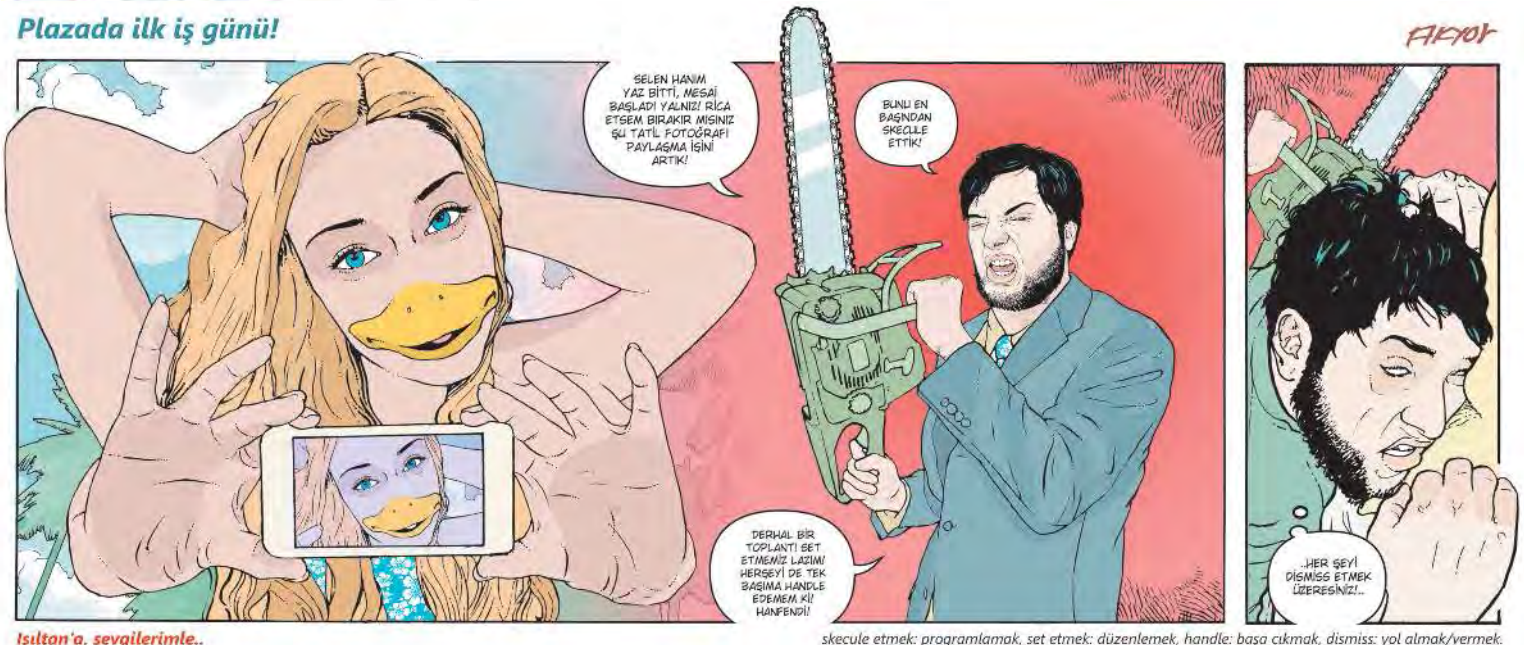

Plazada ilk iş günü!

Işıltan'a, sevgilerimle..

skecule etmek: programlamak, set etmek: düzenlemek, handle: başa çıkmak, dismiss: yol almak/vermek.

LeMan

Sayı:1288

7 Eylül
2016 Çarşamba

Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

ONUR KARADURMUŞ

UTKU KALIPÇIOĞLU

utkugalip@gmail.com

KUBİLAY

Doan Pehlevan

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

1289

Tiny Titans

21 Eylül
2016
Çarşamba
Sayı: 2016/36
4 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4,5 TL.

ISSN 0-1300-48b7-4
9 770130 048678

İpek Özsüslü

Ayşegül Terzi şort giyindiği için Abdullah Ç. tarafından tekmelendi. Abdullah Ç. kıyafeti ortama uygun değildi diyerek kendini savundu.

#yüzbinlemanokurunuarıyoruz

LeMan

Zaten öğretmen açığı olan okullardan bu yıl 40bin öğretmen açığa alındı. Başbakan "Öğretmen sıkıntısı yok" açıklaması yaptı.

Ahmet Altan ve Mehmet Altan'ın gözaltına alındığı FETÖ soruşturmasında M. Barlas'ın yazdığı "Hoca Efendi" kitabı delil sayıldı..

Okullar 15 Temmuz Darbe girişimini anlatan etkinliklerle açıldı. Çocuklara üniforma giydirildi. Tahta silahlarla gösteri yaptırıldı.

Başbakan'a göre 40bin öğretmenin açığa alındığı okullarda öğretmen sorunu yok.

Terör soruşturmasından açığa alınan bir çok öğretmenin suçu barış istemek...

Afganistan, Irak ve Suriye'de milyonlarca masum insan ABD ve AB bombaları altında inlerken, Alman Der Spiegel dergisi, Erdoğan'la ilgili sayısında minareleri, ateşlenmiş füzeler gibi gösterdi!.

Komşusu Funda Güneş'i öldüresiye dövüp kafasına 14 dikiş atılmasına sebep oln adam suçunu itiraf etti. Mahkeme sanığa verdiği üç bin lira cezayı 10 taksite böldü.

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

- Allo Sıkılhan, Bunalgül ban. Baksana ne diicam, Büzge'nin eski sevgilisi Barçın yedi arkadaşıyla beraber dev peluş ayıya girmiş.

- Nası yani peluş ayıyı yediye mi böldüler? Büzgelere neresi düştü?

- Yaa yok be, ööle kurban olayı gibi diil. İMÇ' de bi brandacıya dev peluş ayı diktirip içine girmişler. Her birinin sevgilisine dev peluş ayı kılığında tek tek gidip şık, çılgınca, sarsıcı bi sürpriz yapmayı planlıyollarmış. Biliyosun 10 eylül eski sevgililer günü ilan edildi tuvitırda...

- Olabilir, değişik günler yaşıyoruz. Yaz saati uygulaması felan da kalktı. Sevgililer gününü 10 Eylül'e kaydırmalarına şaşırmam. "

- Ya yok, 14 şubat olan sevgililer günü yerinde duruyo. Bu "On Eylül Eski Sevgililer Günü. " Ayrıldığın sevgililerini anıp onnara hediye alıyosun, şirinlik yapıyosun.

- Baravo çok akıllıca...Baravo Barçın ve yedi arkadaşı....

- Yaa hemen bok atma çocukların süprizine. Herkes senin gibi peluş olmayan, organik, bizzat görev başındaki bi ayı diil tamam mı? Sevdiği için belli bir meblağ harcayıp tüketim yaparak Çin esnafının yüzünü güldüren haysiyetli kimseler de var hâla. Zaten haset kişilerin nazarı değmiş çocukların süprizine. Peluş ayının içinde mahsur kalmışlar. Ayının fermuarı sıkışmış. Eski sevgililer günü geçeli 72 saat oluyo, henüz peluş ayı yarılıp içine ulaşılamadı. İçerden ve dışardan çalışmalar sürüyo, canlı yayın arabaları olay yerinde. En son itfaiye teneke makasıyla bi operasyon planlamış ama aileler içerdekilere makastan bi zarar gelir diye kabul etmemişler.

- E veteriner çağırsınlar, sezeryan yapar.

- Ya ayı gerçek diil ki, yan sanaayi, peluştan, veteriner gelse naapıcak? Barçın'ın babası Şilili maden işçilerini kurtaran Amerikan Şirketiyle temasa geçmiş... Sen ne gülüyosun orda be kıs kıs, kıskanç. Senin aklına bööle bi yaratıcılıklar gelmedi diye kuduzca bi haset içindesin di mığ? Tembel hayvanlarca kere tembel hayvansın Sıkılhan. Al bi de kapattı allahın değişiği. Sahipsiz hayvan!

- Alo Sıkıllhan Öflan, size özel fırsatlarımız var... Lütfen suratıma telefonu kapamayın da şuracıkta sunayım fırsatları... Eski müşterimiz olduğunuz için sizi daha bi ayrı...

- Zkeceksiniz...

- Ağzını topla Sıkılhan. Küfürlü konuşup fırsatı krize çevirme. Krizi fırsata çeviriceksin, olması gereken o. Bi türlü öğrenemediniz lan, size fırsat sunulurken kıpraşmamayı. İlla bi çıkıntılık yapayım, illa "beni yine dolandırıcaksınız" diye huysuzlanayım... Olmuyo ama bööle. Şimdi uslu bi tüketici ol bana doom tarihini söyle gün ay yıl olarak... Soona ben "onaylıyo musun" diye sorcam sen "onaylıyorum" diycaksın. Hadi Sıkılhan, üzme beni... Ne diycekmişsin?

- Kalaylıyorum!

- Merhaba Sıkılhan Enes ben, bi parça ticared alır mıyız? Fevkalade bir fikrim var... Dörtlü şişme kadın seti. Tek siboptan dördü de aynı anda şişiyor.

- Hepten kırdın kafayı Enes. Bi dur, biraz etme lan ticared.

- Niye kine, bunda edep dışı bişey yok . Neticede cemiyyetin sigortası. Dörtlü plastik hanım seti ile erkek nefsi köreltiliyor, gayrımeşru fuhşiyyatın önüne geçiliyor, miras bölünmüyor, neseb karışmıyor, hanımın da erkeğin de mağduriyyeti önleniyor. Ayrı ayrı şişirmekle uğraşılacağına bileşik kablar systemiyonen tek sibopla yirmisekiz atmosfer hava basılıyor. Böylelikle batının sibop teknolojisini alıyoruz amma ahlaksızlığını almadan tersine doğru nefsi plastiğinen köreltip mevcut ahlakı korumak suretiyle ticaretimizi de etmiş oluyoruz. Bir miktar para ver de sermaye edelim, işe başlayalım...

- Yeter, şiştim.

- He anladım ben seni. Çevreci zihniyyet. "Plasdik doğada kaybolmuyor" deye karşı duruyorsun. İyi doğa yerinde dursun, koylara dokanmayalım, hiç otel yapılınmasın, kozalaklar rahatsız olur, hiç santral yapılmasın, plastiğe karşıyız hiç ticared olmasın. Ee peki sen nasıl sanayiileşeceksin Bay Sıkılhan? El cevab: tısss. Demin şiştiydi yaa, şimdi söndüü. Söndü şimdi. Bunlar böyledir işte sevgili Lemanlılar. Gel ticared edelim... Hayır... E bırak ben edeyim... Olmaz, plastik yapıyorsun... Böylesine ne derler biliyor musunuz Sevgili Lemanlılar; bakınız güzel bir deyim vardır, "Lahanayı yerken kıtır kıtır, sapına gelince, me". Önce herşeye bir "hayıır" çekerler, sonra git araştır evinde çifter çifter dörtlü şişme kadın seti bulursun. Hani ya karşıydın sen? Hani Enes hepten kafayı kırdıydı? Ne oldu? Ne oldu efendi, ne oldu? Kapadın tabi telefonu. Anca kapa sen, yezid, büleha, hebenneka, pij!

TERELLİ PICTURES

HAKLI FERYADININ SESİNE KULAK VERİLMEYEN GENÇ TAKSİCİNİN DAYANILMAZ İKİRCİKİ

Ünlü futbol yazarı, büyük duayen

SAYGIM SONSUZ
SİZLER İÇİN YAZIYOR

NE GÖNDERMESİ MÖNDERMESİ?

Görme engelli kadın milli golbol takımımız, Rio Paralimpik Oyunları'nda ABD ve Çin'i eleyerek şampiyon oldu, altın madalya kazandı. Sevda Altunoluk 21 golle gol kraliçeliğine ulaştı. Kimseye bişey ima ettiğim filan yok.

BENFICA-BJK: 1-1

DK. 12. Benfica yarı sahasının ortalarından uzuuun bir pas. Uzuuun. Te Bjk cezaalanı yayınıın, taam solunaaa. Pas uzun olduğu için uzatıyorum. Top anca geldi. Sol çaprazdan bir şut, Tolga kurtardı: 1-0. Herif el altından attı golü. Tolga'nın elinin altından.

DK. 45. Upuzaktan, semsert, şupşut, 35 metrelik bir top. Nasıl yani? Topun çapı mı 35 metre? Tolga çıkardı.

DK. 52. Talisca'dan Adriano'ya nefis bir pas. Gökyüzündee yanlıız gezeeen yıldıızlaaar, yeryüzüüüündee sizin kadar yalnızım. Bir haykııırsaaam belkiii duyuluuur sesim.. Çok çok üstten avut.

DK.72. Çok uzun pir pas daha. Kuarejma bomboş. Açtı topu. Nasıl açtı yani? Neresinden? elbette ayağından. Topun ayağı mı var? Yahu arkadaşım, Kuarejma kendi ayağından açtı. Sana laf anlatana kadar kaleci geldi bak, golü engelledi. Beğendin mi yaptığını?

DK. 74. Canerden uzun orta. Cenk göğsüyle Abobakar'a indirdi. Ordan yine Cenk'e. Gökyüzündee yalnız gezeen yıldıızlar...

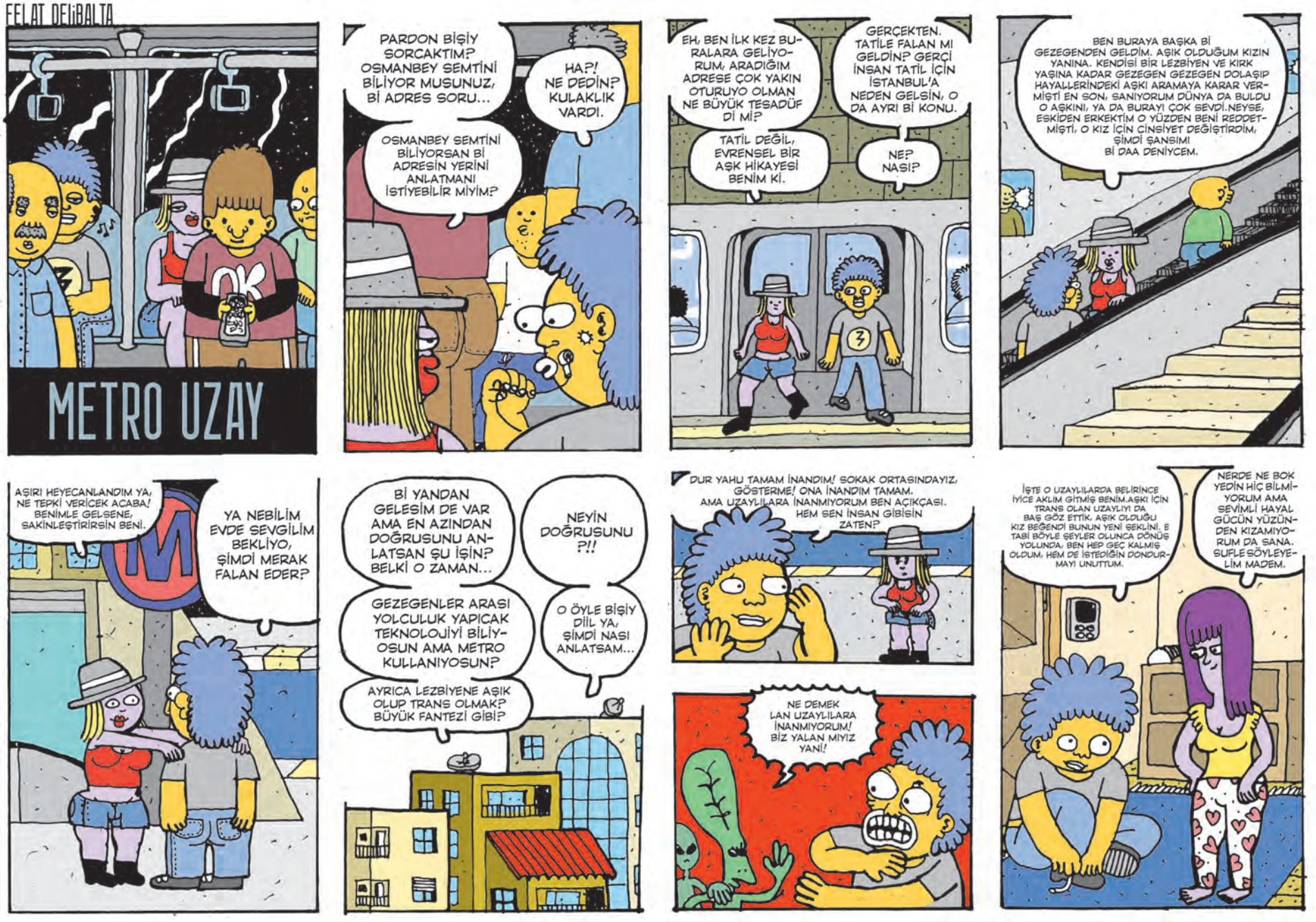
DK.84. Kuerajma orta sahadan aldığı topla kaleye iniyor. Bir kişiyi geçti, ikinciyi de geçti, gole gidiyor. Kendi atmadı, pas verdi. Yüzde yüz gollük pozisyon. Tolga müthiş çıkardı. Sanırım anladınız Kuarejma'nın hangi kaleye gittiğini.

DK 90+3. BJK serbest vuruş kullanıyor. Topun başında Talisca ve Kuarejma var. En doğrusu. İkisi birlikte vururs daha sıkı olur. Talisca geldi. Höeee!. Heoo! Ehhö.. Eehhh. Ho ha haa.. Afedersiniz: 1-1. Çok pis oldu be Benfica'ya.

ZORYA LUGANSK – FB : 1-1

DK. 52. Orta sahanın sağında top kaybı. Ampul kafası gözümüzü alan Kamanyuka cezaalanı köşesine doğru hızla gelirkene,

FELAT DELİBALTA

onsekiz çizgisindeki Ljubenovic'i gördü. O çıkardı geriye. Grechyskin bir geldisormayın. 25 metreden ampul taktı: 1-0. Zor yaa bunları yenmek. Nasıl ama manşet önerisi? Zor yaa...

DK 90+6. Maç bitti diye evlerine giden seyirciler maçın sonunu tv'lerinden izliyorlar. Arada başka kanallara bakıyorlar. Dönüyorlar, maç bitmemiş. Cezaalanı çizgisine 7-8 metre mesafeden Kjar serbest vuruş kullanıyor.Şut! Barajdan döndü. Top şimdi kaleyi karşıdan gören daha güzel bir yerdes Üstelik baraj falan da yok. Bundan iyisi can sağlığı. Kjaer bir daha vurdu. Avantajlar bitmiyor. Zorya defansından destek geliyor. Birisi ayak koydu, kaleciyi yanılttı. Höee! Eheööö!! Hohhaa.. Çok pis oldu Zorya için: 1-1

BJK'nın 90+3'üne Fenerden nazire 90+6. Yok mu arttıran? 100'lrde 200'lerde goller bekliyoruz sizlerden çocuklar. İlk golde "Zor yaa" demiştim. O kadar da zor diilmiş yaa..

BURAYI TIKLA, MAÇ ÖZETLERİNİ CANLI İZLE

Maç özetleri yayınlanamadığı için atılan goller tv'lerde maç kadrosunun yazılı olduğu tahtaya çizilerek gösteriliyor. Golün nasıl yapıldığını anlatan futbol adamı yetersiz kaldığında maçın oynandığı stada bağlanıyor, golü bir kez de o statta bulunan şahıs televizyonda telefondan anlatıyor. Ben televizyoncu değil yazar olduğum için, o imkanlara da sahip değilim. Burada ses de yok görüntü de. Golün şeklini tahtaya çıkarıyorum, telefondan da söylüyorum, maalesef size ulaşmıyor. Ah şu harfleri birer futbolcu gibi oynatabilsem, ne güzel yaparım tarifini gollerin. Ulan şartlara bakar mısın? Yağ değil, sinekten bal, peynir, süt, yumurta, sucuk çıkarmaya çalışıyoruz.

GS – ÇAYKUR RİZE: 2-0

DK. 6. Snayder sağ kanattan korneri kullandı. Cezaalanının uzak tarafına bir orta. Eren oralarda. Eren gezip dolaşıyor. Topun ineceği noktada keşif yapıyor. Top yolda. Eren ölçtü, biçti, kararını verdi. En uygun yerde enfes bir rövaşata: Kaleci belden dönüp baktı, gerçek mi bu? Evet gerçek. Top ağlarda hamsi gibi çırpınıyor: 1-0.

DK. 89. Snayder yine sağ kanatta paslaştı. Az önce golü attırırken olduğu gibi. O ortanın aynısından bi tane daha. Affetmeyen ampul kafa: 2-0. Gol Eren.

DK. 90+3. Bruma, tozu dumana katarak babasının çiftliğine dalar gibi cezaalanına daldı. Biçtiler başak boylu çocuğu. Köylük yirde geçiyor sanki olay. Penaltı. Selçuk geldi. Vurdu. Neyi mi? Direği. Bravo. O mesafeden.

AKHİSAR – BJK: 0-2

DK. 8. Gökhan İnler orta saha yuvarlağının hemen önünde, hafif sağında. Talisca'nın koşu yoluna attı. Koşuyolu mu? Talisca, cezaalanı yayının içinde yakaladı topu. Kaleci goptu geldi. Vurdu. Neyi mi? Direği. Bravo. O mesafeden.

DK. 45. Akhisar cezaalanı sol çizgisinin bir karış dışından serbest vuruş. Caner kullandı. Topun düştüğü yerde BJK golcüsü yok. Akhisar golcüsü var. Olsun. O da olur. Rodallega'dan şık bir tepe üstü: 0-2

DK.70. BJK cezaalanını sağından cezaalanına 2 metre avuta 5 metre kala serbest vuruş. Rodallega'dan intikam kurşunu. Fabri'den yumruklama-yumurtlama karışımı müdahale. Üst direk –Marselo'nun dizi- Fabri'nin kucağı.

KASIMPAŞA – FB: 1-5

DK 11. Emenike soldan Souza'ya çıkardı. Souza kaleci Ramazan'la başbaşa bir hayli vakit geçirdikten sonra vurdu: 0-1

DK 20. Lens, soldan ortaladı. Ozan tufan başını sağa, saçını sola yatırarak vurdu kafayı: 0-2

DK 45. Soldan Emenike girdi. Bomboş gelen Sow'a çıkardı. Sow penaltıyı ters köşeye attı. Evet penaltı gibi: 0-3.

DK 56. Skertel Adem'i indirdi, Tunay farkı ikiye indirdi. Penaltı: 1-3

DK 66. Volkan herkesi geçti, dünyaları geçti, kaleciyi maleciyi herşeyi geçti. Haliyle kaleyi de geçti.

DK 73. Önce gol. 1-4. Sonra Musa Sow oyuna girdi. Neydi acelen Musa.

DK 84. İsmail solda Volkan'la itiş kakış cezaalanına girdi, fena vurdu. Kaleciden tokat yiyen arsız top yine de ehe ehe diye pis pis şımararak kaleye girdi: 1-5

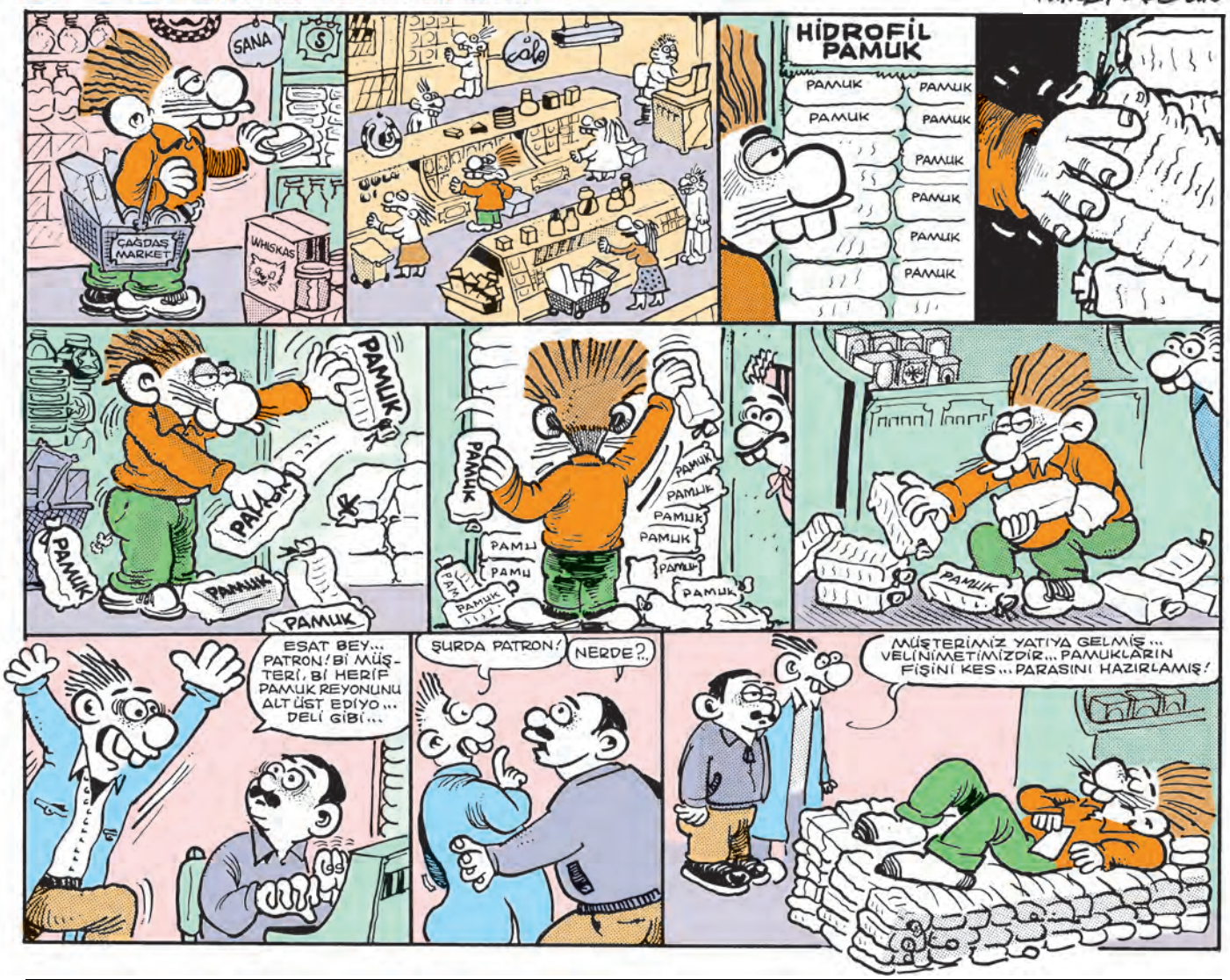
Behiç Abi

LeMan

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

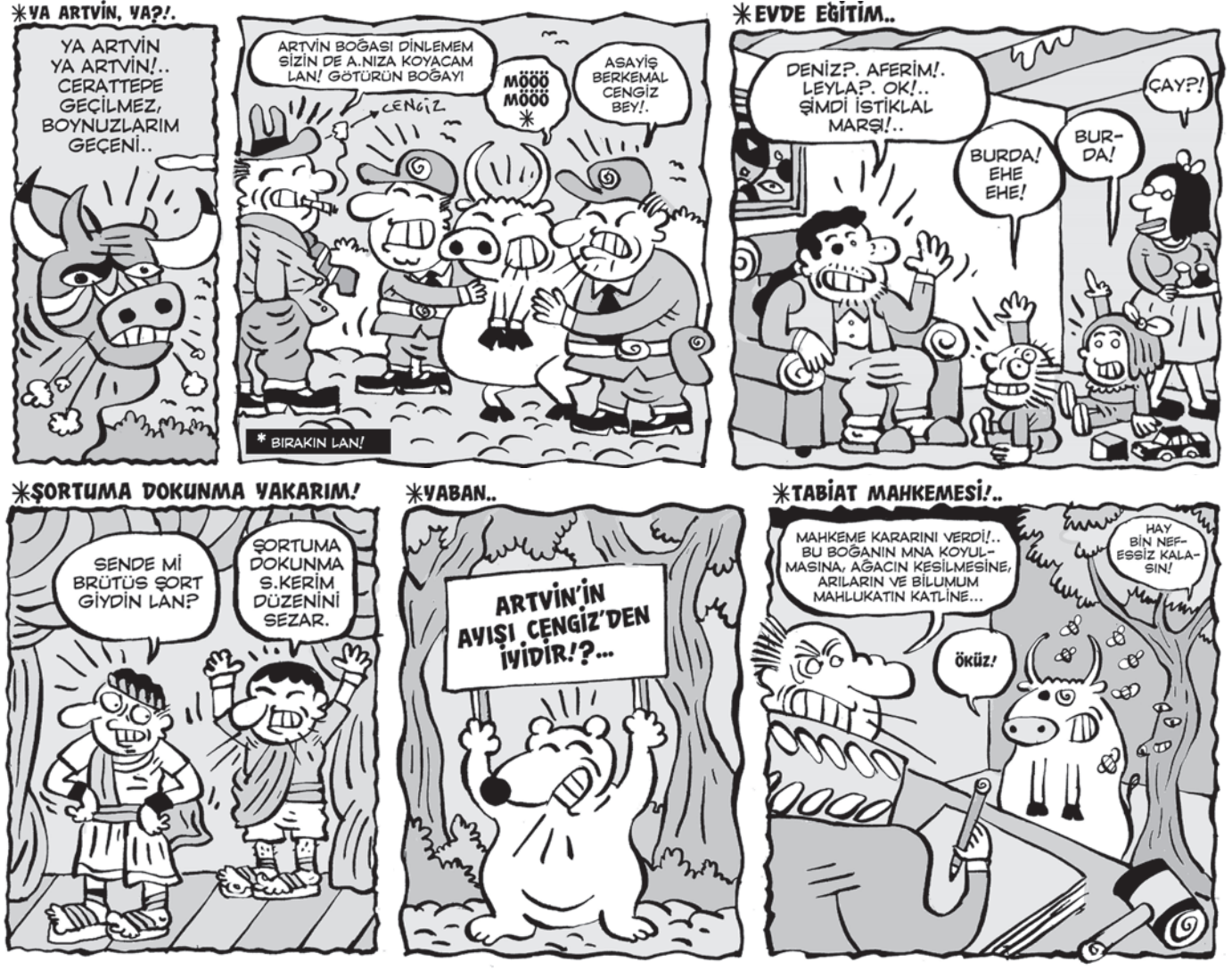

RONÎ BATTÊ

ARTVİN'İN BOĞASI, BÖCEĞİ SİZİ DÖVER...

Doğan Pehlevan

suatozkan
@leman.
com.tr

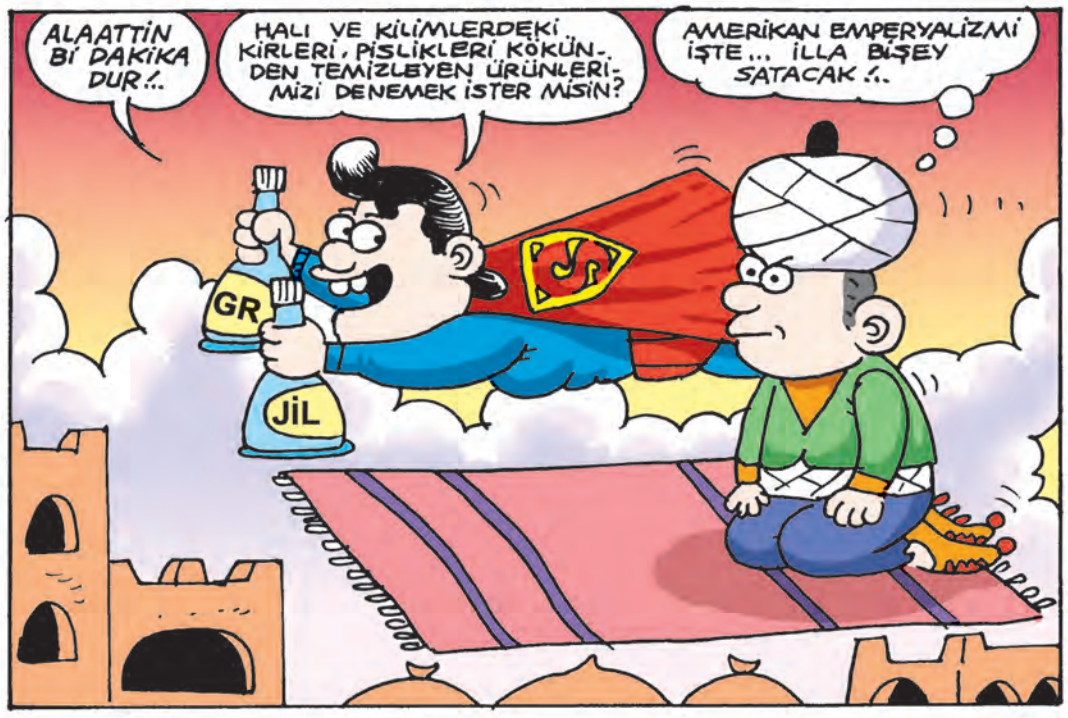
Kırık Leblebi

SUAT
ÖZKAN

NURİ ÇETİN

nuricetin@yahoo.com

PANTOLON
METİN FİDAN

19 Eylül 2016
"Kısa Şort giyme" Vergisi" 2. Taksidi Son Ödeme Günü!

Görgü Kuralları

Sofra: "Ekmek sofraya dilimlenmiş bir halde gelir. Onu lokma yapmak için artık bir daha bıçakla kesmemelidir."
"Görgü" / Dr. Gottfried Andreas
Çeviren: Turan Beler

"Sadece depremlerle değil, Supernova patlamalarıyla "beraber yaşamayı" da öğrenmeliyiz! Galaksimizde son patlama 1604'de yaşandı. Gerçekleşmesi beklenen bir sonraki patlamanın Yıldız adayı: "Rho" yıldızı! Bizden 10.000 ışıkyılı uzakta olduğu için biraz rahat sayılırız."

metinfidan@ymail.com

“ORTAK DEĞERLERİ GOOGLE’LADIM, ŞEY... NEYDİ YA?

Selim Yalçıner

‘Şey’ sözcüğünü kafama takmış durumda, bizim kafenin yolundayım. Giriş cümlesindeki kafiye-uyak’ın istem dışı olduğunu da, afedersiniz, söylemek zorundayım. Al işte, hepsi de benden önce yerlerini almışlar, uzaktan gelen arkadaşımız, hatta Dr. Özgür de dahil olmak üzere. Uzun siyah saçlı bir kız da var, evet, Beril bile gelmiş, Hasan sürüklemiştir fıkarayı, hani, Sosyopatını Seç Türkiye yarışması bağlamında asistan olarak ‘değerlendirdiği’ kızcağızı buraya mutlak.

“Alayınızı selamladım,” diyerek çöktüm boştaki iskemleye. Tümü bana bakıyorlar, kaşlar gözler ağızlar oynayıp duruyor bana yönelik olarak yani... Bir şeyler yumurtlamam şart oldu, “‘Ortak Değerler’i google’ladım, şey... Neydi ya?” dedim.

“Ben de,” diye yanıtladı sözümü Hasan.

“Neyi de?” dedim, belleğimde bir sorun olduğundan değil, konuşsun da, üzerimdeki basınç birazcık olsun kalksın diye.

“Millet’in tarifinde ortaya çıkıyor bu söz,” diye başladı Hasan, “Bir milleti oluşturan faktörler sayılırken, ortak değerler’den söz ediliyor.”

“Neymiş onlar?” Hacı İsmail’di ve meraklanmış gibi yapıyordu.

Hasan bir kaşını kaldırdı, dudaklarını ileri çıkardı, “Şöyle efenim” dedi, “Ortak dil...”

“Amk,” dedi Hakan. İsmail kaşlarını çatarak, “Aile var oğlum yanımızda, sözlerine dikkat et,” diye çıkıştı Hakan’a.

Beril, “Ben aile değilim mesela,” diye durumu açıklığa kavuşturdu da, Hasan’a devam imkanı doğdu:

“Ortak geçmiş...”

Hakan, “Mezardakini” dedi bu kez. Sadece biz değildik konuya yoğunlaşan, yan masalar da bizi belki daha da fazla dikkatle izliyorlardı. Bu gidişle...

“Ortak gelecek...” Hasan devam ediyordu.

“Beşiktekini” demek zorunda bıraktı Hakan’ı bu kez.

“Ortak duygular...” Hasan’ın bu sözüne tepki veren Hacı İsmail oldu, “Biz adam olmayız,” diyerekten.

Hasan, tabii ki oralı değildi, google’ladıklarını sıralamaya devam ediyordu:

“Ortak kültür...”

Dayanamadım, “Birini sallandıracaksın, bak bir daha yapıyorlar mı?” dedim. Ben. Yan masalardakiler artık neredeyse üzerimize yığılacaklardı. Bu son günümüz olabilir miydi? Bereket uzaktan gelen arkadaşımız konuya derinlik kazandırdı:

“Tüm bu ortak değerler sayılabilir belki ama, bir milleti, ulusu -eğer bunun hala bir önemi, anlamı varsa- oluşturan en önemli faktör, ‘ekonomik yaşantı birliği’dir,” dedi, vurgulayarak, devam etti:

“Örneklemek gerekirse, İsviçre’de üç dil konuşulur, Almanca, Fransızca, İtalyanca; dil koşulunu tartıştıracak bir durum kanımca. Geçmiş, gelecek, ortak duygular, ortak kültür de, ekonomik çıkarların bütünlüğü-sürekliliği bağlamındadır İsviçre’de. Bir ulus devlet, yurttaşlarına, o devletin sınırları içinde yaşamanın, o devletin pasaportuna sahip olmanın başta ekonomik olmak üzere iyi bir şey, avantajlı bir durum olduğunu anlatamazsa, bunu anlatacak ve rıza bağlamında kabul ettirecek durumda değilse, dağılır...”

“Dağılır... ‘Ekonomik yaşantı birliği’ denince de zaten aklıma, ‘Kör tuttuğunu sever,’ şeklindeki özdeyiş geliyor...” diye düşünceli bir şekilde mırıldandı İsmail. Kulaklarımız sarkmıştı. Durumu biraz olsun yaşanır kılabilmek amacıyla, “Baklava...” diyecek oldum.

“Baklava alırsan sonunun nereye varacağını bilemezsin ki...” dedi Hakan.

Beril, ilk kez söze girdi: “Ben baklava almam.”

Dr. Özgür bu aşamada, “Şartlı refleks haline getirildi gibi görünüyor,” dedi.

Birkaç saniye düşündüm, başımı kaşıdım, ikisi de haklıydı, “Doğrusunu söylemek gerekirse, ‘süreç’in bu ‘nokta’ya vardığını kabul ediyorum,” dedim, “Baklava da ortak değer değilmiş...”

“İyi şeyler de oluyor!” diye çıkıştım bu kez, “Yeni cezaevleri yapılacak, hem de 174 tane!”

Artık tüm kafe sakinleri bizim masamızda oturuyor sayılabilirlerdi, günlerimiz de sayılı mıydı?

“Beğenmediyseniz, bir önermem daha var,” dedim, “Hani Amerikalılar ve Ruslar’la Suriye ve Irak’ta ‘bir şeyler’ yapıyoruz, yapacağız ya, bu nedenle örneğin Rus Genel Kurmay Başkanı Türkiye’ye geldi ya, adam aynı Turist Ömer!”

“Hakkatten ya,” dedi İsmail, “Burnundan düşmüş gibi!”

“Her Rus zaten Turist Ömer olarak doğar,” dedi Hasan, şiddetli münasebetsiz olanı yani.

Hakan, “O Turist Ömer’in burnundan düşmüş, biz de eşekten!” diye özetledi durumu.

Bugünü çıkarabileceğimiz konusundaki kuşkularım tavan yapmıştı, “Siz bardağın boş yanını göreceğinize bardağınızı küçültün, sanata yönelin,” dedim, sözümün etkisini hepsinin gözlerinin içine bakarak stres testine soktuktan sonra ekledim:

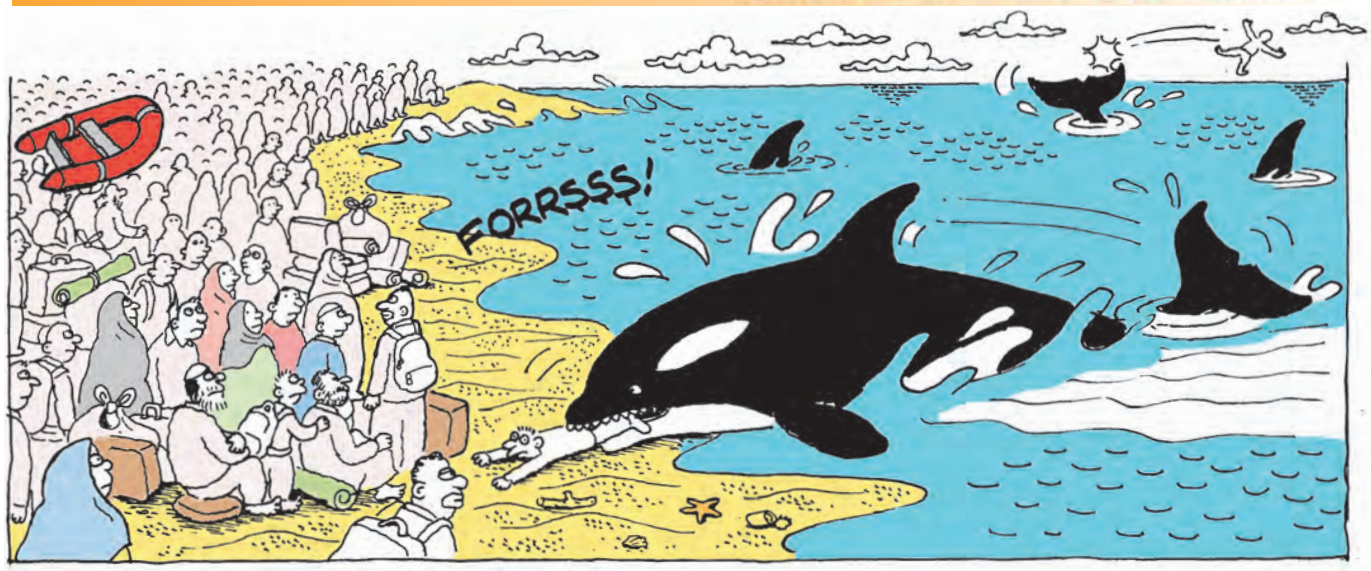
“Tüm zamanların en kötü yirmi filminin dördü Türk filmi!” Ne yapsam bu memnunsuzları sevindiremeyecek, çevremizdeki, neredeyse masamıza düşecek olanların oluşturabileceği tehlikeleri savuşturamayacak mıydım?

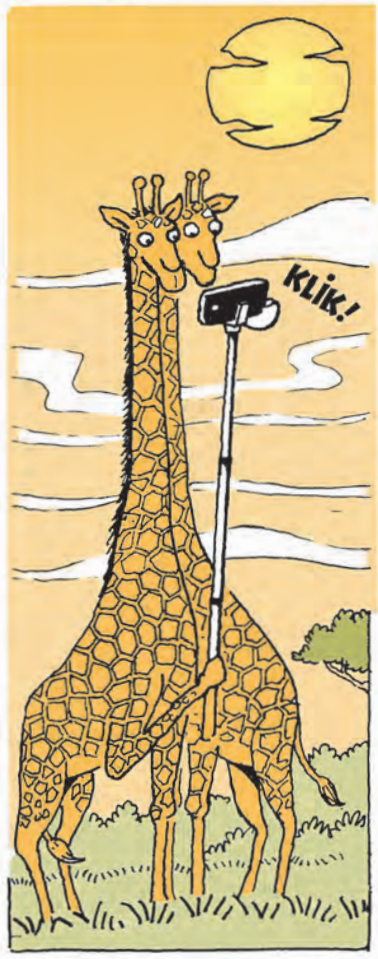
“Ben, ‘Dünyayı Kurtaran Adamın Oğlu’ filmine tek söz söyletmem,” diye karşıladı sözlerimi Hakan.

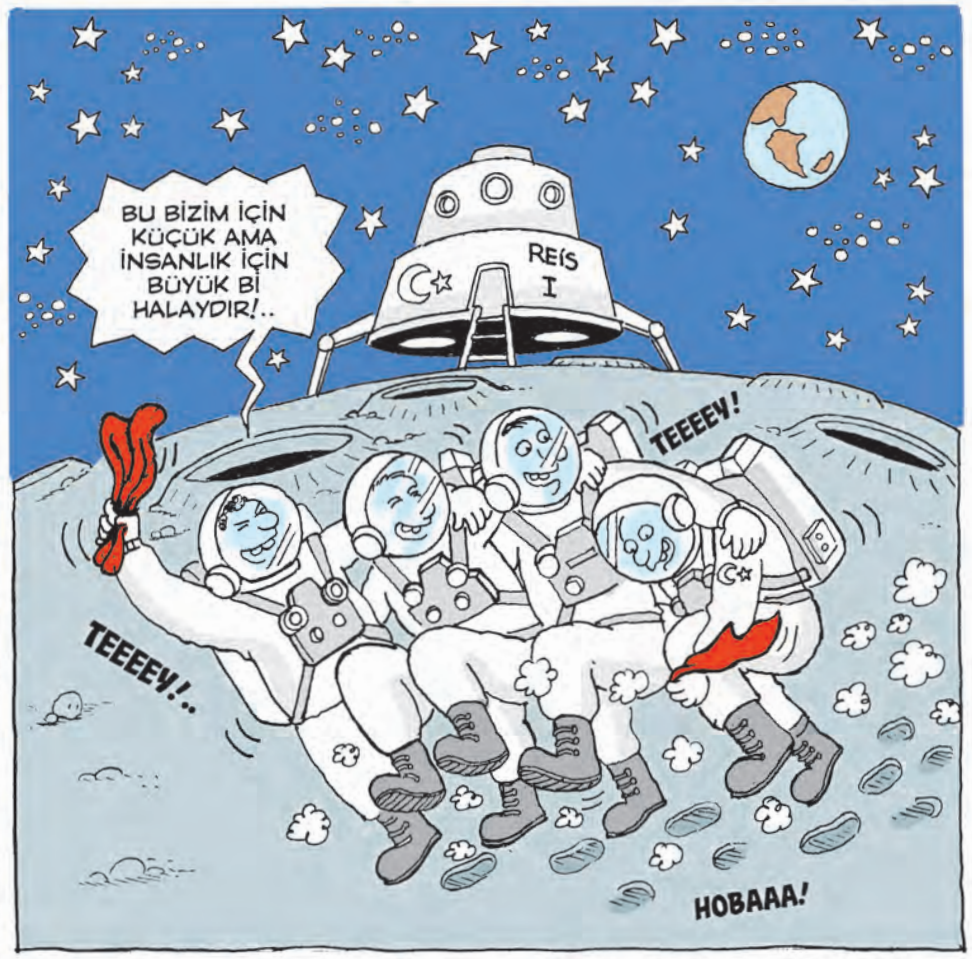
Söylenecek tek söz bile yoktu gerçekten. Susma hakkımı şey ettim.

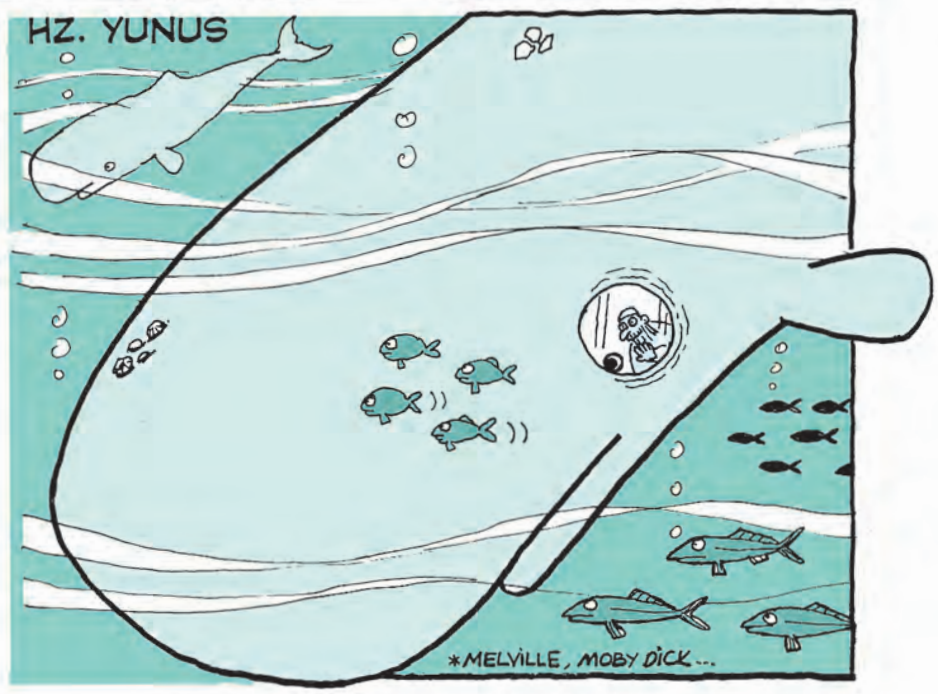
selim.yalciner@gmail.com

Erhan Candan

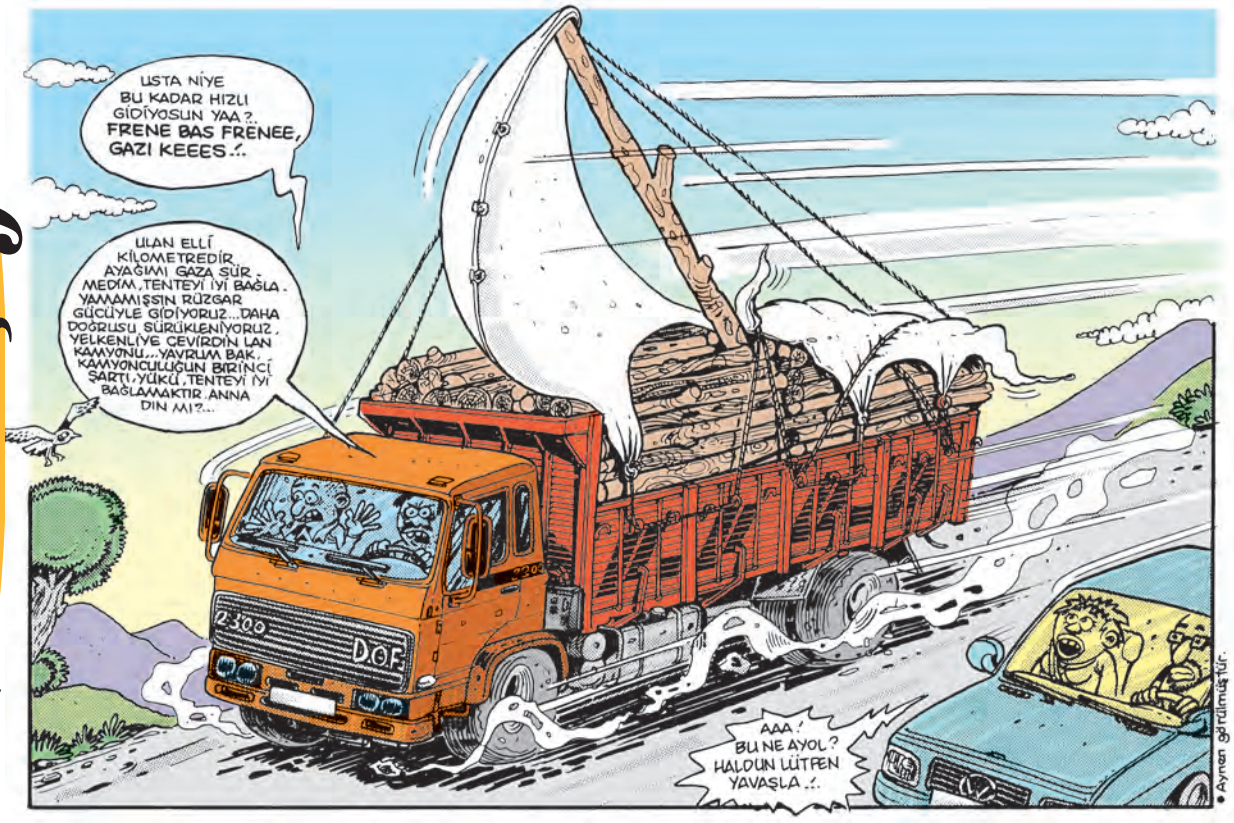

Güneri Çoğlu

LeMan

21 Eylül 2016 Çarşamba

Sayı:1289

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

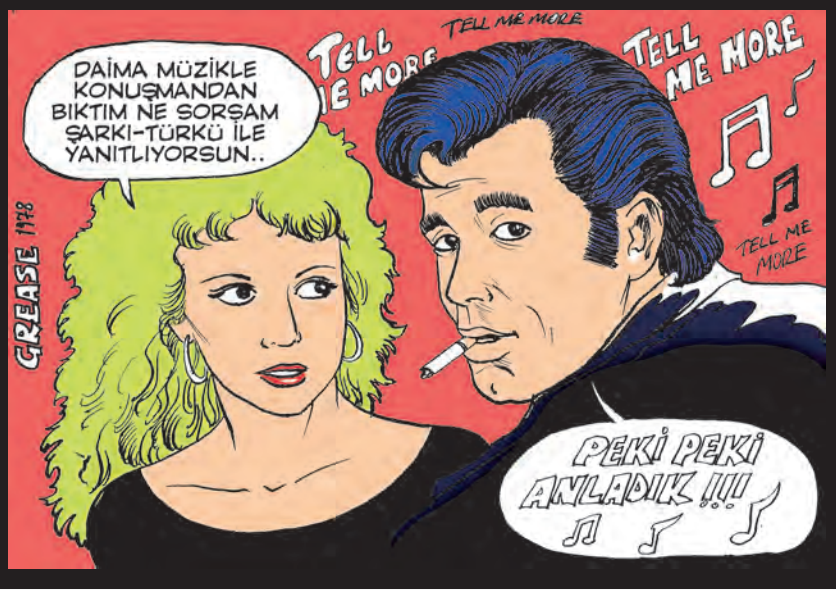
Haftalık yerel süreli yayındır

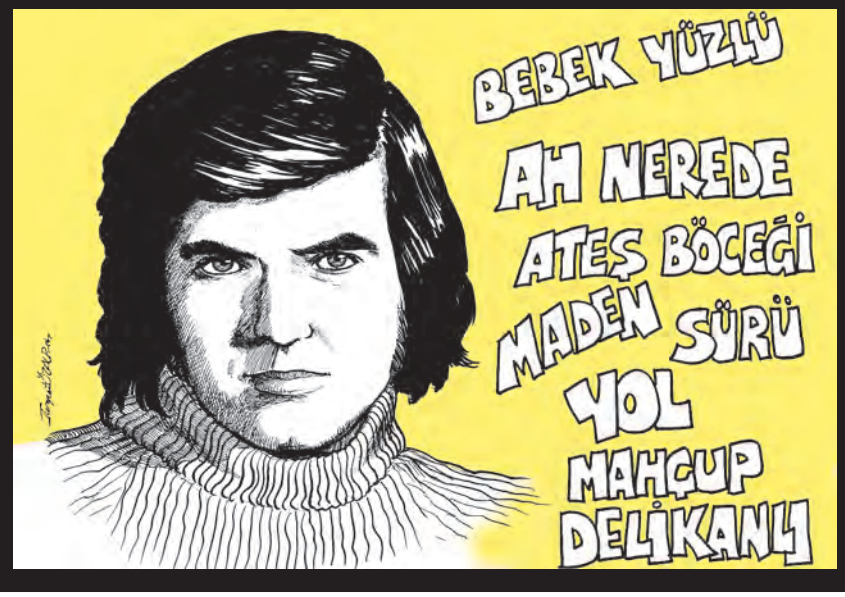
TÜRKÇE DUBLAJ

TURGUT ÖZALP

UTKU KALIPÇIOĞLU

utkugalip@gmail.com

onur karadurmuş

#AyşegülTerzininSesiOlalım

LeMan

Toynaklı şiddete karşı; #SortunuGiySokağaÇık

KÜT!

#TaylanKulaçoğluYalnızDeğildir

28 Eylül 2016 Çarşamba Sayı: 2016/37 **4 TL.** (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

Hiçbir Savaş Sonsuz Değildir. Ve En Kirli Savaşların Bile Barış'tan Başka Bir Şansı Yoktur.

Aslan Özdemir

50 yıldır Kolombiya hükümeti ile FARC gerillaları arasında süren savaş da nihayet barışla sonlandı! Kolombiya hükümeti ile FARC gerilaları arasında imzalanan tarihi barış anlaşmasını yerinde izleyen arkadaşımız Metin Yeğin ile konuştuk.

Sevgili Metin, tarihi bir an'a tanıklık ediyorsun şu an orada. Öncelikle bize Kolombiya hükümeti ile FARC gerillalarının barış anlaşması ile ilgili detayları aktarabilir misin?

Bu barış süreci aslında 4 yıl önce başlamıştı. Yine bizim Havana'da tanıklık ettiğimiz bir süreçti bu. Bir sürü inişli çıkışlı gelişmeler yaşandı. Gerilla bir yandan ateşkes ilan etti, ama hükümet buna uymadı ama esas önemli unsur, Farc'ın Genel Sekreter Ricardo Telles ile de konuştuğumda, en önemli unsur baştan itibaren bu masada kalkmayacağız kararı almalarıydı ve iki taraf da buna uydu. Ve **"ne olursa olsun biz bu masadan kalkmayacağız"** demişlerdi. Çok önemliydi bu. Çünkü, bir çok provaksayona, karşılıklı saldırılara rağmen masadan kalkmadılar. Bu belki barış sürecini en çok ayakta tutan en önemli tavırdı.

Aslında Ricardo Telles'in bir açıklaması olmuştu "Hükümet tüm hızıyla savaşı sürdürüken biz ateşkes ilan ederek politik insiyatifi ele aldık" söylemi gerçekten çok önemli bir hamle burada. Sence bu "eylemsizlik hali" barışın oluşmasında/hızlanmasında ne kadar büyük rol oynadı.

O çok önemli, çünkü buna çok kmlasik bakmak lazım. Eylem denen de eylem bir etki yaratırsa eylemdir. Artık hergün sıradanlaştığı zaman eylem olmaz. Yani 1970'lerdeki bir banka soygunu, sadece bir banka soygunu değildi. Devrimci bir aksiyondu. Ama 80'lere doğru gelindiğinde sadece soygun oldu. Artık anlamını, etkisini kaybetti çünkü. Bu yüzden daha önce var olan aynı eylem bir süre sonra artık etkisin kaybedince herhangi sıradan bir şeye dönüşür, yani politik bir eylem olmaktan çıkar. Bu yüzden ara bir fark var. Bu yüzden de Telles'in dediği gibi hükümet saldırdığında, onların ateşkes ilan etmesinde politik insiyatifi eline almış oluyordu. Bu çok önemliydi. Çünkü bazen eylemsizlik de politik bir eylemdir. Hiçbir şey yapmadan durmakta devrimci bir eylemdir. Ve dolayısıyla Farc burada bu politik insiyatifi elinde tutarak barış sürecini geliştirdi. Ve nihayetine ulaştırdı. Hollandalı ünlü gerilla Tanja Aleksandra ile konuşurken o da tam olarak şöyle tanımlıyordu bunu; "Hükümet bize sadece bir kapı araladı ve biz abandık o kapıyı açtık ve içeriye girdik, barış öyle geldi" dedi.

Bu eylemsizlik hali sürerken aslında çok önemli bir hamle daha yaptılar. Mesela, FARC'ın elindeki tutsak askerleri serbest bırakması da çok önemli değil mi?

Tabi tabi. Gerçi bunu daha önce de yaptı. Bu uluslararası kamuoyunda FARC'ın en çok eleştirldiği bir durumdu. Çünkü FARC'ın elindeki tutsaklar, sadece askerlerden oluşmuyordu. Yabancılar da vardı aralarında uzun yıllardır tutklu. Müzakerenin başından itibaren ara ara dönemlerde serbest bıraktı. Özellikle uluslararası kamuoyunda politik insiyatifi eline aldı böylece. Uluslararası diplomasiyi çok iyi kullandılar. Dolayısıyla Avrupa Birliği'nden, Vatikan'a, Papa'ya, Obama'ya kadar geniş bir kamuoyu oluşturdular. Özellikle Latin Amerika Devlet Başkanları'nın hepsi barışın imzalanmasında hazır bulundu. Muhteşem bir törendi. Belki sonuçlarını başka zaman tartışabileceğimiz birşeyler muhakkak vardır ama gerçekten muhteşemdi. Açıkçası ben bunu seyrederken eğer Erdoğan bunu görseydi barış anlaşmasını imzalamadığı için pişman olurdu, diye düşündüm. Çünkü o kadar muhteşem görüntüler vardı ki.. Ve hatta bana göre zaten bu yılın nobel barış ödülü **Santos**(Kolombiya Devlet Başkanı) ve **Jimanez** (FARC lideri)'in olacak. Erdoğan bunu seyrettiğinde bir barış ödülünün kaçırdığının farkında olacak bana göre.

Sokaklardaki yansıması nasıl oldu, Nasıl bir görüntü oluştu sokaklarda. Bu konudaki gözlemlerin neler. Sanırım halkta büyük bir coşku var...

Şimdi ekim ayının başında Barış anlaşmasının Referandumu yapılacak.. Yaklaşık yüzde 60-65 oranında evet oyu bekleniyor. Coşku çok fazla, endişe de olsa... Şu an herkes barışı yaşıyor ve neredeyse tüm şehirlerde kutlamalar yapıldı ama özellikle Bogota'da büyük bir kutlama oldu. Özellikle Bogota'nın gecekondu mahallelerinde FARC önemli bir etkinliğe sahip olduğu için burada daha coşkulu bir kutlama oldu.

Peki FARC gerillalarının cephesinden baktığımızda durum nasıl görünüyor. Sonuçta yıllarca sürmüş bir hareketin sonlanması onları nasıl etkileyecek. Gerilla kadrosu için nasıl bir yol izlenecek. Bir tasfiye sözkonusu mu? Nasıl bir konumlandırma yapılacak?

Çok kritik tartışmalı bir durum var. Çok kısa bir tasfiye süresi var Farc'ın. 6 ay içinde silahsızlanacak, ki bu daha önceki anlaşmalara hiç benzemiyor. Dünya da pek benzeri yok. Bu Salvador da çok uzun bir sürede yapıldı, Guatemala'da yine 2 yıl süre tanındı. BM'ye silahlarını teslim edecekler. Bu çok kısa bir süre. Bu süre biraz tartışmalı. Ama nasıl olsa böyle bir süreç başlayacak, bunu çok hızlandırıyoruz diyorlar gerilla komutanları. Gerilla da ise bir yandan umut var bir yandan endişe var. Çünkü şöyle asgari ücret alacaklar bıraktıklarında ama onunla nasıl geçinecekler. Ama en önemlisi bu asgari ücretin dışında, hükümet paramiliterlerin tasfiyesi sözünü verdi. Buna uyulmazsa eğer hayatları çok tehlikeye girecek.. Çünkü bazı paramiliter gruplar açıklama yaptılar. Barışa karşı olduklarını ve intikamını alacaklarını söylediler. Sırf geçen hafta ondan fazla insan paramiliterler tarafından öldürüldü. Ama bu bir provokasyona yönelik bir çabaydı. Taraflar özellikle bu provokasyona gelmediler. Geçen Kasım'dan itibaren hızlandırılarak çözüldü, çünkü geçen Kasım'da gerilla ile hükümet arasında bir hoşnutsuzluk vardı. Bunun giderilmesi için sanırım iki tarafta "bu işi çözmemiz lazım" diyerek hızlı bir şekilde çözdüler. Ve böylece barış imzalandı.

Peki Hükümetin samimiyetine inanıyor musun, Hükümet bu barışın arkasında duracak mı? Daha doğrusu sözünde duracak mı?

Ben kişisel olarak hiç bir hükümetin samimiyetine inanmam (gülüyor). Bu bir güçler meselesi, yalnız bunu da sorduğum zaman Uluslararası ve Birleşmiş Milletler garantörlüğü var. Aynı zamanda Norveç ve Küba'nın bu anlaşmada arabulucu olarak garantörlüğü var. Bu uygulamaların içerisinde toprak reformu,

daha doğrusu bu kırsal reform olarak adlandırıldı. Ki, Farc'ın mücadeleye başlama nedeni toprak reformuydu. Bunda 3 milyon hektarlık bir toprak dağıtılacak. Bu da çoğu boş toprak, büyük toprak sahiplerinin arazileri değil. En azından kısmen de olsa bir toprak reformu gerçekleşecek, aslında daha oturmayan bir sürü çelişkili durum var. Şu barışın havasını atlatınca bunlar o zaman daha detaylı konuşulabilir. Günlerdir barış var başka birşey konuşulmaz ve bunun karşısında durulmaz. Ben Guatemala'daki barış sürecini de aynı şekilde izledim. Her ne kadar eleştirseniz de bir toplumsal anlamda çok büyük bir çoğunluğun istediği bir şey gerçekleşiyor. Çok basit şekilde şöyle anlatayım. Bu ulusal gerilla konferansındayken dağda bir yandan geceleri konserler oluyor gerillalar, gerilla delegeleri katılıyor. Bu konserlerin arasında arada çıkıp hüzünlü marşlar söylüyorlar, bu bile tek başına duygusal bir durum yaratıyor.

Peki demin söylediğin için aklıma takıldı, Farc'ın nasıl bir yapılanması var? Mesela farklı sol örgütleri de barındırıyor mu içinde?

Yok, farklı örgütleri barındırmıyor, dört ayrı yapısı var aslında. Farc'ın bir ordusu var, başka silahlı unsurlar var, bir isyancı komünist parti bir de Bolivarcı milisler var, ki onlar da silahlı ama onlar da illegal gruplar. Dolayısıyla Farc'ın tartışmalı bir sayısı var. Yani demek oluyor ki 9-10 bin kişi silah terkedecek deniyor. 10 binden 50 bine ulaşabilecek dünyanın en önemli gerilla hareketinden biridir Farc.

Bugün bütün dünyanın tanıklık ettiği bu tarihi barış anlaşması ve öncesinde yaşanan süreç bize ilham verir mi, ne dersin... Bir hareket getirir mi ve nasıl bir etkisi olacak?

Umarım verir. Ondan önce şunu söylemek istiyorum. Kolombiya'da işler çok çözümsüz bir noktaya gidiyordu, iki taraf da birbirini yenmek istiyor, bu ideolojik anlamda gayet normal. Ama şu bir gerçek ki yenişemiyorlar. O yüzden çözüm bulmak zorundasın çünkü yürümüyor, iki taraftan da insanlar ölüyor. Bir türlü çözüm yok, aynı zamanda devlet için çok avantajlı, belki çok eleştirili, gerillanın etkili olduğu çok büyük ve değerli bir alan, özellikle petrol, su ve gaz var, ekolojik yapısı ilaç sanayiinde kullanılan çok çeşitli bitki türleri barındırıyor. Gerçekten Kolombiya bu barışı biraz doğru uygularsa, Latin Amerika'nın en zengin ülkelerinden biri haline gelir. Çünkü hiç işlenmemiş alanlar var. Öte yandan gerilla da yorgun, halk da yorgun, dile kolay 52 senedir süren bir savaş. Bazen soldan neden bırakıyorlar diye eleştiriliyorlar. Ama 52 senedir savaşan birine biraz daha devam edin, bak olmadı diyemezsin. Ayrıca gelişememe durumu da var. başka bir çözüm bulmak gerekiyor artık. Salvador ve Guatemala'da bunun örneğini gördük. Barıştan başka çare yok. Bu karşılıklı yenişememe durumu içinde barış en avantajlı durum olarak görülüyor. Barışı örgütlemek savaşı örgütlemekten çok daha zor. Guatemala gerilla komutanı bana diyordu ki, onlar çok büyük güç kaybettiler, düşün ki futbol oynarken birden basketbol oynamaya başlıyorsun. O yüzden barışı kolay örgütleyemiyorsun. Onun için çok zor görünse de belki Farc bunu başarır. Ben aslında çok da iyimser değilim ama barış coşkusunun yaşandığı bu günlerde umutsuzluğa kapılmamak lazım.

Deminki soruna şöyle cevap veremedim, bizde de olacak, olmak zorunda, başka bir çözümü yok bu işin, hoşunuza gitsin ya da gitmesin masaya oturmak zorundasınız, bu bir gerçeklik, başka türlü aşamazsınız. Bugün Erdoğan hükümeti birazcık geriye baksa, 3 yıl önce otursaydı barış masasına bugün Türkiye bölgesinin en zengin ve en güçlü ülkesi olurdu. Bu çok basit. Bugün Kolombiya'da yaşananki gibi bir kongre yapsaydı bütün komşu ülkelere sözü geçen, etkisi olan bir ülke olacaktı. Bu AKP iktidarının doğrudan çok büyük bir yanlışıdır.

Barıştan başka şansımız yok, halkların barış talebi ortadayken...

Öyle de mesela Kolombiya'daki süreç başladığında Türkiye bana daha yakın geliyordu. Ama Kolombiya 4 yıllık süre içerisinde bu müzakereyi çok iyi yönetti. Özellikle politik inisiyatifi sürekli elinde tutarak Farc bu sürecin bozulmasını engelledi. Bu çok önemli bir unsurdu, dolayısıyla da iyi ya da kötü bütün koşullarına rağmen, dünyanın en uzun süren savaşlarından bi tanesi en azından bir cephede de olsa bitti. Ama paramiliterler, çeteler, mafyalar henüz barış imzalamamış diğer grupları bir kenara koyarsak çatışmanın önemli taraflarından bi tanesi yani 8 milyon insanın kurban edildiği bir süreç bu. Kolombiya'nın nüfusuna karşılaştırıldığında çok büyük bir rakam bu.

Erdoğan; "Rıza Sarraf suçsuz" dedi!

• Metrobüs şoförüne şemsiyeli saldırıdan sonra, bu sefer de seyir halindeki otobüsün şoförü durakta durmadığı gerekçesiyle bir yolcu tarafından bıçaklandı!

Anıtkabir'in yanına kurulan plastik oyun parkı tepkiler üzerine kaldırıldı!

Profil resminin altında "Dinsiz adama devlet işi verilmez" diye yazan Burdur Milli Eğitim Müdürü Mahmut Bayram sosyal medya hesabından "Evinden süslenip çıkan kadın kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse, o kadar zina yapmış sayılır" diye yazdı.

#TaylanKulaçoğluYalnızDeğildir.

Binali Yıldırım nikah törenininde yeğenine nasihatte bulundu:

Moddy's Türkiye'nin kredi notunu düşürdü. Türkiye; "yatırım yapılır ülke" statüsünü kaybetti!

Ünlü futbol yazarı, büyük duayen

SAYGIM SONSUZ

HAFTANIN MAÇLARINI ANLATIYOR

BEŞİKTAŞ – GALATASARAY: 2-2

Dk.8. Snayder'in soldan otuz iki etkili korner atışı. Yasin, altı pas çizgisinin solunda, az dışında. Onun ters kafası. Yasin'in kafası ters diil. Kafa vuruşu ters. Pis top. Gökhan Gönül'den harika bir dans figürü. Top direğin kökünden döndü. Fabri uçmuş gitmiş bulundu. Kale bomboş. Top, gol çizgisinin bir karış önünde. Eren geldi. Vurdu. Ahh... Ne yaptın Eren? Bu gol kaçar mıydı? Şaka şaka kaçmadı: 0-1

Dk.28. Yine Snayder, yine soldan korner. Fabri çıktı. Abovv.. Arkada Eren. Abovv mu? Futbol literatüründe var mı abov diye bir şey? İngilizce gibi sanki. Above gibi. Yukarısı demek. Eren yukarda. Kafası Cenk'te kaldı. Kafa vuruşu yani.

Dk.38. Snayder. Soldan, korner köşesine yakın serbest vuruş. Aaa! Yeter yahu. Direk kaleye. Hayır, kale direğiyle ilgisi yok. Vuruş diyorum direk. Falsolu. Doğrudan kaleye. Fabri çıkardı.

Dk.42. Gökhan Gönül'ün sağdan ortası. Altı pasın köşesinde Cenk'ten topa sağlı sollu tokatlar. "Nasıl onlara değil de bize gol olursun sen, al sana allll!" diyerekten. Yani bir elle oynama.

Dk.44. Bruma orta saha çizgisinin az önünden aldı. Önü bir çöl kadar boş. Yürüdü. Çölde iki Beşiktaşlı belirdi. Serapmış. Bruma içlerinden geçti. İkisini geçerken üçüncünün hayali de onlara karıştı. Dördüncü, eski Türk filmlerindeki polisler gibi çok sonra geldi. Olay olmuş bitmişti: 0-2

Dk.59. Solda Caner. Bir orta. Ceza alanı içinde sol çaprazda Atiba yakaladı. Sert bir şut. Muslera'nın bacak arası uçarak topu yumrukladı. Bacak arası gol çok duydum da bacak arası kurtarış duydum mu bilemiycem. Muslera sonradan anladı golü bacak arasının çıkardığını. Çak yaptı bacak arasıyla. Abarttım galiba.

Dk.73. Kuarejma. Sağdan korner kullandı. Altı pas çizgisinde Marselo ile Taliska yükseldikçe yükseliyor. Aşağıda Cimbomlular karınca gibi görünüyor artık. Taliska duruyor, Marselo devam ediyor: 1-2

Dk.78. Top kafalardan kafalara. En son Tosic, ayağının üstüyle Cenk'e. Cenk ceza alanında. Ceza alan Muslera: 2-2

Dk.90+3. Josue Fabri'yle , Kuarejma Muslera'yla karşı karşıya. Hem de aynı anda. Nasıl yani? İki top mu var? Hayır. Top bir tane. Anlayın yani. Maç işte böyle inanılmaz bir maç. Atan kazanacak. Josuekuarejma vurdu, top Muslerafabri'den döndü. Gol olsa 3-3 mü olacaktı? Bilmiyorum. Bilmiyorum. Beni rahat bırakın. Aklım çıktı.

MAÇLA ALAKALI NOTLAR

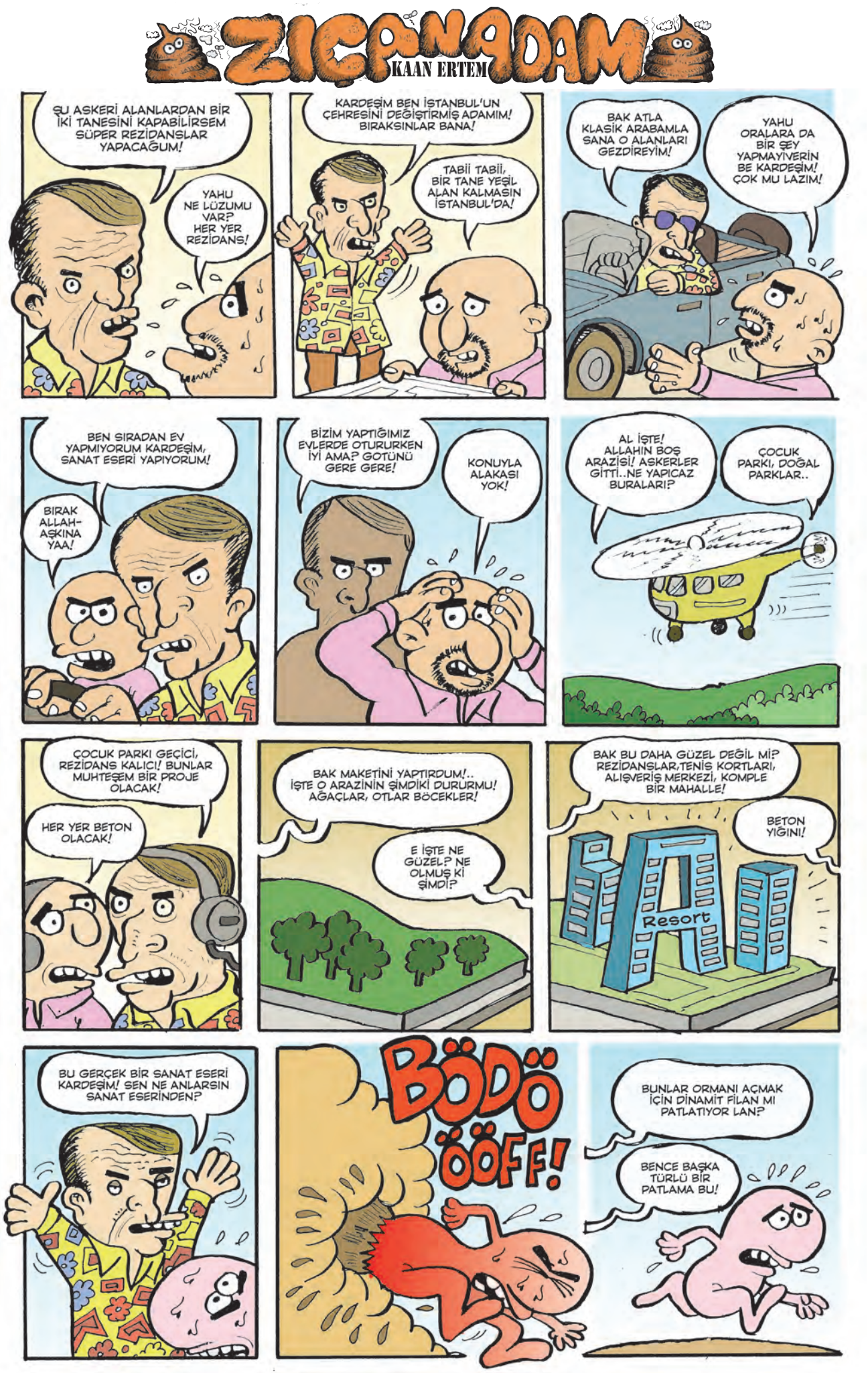
BJK TV'de BJK – GS maçını anlatan BJK spikeri Galatasaray 1-0 galipken tam da 43'üncü dakikada "Beraberlik golünün gelmemesi imkansız." derken 44'üncü dakikanın gelivermesi, içinde de hakikaten bir gol getirmesi ama, bunun yanlış gol olması, esasen beraberlik golünün 78'inci dakikada gelmesi, BJK spikerinin otuz dört dakikalık bir yanılma payıyla maçı doğru okuduğunu gösterdi mi göstermedi mi?

BJK – GS maçında sahaya yabancı madde atılmadı diye o kadar çok sevindim ki. Hadi biz neyse de saha yabancı dolu. Yabancılara çok ayıp olurdu.

Maçta Snayder'in köşe vuruşunda topun çeyrek dairenin içinde mi yoksa dışında mı olduğu tartışılırken şöyle diyorlar: Tv'den izlenince dışında gibi görünüyormuş. Lig TV'deki Maraton programında ise içinde gibi görünüyormuş. Bizim evdeki televizyonda da top Kabataş tramvay durağında görünüyordu. Korneri de Şafak Sezer kullandı.

FENERBAHÇE – GAZİANTEPSPOR: 2-1

Dk.20. Orta saha yuvarlağının FB tarafındaki Skrtel'den on kilometrelik bir pas, Volkan'a. Volkan, ceza sahasının solundan sağına doğru rakibini enkaza çevirerek geçti. Sağa doğru ikinci rakibini de geçti. Üçüncüyü de geçti. Topu kaybetmese sağdaki tribünlere dalıp binlerce kişiyi geçecekti.

Dk.22. Solda Lens. Serbest vuruş kullanıyor. Hani Cumartesi Snayder'in kullandığı nokta hani. Hani direk kaleye vurduğu. Kale direği diil hani. Lens ortaladı, altı pasın tam ortası. Tepesi kırmızı ibikli Emenike'den bir kafa: 1-0. Yorulmasın diye dizler üstünde kayaraktan şeref turu.

Dk.80. Orta saha. Barış'tan derinlemesine pas. Yeraltına mı? Hayır, defansın derinlerine. Ceza alanı önünde Angam'dan solundaki Ghilas'a. Ghilas, Kjaer'den sıyrıldı. Dizi de sıyrılmıştır Kjaer'in ıskasından. Volkan'ı soluna yatırıp üstünü örttükten sonra sağındaki direğin dibine: 1-1

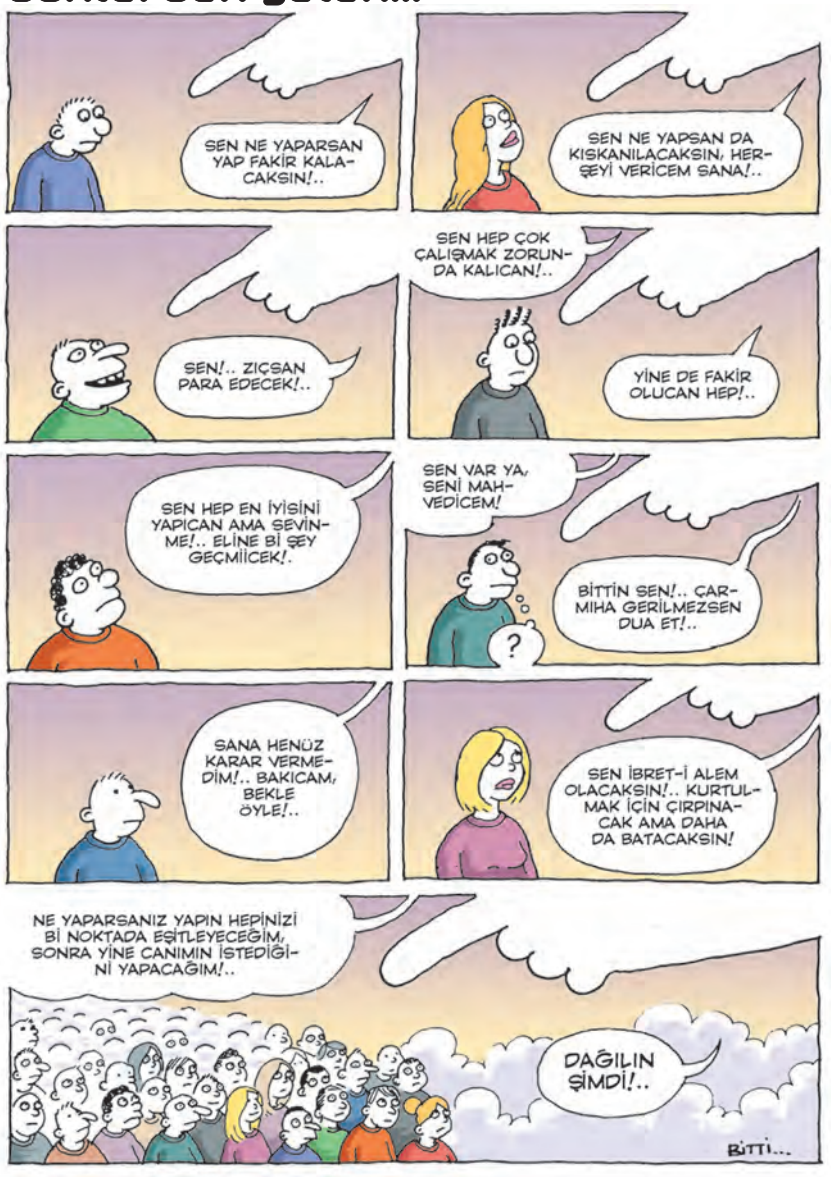
Dk.86. Solda yine Lens. Hani Cumartesi günkü gibi. Snayder'in gibin hani. Bir orta. Altı pas içine. Tepesinde tel kadayıf gibi saçıyla bir kafa da Souza'dan. Fena yere gitti: 2-1. Anında bir gol de öfkeli Gaziantepspor kalecisinden. Oldu mu sana 2-1+1. Kiralık dayre gibi.

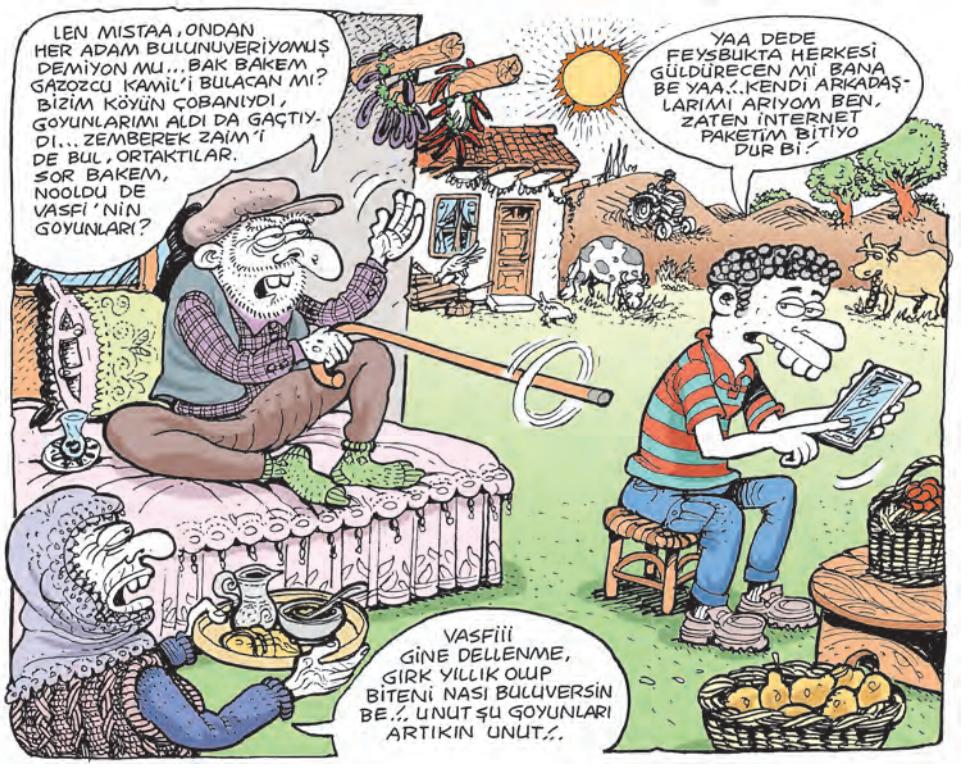
Behiç Abi

Erhan Candan

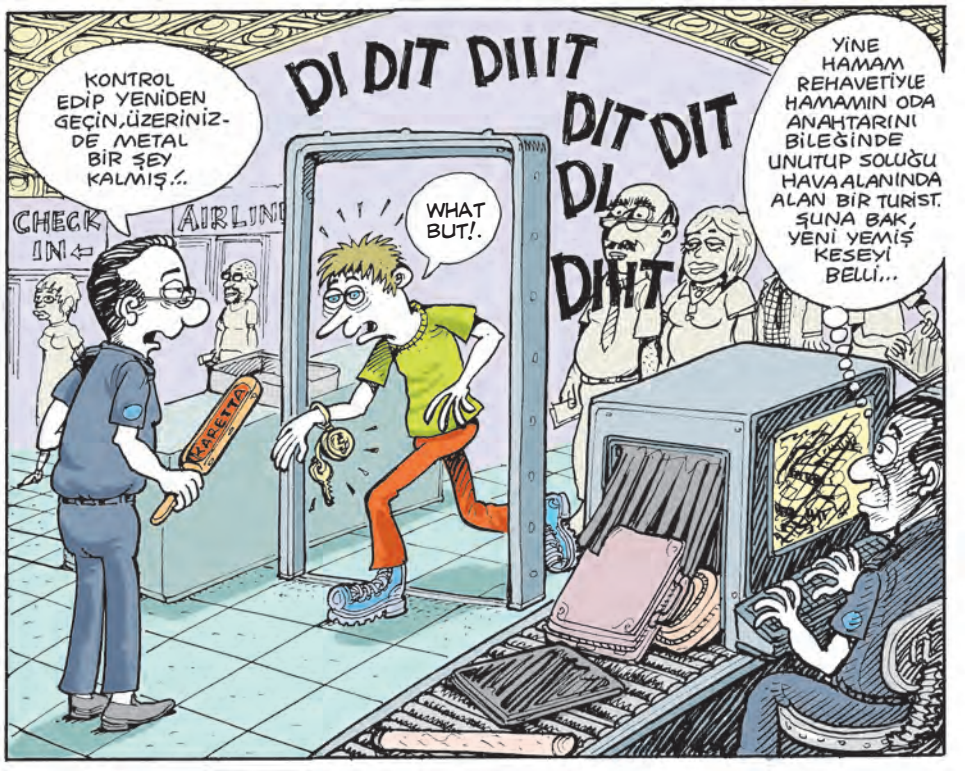

Göklerden gelen...

Güneri İçoğlu

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

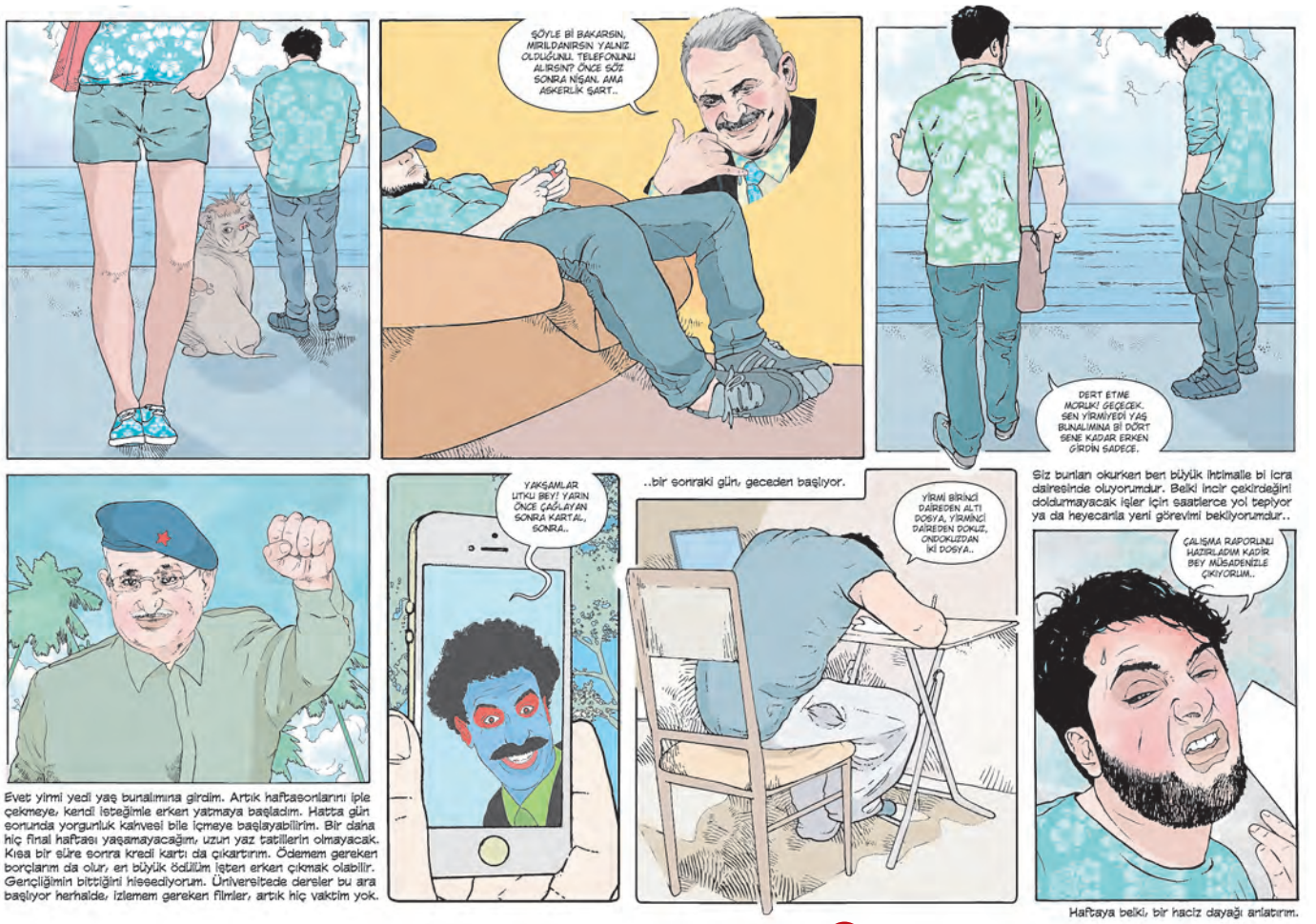

Erken Kaybedenler...

AKYOL

Evet yirmi yedi yaş bunalımına girdim. Artık haftasonlarını iple çekmeye, kendi isteğimle erken yatmaya başladım. Hatta gün sonunda yorgunluk kahvesi bile içmeye başlayabilirim. Bir daha hiç final haftası yaşamayacağım, uzun yaz tatillerin olmayacak. Kısa bir süre sonra kredi kartı da çıkartırım. Ödemem gereken borçlarım da olur, en büyük ödülüm işten erken çıkmak olabilir. Gençliğimin bittiğini hissediyorum. Üniversitede dersler bu ara başlıyor herhalde, izlemem gereken filmler, artık hiç vaktim yok.

Siz bunları okurken ben büyük ihtimalle bi icra dairesinde oluyorumdur. Belki incir çekirdeğini doldurmayacak işler için saatlerce yol tepiyor ya da heyecanla yeni görevimi bekliyorumdur..

Haftaya belki, bir haciz dayağı anlatırım.

ERDENER ABİ

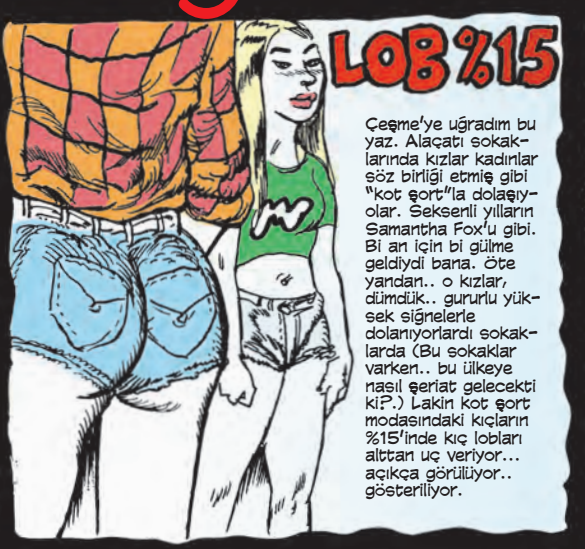

bencil boysal

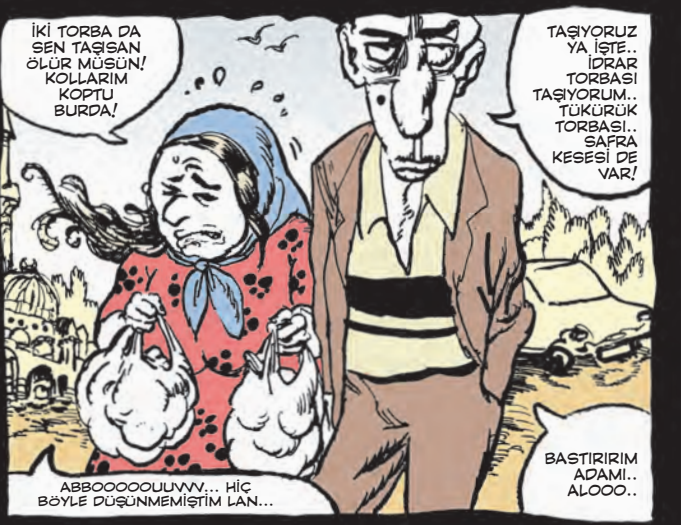
bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

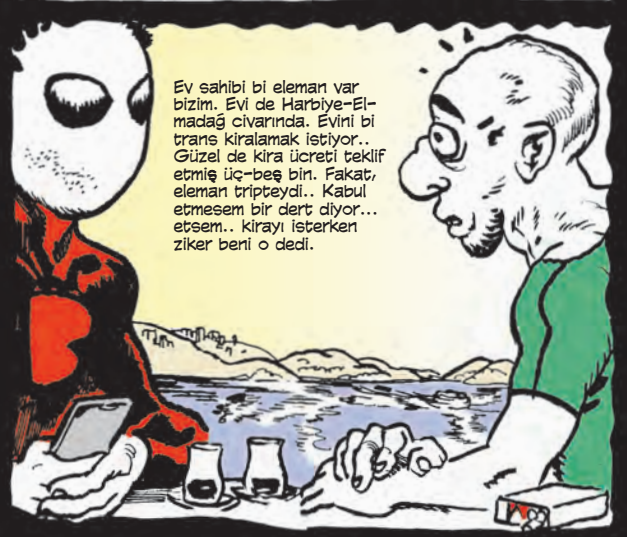

Arada bir benim eve temizlik için yeni iki kadın geldi.. Lorel ve Hardi gibi biri zayıf biri şişman.. Ben böyle temizlik görmedim.. Onlarla biraz evde takılayım dedim.. Evin mına koydular!!! Yani o kadar iyi yapıyorlardı ki işi.. aklım çıktı. Her hareketlerinde besmele çekiyorlardı.. bi süre sonra zaten transa geçtiler.. bir temizlik cezbesine kapıldılar. Bittiğinde her yer hiç görmediğim kadar pırıl pırıldı. Giderken de "Güle güle kirletin" dediler.

Çeşme'ye uğradım bu yaz. Alaçatı sokaklarında kızlar kadınlar söz birliği etmiş gibi "kot şort"la dolaşıyolar. Seksenli yılların Samantha Fox'u gibi. Bi an için bi gülme geldiydi bana. öte yandan.. o kızlar, dümdük.. gururlu yüksek signelerle dolanıyorlardı sokaklarda (Bu sokaklar varken.. bu ülkeye nasıl şeriat gelecekti ki?.) Lakin kot şort modasındaki kıçların %15'inde kıç lobları alttan uç veriyor... açıkça görülüyor.. gösteriliyor.

Ev sahibi bi eleman var bizim. Evi de Harbiye-Elmadağ civarında. Evini bi trans kiralamak istiyor.. Güzel de kira ücreti teklif etmiş üç-beş bin. Fakat, eleman tripteydi.. Kabul etmesem bir dert diyor... etsem.. kirayı isterken ziker beni o dedi.

Başbakan Binali Yıldırım, dehşetengiz ŞORTLU KADIN vakası için.. "Tekme atmak da neymiş... en fazla mırıldanırsın" gibi bir laf etti.

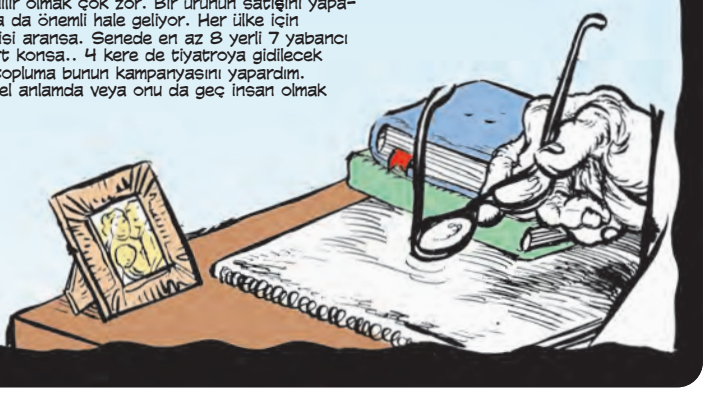
19...20 yaşım.. üniverste yıllarım. İçerenköy'de oturuyorum. Yeni taşındığım apartmanın kanalizasyon boruları patladı! Apartmanı resmen bok bastıydı.. Oturanlar, adamı linç edeceklerdi. Başka bi eve taşındım. Anahtarı teslim ederken ev sahibine "Napıcaksın bu binayı.. duvarlardan bile bok çıkıyor.. pert oldu artık.. kimse tutmaz artık dedim." Hiç unutmam.. "Binanın tamarını garsoniyer yapıcam!" demişti acaip bi özgüvenle. İçerenköy.. Karslı Ahmet Caddesi'nde bi evdi.

BOŞ BELEŞ

Bugün, Tayyip Erdoğan dışında alt ana akım gündemler var mı ülkede?.. Yok değil. Ama eskiden ünlü dediğini 7'den 70'e herkes tanırdı. Eskiden hem Mesut Yılmaz ve Tansu Çiller hem de Serdar Ortaç aynı ferah bilinirlilik düzeyindeydiler. Son mega ünlü kim acaba?. SILA mı? Serenay Sarıkaya, Çağatay Ulusoy gibi isimler çıktı bi de.. Adeta zorla ünlü edildiler. Mesela gençlere sor. "Erdoğan, senin güncel düşünce evreninde % kaç yer kaplıyor?" diye... Oran %3...4 çıkar. Peki Yutub'da bugün 60 milyon tık almış repçi "Eypio"yu sokakta görsen tanır mısın?. Bütün bu çelişkiler, büyük kolektif coşkular yaşamamızın önünde engel teşkil ederken, popüler kültür mesleklerini de para kazanılmaz kılıyor. 4 yıldır... dünya ana akım popüler kültürü adına da Obama, Esad, Putin, Merkel ve Erdoğan konuşuluyor. Ama Yutub'a bak.. milyonlarca farklı evren. Fark edilir olmak çok zor. Bir ürünün satışını yapabilmek, o ürünü üretmekten daha da önemli hale geliyor. Her ülke için 500.000 kültür ürünü tüketicisi aransa. Senede en az 8 yerli 7 yabancı film sinemada izlenecek diye şart koysa.. 4 kere de tiyatroya gidilecek senede. İyi bir reklamcı olsam, topluma burun kampanyasını yapardım. Dijital bedavacılığın sonu, kültürel anlamda veya onu da geç insan olmak bağlamında boş beleş olmaktır.

LeMan

Bir hayal dünyasında yaşıyorum belki ama ona inanıyorum. Bir gün gerçekleşecek çaresi yok insanoğlunun. Dünya bir bahçe haline gelecek, biliyorum.

TUNCEL KURTİZ

RAMİZE ERER

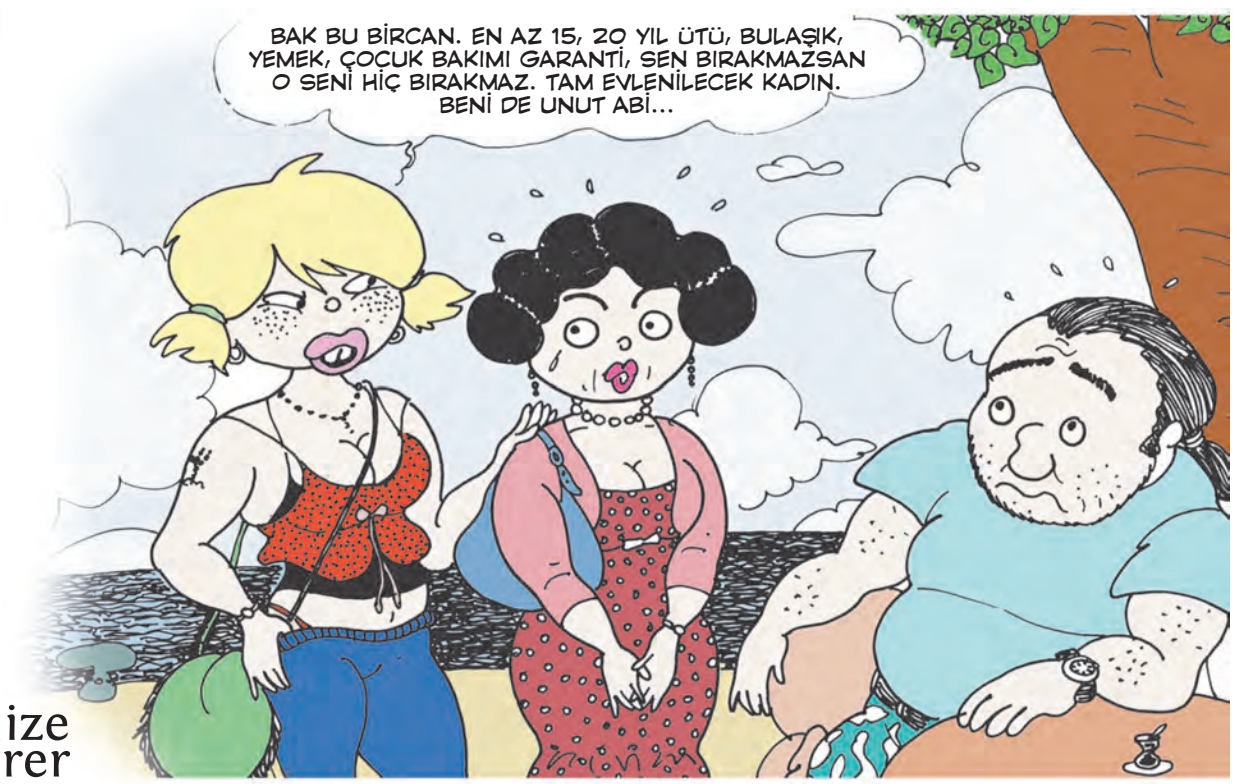

KÖTÜ KIZ

ramize erer

SIKILHAN

- Alo... Sıkılhan?... Bir musibet, bin ticared... Ahaha... Sıkıl orda mısın dostum? Enes Binsatar ben. Minik bir ticared edelim mi? Karşim?

- Hattımıza satıcı ve dilencilerin girmesi yasaktır. Yönetim... Ehehe...

- Nerde "yönetim" be mübarek? Versem iki koyunu yönetemezsiniz. Anca espiri edeyim; el alem proje üretsin, ihaleye çıkıp rızıklansın, ben zerre inovasyon etmeden, çeneye kuvvet verip veriştireyim. "Armudun sapı, üzümün çöpü" demek suretiyle en ufak bir betona, minik bir çimontoya kulp takma noktasında gecce gündüz fitne peşinde koşayım. Fasıklık edeyim... Nesiniz ulan siz? Bir kimsiniz ya? Afedersin, her poroje dötünüze mi batıyor kardeşim sizin? Lan bi zgtirin gidin ya. Vallaha Rabbım yarattı demem ağzınızı burnunuzu gırıp elinize veririm ha! Yeminle, ilk gördüğüm yirde vurduğum gibi gafanın pekmezini akıtacam Sıkılhan!!!

- Tamam karşim sıkıntı yapma, rahad ol, dinliyorum...

- Hele hele...

- Sakin... Dinliyorum bak...

- Şimdi bu metrobüste, yolcu şahıs "kapıyı aç" dedi, şöfer "açmam" dedi, yolcu şahıs koyu renkli bir şemsiyeyle şöföre vurmak suretiyle aracın kaza yapmasına sebebiyyet verdi ya... İşte o anda bizim içün de bir rızık kapısı açıldı. Tırafikte devrim gibi bir kararla, cümle otobüslere Amarika'da felan olduğu gibi "Şöfer koruma kafesi" yapılması noktasında düğmeye basıldı, yahut basılacak, akabinde ihaleye çıkılacak. Ben Malezya ve Çin'le fiberglass, çelik bar, aluminyum küpeşte içün filan temasa geçtim... Bi belediye yaptırınca öbürküler de yaptırır. Her şirin beldede konuyla alakalı ihaleler açılır. Zaten belediyelerle yaptığımız; plastik palmiye, ağaç görünümlü beton bank, yapay şelale, aynalı harf, ledli durak işleri azaldıydı, iyi oldu bu. Bir musibetten bin rızık çıktı...

- İyi de...

- Hemen itiraz edip istemezük yapma, gafanın pekmezini akıdırım, diyorum sana! Beş kardeşi biliyon de mi? Dünyada hiç bi şey beş kardeşten büyük değildir. Beş kardeşi, yidin mi süd dökmüş

kediye dönersin. Bütüün asiliğin, pijliğin gider, guzu olursun guzu... O yüzden herkeş ahıllı olacak, yerini bilecek! Ben diyeceğimi dedim, daha da söylemem bak. Beş kardeşi suratına yirsin o olur.

- İşte bak bunu söylüyorum ben de. Sadece şöförü kafese almakla olmaz. Yolcu bıçaklayan belediye otobüsü şöförü de var. Gugıl orda duruyo yaz bak. Ayrıca yolcular yolculara uçan tekme atıyo.

- Uzatma sakız gibi. Ne diyon onu söyle, geliyo beş kardeş!

- İçin için kaynayan, hatta teşvik gören bir öfke ve şiddet var. Bir tek belediye otobüsü şöförü değil herkes tehdit altında... Ağırlaşan acımasız hayat koşulları, kutuplaştırıcı siyaset, birbirine karşı zemberek gibi kuruyo milleti.

- Vatandaş hakkında gıybet etme, inovasyon et! Fitne içün değil, win win için gayret sarfet! Rızıklanmağa odaklan. And olsun, yakalar beş kerre üst üste kafa atarım.

- Ortaçağdaki gibi şovalye zırhıyla dolaşsın vatandaş, ehe... Herkes kafesli dolaşsın...

- İşte bu. İnovasyon et canımı ye. Bak bir beyin fırtınası geçirdik, beş kardeş havaya kalktı, brayn storming husule geldi, win win kapıları açıldı. Kişisel koruma kafesi iyi fikir. Guud cap dostum. Şimdi ben Malezya ve Çin'den 15 milimetro zırhlık galvanizli sac fiyatı alıyorum, sonra sanayiide soba esnafına birkaç kişisel zırh prototipi yaptırıyoruz. Sana liste veriyorum onlarla temasa geç. Mıhafazakar Modacı Cemil İpekçi' ye bize Ottoman esintileri taşıyan bi kaç zırh tasarımı edebilir mi sor. Hanımlara zarif hatlar, lale deseni, beylere daha galvanizli hatlar, gürz darbelerine karşı burun mıhafazası da olan başlıklar vb...

- Mıknatıslı papyon, kravat olabilir. Arzu eden hanımlar da buzdolabı magnetleriyle değişik kombinler yapabilirler... Soonacıma Ziebart teknolojisiyle kalıcı pasta cila...

- Bak kafa çalıştı mı inovasyonda dur durak bilmiyorsun... Yalnız fazla hızlı inovasyon etme, not alıyorum ben bunları... Başka?

-...

- Alo... Sıkılhan, dostum orada mısın? Alo... Win win? Kapadın mı yoksa... Rızık?... Alo inovasyon... Lan!!! Hah işte, senin cibilliyetin, tıynetin fıtratın bu. İki kuruşluk inovasyon ettim, win wine vesile oldum, ticarede bir faidem dokandı, öyleyse ne yapayım? El cevab: derhal kapayayım. Sonra da vay efendim cemiyet öfkeliymiş. Lan öfkelenmeyeyim de ne yapayım bre nabekâr luğzır. Ticaredin en ateşli yerinde ben tam tava gelmişim "ticağra... ticahrrradhh... Lib... Lib... Liebe... Libaral ekonomiaaargh" diye ünleye ünleye afedersin boşalacağım, sen tut çottadanak telefonu kapat. Tabiki de döver seni bu millet. Beş değil otuzbeş kardeşle vursalar az sana be. "Dayak cennetten çıkma" diye boşa denmemiş, bulduğun yerde döğecen bunnarı, tökecen betonu ferahlıyacan... Pij!...

ATİLLA ATALAY

İpek Özsüslü

ASLI ERDOĞAN 6 HAFTADIR TUTUKLU.

NURİ ÇETİN

nuricetin@yahoo.com

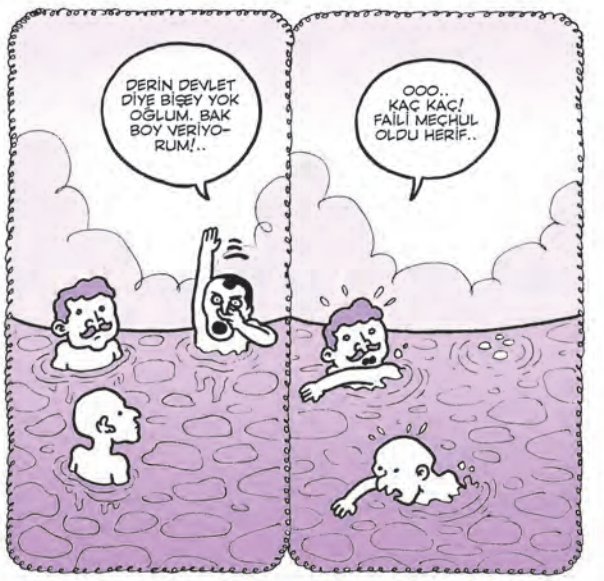

PANTOLON

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

26 Eylül 2016

"Moralsizlik, Hiçbir şeye, Vergilere filan İnanmama" Vergisi Son Ödeme Günü

Görgü Kuralları

Sofra: "Eti kesmek için, çatalın ucunu önümüzdeki etin bir ucuna saplar, bıçakla bir parçacık keseriz. Çatalın ucuna aldığımız et parçasına, bıçağımızın yardımıyla bir parça sebze ilave eder, lokmayı sol elimizde ağızımıza götürürüz."

"Görgü" Dr. Gottfried Andreas / Çeviren: Turan Beler

"Mizah, meslek olmamak şartıyla güzeldir. Onu her şeyin yerine koyduğumuz zaman, kâinat bir sırıtmadan ibaret kalır."

A. Hamdi Tanpınar

metinfidan@ymail.com

TOPLUMUMUZUN GİZLİ KAHRAMANLARI

FELAT DELIBALTA

AYRINTILAR

Bruklin!

Niye hep bir yere bakmak zorundayız? Gözlerim acıyor artık! Yalnızca önüme bakayım diyorum; o da bir çukura düşmemek, bir direğe toslamamak için. Gene de o anda insanın bakış açısına ister istemez, **Bruklin-Fikirtepe** gibi saçmasapan reklam sloganları giriyor. Bir inşaat firmasının deli saçması tabelası. Her yerde! Gözümü oyuyor! Okumayayım, bakmayayım diyorum; inatla köşe başlarına, en bakılacak yerlere yerleştirmişler. İçlerindeki belli başlı kişilerin de yoğun çabalarıyla, artık en sevmediğim tipler inşaatçılar ve mütaahitler oldu ülkede!

Halbuki, lise seviyesinde de olsa mimarlık okumuştum ben; o adamlarla bir şekilde ilişkim olacaktı. İyi ki bırakıp karikatüre merak salmışım. Bu arada, şöyle yiğit, **Tarık Akan** gibi prensip sahibi bir mütaahit çıkıp, mütaahitlerin kirlenen şu imajını kurtarmalı derim. Yürürken bıktım onların saçmasapan inşaat artıklarının önünden geçmekten. Çirkin muşamba duvarlarını, yerin dibine uzayan çukurlarını, gökyüzüne yükselen bol camlı, çirkin tasarımlarını görmekten bulantı geldi. İçlerinde gene bir tanesi, herhalde milletini, halkını seven bir tanesi, Kızıltoprak civarında bir hafriyat patronu, kaldırımın tam ortasına bir hendek açmış. Geçecek yer yok. Hadi ben sektim, atladım öteye. Bebek arabalı bir kadın gelince ya peki. On santim öteden, yoldan vızır vızır arabalar geçmekte. Komik kısmını söylüyorum: Bir uyduruk tahta bile koymamış hendeğin üzerine, ama muşamba duvara kocaman harflerle **"Verdiğimiz rahatsızlık için özür dileriz!"** yazmış. Onu bunu bilmem. Şu ülkede Tarık Akan kadarcık prensip sahibi, yiğit bir mütaahit çıkıp, mütaahitlerin kirlenen imajını bir an evvel düzeltmeli! Yalnız Bruklin'li Fikirtepenin neresi düzeltir bilemiyorum; neresinden tutsan bir acayip. Bu gariban mahallesi, Amerika'daki Brooklyn gibi süper bir yer olacak mı diyorsun yani? Aslında, **"Burçin"** ismini severim! Burçin gibi bir isim verebilseydi mesela o City şehrine.. **Bruuklin**'i de söylemesi keyifli gerçi, fonetik açıdan yani. Havalı da duruyor. Asıl mesele o tabii. Herşeyi havalı gözüksün diye yapıyorlar. Onsekiz yaşında bıraktık o işleri biz. Koca koca adamlar, tööbee..

Bir makine olsa diyorum, bazen. Teorik olarak mümkün, ileride icat edilebilir. **Google, View-master, Samsung** gibi markaların sanal gerçeklik, **"virtual reality"** gözlükleri var. O hesap birşey: Bir gözlük aparatına sahip bu makine, yazılımı ve donanımı sayesinde bana sadece (evime-işime-arkadaşıma) gitmem gereken yol'u gösterecek. Onun dışında başka birşey görmek istemiyorsam, salak bir reklam sloganı, çirkin bir köpek, anlamsız bir adam, anlamsız bir taş parçası, onların hiçbirisini bana göstermeyecek. Bir çeşit yürüyüş otomatik pilotu gibi yani. Çok tuhaf: Bazen uzun yürüyüşlerimde, siz de yaşamışsınızdır bunu, düşüncelerime o kadar dalıyorum ki, nereye baktığımı, ne gördüğümü bilmeden eve varmış oluyorum. Tabii bu seyrek yaşanan bir tesadüf. Ben asıl o makineden istiyorum!

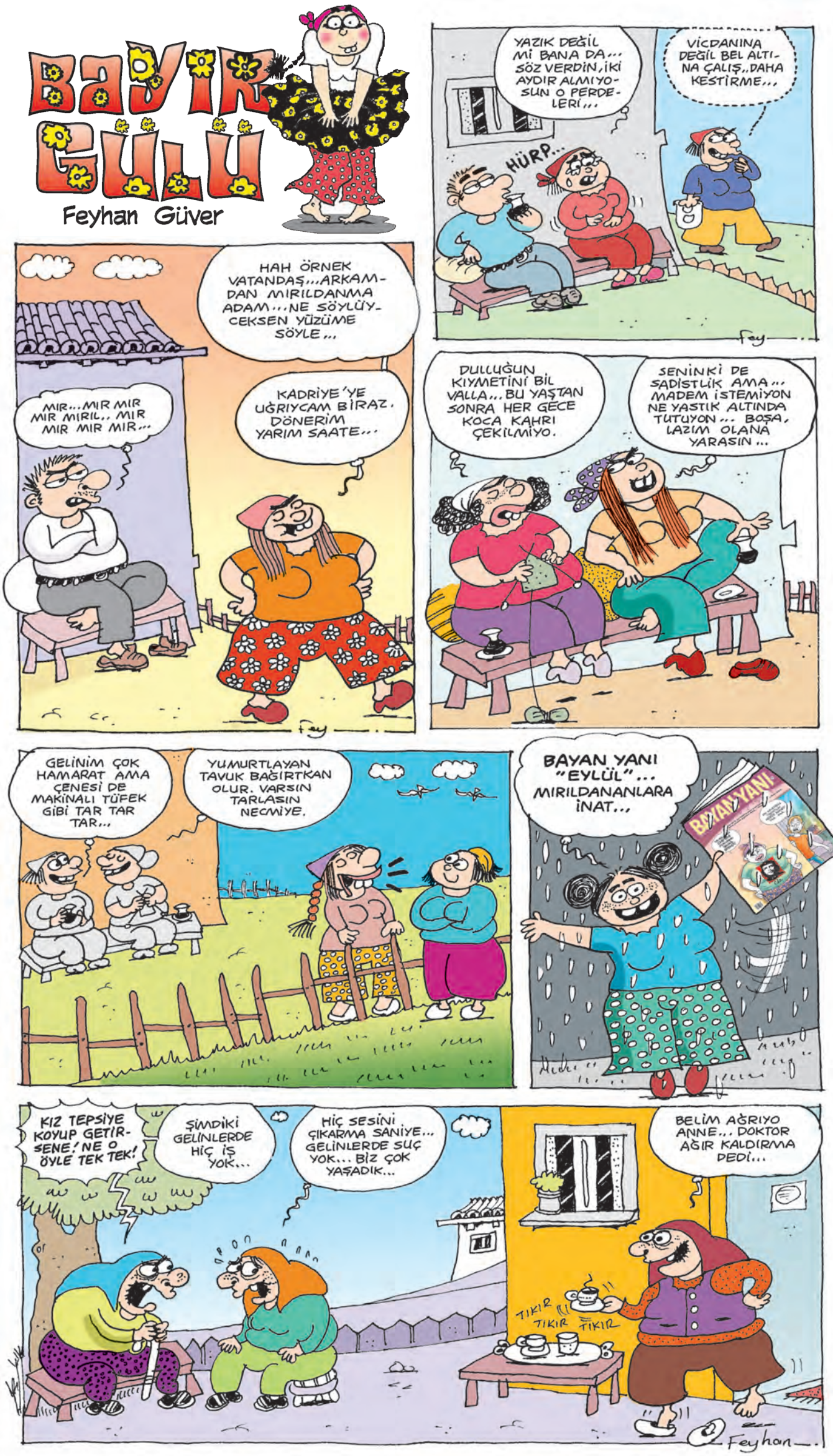
Etrafımı, dünya'yı görmek istemiyor muyum? Tabiyki istiyorum. Ama ilişki kurmak istemediğim nesneler, insanlar ve kelimeler; uğultuların, ışık yansımalarının ve sislerin ardında kalsınlar. Bir bilimkurgu fantezisinden bahseder gibi konuşuyorum; oysa niçin pratikte yapamıyoruz bunu? Birşey duymamak yüzde-seksen mümkün. Takıyorum profesyonel kulak-içi kulaklığımı, trafiğin tüm gürültüsü, buldozerlerin sesleri, her on erkeğin sekizinden refleks yükselen **"mına koyayım"** küfürleri tamamen kesiliyor (ileride prostatla beraber, sağır olma olasılığımı da yükseltmiş durumdayım böylece.) Herneyse, bir süreliğine dışarıya sağır olmak mümkün iken, aynı ortama niye kör olamıyorum? Geçen gün, önümde, ileriye doğru, hayâli bir nokta belirleyim dedim. Bunun denemesini yaptım: Sadece o noktaya bakacak (mecburen. düşmemek, bir yerlere çarpmamak için) bu noktadan gözlerimi ayırmayacak, bedenimi veya gözlerimi oynatıp, nokta haricinde bir yere bakmayacaktım! İlk başta gayet mantıklı, yani yapabilirmişim gibi geldi.

Bir dakika kadar bu hayali noktadan gözlerimi ayırmadım. Çok zordu! Çünkü nokta, belli bir koordinatta sabitlenmeyecekti elbet. Ben hareket ettikçe onun da yeri değişecek; ama hiç değişmiyorcasına boşlukta asılı kalacaktı! Noktayla aramdaki bu yapay huzur açısına, elinde halı olan yaşlı bir adam, iki tane irikıyım üniformalı erkek öğrenci, bir simit arabası, bir kadının kocaman kıçı, geri geri bahçeye giren bir otomobilın ışıklı kıçı ve yerli bir pizzacının kaldırım ortasındaki plastik tabelası girdi. Dengemi bozmadım yine de, az önce saydıklarımı sadece ister istemez görmüştüm, bilinçli olarak bakmadım, fakat daha fazla sürdüremedim, yoruldum; her yere öfkeyle öküz gibi gibi bakmaya başladım! Nasıl midesi yemekle dolan bir insan kusacak gibi olursa; gördüklerimden zihnim bulanıyordu. Durdum. Gökyüzünün, içinde vinç bulunmayan temiz bir bölgesine baktım bir dakika kadar.

Bir parkta oturup, gözlerimi kapatarak dinlenmem daha romantik olabilirdi belki. Ama o kadar cesur biri değildim. Gözlerim kapalıyken, birisinin dötümü pandikleyeceği, cüzdanımı çalacağı, sırtıma balta saplayacağı veya ben onu görmüyorken gizlice halasıyla beraber bana güleceği şeklinde saçma kuruntularım vardı. Çok fazla şey gördüm o akşam. Çok fazla! Ancak sonra, hava karardı, karşıdan gelen insanların yüzleri görünmez oldu. ağaçların yaprakları tek tek görünmez oldu, hepsi aynı anda karanlığın hırkasını aldılar üstlerine. Arabalar, farları dışında görünmez oldular. Ki farları severim! **Kaldırımdaki çöpler, çirkin ve yarım inşaat kuleleri görünmez oldu.** Karşıdan gelen adamın elinde tuttuğu şey; bir kadının koluna girdiği adamın yaşı; kenardaki içerlek pastahanenin dondurma dolabı; ellerim, kedilerin yüzü, yemek yeme saatleri, asfalt ortasındaki karaltı ve kırmızı gömleğim, herşey görünmez oldu...

Ağır müzik, hipnoz ve karanlık altında yürüyordum, kuytu bir parkın kenarı boyunca. Yanı başımda aniden, bir nesnenin varlığını hissettim. İnleyen, uğuldayan bir nesne. Ağır çekimdeydi herşey. Korkacaktım. Henüz korkmamıştım! Ama az sonra korkacaktım, biliyordum. O şey'i, tamamen görecektim. Karanlık parkın parmaklıklarına elleriyle tutunmuş halde kafasını dışarıya uzatan, gözlüklü ve sivilceli bir ergen liseli, tam dibinden geçtiğim anda, **"Buğuuuv..."** yaptı, tuhaf bir zombi inliltisiyle. Korktum, ama içimden korktum. İçimde patladım! La olum düzgünce ortadan yürüsene! Kuytulara sokulmuşsun. Yok kedi görünmez olmuş, yok dondurma dolabı yok olmuş! Aha, güzelim mecazları da sıkıcı bir gerçeklik uğruna katlettik. Bir kilometre kadar sonra, başka bir tane buldum ama. Çok etkileyiciydi: **Aylar önce kapanmış bir yazlık restaurantın terkedilmiş salonundaki, bozuk parkenin üzerinde uçuşan gizemli çöpler.** Haftaya anlatacağım bunu!

M·e·T·i·N·F·i·D·A·N

KULAĞA GİREN ŞEMSİYE AÇILMAZ Kİ HACI!

Selim Yalçıner

Mutluluktan delirmiş bir halde, yani sekerek, arada zıplayıp topuklarımı birbirine vurarak ve elimdeki şemsiyeyi Singin' in the Rain tadında sallayarak yürürken bir de bakmışım bizim kafeye gelmişim. Hacı İsmail ve uzaktan gelen arkadaşımız çoktan oturmuşlar, kahvelerini yudumluyorlar. Tam o sırada, hop, Hakan geldi ve gözüme kestirdiğim iskemleye kuruluverdi. Şemsiyeyi tabii ki tehditkar -taraftar teçhizatı, döner bıçağı?- bir biçimde ona doğru salladım refleks olarak.

Hacı, "Oğlum, sakin ol, sallayıp durma şu meredi, dayak yedireceksin şimdi bize," dedi. Hakan da, güzel yere oturdu ya, "Aman abi, kulağına felan sokarlar sonra," diye muzip içerikli beyanatta bulundu.

Hacı İsmail, "Böyle devam ederse ben kimselere ihtiyaç duymadan sokuvereceğim o şemsiyeyi bunun kulağına," demez mi:

"Kulağa giren şemsiye açılmaz ki Hacıl" diye çığırdım, "Yağmura karşı aldım ben bunu yanımal"

"Oğlum kaldır şunu bir kenara," diye çıkıştı İsmail, "Zaten yağmur falan yağmayacak, havayı görmüyor musun, günlük güneşlik."

"Cep telefonumdan baktım, yağmur diyor," dedim.

"Yalancı oğlum onlar," diye yanıtladı İsmail. Ben, kendimce, "Zaten yalancılık egemen söylem oldu," diye mırıldandım.

"Şortlu kadın görmüş gibi ne mırıldanıyorsan sen öyle?" şeklinde soran, tabii ki İsmail'di, hacı olanı.

"Mırıldanmak gerekiyormuş," dedim, "Protesto edip de dayak mı yiyeyim? Mırıl mırıl dolanıyorum ortalıkta ben de. Büyüklerimizden daha mı iyi şey edeceksin?"

"Yalan, çocuğun özerk olma arzusundan kaynaklanır," diyen, tam o sırada gelip oturan Dr. Özgür'dü. Uzaktan gelen arkadaşımız da, "Ben de bu konuda küçük bir katkıda bulunmak istiyorum," diye başladı, "Hava tahmini yapanlar, o anda ellerinde bulunan verilere göre karar verirler. Oysa veriler sürekli değişir, buna yalancılık değil, koşullara göre tahminleri güncellemek dense sanki daha doğru olur."

"Biz adam olmayız," dedim, Hasan'ın gelip oturduğu sırada.

"Hepimiz mi?" diye sordu Hasan, tabii ki, münasebetsizliğini kanıtlayacak ya.

"Alayımız," dedim, "Stephen Hawking böyle diyor."

"Ne demiş tam olarak Hawking?" diye sordu uzaktan gelen arkadaşımız.

"Uzaylıların Dünya ile iletişim kurmaları halinde onların mesajlarına yanıt verme konusunda insanların 'ihtiyatlı' davranması gerektiğini vurgulamış, 'Gelişmiş bir uygarlıkla karşılaşmamız halinde Kristof Kolomb ile karşılaşan Kızılderililerin durumuna düşebiliriz. Biliyorsunuz o işin sonu iyi olmamıştı' demiş."

UGA, "Çok doğru demiş," dedi, "Daha cehaletini keşfetmemiş milyarlar var, kaldı ki, bilimsel olarak ileri oldukları düşünülen ülkelerin ileri gelenlerinin bile durumları içler acısı. Uzaylılara nasıl bir yanıt verecekler ki, eğer uzaylılar bir mesaj gönderirlerse. Aslında uzaylıların Dünya'ya mesaj göndereceklerinden de kuşkuluyum, çoktan biliyorlardır halimizi."

"En iyisi, kafayı değiştirmek. Ben, kafa nakli operasyonu yaptırmaya kesin karar verdim!" diye durumu toparladım.

Hakan, "Rusya'daki genci kastediyorsun, değil mi," diye alaycılığını gizlemeyi mübalağaya vardırarak sordu, yanıtımı beklemeden, "O, vücudu felçli olduğu için, kafasını sağlıklı bir bedene naklettirecek. Ameliyat da ya Çin'de ya da Amerika'da, İtalyan bir operatör tarafından yapılacakmış" şeklinde kelimeler sıraladı.

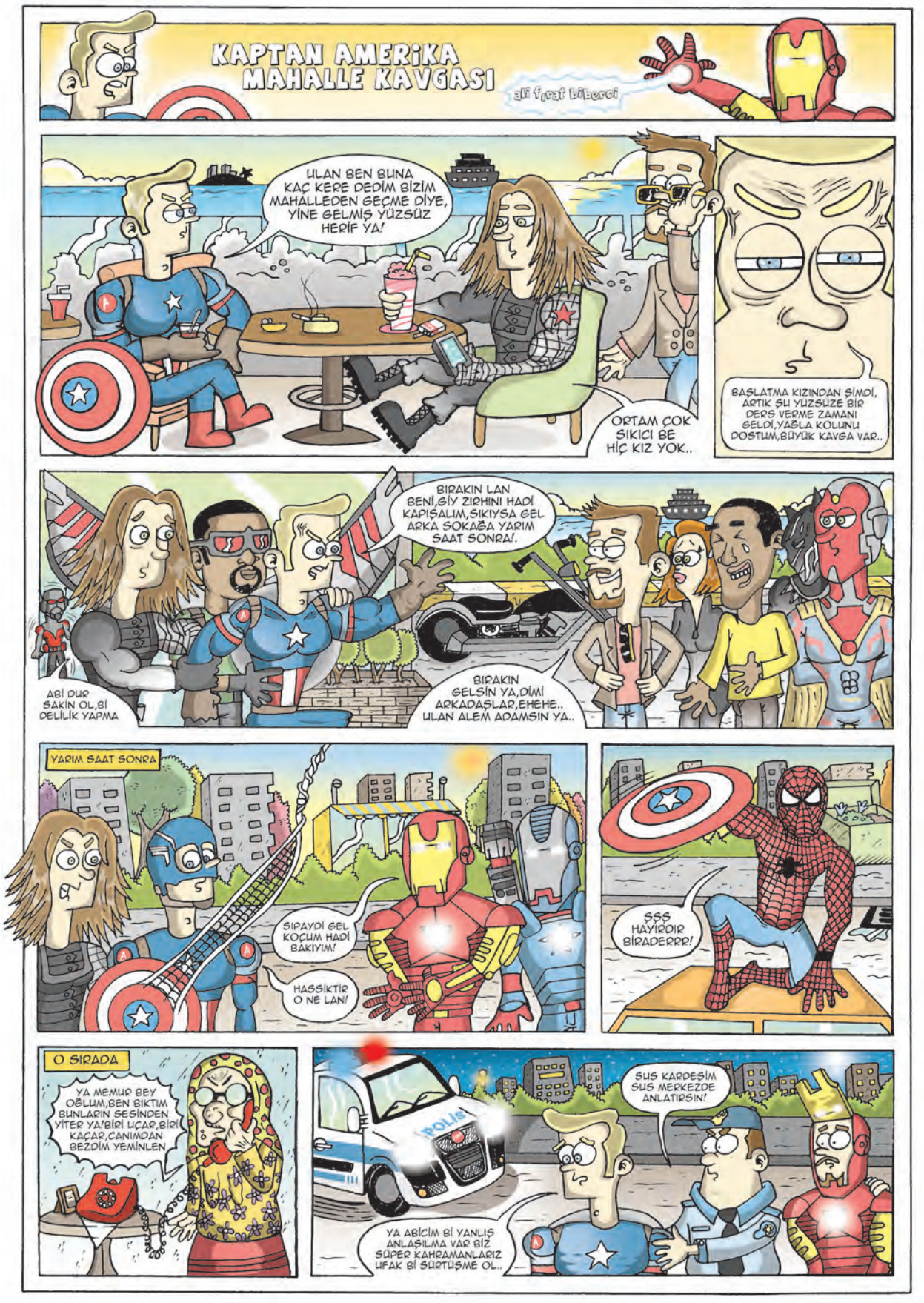
"Benim, Orlando Bloom'un bedenine kendi kafamı mı naklettireceğimi sandın ey gafil?" diye haykırdım, "Ben, ünlü bir inşaatçımızın kendi zeka yaşı için dediği gibi, kafamı sekiz yaşında bir çocuğun kafasıyla değiştireceğim, huzur arıyorum, huzur!"

"Bol paralı, az zekalı bir yaşam istiyorsun belki de," diye araya girdi İsmail.

"Evet," dedim, "Çok paralı, az zekalı bir yaşam istiyorum, akıl yaşımın da en fazla sekiz olduğu. Mesela, ikisi de Atlantik ötesi güdümlü -üst akıl?- ve çıkar çatışması nedeniyle birbirlerine girmiş iki gerici tarikattan birini seçeceksin, demokrasi bu dediklerinde itirazsız kabul edecek organizmaya ve cüzdana sahip olmayı tüm hücrelerimle istiyorum, anlıyor musun?"

Masadakilerin tümü, "Anlıyoruz, çok haklısın," dediler. Haklıydım tabii...

selim.yalciner@gmail.com

UTKU KALIPÇIOĞLU

VACİP ÖRGER

HARUN TEKOAL

LeMan

28 Eylül 2016 Çarşamba

Sayı:1290

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.S

Haftalık yerel süreli yayındır

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

OHAL'de LeMan

1291

5 Ekim 2016 Çarşamba
Sayı: 2016/38 4 TL.
(KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

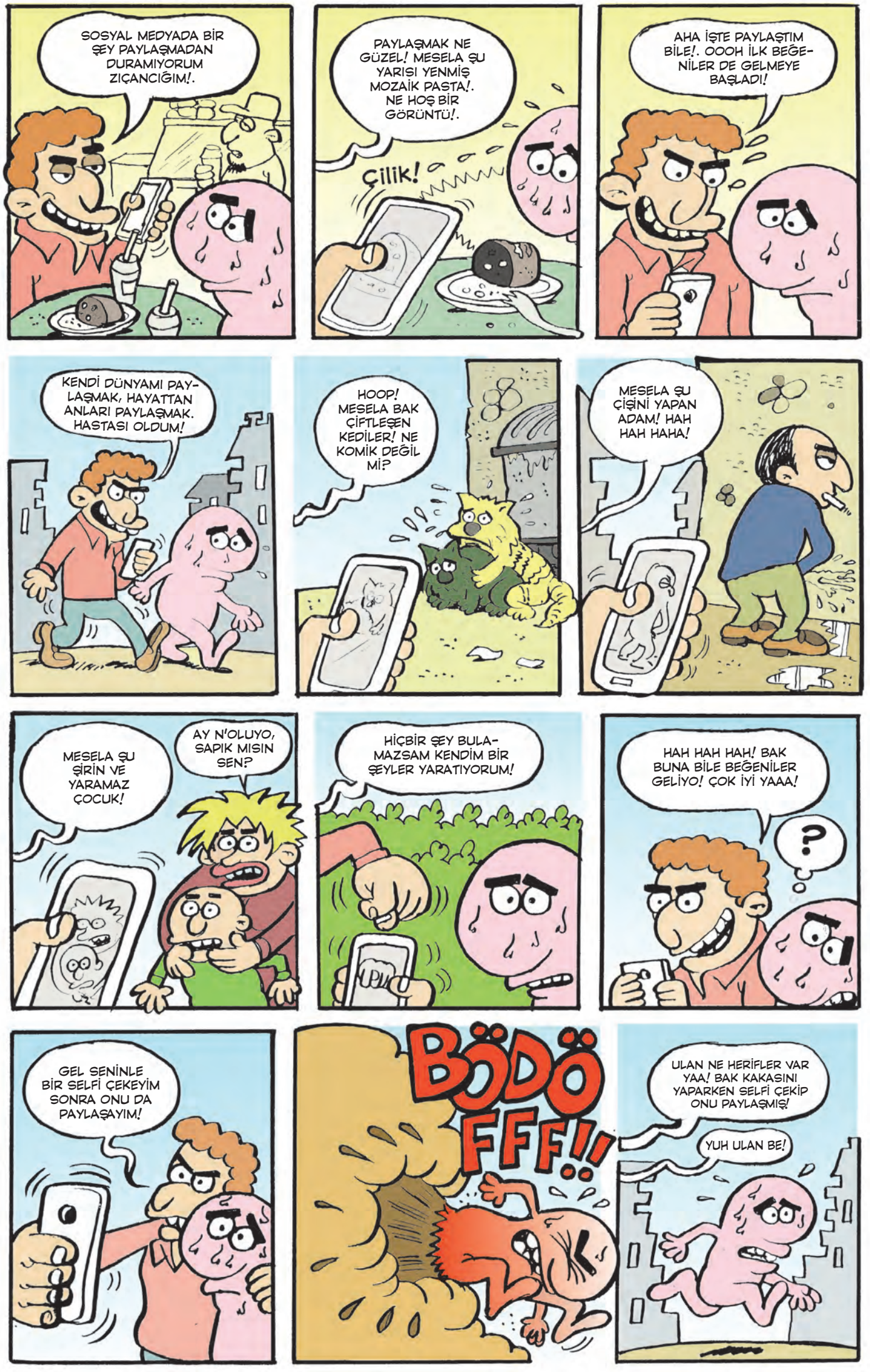
ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Kapısında pembe balonlar olan evinden 21 günlük bebeğinin süt saatinde gözaltına alınan ödüllü edebiyatçı ve öğretmen Murat Özyaşar, hapisteki yazarlar arasına katıldı.

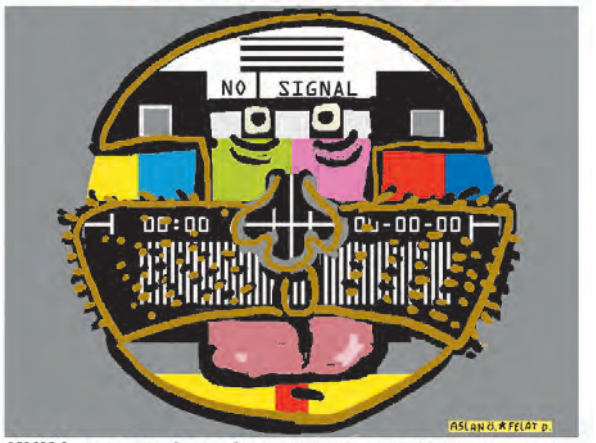

ZIÇANADAM

KAAN ERTEM

SİNYAL YOK!

KHK kapsamında aralarında Imc ve Hayatın Sesi'nin de oldugu birçok televizyon kanalı kapatıldı.

ERDENER ABİ

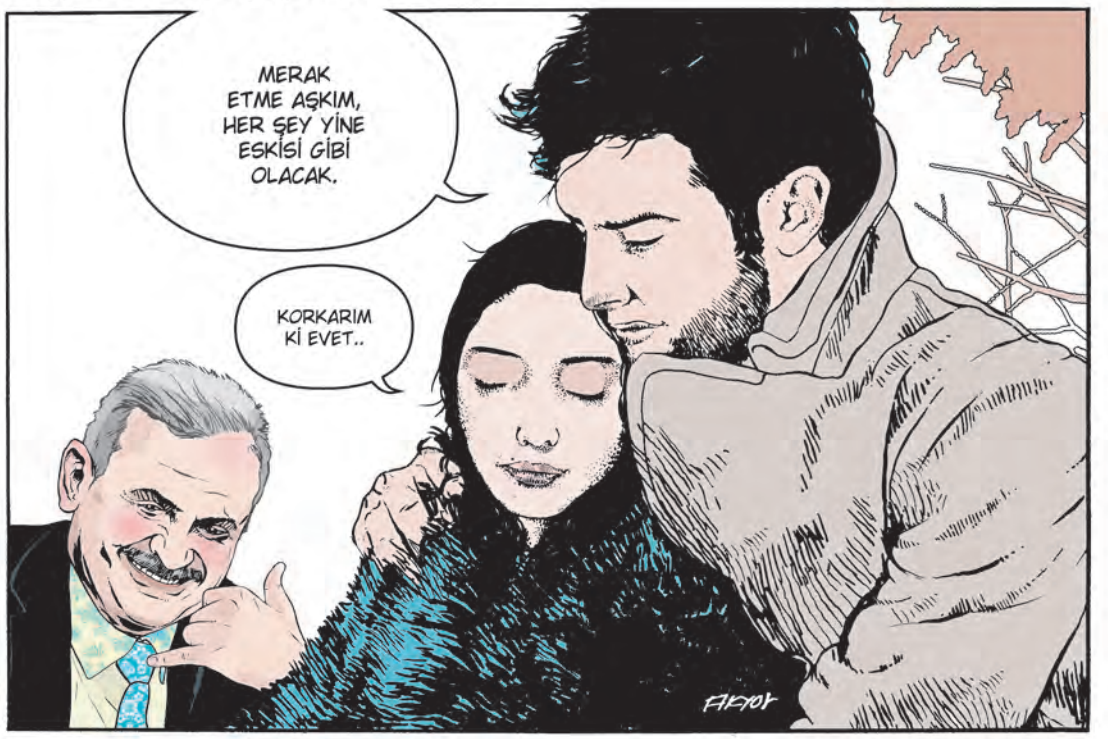

Televizyon kanallarının kapatılması, yazarların gözaltına alınmasına Kılıçdaroğlu'nun tepki göstermesinin ardından Yenikapı ruhu bitti mi sorusu soruldu.

Olağanüstü hal üç ay daha uzatıldı.

Atanan öğretmenlere mülakatta sorulan sorular: Köyünüzde cami var mı? Taş atan çocuklar hakkında ne düşünüyorsunuz? Kaç rekat namaz kılıyorsunuz? Reis denince aklınıza kim geliyor? Hangi gazeteyi okuyorsunuz? Yılbaşında kutlama yaptınız mı?

"Belki 12 ay daha uzatılsa da yetmez" diyen Erdoğan, OHAL'i sarayda muhtarlara oy'lattı.

21 Kadın sanatçının Tophane'de açtığı sergiye, içki içiliyor diye gerici saldırı düzenlendi. Aranan polis ise "En iyisi sergiyi kapatın" dedi.

Barış bildirisi imzacılarından Prof. Şebnem Korur Fincancı'nın Galatasaray Üniversitesi'ndeki derslerine son verildi.

VARGIT OĞUL; FIRTINA ZATEN MACERA

Sevgili Tuncay,

Sana Hemşin ükesimden yazıyorum; yüz yıllık evimizin kestane ağacından duvarına sırtımı dayamış, Fırtına'nın karşımda akıp giden sesini dinliyorum.

Fırtına'nın derdi var; ben onun derdini duyuyor, anlıyorum; sana da anlatayım:

Dün 86 yaşındaki yengem FIRTINA Emine'yi bir nedenle üzdüm; inan gün boyu hiç bir işim iyi gitmedi.

Burada öyledir; bir insan kalbi kırdın mı, bir dala zarar verdin mi, huzur bulamazsın.

işim rast gitmedi çünkü, gün boyu boyu Palovit'imize döktükleri betonu örtmeye çalışanlara dil döktüm, anlattım, söz geçiremedim. Günler önce yapımına başladıkları, temelini kazdıkları, atık tankını yerleştirdikleri, kalıbını çekip, demirini dizip, betonunu döktükleri macera parkının gerçek yüzünü toprakla örttüler. Mikserle döktükleri betonun üstünde şimdi ahşap bir lokanta binası yükselecekmiş. Böylece örtmüş ve tüy dikmiş olacaklarmış.

Günlerdir söylüyoruz;

gömdükleri atık tankı için dedik ki, bu tank vadiye sıçacağınızın kanıtıdır. Üstelik de sensörlü bu tank. Bok tankı doldurunca otomatik olarak sinyal verecek.

Şimdi denecek ki, ne var? Adamlar milletin amk'oyduklarını söylüyorlar da, içine etmişler, çok mu?

Mesele miktarda değil bu sefer vadinin içine edecek olanda.

İzah edeyim Şimdi bu Palovit Vadisi dünyada literatürlere girmiş olağanüstü bir vadi, suyu, arısı, balı, çiçeği, ağacı ile ünlü. İnsanlar bin yıllardır bu vadide arı ile ayı ile, kurdu ile iç içe yaşamışlar; kovanlardan aldıkları balmumunun imparatorlukların saraylarını aydınlattığını yazan kitaplar vardır.

Bir de şelalesi var vadinin, güzelliği dillerde; vadinin içine eden adamın macerası, sonradan Hürriyet'in Ayşe'si tarafından, ekolojinin prensi ilan edeceği şahsın, bu şelaleyi görüp atlastan dergilerde tanıtması ile başlıyor; önce yol gidiyor, şelaleye, oradan da yaylaya, oradan da Yeşil Yol'a. Akın başlıyor Palovit şelalesine, prensin bi de tur şirketi var; ekolojik turlar düzenliyor, beyimiz; öyle herkesi de gezdirmiyor? Doğa'ya saygılı çevreciler hedef kitlesi. Onlara ulaşıyor da, binlerce insan minibüsler dolup, prensin emrinde turluyor.

Prens sayesinde, demesine göre fırtına esnafı, kahvecisi, dağcısı, pansiyoncusu

Yolun kenarında çorap satan teyzesi para yüzü görüyor.

Prens bakıyor para tatlı, turizmde de yeni yaklaşımlar gerekli, o zaman Palovit'e bi macera parkı yapalım diyor.

Nedir bu macera parkı, ağaçlar kesilip kereste haline getirilir, kamyona yükleyip Palovit'e getirilir. Çeşitli ebattaki bu keresteler, endüstriyel dağcılar tarafından ağaçlara bağlanır, aralarına ipler gerilir ve olur sana macera parkı. Bu parkta tırmanan, sürünen çocukların yetenekli bir kaçı belki ünlü dağcı olur; ama çoğu her işe sarılıp macerada geri kalmanın ezikliği ile küsünce, müdürünü aşıp, soluğu, macera parkının lokantasında, muhakkak, fasulye turşusu, kara lahana çorbası, pelteci, mısır ekmeği gömen ana babasının yanında alır; "bu peynir kokuyo, bu ekmek sert, ben çorba içmem, fasulye yemem, ayranda kaymak var, ben köfte yiyecem" deyip, avucundaki kola gazoz tenekesine sarılır; sonrada ailece, sırayla tuvalete giderler, vadinin içine ederler.

Palovit'in içine eden-ettiren prens ise dört çeker atına binip zil kaleye yönelir; jumping rampası projesinin gözlemini yapmaya. Sonra fırtınaya bakar yeni tuvaletler , oberjler ve (Avrupa'da dağcıları gezginleri konuk eden okullar veya şatolara verilen ad) kurmayı hayal eder; aynı Ayder dedesini lağıma çeviren oteller gibi.

Günlerdir söylüyoruz, Ayder'e ettiniz bari Fırtına'ya etmeyin,

FIRTINA zaten macera, Fırtına senin parana kalmadı Bukla,

VARGIT OGUL BENIM SALINCAGIM SENIN JUMPINGINI DOGER.

Timur Danış

FIRTINA KADINLARI BUGUN MACERA PARKINA BASTI

FIRTINA NIN KADINLARI BUGÜN, Kaçkarlar'ın şelalesi ile ünlü Palovit vadisinde kurulmak istenen macera parkına bastılar.

Günlerdir Fırtına Inisiyatifi Proje finansörü Doğu Karadeniz kalkınma ajansı **DOKAP**, iş sahibi milli parklar, taşeron firma Bukla turizm ve Ruba'ya Palovit'e macera parkı yapmayın diye çağrı yapıyordu.

Cumartesi günü taşeron şirket Bukla'nın talimatı ile çalışan Ekskavator ondsst betonun örtmeye başladı.

Şirketin bu hamlesini beton gizleme olarak nitelendiren Fırtına'nın kadınları Palovit'e giderek macera parkında basın açıklaması yaptılar.

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

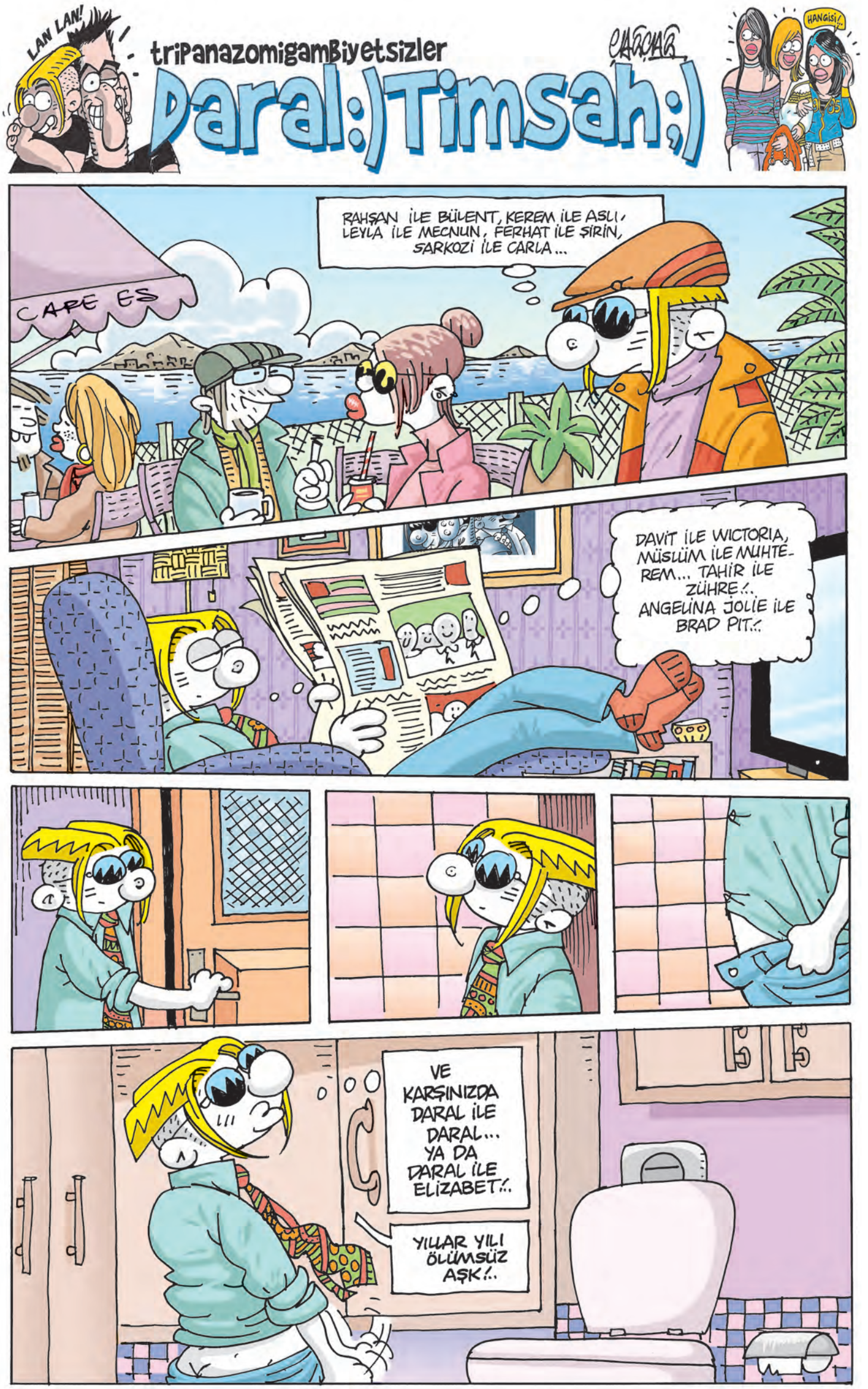

toka

• Bir eliyle burnunu tutup, diğer eliyle sevdiceğinin elini tutarak denize dalan çift gördüm bu yaz sahilde. Dalmak derken, derinde değiller, su en fazla bellerine geliyor.. sana değil mi derin?.. onlara göre derin, derin nefes alıp, elele tutuşarak olduğu yerde çömmek suretiyle daldılar. Bi kaç saniye dayanabilip, hemencecik de nefes nefese çıktılar sudan. Çok derin. Bellerine kadar suya banmak onlara derin. Sana?

• Bir kaç gün aynı koya gittim yüzmeye. 13-14 yaşlarında iki kız vardı. Bir kaç gün boyunca gördüm onları o koyda. Sadece dergilerde, televizyonlarda gördüğümüz profesyonelli modelli foto çekimlerindeki pozlarla birbirlerinin ve kendilerinin fotoğraflarını çektiler. Durmadan ama. Aralıksız. Başka hiç bir şeyle zerre kadar ırgalanmadan. Hiç yüzerken veya denizle başka bir şekilde haşır neşir olurken görmedim onları. Varsa yoksa foto, anca selfi. Sonra girmişler midir bi kere denize?

• Tabii çocuk olmak istersin. Uyanık hele. Kim istemez gamsızlık. Çocuklar ne de güzel sade çünkü. Sadece donla denize gidiyor çünkü. Elini kolunu sallaya sallaya. Öylecene. Kaygusuz, endişesiz, plansız, programsız. Yetişkin denen ayrıntılı, karmaşık, denyo şahıs ise havlusuydu, şemsiyesiydi, güneş yağıydı, çantalar dolusu ıvır zıvır, yok anahtarlar sende mi, yanında para var mı, denize girerken cüzdanı telefonu kıyıda boş bırakmayalım.. bi yığın skimsonik yük ile meşgul. Oysa çocuk haphafif, yüksüz.. donla gelip, koşa koşa denize zıplıyor. Oh missss..

Şimdik

• A dostlar.. a a dostlar. Biz burda kendi hayatlarımızda hedede hödödö taraks küreks, keza yoğun moğun bi şeylerle meşgulken, şu an.. aha da tam şu an, dünyanın başka bi yerlerinde bi yerde bir fil sürüsü, güzel bi su birikintisi bulmuş, çimiyor he mi? Anne fillerden biri yavrusuna çamur banyosu yapmayı öğretiyor. ‘Bak yavrım, beyle beyle edecen.. aha bak beeyle çamurda dönenirken, bi yandan da hortumunla çamurlu suyu sırtına sırtına iyicene sıvaştır ki parazitler neyin kaşındırıp canını sıkmasın, gadasını aldığım’ diye göstererek anlatıyor.. Oh beee, iyi ki ne aciip bi yer dünya.

• Annesiz büyüyen, en anneli büyüyenden daha güjlüdür. Babasız büyüyen, en babalı büyüyenden daha güjlüdür.

• Yaz biterken ‘yaz bitti’ diye düşünüyorum. Kış biterken halbuse ‘kış bitti’ değil, ‘bahar geliyor’ diye diyorum. Benim için bahar yeni bir yılın başlangıcı, 1 Ocak ise senenin ortası sayılır.

• Yabancı filmlerde ‘fakyu’ dedikleri yere bizimkiler niyçün ‘nalet olsun’ diye çeviriyolar? ‘Nalet olsun’, fakyu’dan bin beter bi şey değil midir?.. ‘Nalet okuma attaraaa evlaadım, iyi değildir, töbe de’ demediler mi çocukken hiç çevirtgenlere, dublajcılara?.. Mis gibi ‘fakyu’ demek varken, ‘nalet olsun’ demek cahil gibi..

. Bu nasıl dünya a dostlar? Bi beğenirim, bi beğenmem. Şu an beğenmiyorum. Çünkü Çinliler yemeğin dibini epmekle sıyırma şansına sahip değil. Buna üzülmüyor musun? Ben çok üzülüyorum. Yazık değil mi Çinliye? Yemeğin

suyuna epmek banmak oysa ne güzel. Pirinç pirinç nereye kadar. Keşke Çinliler de yemeğin suyuna epmek banabilseler.

. Diyelim ki benim alabalığım var. Dostum. Evde hayvan arkadaş olarak. Kedi değil, köpek değil, muhabbet kuşu değil, alabalık seviyorum. Seviyorum diyince, yanlış anlaşılmasın, arkadaş olarak. Alabalalıkla arkadaşlık ediyorum. Kuyruğunu seviyorum, bana benzer mel mel bakışlarını seviyorum, vicudundaki nokta nokta çillerini seviyorum. Sabah akşam onunla vakit geçiriyorum, ben ona bakıyorum, o bana, güzel anlaşıyoruz. Dertleşiyoruz, anlaşıyoruz. Peki alabalığım Allah muhafaza hastalanırsa ne yapayım? Su Ürünleri Fakültesi'ne mi götüreyim? Fakülte dediğine göre, belli ki su canlısı hakkında bilgi biliyor var. Ama 'ürün' diyo be ya adam arkadaşıma?!.. Su ürünleri. Ürün değil ki arkadaşım.

• Geçen bayram, sizden iyi olmasın, çok sevdiğim bir arkadaşım 'yarı vejetaryanım' dedi. 'O ne ki?' dedim, 'mitolojik bi varlık gibi bi şey mi?.. yarı vejeteryan?'.. 'Çok yemiyorum. Az yiyorum et' diye açıkladı bi de üşenmeden canını sevdiğim.

• Öööh be a dostlar... meeeh a dostlar. Nasıl yılarım işte tam da bu sebeple kurban bayramlarından bi bilseng. Her bayram aynı geyik çünkü. Ne zaman temelli bitçek diye bekliyorum: 'Resssmen hayvan katliamı!'.. Bu gülibik serzenişi neyse ki bu bayram sadece üç kişiden duydum, şad oldum. Evvelden daha çok yapılırdı bu geyik, neyse ki son yıllarda bi diner gibi oldu, ama tam da bitemedi bi. Bir beş yıl önce falan mesela, herkesin ağzında bir 'kurban bayramı resmen hayvan katliamı' lafı. Ula, önce dişlerinin arasındaki kıymayı bi sök ordan. Yarım kuzu duruyor dişlerinin arasında hâlâ. Bu 'hayvan katliamı' geyikçilerinin esas olayı, 'göz görmeyince, gönül katlanır' olayı. Uzaklarda bir yerlerde kesilip gelince zulüm değil, güzel bir akşam yemeği!?.. Bu bayramda geyikçilerin sayısı da az olduğu için, sadece üç idiler çünkü, üşenmedim sordum 'akşam yemekte ne var?' diye, hepsi etli bi şeyler bişirmişti. Sonra ben daha da bi şey demedim. Onlar da demedi. Sakin sakin bayramlaştık. Böyle atlattık bu bayramı da çok şükür.

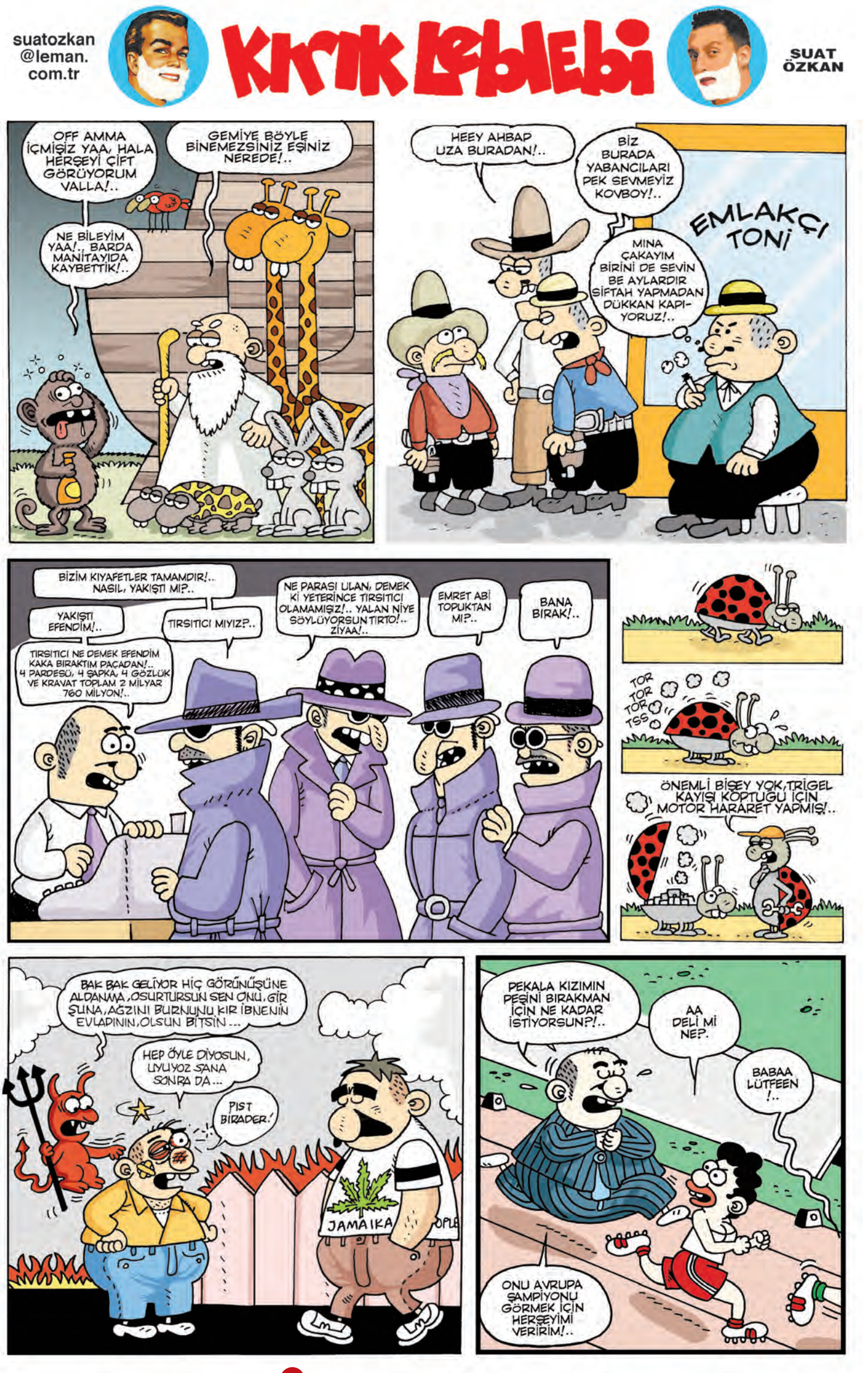
• Necip Fazıl Kısakürek ismine alışmam zaten uzun sürdüydü. Yetmez gibi, geçen gün televizyonda belgeseli varıdı, anlatıcı çok ciddi sesiyle Necip Fazıl Kürek dedi bi kaç kez, tekrar kafam karıştı. Necip Fazıl Kürek?..

• Vapurda, otobüste sürekli telefonuna bakanlar cam kenarına oturmasa olur mu a guzum? Madem zaten umrunda değil bu güzellik. Sadece bi rica lan. Ben çünkü cam kenarına oturup etrafı seyretmek dışında bi lüksüm yok şu hayatta anca dışarı bakmak başka bir dileğim yok seyahatten. Çünkü mapiste gibi zaten hayat. Madem telefon seni eyliyor, bi yol. Bize bi yol. Camdan bakak. Seni seven kırmızı gödlü makak.

• Dur bak!.. Şşş.. ses etme, dinle az bi.. duyuyon mu? Şu an.. tam şu an.. dünyanın başka bir yerlerinde bi yerde, çok bol yıldızlı bir gece göğünün altında, çölde, develerini park etmiş, basit ve sağlam çadırlarında az az sohbet ederek kahve içen tuaregler var. Kahvelerini bardaklarına nasıl da çok yukarıdan dökerek dolduruyorlar hele, bak sen. Develerin bazıları uyumuş, bazısı uyurgever. Uyurken bile geviş getiriyor, canını sevdiğim. Belki birazdan biri imzad denen çalgısını çıkarır, bi şarkı dımbırdatır usul usul, çölün ıssızlığını delmek için. Mesela Shatma diye bi şarkıları var. 'Tartit'den dinledimdi ilk. Tuaregler çadırda bi ara belki söyler bunu da. Usul usul, az enstrümanla. Dur bakalım hele.

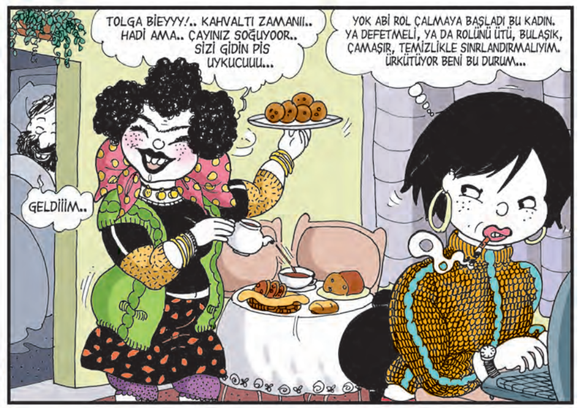
• Elele tutuşup denize dalmak. En zengin.

Nurgül KAAN

Tehlikeli İlişkiler

Ramize ERER

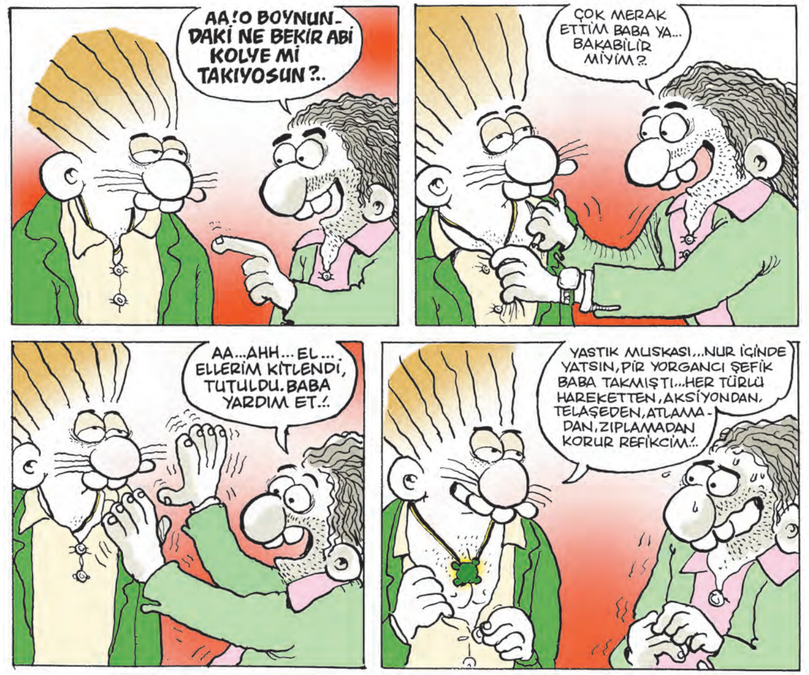

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

BEZGİN BEKİR DERSLERİ

Geçtiğimiz hafta Mardin Müzesi'nin davetlisi olarak Mardin'li çocuklarla karikatür dersleri yaptık. Harika işler çıktı. Ders dışında da Mardin sokaklarında, gittiğim Süryani kilisesinde, çarşıda rastladığım "hocam hocam" diye seslenen, boynuma sarılan çocuklar beni benden aldı. Ve burada tanıdığım Mardin Müzesi'ni yaratan adam Nihat Erdoğan. Onu bir gün uzun uzun anlatmak istiyorum. 10 yıllık görev süresine 2 ömre bedel işler sığdıran kuşaklar boyu Mardinlilerce unutulmayacağını düşündüğüm inanılmaz adam. Teşekkürler.

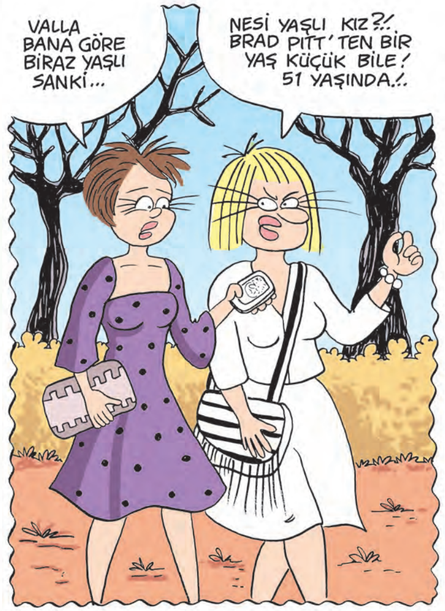

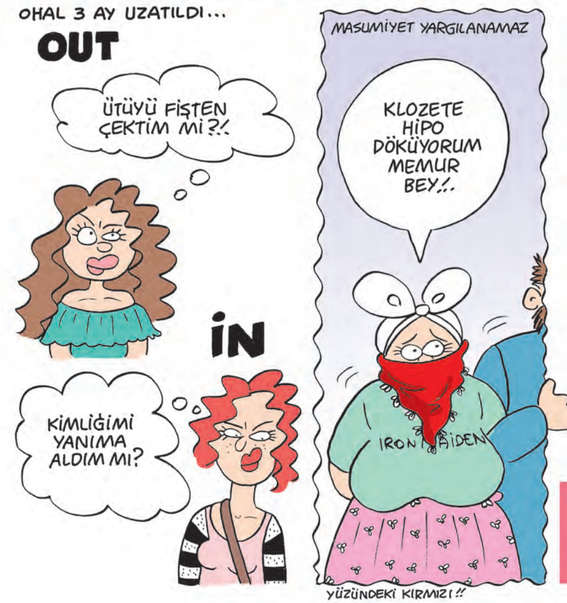

İpek Özsüslü

NURİ ÇETİN

nuricetin@yahoo.com

FELAT DELİBALTA

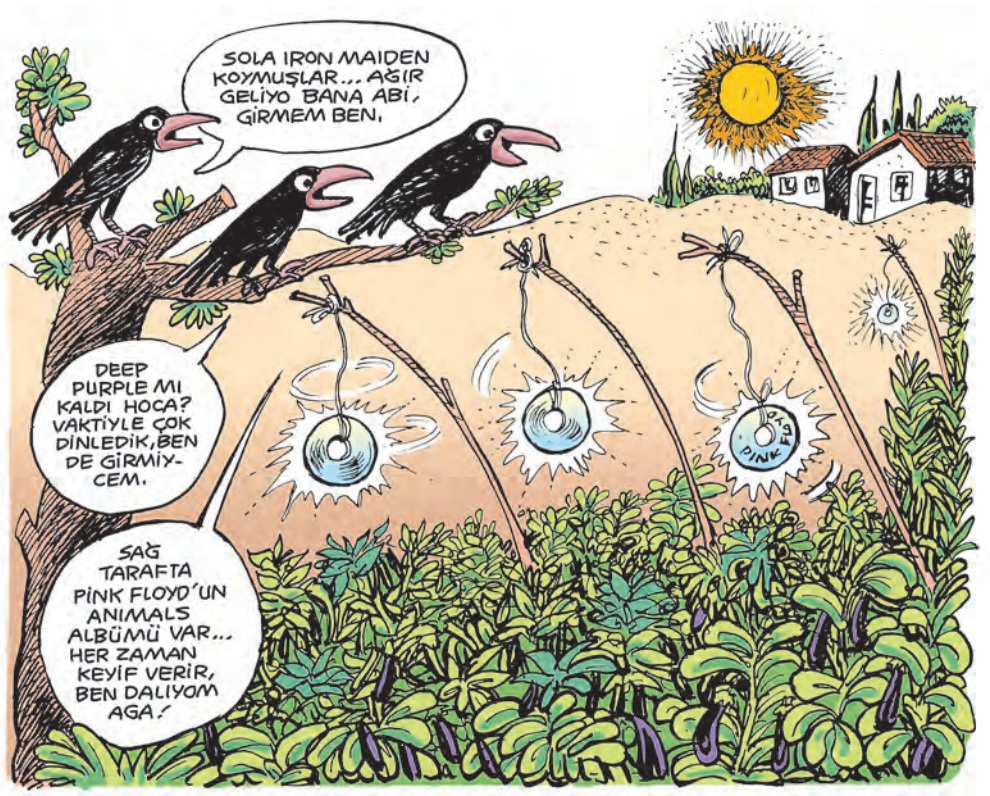

KIŞA HAZIR MIYIZ?

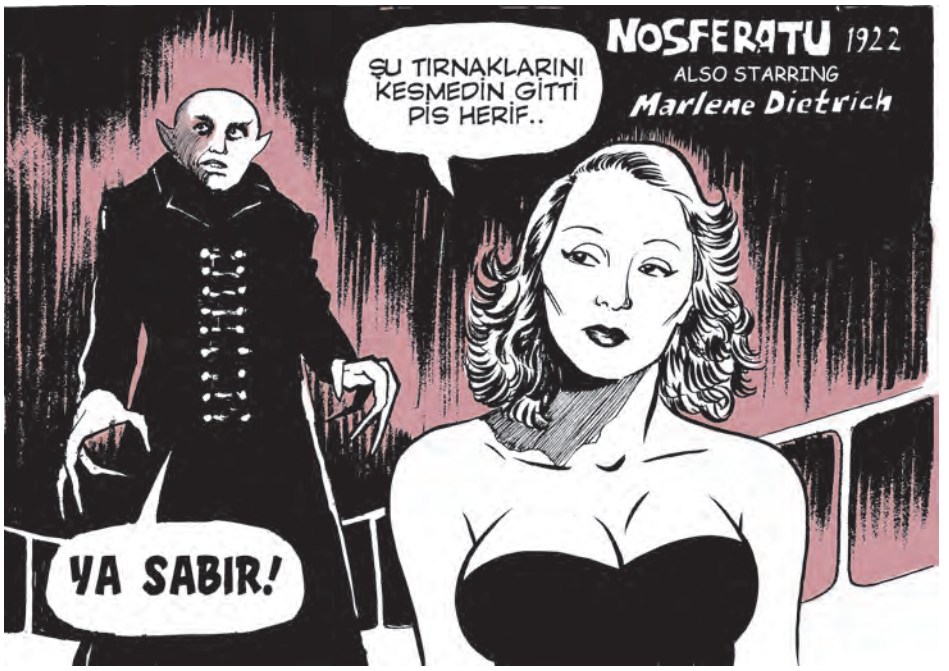

GÜNERİ İÇOĞLU

TÜRKÇE DUBLAJ

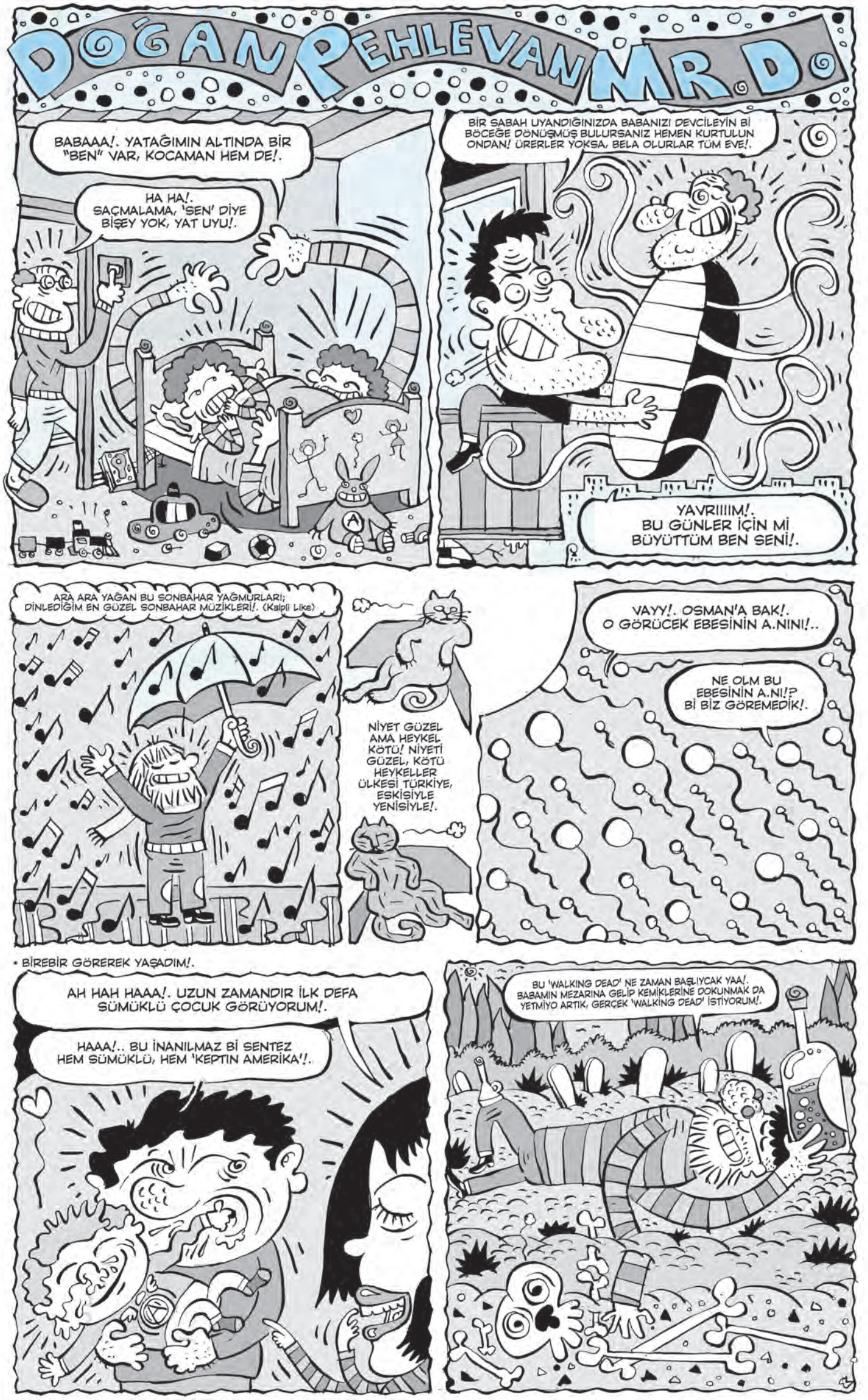
Turgut Özalp

İKİ TARİKATLI DEMOKRASİYİ ÖZLEDİM BE HAFIZ!

Selim Yalçıner

Kim ne derse desin, elimdeki nesne - yoksa aksesuar mıydı?- hakkında nasıl bir gelecek tasarlarsa tasarlasın, "Şok, Şok, Şok! İstanbul'a 18.45'te feci bir yağmur yağacak!" mealindeki, hem ana haberde verilen, hem de altyazıyla güçlendirilen duyuruya, pırıl pırıl güneşe karşın itibar etmişim, adıyla pek de uyumlu olmayan bir fonksiyon icra eden şemsiyemi elime almışım, bizim kafeye doğru yola koyulmuşum. Durum bu.

İsmail (Hani Hacı olanı) gelmiş, gazeteleri yaymış, okuma gözlüklerinin üstünden çatık kaşları görülecek şekilde haberlere ya da köşe yazılarına dalmış. Gömleğinin yakası bir tuhaf, bir tarafı yukarı çekiyor, neyse... Otururken, şemsiyemi takacak bir çıkıntı arıyorum, "Koyacak yer bulamadın mı hala?" diye soruyor gülümseyerek, yani sırıtma eşliğinde...

"Sizin kadar inovatif (Yenilikçi yerine kullanılan bir terim, genellikle aşırı bilgili olmayı ifade ettiği yönünde 'yeterli kuşku' vardır) değilim Hacı, ilk aklıma gelen yere koyamıyorum sonuç olarak," gibisine bir yanıtla yetinmeyi tercih ettim.

Hacı'nın kaşları hala çatıktı, kafası iyice bozuk olmalıydı, şemsiye-kulak muhabbetlerine gereğinden fazla önem tahsis etmeyecek gibiydi, ve de:

"İki tarikatlı demokrasiyi özledim be Hafız!" diye çığlıkta bulundu. Tam o sırada, Hasan (Hani iyice münasebetsiz olanı) geldi, oturdu, "Amerika'n mı geldi abi?" diye de sesli bir cümle kurdu. Hacı İsmail'in ilk tepkisi, benim gariban şemsiyeye uzanmak oldu, ben kendisine engel olduğumda da, "Ne diyo lan bu?" dedi ki, kaşları hala çatıktı.

"Amerika'da iki tarikat var, fil tarikatı, eşek tarikatı, ilki Cumhuriyetçilerin, ikincisi Demokratların simgesi, biliyorsundur sanmıştım," diye mırıldandı Hasan.

"Seninki kesin eşek tarikatı o zaman," diye karşıladı Hacı, gülümsemiş miydi?

Hasan, "Eşek tarikatı bu durumda tabii ki daha iyi duruyor gibi," dedi, "İki tarikatlı demokrasiye özlemin gerçekten yoğunsa, bir gitsen Amerika'ya abi, şu aralar çok hareketli orası, seçim meçim, Trump Mrump..."

Hacı bana döndü, "Lan oğlum, ölüme sebebiyet verme suçunu işlemiş olsam, kaç sene yatarım sence?" diye sordu.

"Onu bilmem ama, baklava yersen, b.ku yersin," dedim, "Cinayet kolay, tahminim birkaç yıl yatar çıkarsın, infaz yasası değişir felan, zaten yer kalmadı cezaevlerinde."

Hasan bana döndü, "Çok teşekkür ederim abi," dedi.

"Niye ki?"

"Yaşam beklentime yaptığın katkılar nedeniyle sana şükran borçluyum, ondan," dedi çocuk, gözleri biraz yaşlanmış mıydı?

"Yanlış anlama," diyecek oldum, "Yok yok, doğru anladım ben," dedi, Hacı'ya dönerek devam etti: "Yeni 174 cezaevi

yapılıyor, içeri girip de çıkmamak var, istersen Hafız'ın önerisini bir kez daha düşün!"

Hakan tam zamanında gelmişti, selamlarımıza karşılık vermedi, Hacı İsmail'in yanına gitti, gözlerini gözlerine dikti, yüzünü yüzüne iyice yaklaştırdı, gömleğinin düğmelerini yavaşça açmaya başladı. Buralara kadar gelmiş miydik, sonumuz sapıklık, sapıklığa göz yummak, sapıklara yataklık etmek, sapıklarla aynı havayı solumak, hatta sapıkları ısrarla serbest bırakmak suçlarından mı olacaktı? Şehrin en önemli caddelerinden birinde, çoluk çocuğun gözleri önünde sapıklığa kalkışmaktan linç edilmek daha mı iyiydi acaba?

Hakan, son düğmeyi de iliğinden çıkardıktan sonra gözlerini bir an olsun Hacı İsmail'in gözlerinden ayırmamaya devam ederek gömleğin eteklerini çekiştirdi, sonra da, alttan, iliklemeye başladı. Hacı'nın gömleğinin altına giydiği askılı fanilanın mora çalan bir rengi olduğunu bu arada görmüştük, "Ne o, morardın da mı ilikliyorsun tekrar gömleği?" diye sormak boynumun borcuydu.

"Oğlum sizin işiniz gücünüz yok mu ha?" dedi Hacı, "Düğmelerimi yanlış iliklemem, beyaz fanilayı bordo tişörtle birlikte çamaşır makinesine atmam bu kadar mı sansasyonel yani?"

"Sansasyon bu değil," dedi Dr. Özgür, hah, o da gelmişti işte, benim iskemlemin yanındaki şemsiyeyi aldı, sallamaya başladı, "Sansasyon, günlük güneşlik havada, ısrarla şemsiyeyle gezmektir!"

Bunlarla, kanıtsız uğraşılamazdı, önce kahve fincanımı alayına gösterdim, sonra cebimden çektiğim çıktıyı burunlarına doğru salladım, açıp okumaya başladım:

"Kahve falında şemsiye görmek; fal sahibinin iş hayatında yükselerek her geçen gün daha ileri mevkilere geleceği anlamına gelir. Mertebeniz yükselebilir ve hatta müdürlük, patronluk ve başkanlık gibi çok özel konumlara gelebilirsiniz. Çalışmayan bireyler ve ev hanımları ise, zor zamanlarında dostları tarafından korunacaklardır. Falda şemsiye görmek, yüksek kıdeme sahip insanlar ile bir arada olacağınıza, birlikte bir iş yapmaya delalettir.

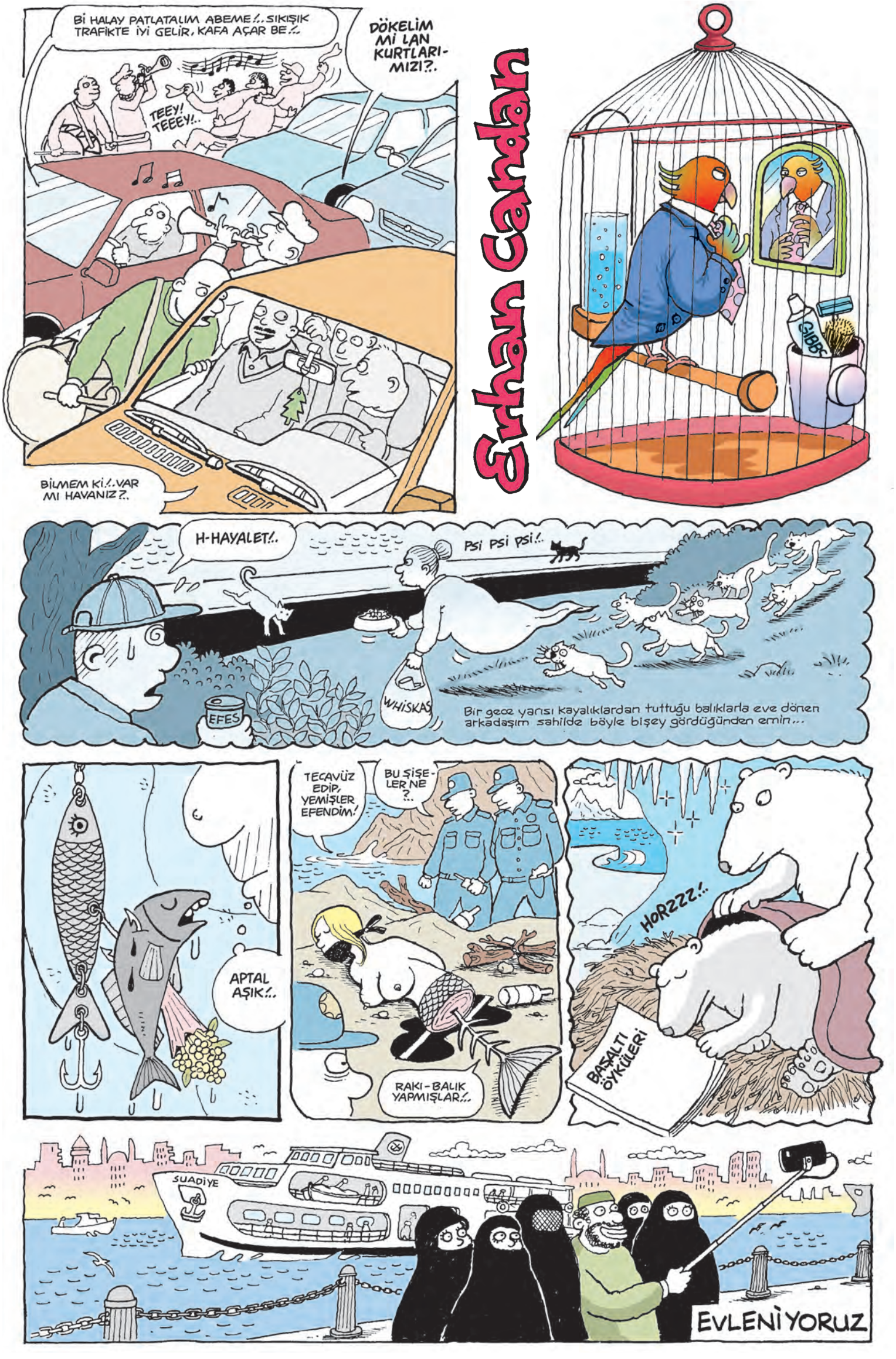
Kahve fincanında şemsiye anlamı, zor zamanlar geçiren fal sahiplerinin bu sıkıntılarını teker teker atlatacaklarına işaret eder. Arkadaş çevrenizde sizi seven insanların olması, sizlere fayda sağlayacaktır. Eğer arkadaşlığına güvenmediğiniz bir kimse varsa, o kişiden uzak durmanız şeklinde uyarı anlamı taşır."

Güruh, büst kesmişti. Masanın ardından görüntüleri, bir büstler galerisi halindeydi ya da. İlk toparlanan Hasan oldu:

"Zor zamanında biz seni koruruz abi!"

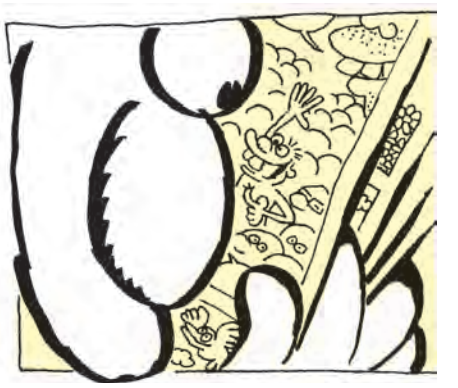
"Ha şöyle!" diye haykırdım, "Güvenmediğiniz kişiye de uzak duracaksınız!"

selim.yalciner@gmail.com

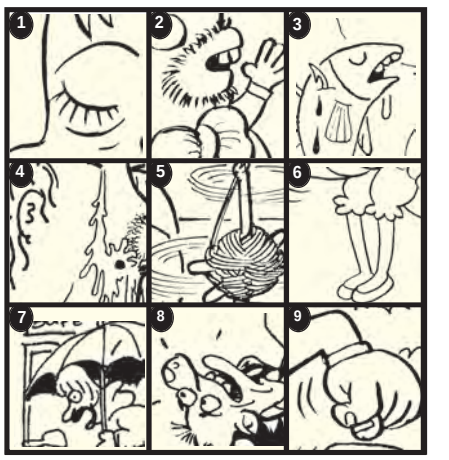

DETAY DOKU 1

Karelerdeki **detaylar** bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir? Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz **5** okura Leman Cilt'i hediye ediyoruz.. Yanıtlar haftaya.. Cevaplarınız için iletişim maili:

lemandedoku@gmail.com

1 .....

2 .....

3 .....

4 .....

5 .....

6 .....

7 .....

8 .....

9 .....

Ad: .....

Soyad: .....

Adres: .....

.....

Leman Bulmaca

İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06

METEHAN PEHLİVAN

onur karadurmuş

UTKU KALIPÇIOĞLU
utkugalip@gmail.com

ROBOTLAR DÜNYAYI ELE GEÇİRECEK!

VACİP ÖRGER

LeMan

5 Ekim 2016 Çarşamba

Sayı:1291

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

Haftalık yerel süreli yayındır

OHAL'de Le Man

Aralarında Kürtçe yayın yapan çocuk kanalı Zarok Tv'nin de olduğu bir çok televizyon ve radyo, kanun hükmünde kararname ile kapatıldı.

1292

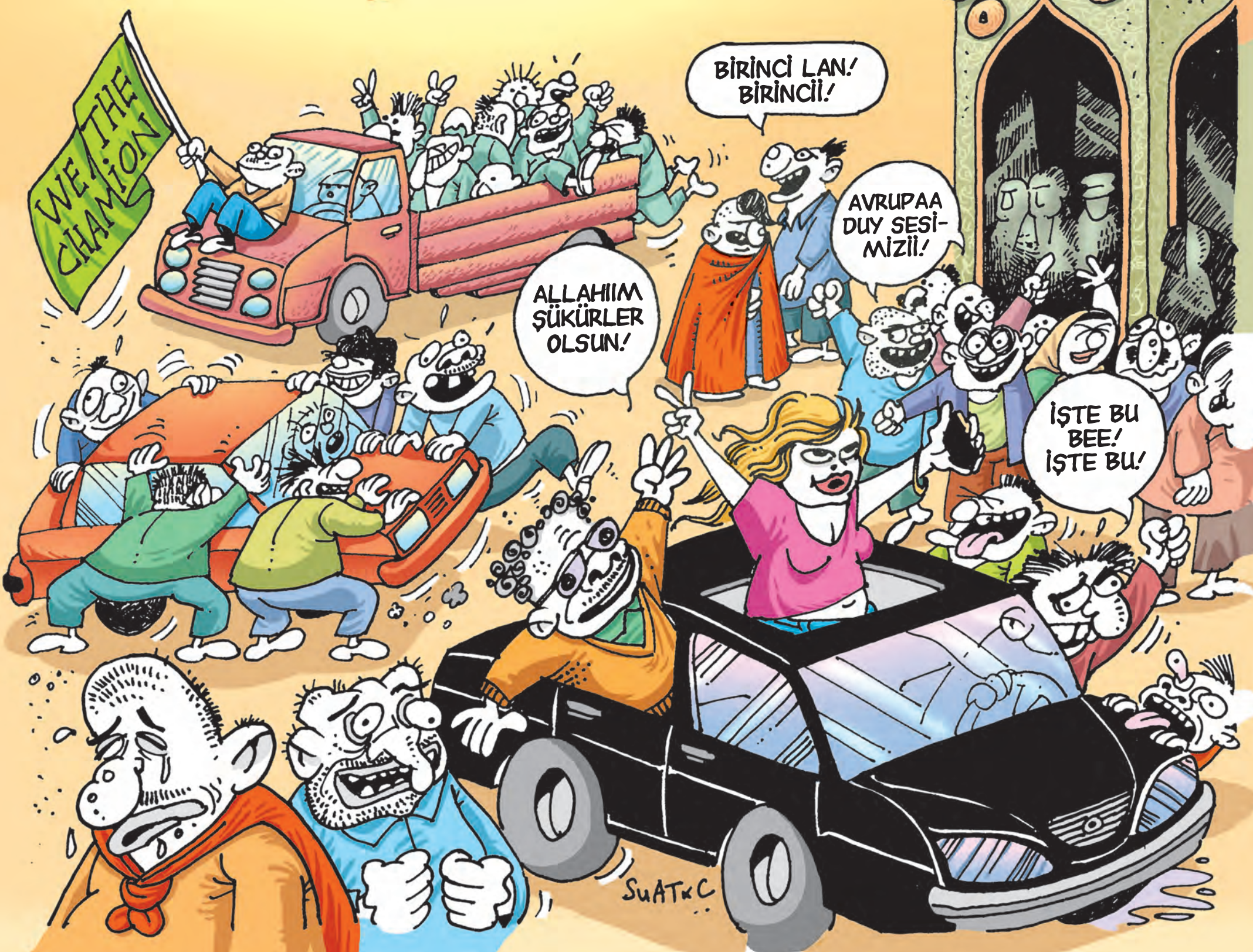
LeMan

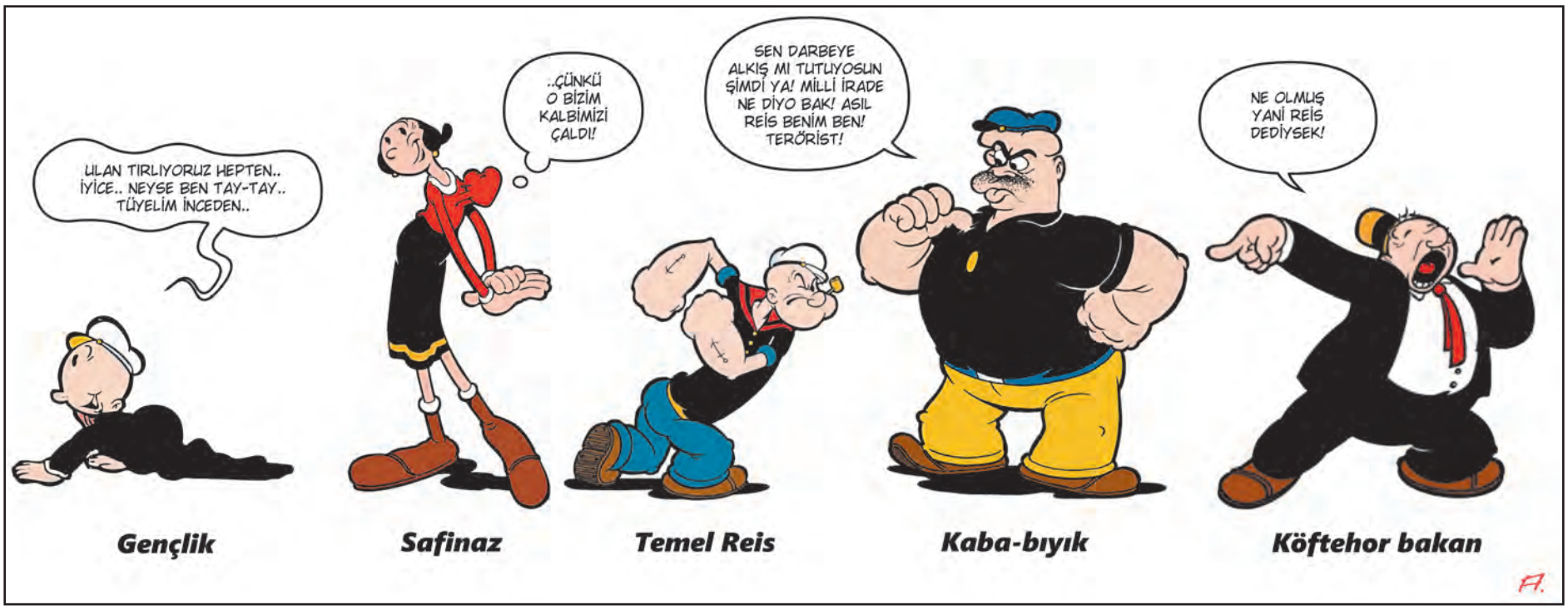
12 Ekim 2016 Çarşamba
Sayı: 2016/39 4 TL.
(KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

NİHAYET BİR ‘ŞEY’DE BİRİNCİ OLDUK!

Uluslararası ekonomi örgütü OECD'in raporuna göre Türkiye diğer ülkeleri geride bırakarak CAHİLLİKTE ve TEMBELLİKTE birinci sırada yer aldı. Tekrar edecek olursak; Türkiye Cahillikte birinci oldu!

VEYSEL; ORMANDA AĞAÇ KESME, YAYLADA DA DİKME.

TİMUR DANIŞ Fırtına Vadisi'nden Bildiriyor

Sevgili Ali Abi, (Ali Yavuz, müessese müdürümüz)

Bu sabah Hemşin Ülkesi'nde, sabah çayımı demledim, peynirli ekmeklerimi tahta tabağa dizdim; bir yandan da size, bir önceki gün, Fırtına'da nasıl dergi dağıttığımı anlatacaktım ki, telefonuma düşen mesajla irkildim; Yeşil Yol ekskavatoru Yukarı Kavrun yaylasında çalışmaya başlamıştı.

Hemen hazırda duran çantama meyve takviyesi yaptım, yeni aldığım lastik ayakkabılarımı giydim, şemsiyemi de kaptığım gibi yola koyuldum. Çamlıhemşin köprüsünde buluşma vardı; yürüme-otostop derken köprüye ulaştım. On bir kişi bir minibüse doluştuk, önce Ayder'e, oradan da 2400 metredeki sisler ülkesi Yukarı Kavrun'a doğru yükseldik; yolda düşündüm; biz bu Yeşil Yol'u geçen yıl Yukarı Kavrun ve Samistal'da durdurmuş, geri göndermiş, sonra da kar yağmıştı da, bi daha çalışamamışlardı.

Hatta biz Leman'ın Cadde Yayınları ile *Yeşil Yol'a Karşı Samistal'da 50 Gün* kitabını yayınlamıştık.

Bu arada Danıştay bu Yeşil Yol'un yapılmasını kanunen, tamamen yasaklamıştı.

Elimizde Danıştay kararıyla yaylaya vardık; yaylaların vanak denen merkezleri olur. Ekskavator vanağın yanından geçip, güzelim çayırları, kepçe ile kazıp, kaldırarak ilerlemiş, vartavor şenliklerinin yapıldığı düzlüğe kadar varmıştı. Önümde yürüyen Deniz söylenip, kızıyordu; "Bostanımı ezip geçtiniz, yaylamızı alt üst ettiniz."

Endüstri canavarının yemyeşil çağrılara açtığı kara yarayı izleyerek ekskavatora vardık. Aracın yağcısı Salih bi taşın üstüne dikilmiş, operatörü yönlendiriyordu. Direk kafadan girdik, izin kağıdını sorduk; vardı da, burada yoktu; hatta nerede olduğunu bilmiyordu. Bu sırada Ekskavator operatörü aracı üstümüze sürdü. Biz de ekskavatorun önüne saçıldık. Oradan şoföre dur demeye başladık. O ise aldırmadı, çelik kepçesini başımızın üstünde sallamaya başladı.

Ali Abi siz bilirsiniz, bu ekskavatorların metal paketlerinin arasındaki boş alana girersen, bu endüstri aygırı ilerleyemiyor. O noktaya ulaşan yalancılar, burası bizim yayla toprağımız deyip, kıpırdamadılar. Ben de elimde cep telefonu çekip durdum.

Sonra jandarma geldi, Yeşil Yol'cularla aynı tartışmalar onlarla da yaşandı. Bir ara bi asker komutanı, "neden kadınlarınızın arkasına saklanıyorsunuz?" diye biz erkekleri göstererek sormaz mı? Tepem attı, çekimi filan bıraktım gittim ekskavatorun önünde duran kızımızın yanından askere seslendim "komutan ayıp ediyorsun, ben kızımı tehlikeye atar mıyım? İşte bak ben de buradayım, onu koruyorum; üstelik neden uzaktan konuşuyorsunuz, gelin buradan konuşun" dedim.

Neyse tartışma uzadı, ben gazetecilik sınırlarını aşıp askerin eşlerini bozunca o da emir verdi "gözaltına alın bunu" bunu dediği ben; iki jandarma koluma girdi, "hop yavaş, benim de fıtık var" dedim, ortam yumuşadı. Beni aşağıda asker arabasında bir erin göz hapsine aldılar. O yaptığımız yerel muhabbet ayrı bir yazı konusu.

Sonra yukarıdan DIGET yaylacılarını da teker teker getirdiler, bizi arabaya koyup, Çamlıhemşin karakoluna götürdüler; bir pc'nin başına oturttular. Beni gözaltına alan asker aynı zamanda yazıcıymış. Hakkımda şüpheli ifade tutanağı tuttu. Beni suçladı, ben de ona suçsuzum dedim. Sonra haklarım okundu daha sonra da "ifademin alınmasına müteakip serbest bırakıldım" bütün yaylacılar serbest bırakıldı ama asıl göz altına alınması gereken Yeşil Yol ekskavatoru çalışmaya devam etti. Yarın gidip onu gözümüzün altına alacağız.

Lütfen beni merak etmeyin, burada ekskavator ediliyoruz.

Son dakika;

Ali abi orman ve çevre bakanı Veysel Eroğlu "Yayla yollarına ağaç dikecez" demiş; yahu Veysel; ormanda ağaç kesmesin, yaylaya da dikersin. "Ormanda ağaç kesme, yaylaya da dikme."

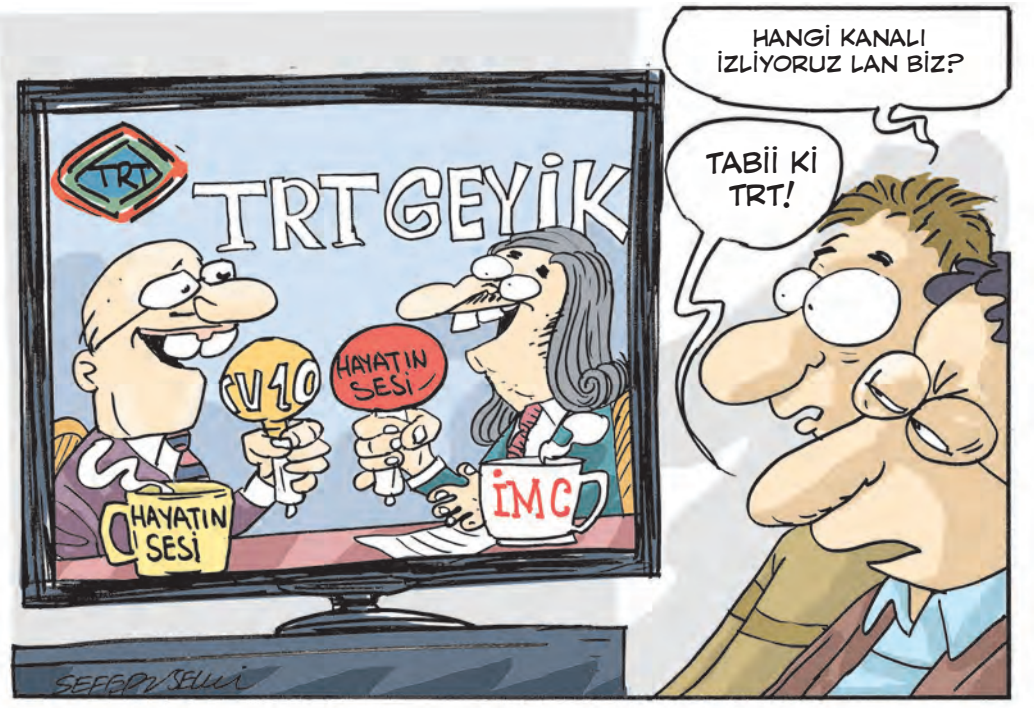

Televizyon ve radyoların kapatılması kesintisiz sürüyor. Kapatılma sırası şimdi de Newroz Tv'ye geldi.

LEMAN

Kapatılan bir çok televizyon kanalının araç gereçleri TRT'ye verildi.

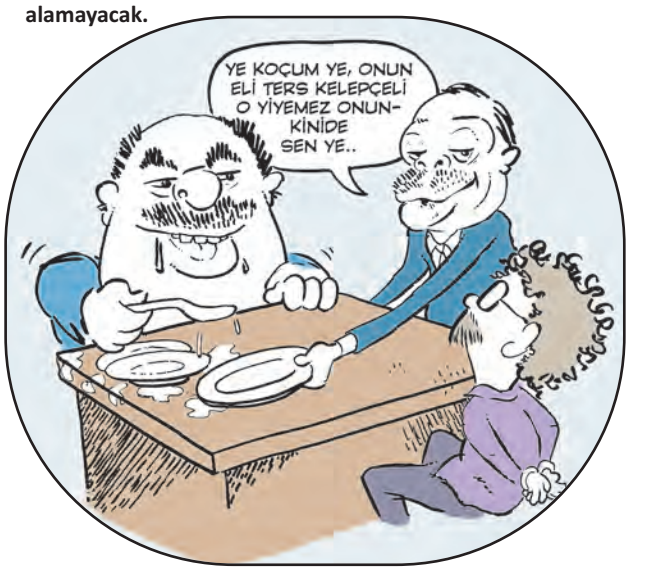
Uşaki tarikatı lideri; "1. Türkiye Cumhuriyeti son buldu, ikinci Osmanlı kuruluyor. 1. Padişahımız Tayyip bey'dir" dedi.

Sur belediyesine atanan kayyum iki tiyatrocuyu işçi, üç tiyatrocuyu da zabıta yaptı.

Çalışanları ters kelepçeyle gözaltına alınan muhalif basına şimdi de ilan baskısı. Yeni kanuna göre TMK'dan yargılanan personeli işten çıkarmaz ya da beraat etmezse resmi ilan alamayacak.

Geçen yıl Ankara'da 101 insanımızın katledildiği patlamayla ilgili eski başbakan Davutoğlu "Canlı bomba kendini patlatamadan yakalayamıyoruz" demişti. Katliamın yıldönümünde de polis sert müdahale bulunarak ölenlerin anılmasına bile izin vermedi.

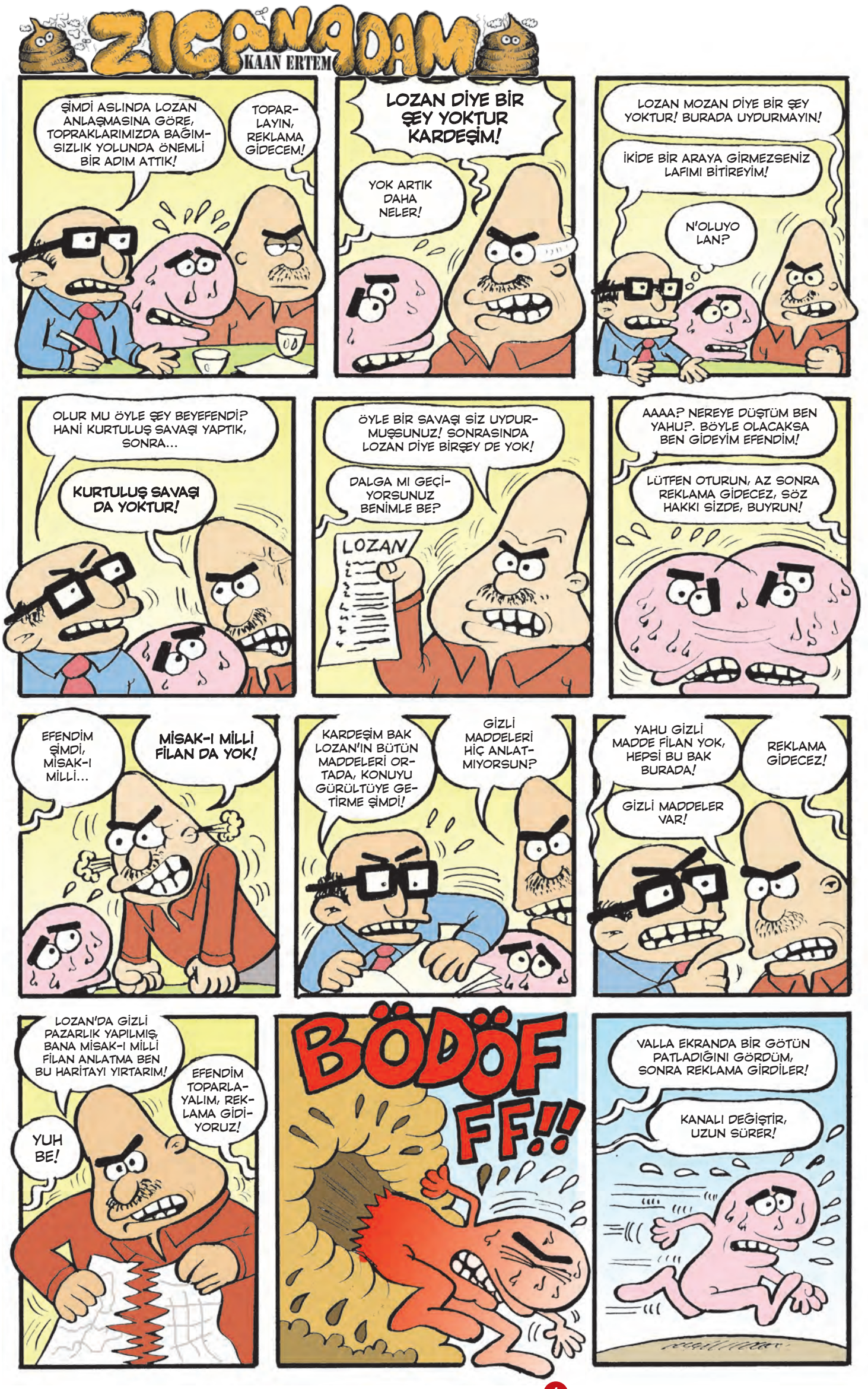
Yabancı turist sayısındaki düşüş Kapalıçarşı'yı da vurdu. Kapalıçarşı esnafı birer birer kepenk kapatmaya başladı.

Barış için yola çıktılar, kirli bir savaşın kurbanı oldular!

#10EkimAnkaraKatliamı

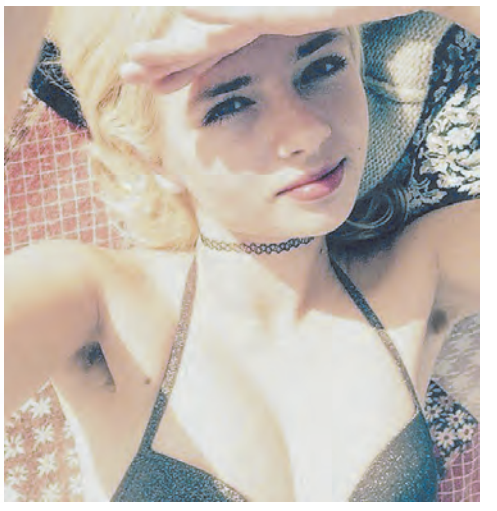

toka

NURGÜL KAAN

Oh bee, nihayet yaz bitti. Yaz bitti derken.. şey de sanılmasın. Aslında en sevdiğim şey yaz mevsimi. Hastasıyım. Ama bu kıl tüy mevzuları var ya.. ben onu diyorum, hakkaten çok can sıkıcı. Kırk derece sıcakta, hele de rutubetli bir yerlerde duruyosan ağdayla uğraşmak.. Tam biterken bir de pastırma yazı sıcakları başlıyor. Hooop tekrar. Bir daha ağda. Kılsızız sansınlar diye kadınları canımız çıkıyor bütün yaz. Lan kıllıyız ya biz, bilmiyon mu, neyin kandırıkçılığı bu? Kıllıyız moruk biz. Bu kadar basit. Hemi de nasıl kıllıyız hem de.. hemi de nasıl gür hem de.. sorma. Hepimizi ve birbirimizi ve kendimizi kandırıyoruz. Silikonla, botoksla, makyajla, takviyeli sütyenle, takma gödle, takma tırnak- kirpik ve saçla, saç boyalarıyla, ağdayla mağdayla kandırıyoruz birbirimizi. Sürekli bir kandırıkçılık. Hem de ömür boyu. Yaşlıyken, hastayken dahi. Bir arkadaşımın annesi, çok hastaydı. Evden çıkmaya hâli yok. Ama ertesi gün çıkması lâzım, doktora gidecek çünkü. Doktora gitmeden önceki gün ağda yaptırmak için kuaföre gitti. Arkadaşım da sanıyor ki annesi saçlarını yaptırmaya gitti kuaföre. O hasta haliyle saç düşünecek kadın, he mi? Yek yeeeaa.. Ben ama kadın olduğum için hemen anladım. Dedim 'yazık, canıyla uğraşırken bile kılı tüyü düşünmek zorunda kalıyo.. yıl olmuş iki-bin onaltı küsür ama hâlimize bak insanlık olarak'. Evden çıkmaya, yürümeye dermanı yokken bile, öyle gerektiriyor diye..

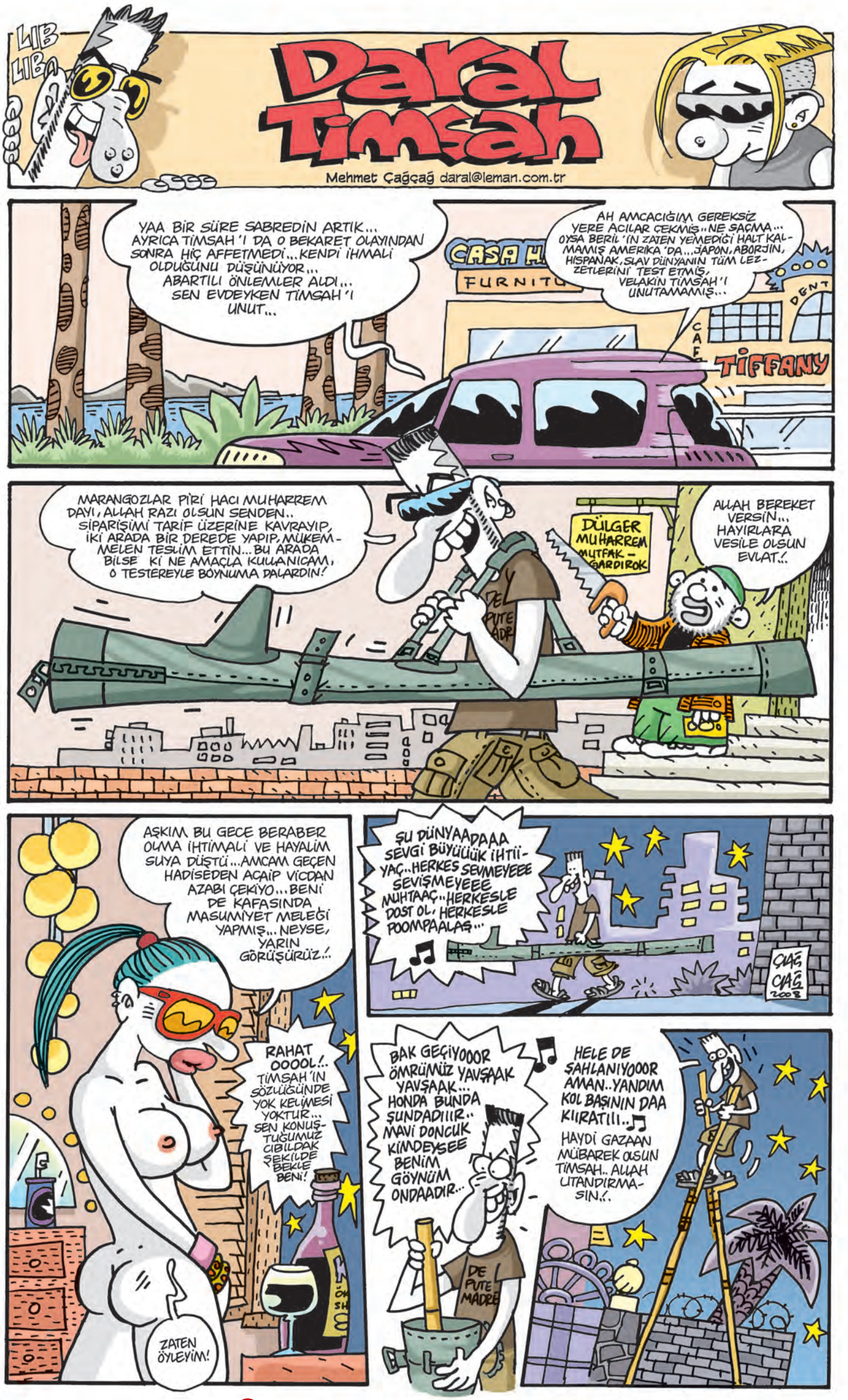

Kim lan bu istenmeyen tüyleri istemeyen ayu? Ne hakla? Allah da bizi böyle yaratmış, istemiyosan isteme, biz kıllıyız, bu kadar.. demeye dermanı yok garibin. Yazık, gidiyor o hasta haliyle bir de bu skimsonik zımbırtıyla uğraşıyor. Sıcıyım ben böyle işin içine. Bilmeyen var mıdır bilmem ama kadınlar olarak en az herifler kadar kıllıyız arkadaşlar biz.. yaaaani.. en az o kadar olmasa da bayaaaa bi kılımız, tüyümüz var vücudumuzda, hatta bazılarımızın bazı adamlardan da çok. Ooh sefamız olsun. Ama ney? 'Sistem kılsızlık istiyor!'.. Sistemin de tipine bak çay demle hani. O ğadar güzel ki kendisi de, o ğadar da harika bi şey ki sanki sistemin kendisi!.. Her ağda yaptığımda çok söverim sistemi. Bizi göz göre göre, kendi ellerimizle (veya ağdacının elleriyle) sahtekarlığa zorluyor diye. Bi de çok acı verici bir saçmalık diye. Bi de bizi sürekli olmadığımız şekillere zorlamaktan başka sanki çok da bi halta yarıyomuş da bi bizim kılımızı tüyümüzü yolmamız eksik kalmış diye, temeli bozuk bir sisteme uyum sağlamanın ben ta babasının çanaana diye..

Çocuk gibi yaşlarımda yurtdışına ilk gittiğimde fıstık gibi kadınlar gördümdü. 'Bikini bölgesi' bööyle.. rasta yapsan olur.. o derece yani.. öyle yani.. selbes salınmış, öyle dolaşıyorlar plajlarda, havuzlarda. Kimsenin tındığı yok. Herkes işine gücüne, eğlencesine bakıyor. Bacaklar keza, herif gibin. Ne dedim ben? Herif gibi mi dedim? Al işte, aha da gördün nü bak?!.. O kadar sıkı yıkanmış ki zihnim. Geri düzeltiyorum: Kadın gibi. Kadın gibi kıllıydı kadınlar. Ama görsen, fıstık gibi de hepsi. Bize halbuse çirkin veya deli karılar kıllı bacaklarla gezer diye öğretilmişti. Çirkin nedir? Deli nedir? Bir daha düşünmek lâzım zaar. İlk defa kılla tüyle uğraşmayan kadınlar gördümdü. Dedim ki negzel. Büyüyünce ben de böyle goril gibi gezecem.. demedim tabii ama sinir basıyo ulen düşündükçe. Heriflere bak oysa.. Zaten her konuda daha çok özgürlüğe sahip olmaları yetmezmiş gibi bir de ağda gibi son derece malca bir olayla uğraşmak zorunda da değiller. Yaz- kış kürklü kürklü dolaşıyolar. Şimdi sakal modası da çıktı, tıraşa da gerek kalmadı, oooh misss. Biz de tıraş olmamak istiyoruz o zaman. Bırakıcaz artık saçı sakalı. Önümüzdeki yaz goril goril dolaşacam ben de. Yapmıycam ağda mağda. Bütün kış uzatıp, yazın o gorilliğimle dolaşırken kınayan gözlerle bacaklarıma bakan olursa da king kong gibi döşümü dövüp kükreyecem. De haydi madem. El mi goril, bey mi goril.

Kadınların toplaşıp gizli gizli ağda seansları yapması, hayvanların gözden ırak yerlerde gizli gizli kesilip marketlerde, kasaplarda paketlenip bir ürün olarak satılması gibi bir iki yüzlülük. Ya herkes vejeteryan olsun, ya da hayvanlar tekrar sokaklarda kesilsin bayramlarda.. ki, yerken iki kere düşünsün herkes, bi içi sızılasın. Göz görmeyince gönül katlanır sahtekârlığı bitsin. Aynı şekilde.. ya kadınların da kılları, tüyleri olduğu gerçeğiyle barışılsın ve bizi seven böyle sevsin. Ya da evlerde, kuaförlerin en havasız, en dip köşelerinde gizli gizli ağda yapmak yerine toplanıp sokaklarda ağda günleri yapalım.

Çoğ önemsiz, kıl tüy mevzu mu? O zaman daha önemli şeylerden bahsedelim. Mesela antibiyotikler neden bütün organizmayı skip atıyor? Sadece hastalığa sebep olan kısmını bertaraf edenini yapsanıza ulan şunun artık? Neden hastalıkların sebebi boşverilip insanlar ve hayvanlar sadece çuval çuval ilaç yutturularak, hastalığın kendisi yetmez gibi bir de bi yığın yan etkiyle savaşmak zorunda bıraktırılarak tedavi ediliyor? Neden kentsel dönüşüm ayağıyla tüm dünyada insanlar kırsaldan, bahçeli evlerden sürülüp ağaçsız, yeşilsiz beton yığınlarına tıkıştırılıyor? Bitmek bilmeyen inşaatlar yüzünden toz duman içinde kala kala astım ve solunum yetmezliği hastalıklarının feci şekilde yaygınlaştığından neden bahsedilmiyor, neden oy verdiğimiz insanlar, vekillerimiz bizi bunlardan korumuyor? Neden meclislerde kadınlar hâlâ çok az? Neden Allah'ın suyu şişelenip satılıyor? Yolda yürürken susadığımızda ağzımızı dayayıp bir yudum su içebildiğimiz musluklar, pınarlar, sebiller niye kaldırıldı? Neden dünyada savaştan göz gözü görmüyor? Bunlardan bahsedelim. Kıldan tüyden çok daha önemli konular. Sebebi hep aynı. Çünkü dünyayı istenmeyen tüyleri istemeyen kıllar yönetiyor. Çünkü hâlâ her başarılı odunun sadece arkasında kadın var, önüne geçilmesine müsaade etmiyor kalas. İstenmeyen tüyleri istemeyen kıllar yüzünden, o kılların 'para kazanırsa benim gibi bi sığıra neden katlansın, hemmen uzar' diye korkması yüzünden, bütün iş alanlarına vantuzlarıyla yapışmış beceriksiz erkekler yüzünden dünyanın bu hâli. Ay rezalet. Ortalığı bok götürüyor. Acık açılın da çeki düzen verelim. İki yüzyıl bıraktık, şu hâle bak, içine sıçmışlar her yerin.

Felat delibalta

KAKAPO

TAYLAN BİLLURSES

Nabersin biraderim nasıl gidiyor hayat görüş-meyeli?

Ufaktan havalar soğumaya başladı bende de bir heyecan bir heyecan var sorma, çünkü tar-hana kokusunu özledim be ayrıca yeni mont falan da aldım giymem lazım birader o yüzden derhal havaların bir tık daha soğuması lazım.

Neyse abi geçenlerde başımdan saçma salak bir olay geçti. Kadıköy'den eve gideyim diye otobüse bindim bu otobüs 17 numaralı Kadıköy-Pendik hattı otobüsü. Bilen bilir hayat s.ken bir hattır kendisi.

Geçtim sıraya birader geldi otobüs penguen misali biniyoruz bastım akbili koydum götü bir kenara ohh diyorum... Hemen ardından Gözlerim inceden kısılmaya başladı ufak ufak tatlı bir uyku bastırıyor derken boğanın oradaki durakta oto-büs tıklım tıklım doldu.

Klasik akbilimi uzatır mısın sesleri, kulaklıklar-dan gelen s.kmsonik disko müzikleri, ay biraz çe-kilir misiniz tripleri falan standart ortam yani.

Biraz zaman geçti Söğütlüçeşme'yi falan geç-tik birisi ufaktan omzuma dokundu hissettim ama s.klemedim sonra tekrar dokundu açtım gözleri buyur dayı dedim arkadan gencin biri yer vermiş oturmuş. "Yeğenim şunu bi uzatıver aminum" dedi ksdjafkl.

Uzattığı şey şapkası bu arada birader, ben de hiç sorgulamadan aldım öndeki kıza "pardon şunu bi uzatır mısın?" dedim. Kız da döndü bir baktı "ne ki bu?" diye cevap verdi. Ben de "arkadaki dayı uzattı ne bileyim akbil herhalde" dedim ksldjfakljkl.

Kız da ileriye falan derken elden ele gitti. Her alan önce bir bakıyor sonra uzatıyor neyse önlerden biri basıverdi döndü şapka bana, ben de dayıya uzattım. Dayı da "savol yeğenim" dedi. Ben de "sen savol" dayı dedim kıstım gözleri devam ediyoruz yolculuğumuza...

Biraz zaman geçti küüüt diye bir ses geldi bir anda noluyo lan amk otobüsü mü vurduk diye gözleri bir açtım gördüm ki birisi yere düşmüş. Dişlerini sıkıyor, kendini yere vuruyor, avuçlarını sıkıyor falan.

Herhalde bonzai krizi geçiriyor diye bir ses geldi. Sonra çekilin ben sağlık görevlisiyim diye bir ses daha...

Ardından bu sağlık görevlisiyim diyen hanım kızımız kafasının altına yumuşak bir şey koydu elemanın, kafayı kırmasın diye eleman da böyle bir 5dk vurdu kendini yerlere sonra düzeldi.

Hanım kızımız sonra elemana "bir rahatsızlı-ğın var mı?" diye sordu. O sırada otobüste derin bir sessizlik oluştu. Eleman da "ablam açım sara hastasıyım" falan diye başladı mevzuya sonra bağladı da bağladı. Neyse birader amk baktım otobüstekiler salya sümük ağlayacak dedim Tay-lan vaziyet al bu işin sonunda eller cebe gidecek.

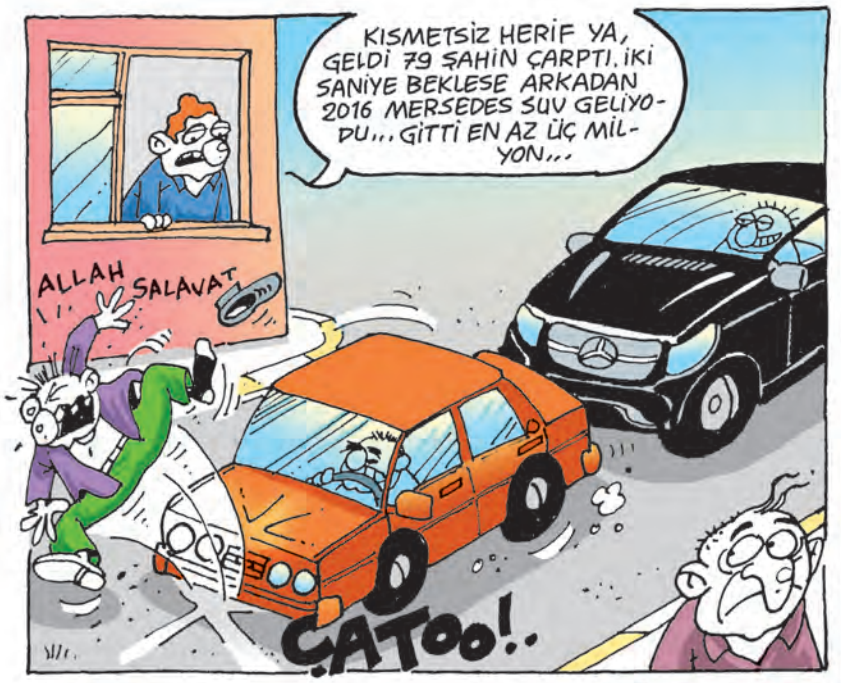
Bu arada şoförün dünya s.kine değil neyse otobüste hemen bi yardım kampanyası ceyran etti herkes 3-5 atıyor derken şoför "kuzum siz napıyorsunuz?" demesin mi klşdfkl.

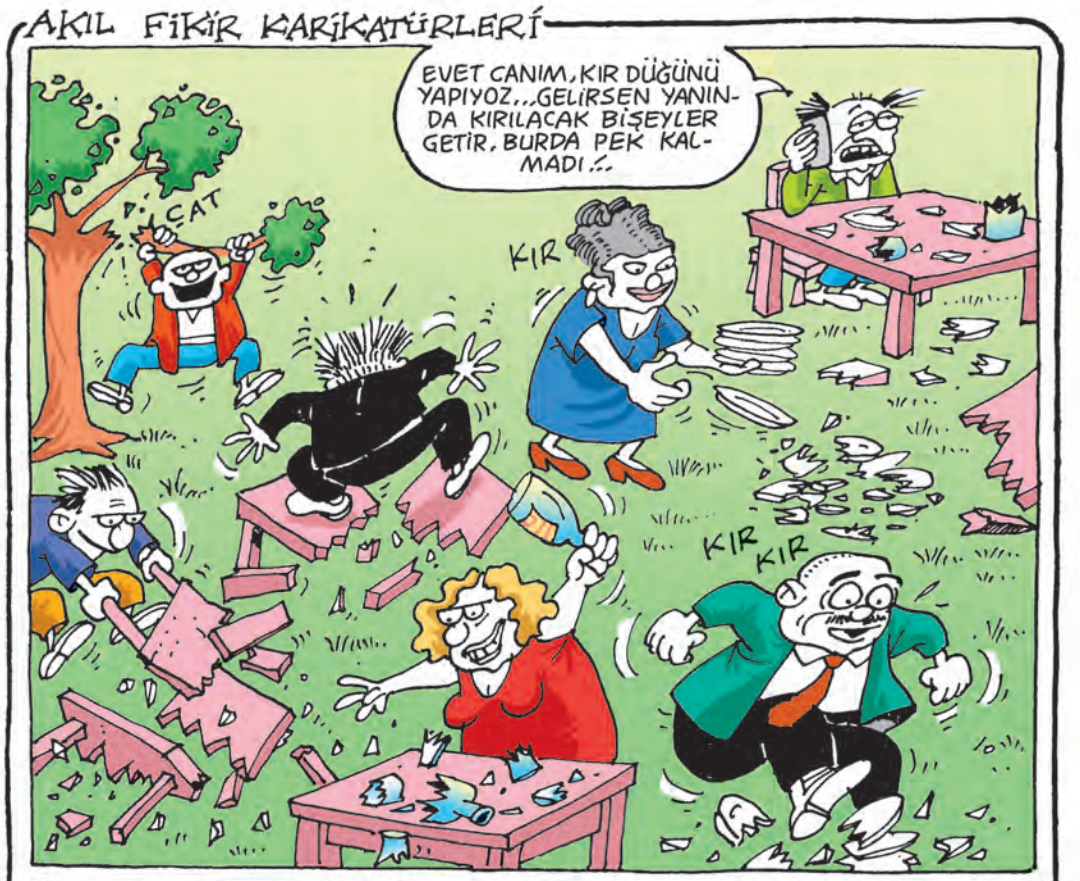
Bu eleman otobüs otobüs kendini yerlere atıp sonradan para toplayan vatandaşın biriymiş meğer. Sonra şoför elemanı hızlıca rencide edip otobüsten roketledi daha sonra otobüsteki yol-cular da şoförü gaddarlıkla suçlayıp şikayet etti. Şoför de dayanamayıp "böyle mal yolcuları taşı-yamam ne haliniz varsa görün nalet olasıcalar" deyip otobüsü sağa çekip açtı kapıları...

Güler misin ağlar mısın amk ya of ulan of deyip otobüsten inip ilk gelen minibüse atladım.

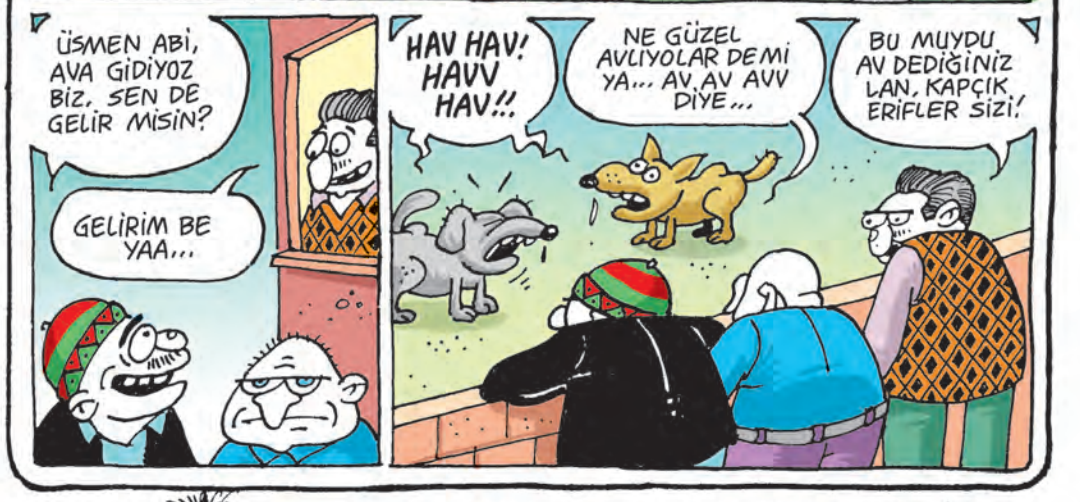
TERELELLİ

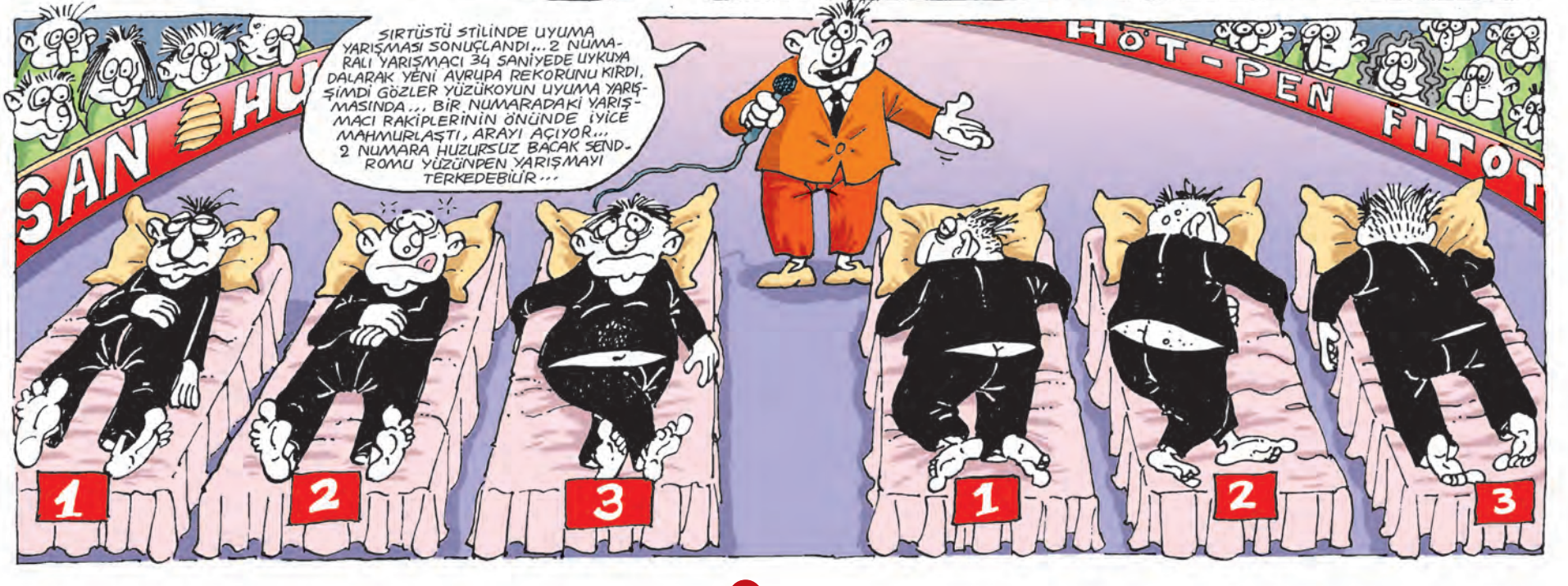
CAN BARSLAN

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

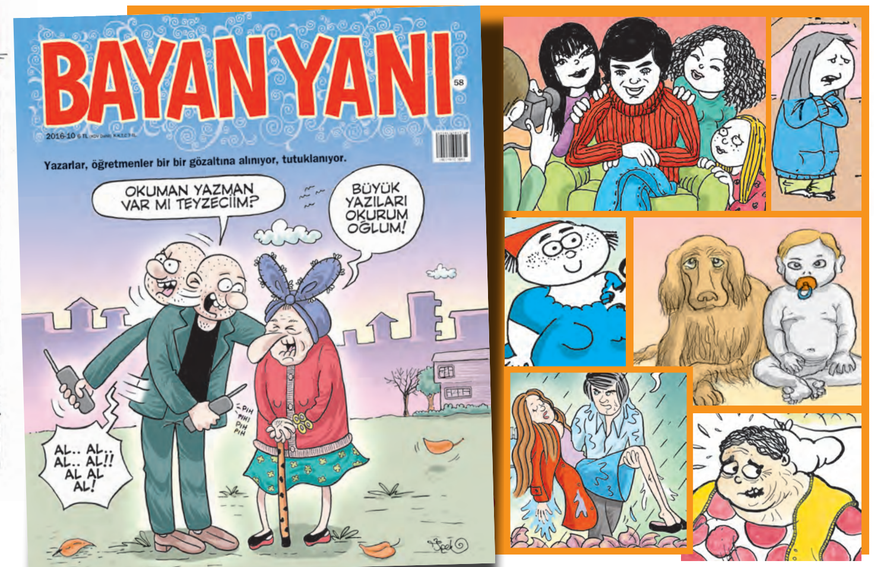

RAMİZE ERER

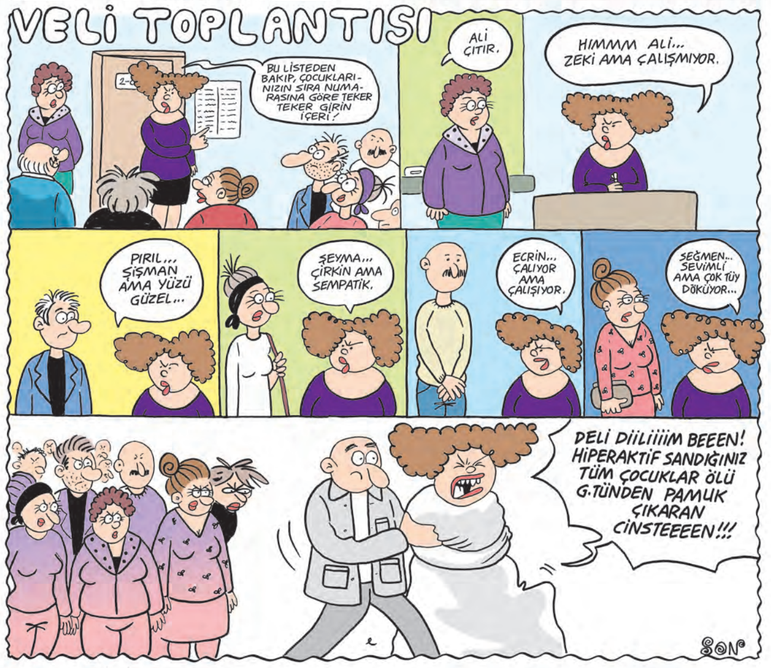

İPEK ÖZSÜSLÜ

JENNİFER NENE

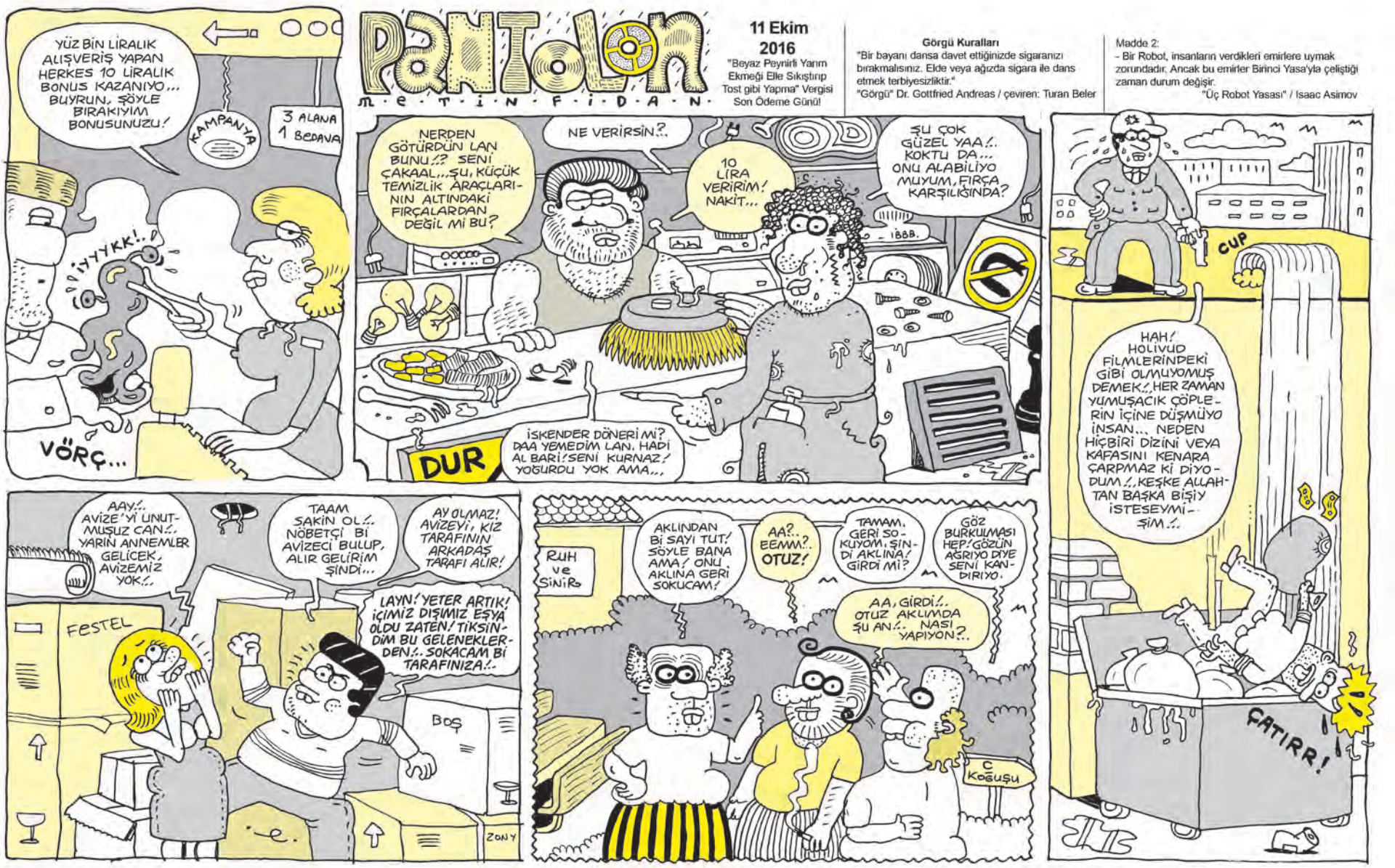

BAYAN YANI'NA REKLAM ÇİZ DİYE BEYNİMİ DELEN EDİTÖRÜME NEYSEKİ HAZIRLIKSIZ YAKALANMADIM... KURDELE, NAZAR BONCUĞU VE KÜLOTLARA NİYE DİKİLDİĞİNİ ANLAMADIĞIM BİR KAÇ KÜLOT KELEBEĞİ İLE EKİM SUNUMUNU HAZIRLADIM!..

Bruklin - 2

Geçen hafta hastalandığımdan, söz verdiğim bir konudan bahsedemedim. Kendimi iyi hissedince, içime gömleğimi, üstüne montumu giyip, her zamanki yürüyüşüme çıktım. Sözünü edeceğim şey, bu yürüyüşün sonlarında kalıyor.

Bedenim üşümesin diye bir takım önlemler almış, sıkı giyinmiştim. Peki, ruhum üşümesin diye neler yapabilirdim? Genelde bunun için insanların yaptığı, daha doğrusu yarım yamalak yapmaya çalıştığı şey, **"güzel"** düşünmek oluyor! Hepimizin bildiği gibi, ruh üşüdüğünde, yani canımız fecii sıkıldığında ve umutsuzluğa düştüğümüzde, insanın aklına sanki bir çözümmüş gibi, **"birşey yapmamak"** yani bırakıp koyvermek gelir. Fakat bu genelde kısa sürür! Sonuçta, parkta yatmayacaktım elbet. Benim ruhumu üşüten mesele, son üç yılda ikinci kez, Kentsel Dönüşüm deliliği sebebiyle kirâcılıktan çıkarılmam, yani evden atılmamdı! Yasanın gariban kiracaya tanıdığı iki aylık süre içinde yeni bir delik bulup kafamı sokacaktım; az önce parkta yatmayacaktım derken bunu kast ediyordum. Belki, herşeye koyverip parkta yatmayı göze alabilseydim, asıl böyle bir durumda hiç bir sıkıntım olmazdı! Ferahlardım. Fakat milyonlarca zavallı modern insandan biri olarak, dört beton duvar arasında barınmak istiyordum!

Bu dört duvarı kiralamak değildi mesele. Düzen bozulması sıkıyordu insanın canını. Sıkıldım, her evde yeni raflar çakmaktan, oyuncaklarımı biblolarımı bu raflara özenle yerleştirmekten, sonra evsahibinden tebligat gelince rafları söküp sigtirolup gitmekten. Doktor da böyle demişti, soğuk algınlığı için ilaç yazdırmaya gittiğimde. **"Sizde düzen bozukluğu var,"** demişti. Ne yapmalıyım diye sormuştum. Eskiden evlerin dış kapısında çok sık görülen, basınca gözlerinde kırmızı ışık yanan bir tane aslanlı zil koymuştu elime. **"Sabah dokuz ve akşam dokuz, günde iki kez, hiç aksatmadan, düzenli olarak bu zile basacaksınız."** Peki, bastığımda birisi gelecek mi diye sormuştum, espri yaparak. **"Siz geleceksiniz,"** dedi, bu ağır felsefi cümleyi, basit bir günlük konuşma rahatlığında kurarak. **"Siz, kendinize geleceksiniz. Düzeni hatırlayacak ve onu oluşturacaksınız."**

Zili aldım. Ama basmadım sürekli. Zaten basınca zil sesi çıkmıyordu. Sadece sahte bronzdan aslan kafası güzeldi... Göztepe ışıklara doğru, karanlık kaldırımda önümde yürüyen kadın birşeylerden tedirgin oldu. Galiba benden. Kaldırım dardı, ve ben hızlı yürürüm. Onu yürüyüp geçmek istiyordum. O da bana yakın adımlarla aynı hızda yürüyordu nerdeyse. Bu şekilde kalırsam daha fazla tedirgin olacaktı; hızlanıp onu geçmeli, kendimi ve onu rahatlatmalıydım. Ensesinde soluğumu hissetmiş gibi, ilkinden daha büyük bir tedirginlikle, gözleri kocaman açılarak, omzunun üzerinden hafifçe arkasına baktı.

Beni beş santim ötesinde görünce hızla önüne döndü, yan yana geldik, hızlandım, otuz saniye sonra onlarca metrelerce ilerisindeydim artık... Geçtiğimiz muhabbette, sonraki hafta anlatacağım diye söz verdiğim, **"kapalı restorantın terkedilmiş bahçesindeki bozuk parkenin üzerinde uçuşan gizemli çöplere"** yaklaşmama daha vardı. Gene de unutabilirim diye önlem olarak, kaldırımın o tarafına geçtim.. Hafiften de endişelenmeye başlamıştım. Hep böyle oluyor zaten. Belki de tutamayacağım, daha doğrusu hakkıyla yerine getiremeyeceğim sözler vermemeliydim kimseye. Ya bu uşuçan çöpler, sandığım kadar güzel ve gizemli uçuşmuyorlarsa!? Yanlış görmüşsem, hayâl görmüşsem? Ama, bir duygu vardı, hatırlıyorum. O duygunun yalan olduğunu sanmam! Gene de, duygulara güvenip borca girmemeli insan.

Banyodaki seramik klozetin rezervuar kapağının kırıldığına artık üzülmüyorum. Normal bir şekilde çıkmam gerekirse, depozitomu kaybetmemek için klozeti tamir ettirmek zorunda kalacaktım. Bu rezervuarların ise ayrı satıldığını sanmıyordum; yani depozitomun elden gitme riski vardı. Ama şimdi nasıl olsa bina yıkılacağı için, içerdeki parçaların tek başlarına yıkılmış-kırılmış olmalarının bir manâsı yok! Duruma uyum sağlamak denen şey bu olsa gerekti. Her zorlukta, insan kendi payına küçük kazançlar icat ediyor. Gittikçe, arzu ettiğim minimal düzeni kurmak üzereydim! Bir önceki evden bu daireye gelirken, ikili kanapemi, fazla bir dolabı, bir koltuğu, Lego koleksiyonumu ve tırnak makasımı hayatımdan çıkarmış, buraya getirmemiştim. Burdan diğer yere gittiğimde de, misafir fincanlarımı, demir sandalyeyi, bulaşık süngerimi ve Jurassic Park dvd'mi geride bırakmak istiyorum!

İleride, kapalı restorantın karanlık tabelasını görebiliyordum. Sözünü tutmak üzere olan bir insanın kaşıntılı gururu ve şekerli heyecanı vardı üzerimde! **"Bir sonraki yazıda bu uçuşan çöplerden bahsedeceğim"** demiştim insanlara, ve işte bahsetmek üzereydim! Birazdan önünden geçecektim, ve gördüklerimi burada kelimelere dökecektim... On adım kaldığında, camın ardındaki boş salona ve bahçeye, gözümü dikerek bakmaya başladım. İki adım kaldı, ve durup yakından gözledim. Aylar, belki de yıllar önce, burada böyle esintili bir akşamda, birilerinin çatalbıçak sesleri arasında yemek yediğini, heyecanla ortak bir konuda konuştuklarını, gülüştüklerini düşündüm. Açık kısımdaki bahçenin tahta zemini üzerinde, sarı, kurumuş sonbahar yaprakları uçuşuyordu. Ne anlama geliyordu bu! Dergi okurlarına, bu uçuşan yapraklardan bahsedeceğim diye söz vermiştim. Ne anlama geliyordu bu gördüğüm? Daha fazla bu şekilde beklemek istemiyordum! Kaldırımda dikilmiş, kapalı, harabe bir restoranın bahçesine bakan bir herif.

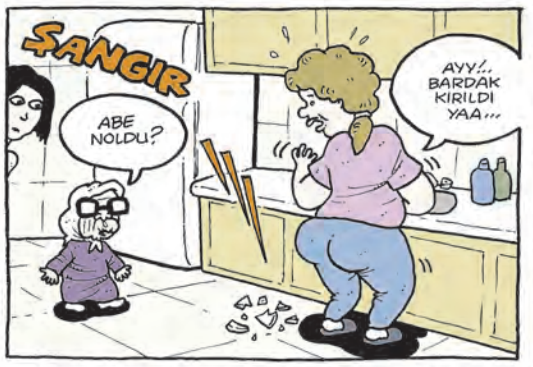
Yaprakların çok fazla uçuşanlarının, artık daha fazla uçuşmayacak biçimde, bahçenin bir köşesinde biriktiklerini gördüm. Onlar, toplu cesetlerdi. Bir an önce bir anlam üretme kaygısıyla, zihnimde gördüklerim şunlardı: Yaprakların hepsi, ölmüş birer insandı. Uçuşuyorlardı; ama sonra bu sihirli uçuşma da sona eriyor, bir köşede üstüste birikiyorlardı. Gördüklerim bunlardı. Güzel şeylerden bahsedemediğim için özür dilerim.. Pardon, bi dakika! İnşaat alanına geri-geri giren bir kamyon gördüm ileride. Kasası yükseldi ve kum boşaltmaya başladı. Kasanın yükselmesini sağlayan metal piston, çok parlaktı. Tertemiz ve pırıl-pırıl! Terminator 2'deki sıvı robot T-1000 gibi! Galiba bu biraz güzel birşey.

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

FİKRİYE

auricetin@yahoo.com

TÜRKÇE DUBLAJ

Turgut Özalp

SELİM YALÇINER

"HIRKA OLMAZ,

Bugünkü haftalık olağan buluşmamıza giderken şemsiyemi yanıma almadım. İsterse fırtınalar kopsun, ne olacaksa olsun, metrekareye yüz litre yağmur düşsün, şemsiyeyi boynu bükük evde bıraktım. Islanmamak için kullanılan garip bir aksesuar için düş gücü bu kadar çalıştırılır mı yani. Bu yaratıcılığı başka alanlarda kullansa ahali, cennet vatan bilimden sanattan geçilmez kesin. İşte, İsmail gelmiş çoktan.

Görece manzaralı bir iskemleye acilen çöktüm. Hacı, elime, üstüme başıma bakıyor, aranıyor belli. İki elimi havaya kaldırdım, kendini arattırmak için hazırlık yapanlar misali, **"Yok işte, yok!"** diye mırıldandım nitekim.

"Homurdanıp durma, Aslı Erdoğan'a cezaevinde hırka vermiyorlarmış, iki haftadır dilekçeler şu bu, bir hırkayı çok görmüşler," dedi, elindeki gazeteyi masanın üstüne bırakırken.

"Hırka olmaz, burka verelim!" Hakan'dı tabii ki, gelip otururken aynen böyle konuştu.

"Burka verirler kesin, içindekinin kim olduğundan kuşkulanmadıktan sonra, niye vermesinler ki?" diye görüş bildirdim.

"Bir lokma, bir burka!" Bu beyanat da Hasan'dan gelmişti. Bu zevatın kulağı kaç metreden duyuyordu ve bizler olağan toplantılarımızı kamuya açık mı yapıyorduk diye beynimden hızla bazı düşünceler geçti.

"Memleketin yarısı şair diye boşuna dememiş şair," şeklinde mırıldandım bu kez.

Hacı, başını benden yana sallayarak, **"Bu sıralar böyle mırıldanıp homurdanıyor"** diye şahsım üzerine bir betimlemede bulundu.

Hasan'ın hedefinde bir tek ben yokmuşum meğer, Hacı'ya doğru, **"Hani siz Amerika'ya gidecektiniz, iki tarikatli demokrasiyi yerinde incelemek üzere?"** diye bir sual tevcih etti. (Soru yöneltti.)

"Gidemiyoruz," dedi Hacı, **"Eş durumundan."**

"Eş durumundan mı? Yengenin bir sorunu mu var?" Hasan, tabii ki, doğası gereği, münasebetsizdi.

"Yok da," diye homurdandı Hacı, benim gibi, ekledi: **"Ya varsa? Ayrıca da, demokrasinin tek tarikatlisinin neyi eksik ki?"**

"Bu çok doğru," dedim, **"Eğitim sistemini mescit monologlarına, koca ülkeyi de cezaevine çevirmek için iki tarikata hiç mi hiç gerek yok. Bir tanesi yetiyor da artıyor bile... Bakınız: Vahhabi tarikatı..."**

"Vah be abi," dedi Hakan, **"Konuyu ekonomik büyümeye vesaireye getirebilir miyim?"**

BURKA VERELİM!”

“Hadi,” diye destekledi Hasan, olanca münasebetsizliğiyle.

“Mars’taki inşaatları kimin yapacağı üzerine kuşkusu olanınız var mı?”

Hep bir ağızdan, **“Yok!”** dedik, Eric Whitacre yönetimindeki bir koronun titizliği ve yeterliğiyle.

Bu kez Hasan sordu:

“Mars’a hangi şirketin uzay gemileriyle gidilecek peki, bilen var mı?”

Zor soruydu. Hacı İsmail kafasını kaşıdı, bu hareketiyle de hepimizin dikkatini, hatta yan masalarda oturanlarınkini de çekti, **“Gemicik onlar bir kere,”** dedi.

Aniden, hepimiz taş kesildik. İsmail, gözlerini deli deli açarak, **“Lan oğlum, koca koca gemilerle gidilecek değil ya Mars’a, küçük gemilerle gidilecek, onlara da ne denir?”** diye sordu.

“Gemicik!” diye bağırttırdı bizi koro halinde. Hırkasız ne yapacaktık? Daha da kötüsü, Mars’ta da kurtuluş yok muydu? Yoksa, Hawking de mi...?

Yüzyıllar süren sessizliği Hakan bozdu, **“Bir öykü yarışmasına katılacağım, yazacağım öykünün adını bir türlü koyamıyorum,”** dedi.

“Kafandaki tasarı ne?” diye sordum.

“İki tasarım var, ilki ‘Bu Karanlıkta O’, ikincisi de ‘Sessizliğin Sedası’, ne dersiniz?”

“Vay be,” dedim, **“İkisi de birbirinden etkili. Bu yarışmaya hangi ülkede gireceksin?”**

“Ülke değil, şehir,” diye başladı Hakan, **“San Sebastian. Yardımlarınızı bekliyorum?”**

Hasan, **“İlk anda, yani çok da fazla düşünmeden aklıma ‘Bu Karanlık Sessizlikte O’nun Sedası’ adı geldi, bilmem beğenir misin?”** diye sordu.

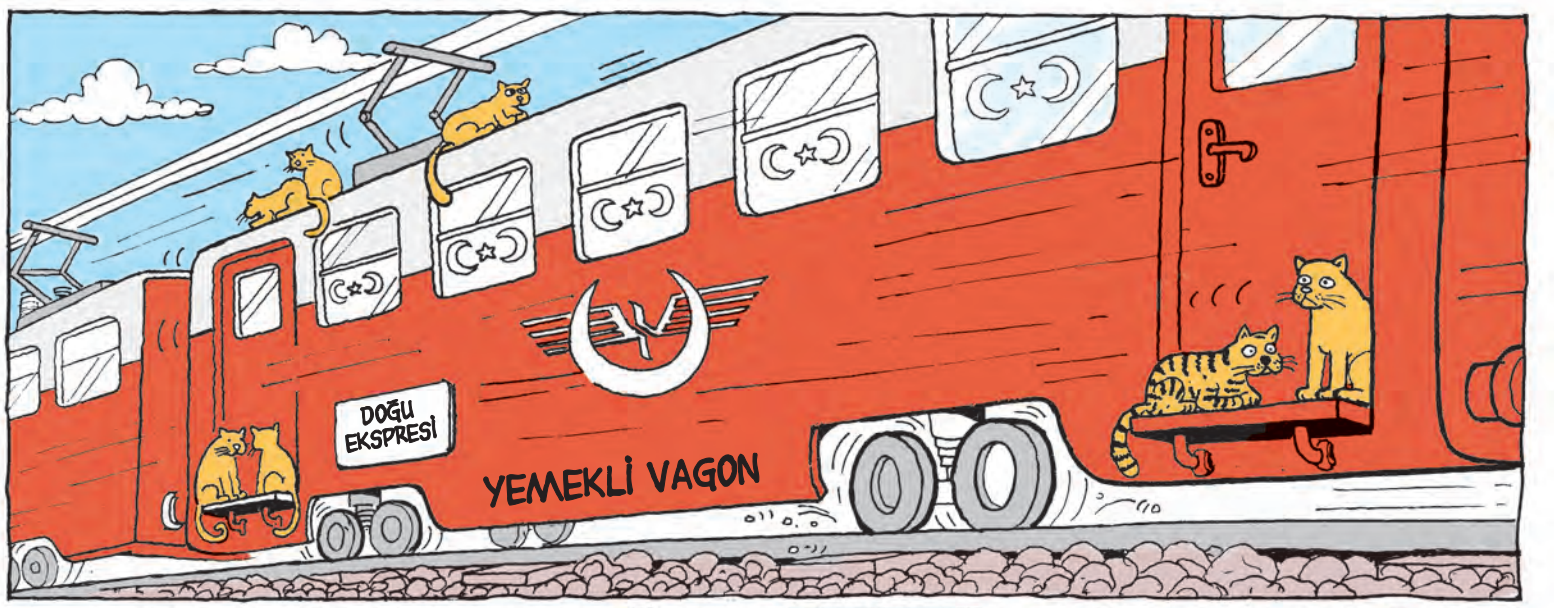
Beğenilmeyecek gibi değildi. Masamız ve çevre masalardaki sessizlik de dayanılır olmaktan çıkmıştı artık.

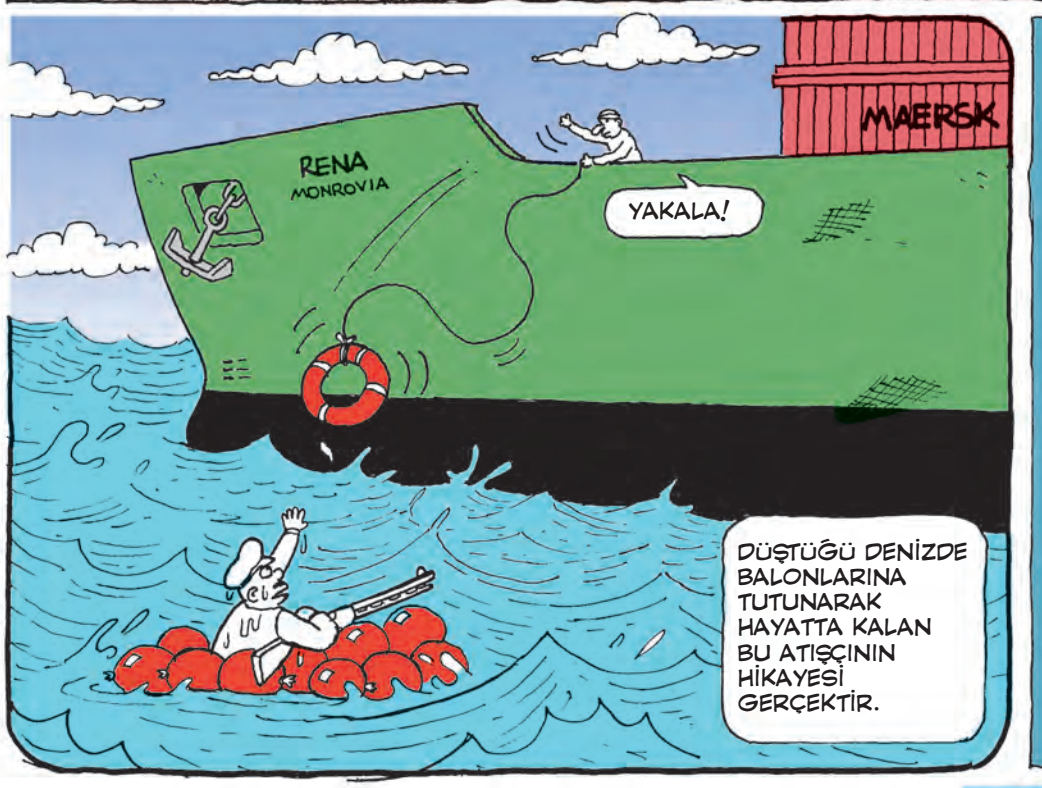
Özgürlüğümü sonuna kadar kullanıp, **“Acıktım. Lahmacuncuya gitmeyi öneriyorum!”** dedim.

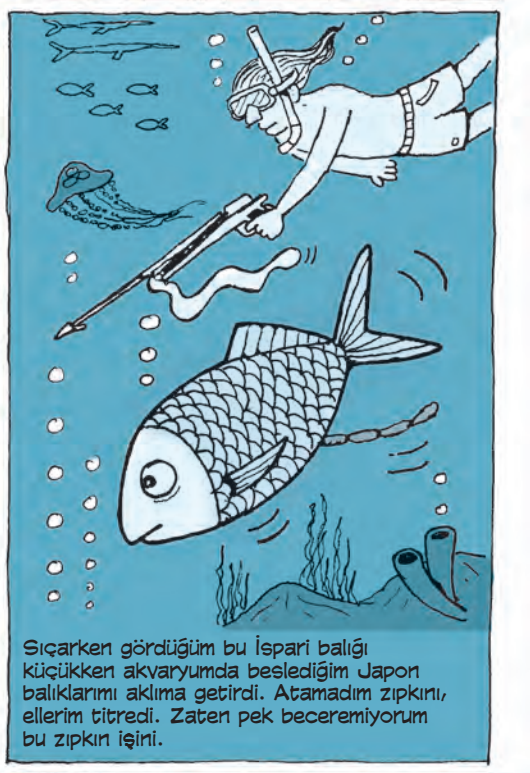
Kimsenin, ama hiç kimsenin itiraz edecek hali yoktu. Bol maydanozlu olduktan sonra, neye karşı koyabilecekleri ki?

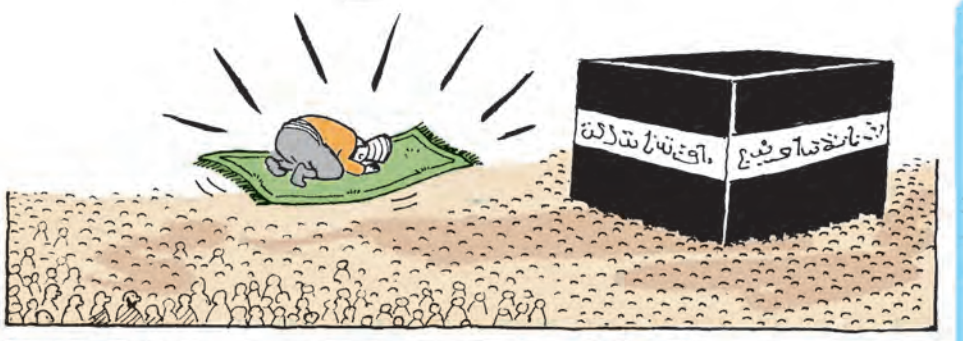
Özgürlük böyle bir şeydi işte...

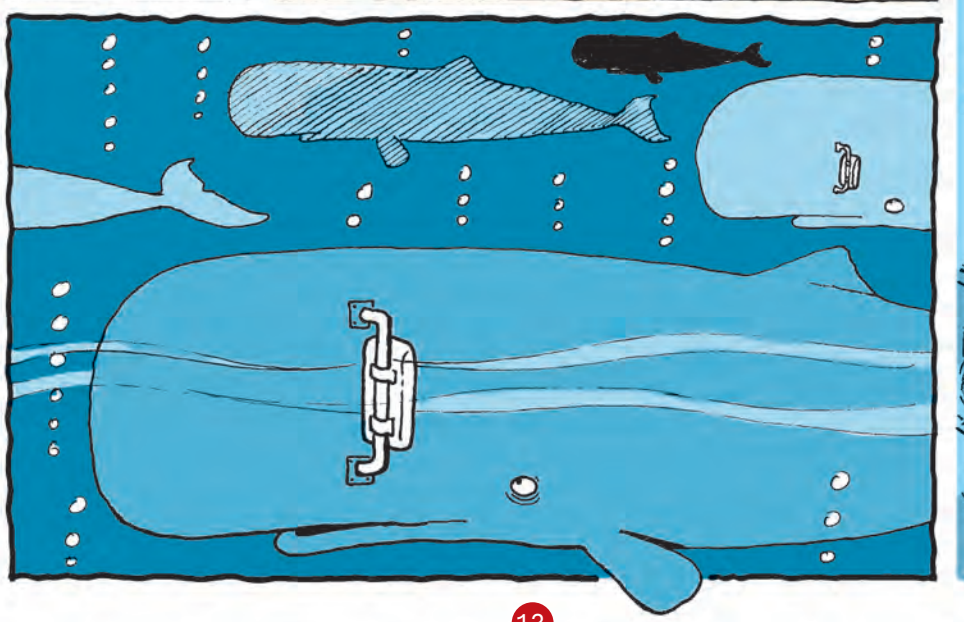

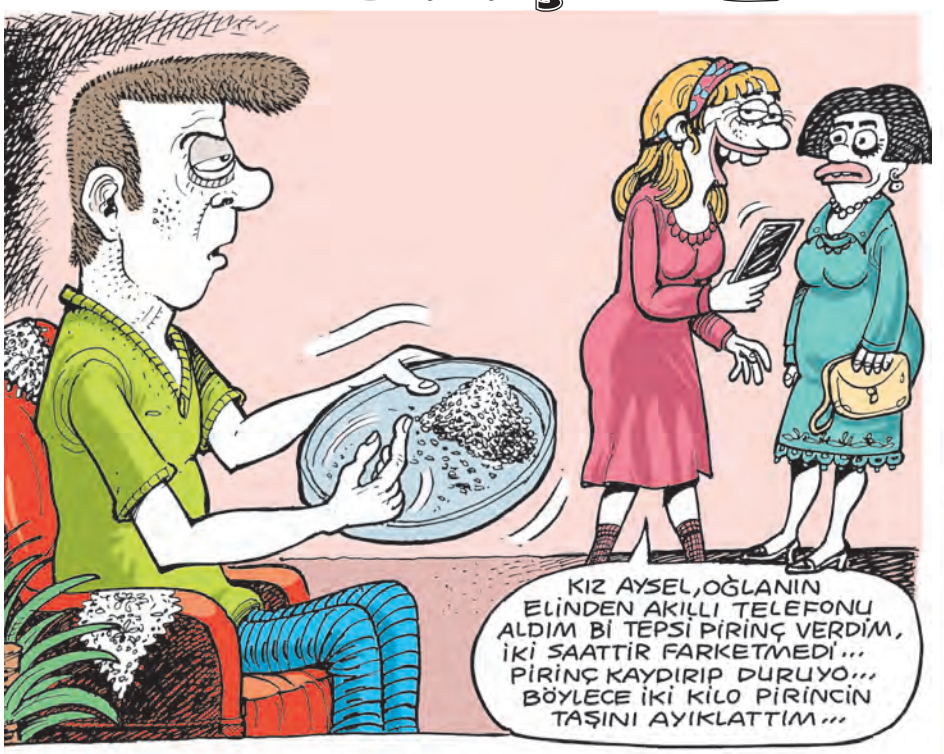

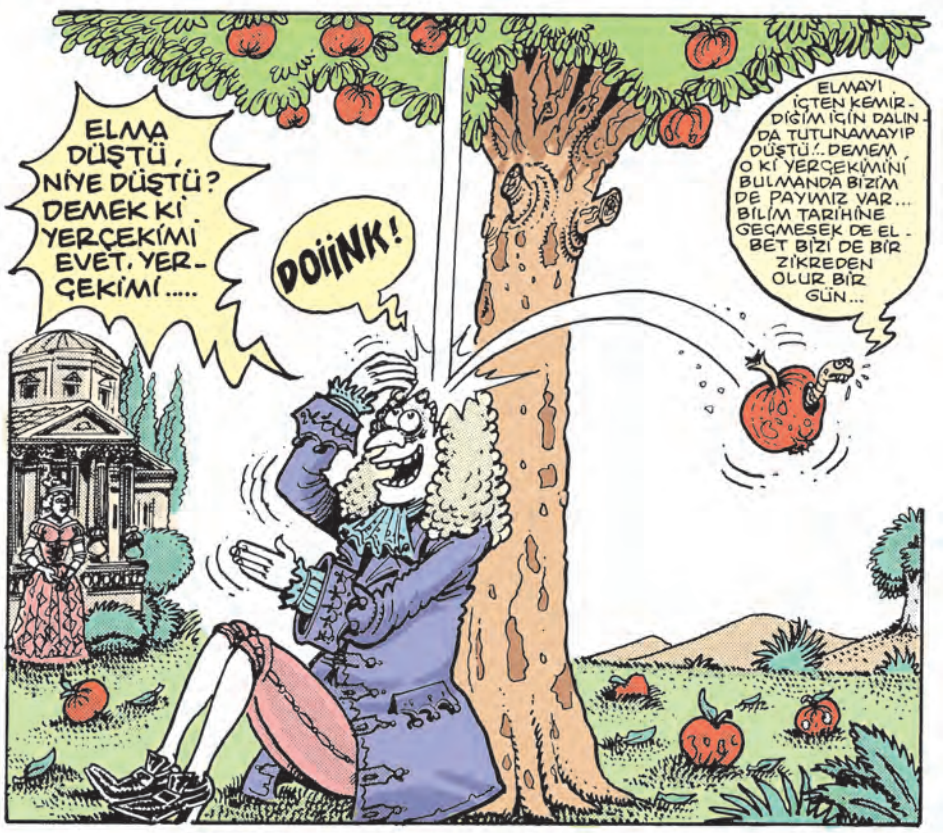

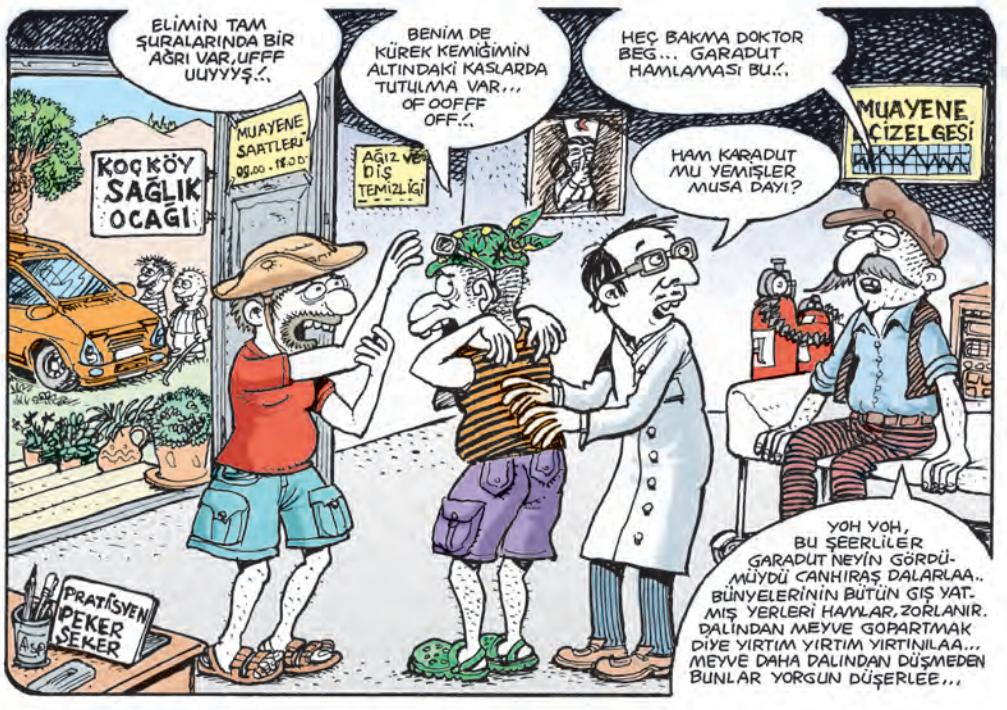

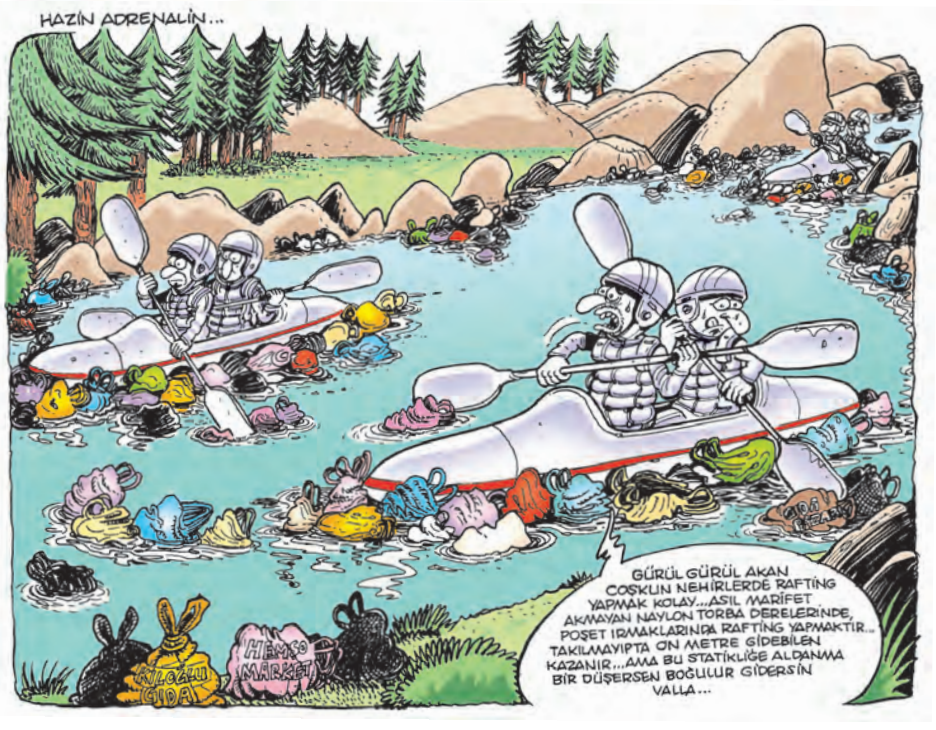
Güneri İçoğlu

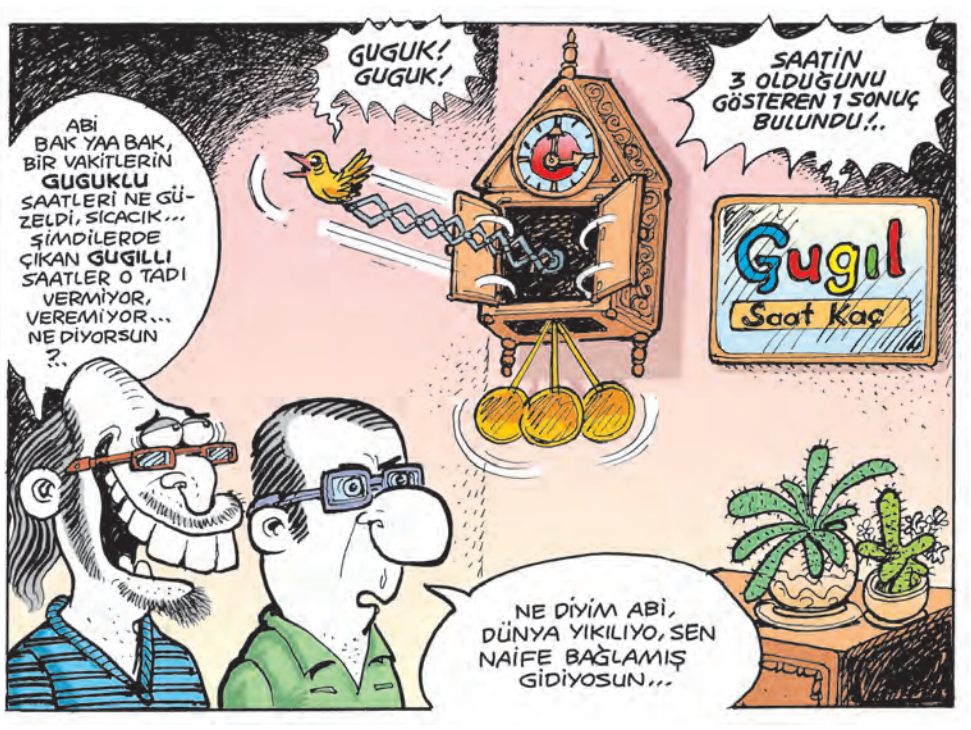

DETAY DOKU 2

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir? Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 5 okura Leman Cilt'i hediye ediyoruz.. Yanıtlar haftaya.. Cevaplarınız için iletişim maili:

lemandedoku@gmail.com

1 .....

2 .....

3 .....

4 .....

5 .....

6 .....

7 .....

8 .....

9 .....

GEÇEN HAFTANIN CEVAPLARI

1- Doğan Pehlevan, 2- Erdener Abi,
3- Erhan Candan, 4- Felat Delibalta,
5- Güneri İçoğlu, 6- İpek Özsüslü,
7- Kozi, 8- Terelelli, 9- Zican Adam.

Ad: .....

Soyad: .....

Adres: .....

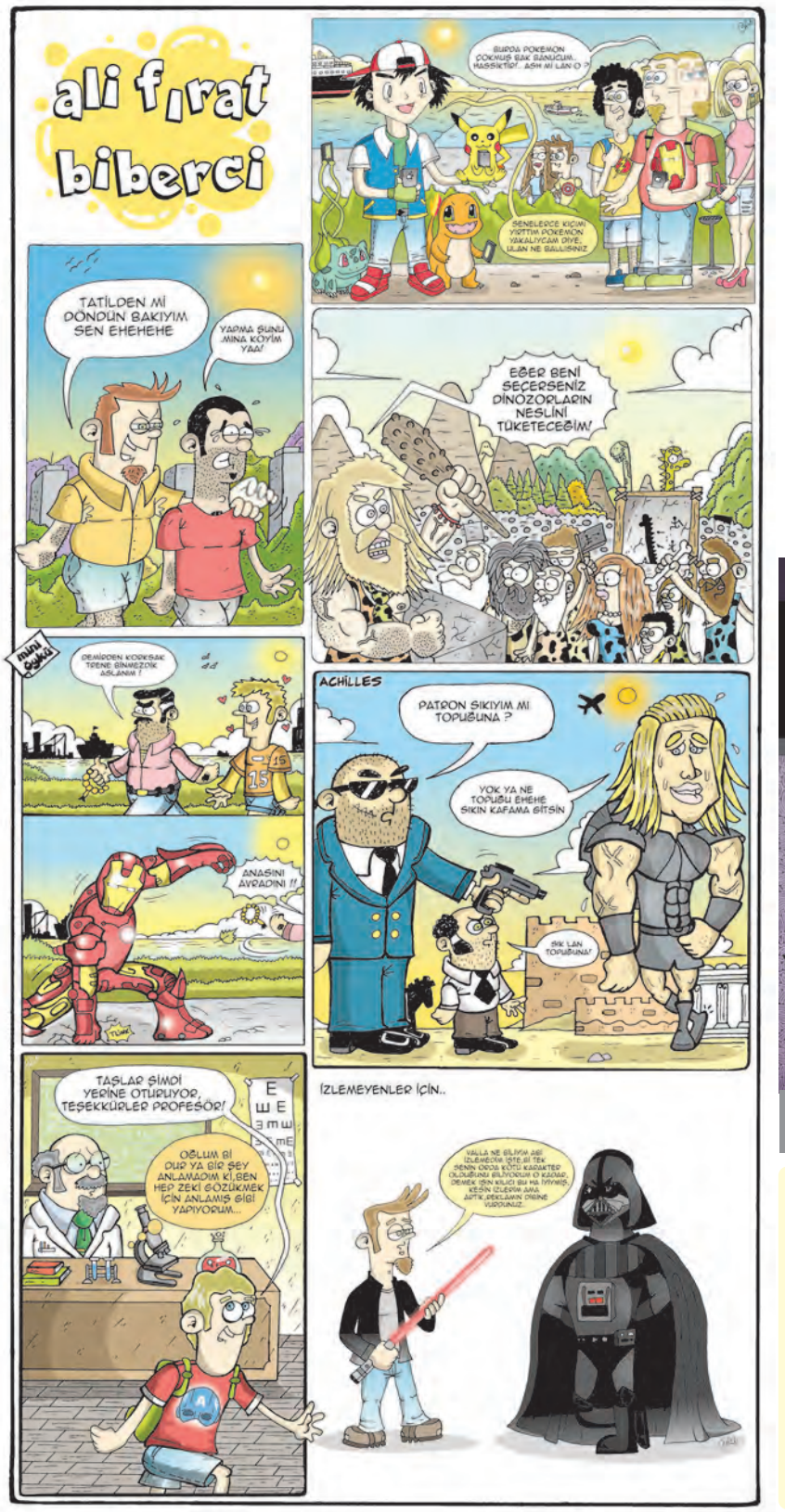
.....

LeMan Bulmaca

İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

Kütahya'da kartında para olmayan bir öğrenciyi otobüse bindiren otobüs şoförü Adnan Akkaya 6 ay men cezası aldı.

HARUN TEKDAL

22 Ekim - 20 Kasım 2016

"Kimse bilmez"

Özgür Demirci

Özgür Demirci'nin "kimse bilmez" isimli resim sergisi 22 Ekim – 20 Kasım 2016 tarihleri arasında Galeri ARK'ta gezilebilir.

12 Ekim 2016 Çarşamba

LeMan Sayı:1292

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

Haftalık yerel süreli yayındır

suatozkan
@leman.
com.tr

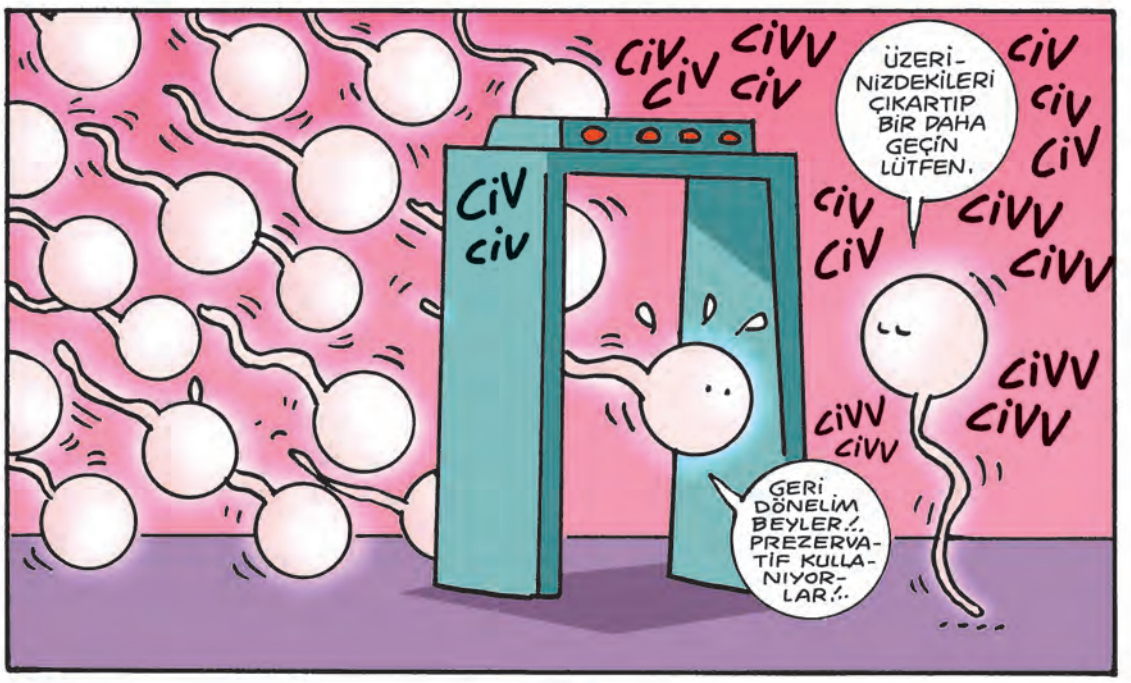

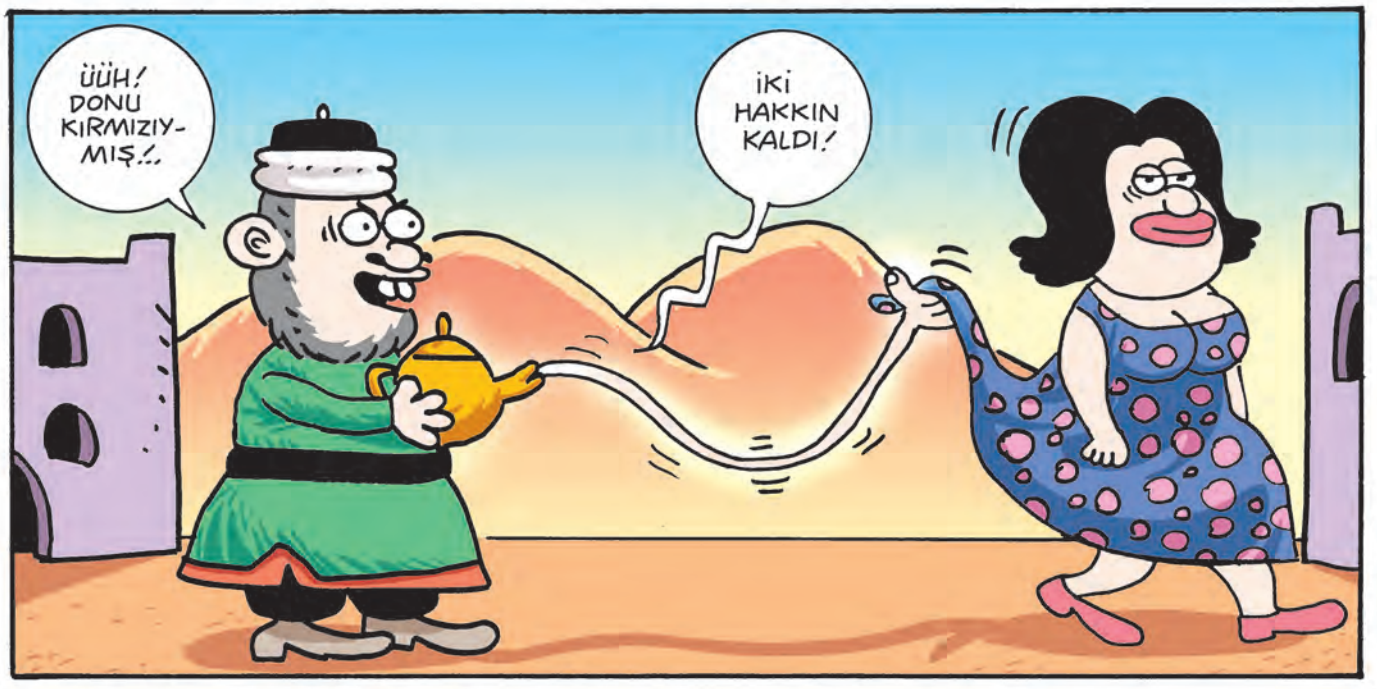
KIRIK KEBLEBİ

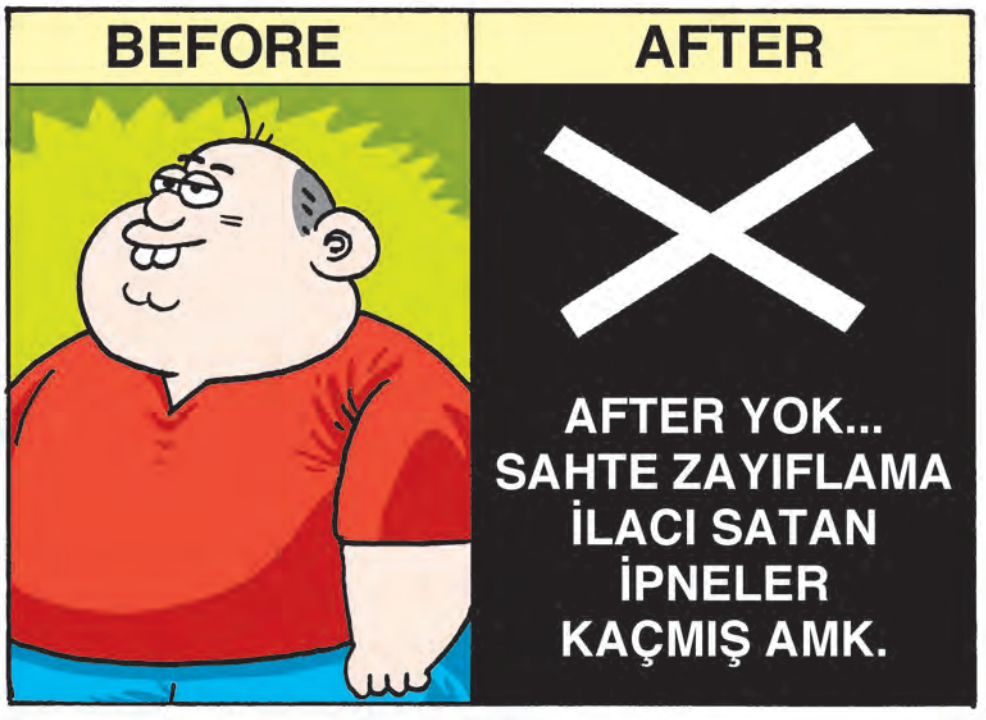
SUAT ÖZKAN

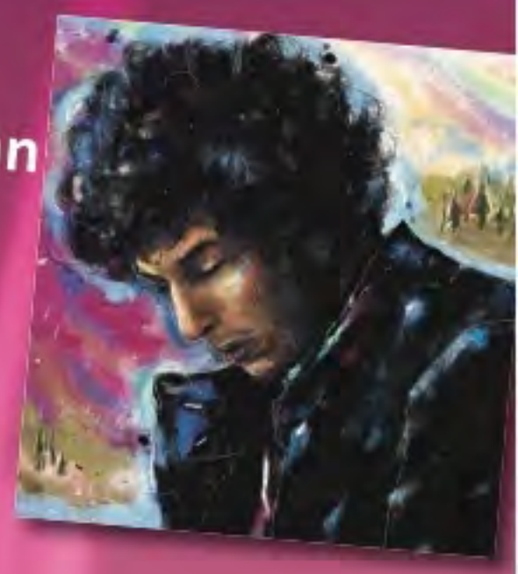

19 Ekim 2016 Çarşamba Sayı: 2016/40 4 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

1293

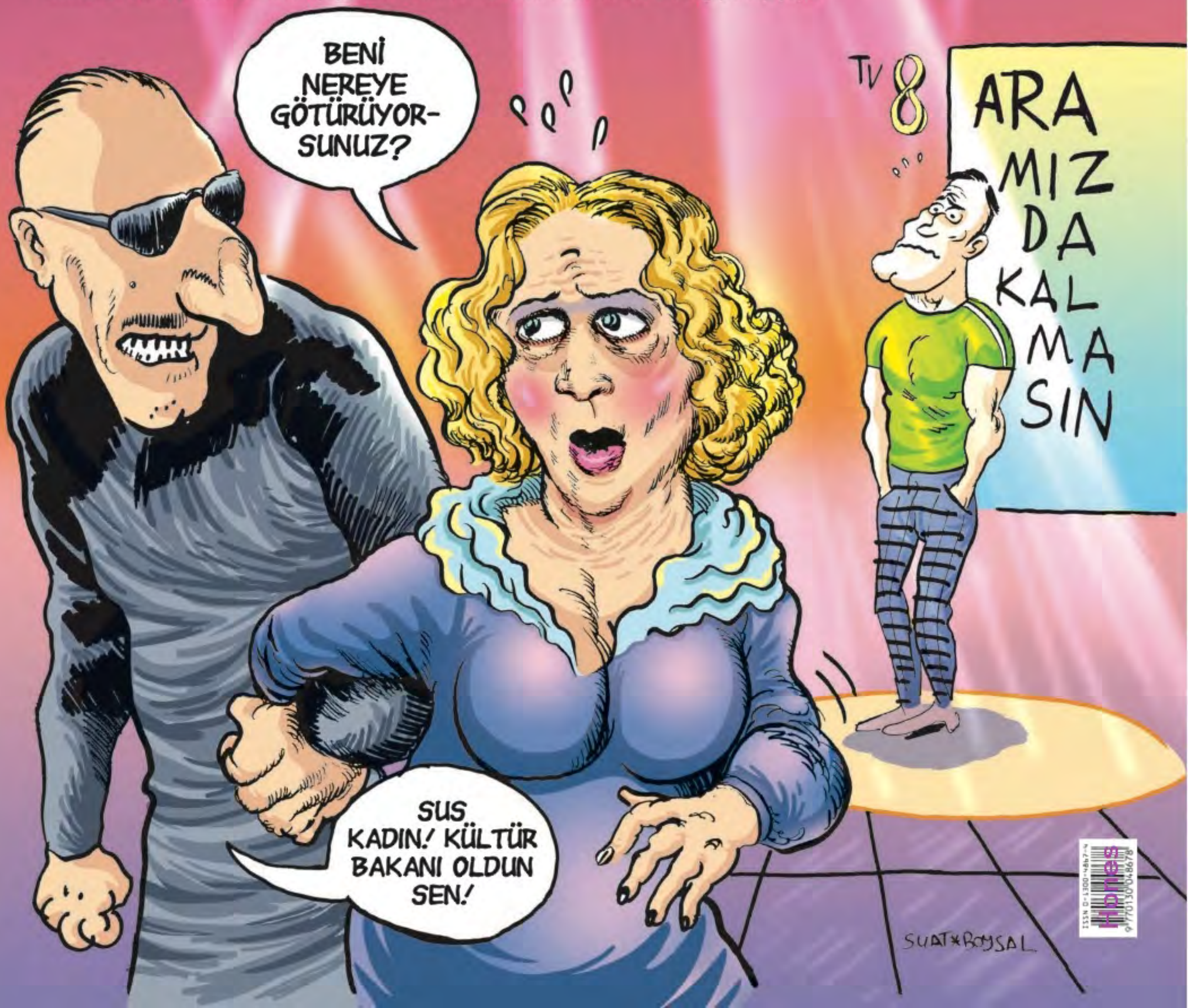
LeMan

Bob Dylan Posteri İçeride

YENİ TÜRKİYE MANZARALARI

TV 8 kanalında Sabahattin Ali'nin aynı adlı eserinden uyarlanan Kürk Mantolu Madonna'yı şarkıcı Madonna zanneden sunucu cehaleti tavan yaptırırken sonrasındaki özründe bu kez arsızlığıyla dip yaptı.

ZIÇPANADAM

KAAN ERTEM

Durmak yok, ayrımcılığa devam. Erdoğan "Madam gibi değil, adam gibi ölelim"

Kapitalizmi YIKMAK güç

ANALARIMIZ

Proje okullar kapsamında öğretmenleri sürgün edilen Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencileri eylem yaptı. Öğrencileri sorguya çeken müdür, polisi okula yığdı.

Musul operasyonu'nun ardından Musul'dan Türkiye'ye yeni bir göç dalgasının yaşanacağı iddia edildi.

"Başkanlığı getirin görelim" diyerek başkanlık tartışmasını tekrar gündeme taşıyan Bahçeli'ye CHP 'Sarayın yedek lastiği' dedi.

Cezaevleri Genel Müdürü konuştu: Çıplak arama rutin. Oyuk aramayı doktorlar yapıyor.

Gaziantep Belediye Başkanı Fatma Şahin Antep'te Işid mahallesi var iddialarına "Benim şehrimde Işid mahallesi yok, var diyorsan gel bu mahalleyi bana da göster" sözlerinin ardından bir mahallede Işid üyeleri kendini patlattı. Üç polis şehit oldu.

"Süslenen kadın, erkeklerle zina yapmış gibidir" sözlerini paylaşan Burdur Milli Eğitim Müdür vekili Mahmut Bayram terfi etti.

- Ao.. Düzeltiyorum... Alo... Ehehe... Sıkıl naaber? Benim ben, Buğra... Kafam var ya nası biliyo musun Sıkılhan; olm yok lan bööle bişey, ahaha... Servis şoförü Celil Abi de yanımda. Temincek bi ara bilinci açıldı "Süper bişiymiş lan bu Buğram" diyip kapadı... Ahaha...

-. Alkolün toptan yasaklandığı iller var, Tophanede gene saldırı oldu... Milli iradenin tecelli ettiği Meclis bile ilk kez alkolsüz resepsiyonla açıldı. Siz haala nası lan?

- Yokbolm... Biliyosun Servis Şoforu Celil Abimle beraber madde defterini kapadık biz... Hastane burası... Servisçi esnafı ekmeği peşinde çatışıyodu okul önünde... Yara aldık Celil Abimle...

- He, ekmek peşindeyseniz iyi o zaman... Kapıyım da rızıklanın siz...

- Dur lan kapama! Benim bacaklarda dört parçalı kırık var. Güzel bi ilaç verdi doktor abiler, ağrı sızı yok... Yalnız zannedersenm altıma ediyorum, sen bi miktar temiz çamaşırla gelebilican mı hastaneye... Celil Abi'yi de çok güzel bi makineye bağladı doktor abiler... Demin ondan çıkarıp biraz da kendime taktım, hakkaten süper bi alet... Gelirsen üç beş dakka sana da bağlarız ahaha... Alo... Alo. geliyon de mi? Celil Abi'ye de don getiribilecen mi karşim? Alo...

- Boooooooooooğğuuzaaaaaaa...

- Alo, kimsiniz? Za?

- Boza diyorum boza... Ben Enes dostum... Enes Binsatar...

- Anlamadım ki, boza mı satıyosun?

- Satalım mı? Tam zamanı... Noktaları birleştirince "boza" çıkıyor dostum...

- Olm nerde dağıtıyolar lan bu kafaları? Az önce Buğra, şimdi sen? Ne diyonuz abi?

- Boza diyorum... Noktaları birleştirince boza çıkıyo. Önümüz boza. Bozaya yatırım yapan yaşar. Win win... İnovasyon,artı, rızık... Hoop ticared...

- Boza kafası mı bu seninki...

- Yahu hala anlamadın değil mi? Ama kabahat sende değil. Maalesef tarihi hakikatleri unutturmağa çalışan bir zihniyyet, nesiller boyunca adetağ bunları hafızalardan silmeğe gayret etti. Neticede çoğu kimse tarih bilmiyor. Sultan Dördüncü Murat Han zamanında, Zat-ı âliye-i fazılane hazretleri, bir fermanla irade buyurup alkolu yasak ettiği vakitlerde serbest piyasanın libaral çarkları dönmüş; alkol yerine boza gelmiş idi... Neo libaral piyasada "Ürün ikamesi" diye geçer bu. Eczacılar ise "muadil ilaç" olarak ifade ederler...

- Boza da alkol gibi kafa yapar diyosun... Alkol yerine boza...

- Aynen ööle. "Ekşi boza" tabir edilen beklemiş bozada yüzde beşe kadar, neredeyse birayla aynı miktarda alkol vardır. Zat- ı şahaneleri alkolu yasak edince meyhanelerin yerini bozahaneler almıştır. Hatta bakınız, meyhaneciyle, bozahane işletmecisi aynıdır manasına "Bozacının şahidi şıracı" deye de bir deyim vardır. Açınız bakınız tarihe. Gugıl da "tarihte boza" diye sörç ediniz...

- İyi kapa da sörç edeyim. Biri varken edemiyorum...

- Espiri ediyorsun... Etme... Şimdi ticari istikbal bozadadır diyorum ben. Gidişat onu işaret ediyor. Bazı il genelinde alkollu mekanların kapatılması, açılışlarda alkol yasağı felan derken tarih tekerrür edecek, meyhaneler yerine hülle ile bozahaneler açılacak.

- Bozahane zinciri açalım diyosun... Lig TV vardır...

- Elbette bozahanede de Lig TV şart... İlla takacan çanağı. Bulutlardan gelen bir yayın vardıır. Şifreli... Eöö... Neyse... Kusura bakma bazı şeyleri karıştırıyor olabilirim, hafif boza aldım da ben... Sarı leblebi ile...

- Afiyet olsun... Yalnız tarih tekerrür etmekten geri durmayacak...

- Ya orası ööle tabii. Sultan Dördüncü Murat Han, bir süre sonra ahalinin bozahanelerde kafa bulduğunu farkedip "ekşi bozayı" da yasaklıyor... O durum da tekerrür eder, bozahane işine uyanıp onu da kapatabilirler. Öyle bi risk var tabi. Amma risk olmadan rızık olmaz. O arada biz ticaredimizi eder , nasib olan kadar paramızı kazanırız. Zaten tekerrür sırasına bakıldığında, bütün yasaklar, hot zotlar zamanla boşa çıkıyor. Bu durum, piyasanın anlık koşullarına göre gelişen bir ticared, bir krizi fırsata çevirme hadisesi, anlatabiliyo mıyım? Alo? Alooo... Ticared?... Lan... Gene mi kapadın ibiş? Senin tekerrürün de bu de mi? Çot çot, tekrar ve tekrar insanın suratına telefon kapatıyon. Geri zekalı...

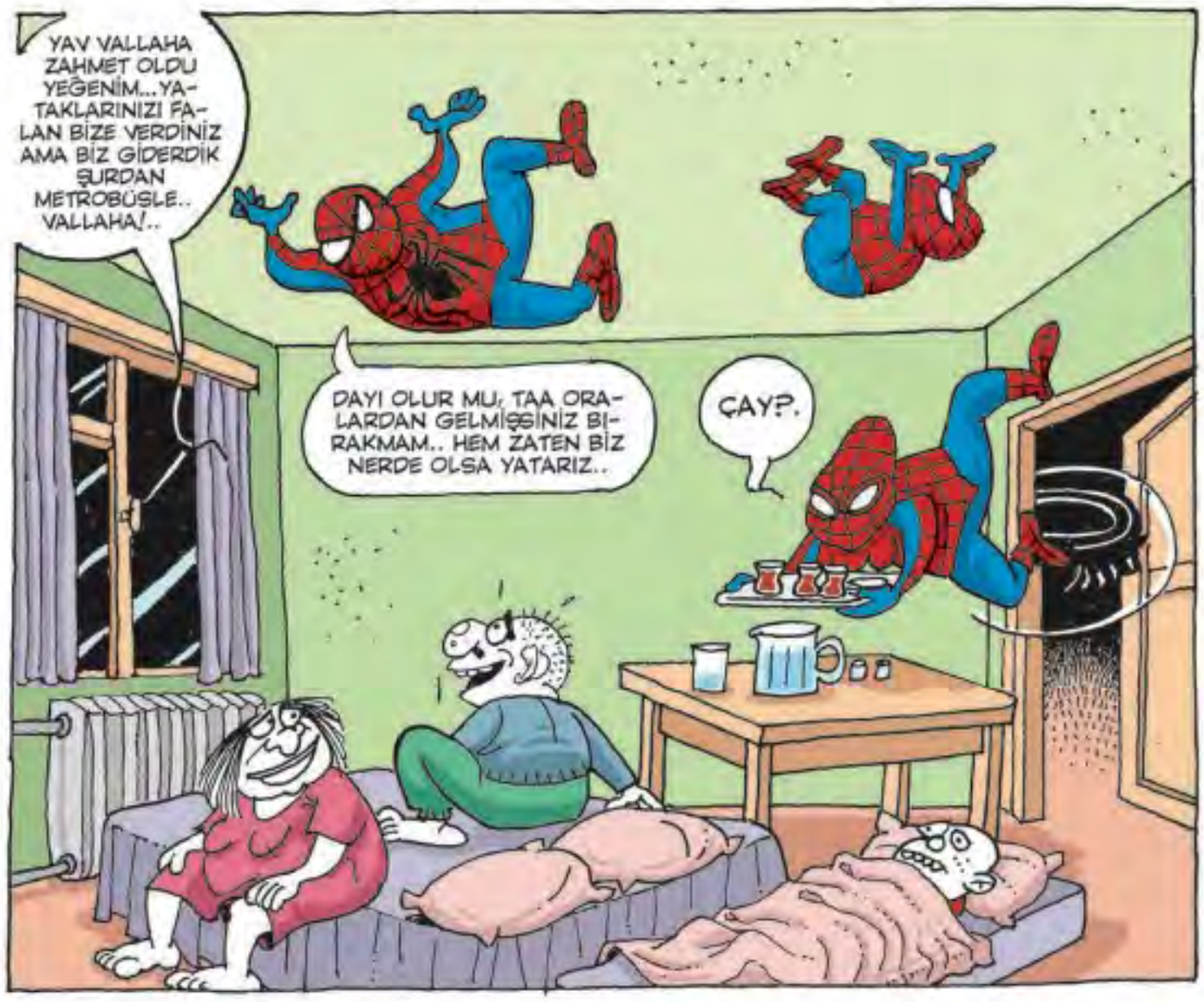
ATİLLA ATALAY

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

KIZIM, BENİ AYAR ETME! BENİM İNTİKAMLARIM ŞİDDETLİ, GÖNÜL BORÇLARIM KIYMETLİDİR! BUNU SAKIN UNUTMA!

TEBRİKLER, BU ATARLI CÜMLENİZ BAYBSİNDE TÜRK PRAYMTAYM DİZİSİ BAŞROLÜ KAZANDINIZ! YARIN SETTE HAZIR OLUN.

LAN SİVİÇK! NASIL GİDİYO İŞLER, MALA VURUYO MUSUN?

BİZ SENİN GİBİ ELİMİZİ KULLANMIYORUZ LA! AHOHO!

ARAÇTAN ARAÇA GEYİK EVRENSEL B*Gİ'Y DEMEK Kİ, VAY BE. NEYSE SEN BENİ DÜNYA'YA GERİ GÖTÜR. İÇİM SIKILDI.

FELAT DELİBALTA

ÜŞENGEÇLİĞİ BİLE AVANTAJA ÇEVİRDİN YA, HELAL OLSUN HAJİTSU. DAMACANADAN SU İÇE İÇE ELMAS GİBİ BEDEN YAPAN Bİ SENSİNDİR HERALDE.

GLOK!

GLO!

TAMAM KENDİMİ ÖZEL HİSSETTİRDİN, UÇAK FALAN İYİ OLMUŞTA, FAKAT ZİRAİ İLAÇLAMAYI DA ARADAN ÇIKARMAN? İNSAN Bİ GÜNLÜK İŞE ARA VERİR BE, NE PİNTİYMİŞSİN.

ÖYLE DEME ÇİÇEK! BALIM, BU UÇAK Bİ KALKIŞTA NE YAKIT YUTUYO SEN BİLİYO MUSUN? ŞİMDİ BOL BOL TAKSİDE GİRİCEZ Bİ DE SENİNLE KABUL EDERSEN TEKLİFİ. EKMEKSİZ Mİ KALALIM?

BENİMLE EVLENİR MİSİN?

İstir Hastaneye gelirken bizim evi bi ilaçla ilaçlarım. Fena böcekle yapmış kiler.

KAKAPO

Çekingenlerin kahramanı

ÖLÜM EN FAZLA HAYIR DER! YOK DER EN FAZLA! SENİN Bİ KAYBIN OLMAZ. ÜÇ SENEDİR AYNI MAAŞI ALIYOSUN ZATEN. HAKKIN ÖLÜM SENİN ZAM! HADİ YÜKLEN ŞU KAPIYA CANAVAR!

Dİ Mİ YA! SONUÇTA Bİ İŞİN SONUNDA ZARAR YOKSA O İYİ BİŞİYDİR. AMA YA KOVARSA BENİ, O ZAMAN NAPARIM? GERÇİ NİYE KOVSUN. İNSAN ZAM İSTEDİ DİYE KOVULUR MU HİÇ? GİDİYOM!

PIPIK!

GENEL MÜDÜR

NURİ ÇETİN

nuricetin@yahoo.com

ABİ YÜK TRENİ GEÇİYOR DURSANA..!

BİZ EŞŞEK BAŞI MIYIZ? O DURACAK!

ÇIN ÇIN ÇIN ÇIN

VUUP VUUP

YÜK VE EŞYA TAŞIMA ÖSHİ 523 11 18

DİKKAT

DİRİÇ

BEN BİLİYORUM BİR GÜN DE ÇALIŞTIĞINA DENK GELSEK.

YİNE YÜRÜYEN MERDİVEN ÇALIŞMIYOR.

BELEDİYE VERGİ ALMAYA GELİNCE VAR!

KADIKÖY

MİNAKOYİİ HOLLANDA POLİSİ OLARAK Bİ GBT'YE BAKMA YETKİMİZ BİLE YOK. BİŞ GİBİ DURUYORUZ.

NİHAHAHA... İYİ AKŞAMLAR MEMUR BEYLER.

GEZME LAN BURDA!

ÇIKAR LAN ŞUNLARI!

BENİ ÇEKEMİYOSAN ANTEN TAK CANIM.

KIŞKANANLAR ÇATLASIIN!

DUFF

SELAMİALEYKİ AŞALAR.. SERİK'E NERDEN GİDERİM?

ÖYLE Bİ GELDİN Kİ SANKİ BİZE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE ÖNDERLİK ETÇEN GİBİ.

EVET, AT BİRAZ FAZLA DORLUNDAN OLUYO...

SERİK'TE DAYIM VAR, BİRAZ RAHAT. SIZ DA...

DAYININ YOLUNDA ÖLÜME GİDERİZ REİS!

RADARA YAKALANMAMAK İÇİN ALÇAK UÇUYORUZ!

ABİ YÜKSEL GÖZÜNÜ SEVİYİM. BU NEDİR BÖYLE!

İT DALAŞI OLUM.

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

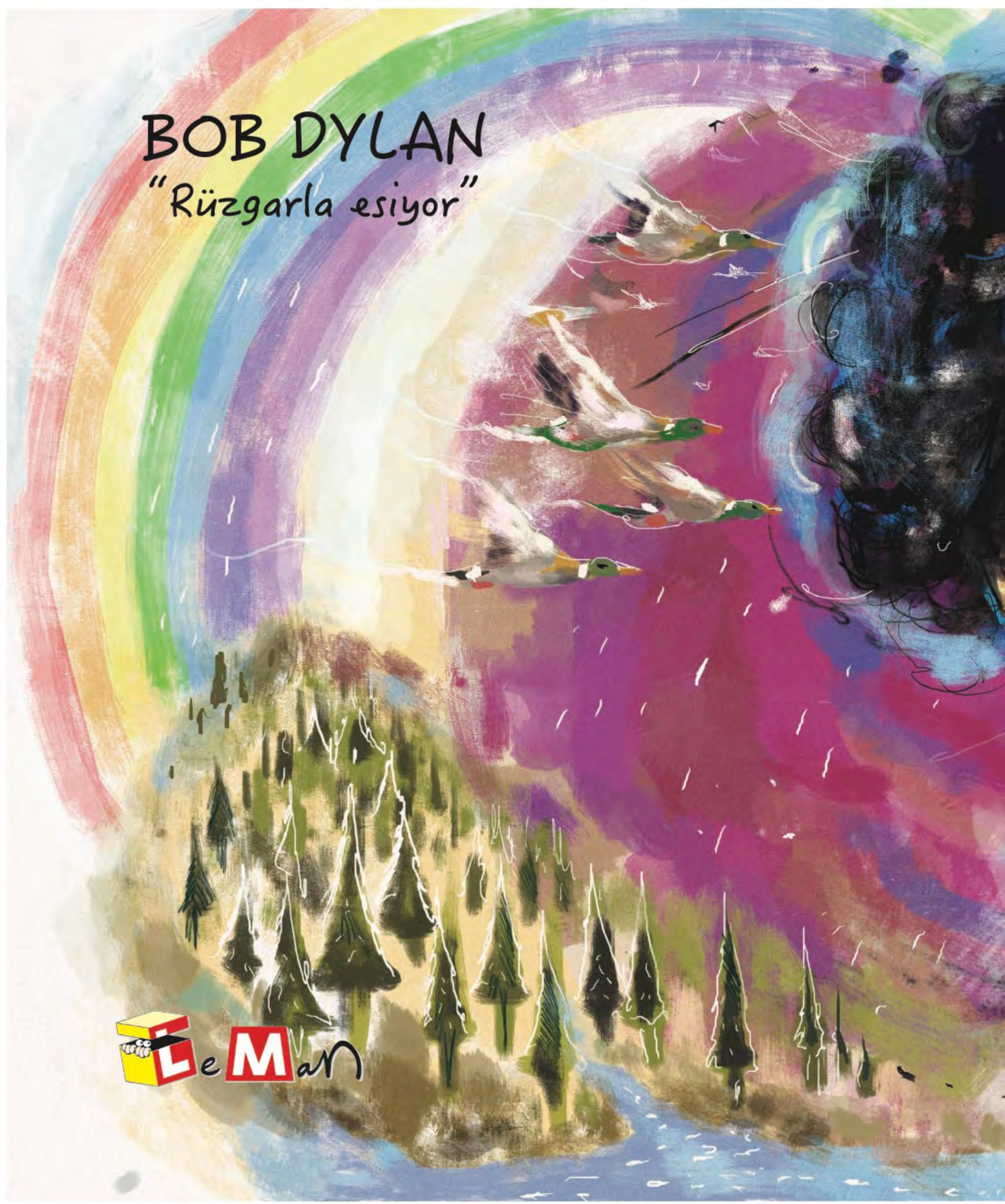

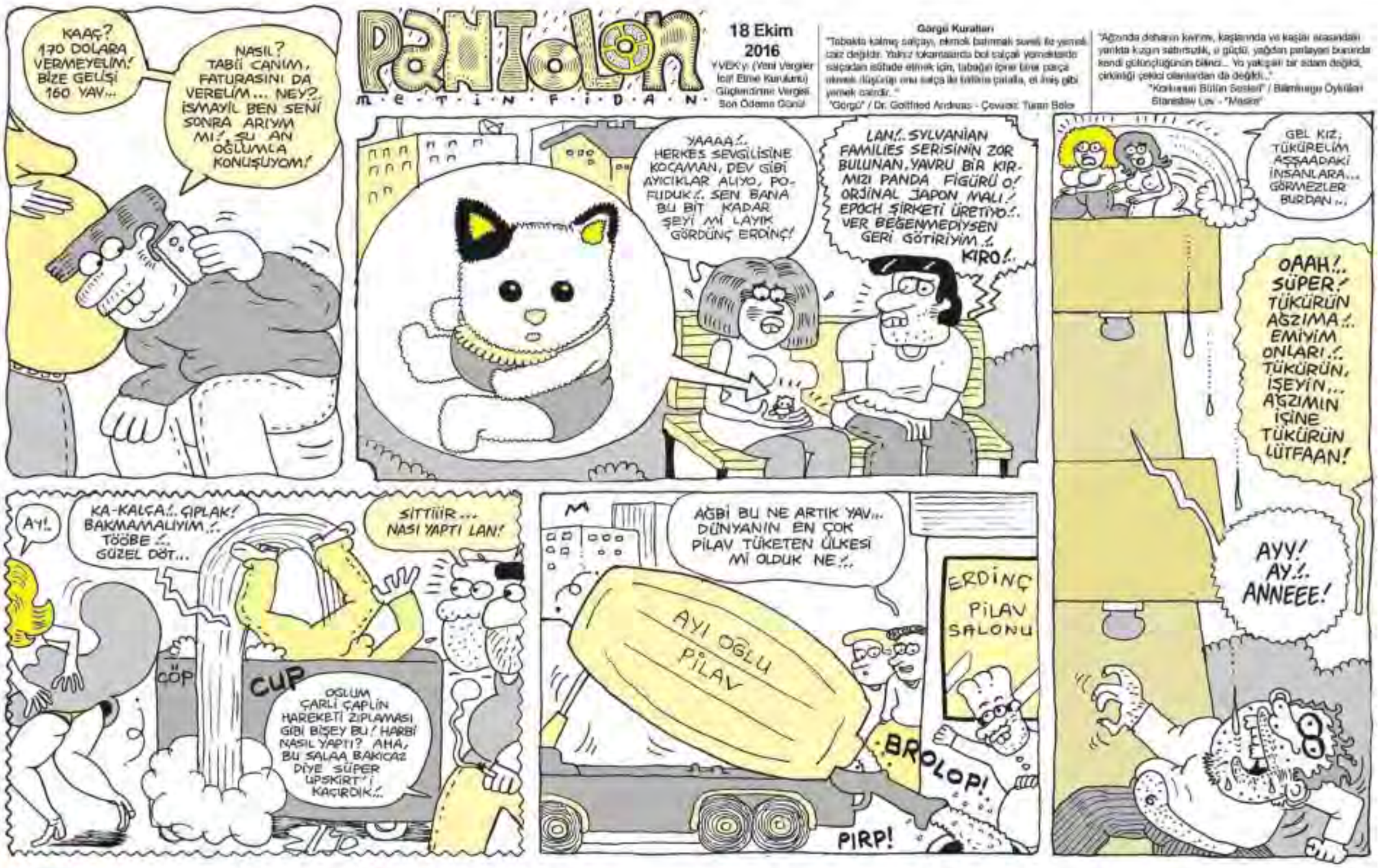
BOB DYLAN

"Rüzgarla esiyor"

LeMan

Nobel Edebiyat Ödülü 2016

MUTLULUĞa ULAŞMANIN 7 BASİT SIRRI

1- Pozitif olun:

Pozitif, negatifin karşıtı oluyodu dii mi? Eskiden negatif filmler vardı, böyle siyah-beyaz gibi. Şimdi de var gerçi. Yoksa, o pozitif miydi, siyah-beyaz gibi tuhaf olan? Hep karıştırıyom ben bunu! Özür dilerim, size "pozitif olun" dedim ama, tam olarak positif ne, çok iyi bilmiyom aslında. Ama siz gene de öyle olun! Bence kötü bişiy değildir kesin. Negatif daha iyiyse, negatif olun. Bi fotoğrafçıya sorun!

2- Üretken olun:

Sürekli kafanızda fikirler üretin! Böyle bir arkadaşım vardı, kafasını hep kaşırdı. "Fikirlerim kaşınıyo," derdi. Bi gün, bi ortamda, burnundaki fikirlerinden biri patladı, bi kızın ağzına lıp diye girdi. Herkes iğrendi. Onu dışladık hep beraber ortamdan. Dışlanmışlık yaşadı üç sene, ama telefonda bana cevap verdi gene de. Demem o ki, çok üretken olun. Ama, fazla değil! Dedemin kardeşinde, aşırı aktif mesâne sendromu vardı. Doktor ona fikir üretmeyi, bir de domatesi yasakladı. Domateste asit var, biliyosunuz herhalde?

3- Para saçın:

Yani, cömert olun. Cömert! Aa? Cöömert! Ne güzel kelimeymiş yav, şindi farkettim. Cömert! Git oraya dömelt der gibi, Hih hih! Evet, para saçın: Sevdiklerinize 50 lira, 100 lira, o kadar yoksa bi 20 yirmi lira verin. Emin olun, onlar da sizi gün gelince yatırıp cömertecektir. Hih hih! Ay çok güzel kelimeymiş valla. Bunca yıldır nası fark etmedim.

4- Rahat olun:

Bana bakın. Nası rahat yazı yazıyom! Hiç, ne demişim, ağzımdan çıkanı kulağım mı duymuş, dötüme mi girip saplanmış, iğrenç espriler mi yapıyomuşum, cümle mi devrilmiş, mantık mı uçmuş, hiç önemsiyo muyum bunları! Çünkü rahat ve kuul davranıyom. Siz de kızların, adamların, ayakkabı satıcılarının ve yazarların karşısında kuul davranın. Kuul'un kelime karşılığı, "Tanrı'ya göre insan" demektir. Bakın, ne uyduruk bir espri yaptım, hâlâ rahat ve kuulum. Çünkü, dediğim gibi ben, başkalarının ne dediğine önem vermeyen bir insanım. Geçen gün Bostancı dolmuşunda, "şurdan bir kişi uzatır mısınız lütfen" dediğim sosyetik ve galiba sarhoş bi kadın, "Öff, senin hiçbişiyini uzatamam. Git kendin ver sapık. Zaten leş gibi ter kokuyosun. Çekillr misin tepemden. Aayy, ne de çirkin. Nereden giyiniyorsun, bit pazarından mı, gömleğe bak. İyi ver, uzatayım bari. Ağlıyo musun sen? Iyy, çükün de çocuk kadardır senin," dedi bana.. Peki, ben ne yaptım bunca lafa karşın? Kuul davrandım, ve önemsemedim hiç! Arkama dönerek, sonra kadının önümde oturduğunu hatırlayıp önüme dönerek, "Seni, öö-nem-se-mi-yorum" dedim ve indim minibüsten. Biraz ağladım sinirden. Ama kuul bi şekilde, rahat ağladım! Ağlarken boğazıma sümüğüm kaçtı yanlışlıkla.

5- Anten açıp-kapatın:

Klasik bi radyo alın. Onun uzun, teleskobik antenini, en ucuna avucunuzun içini bastırarak dibine kadar kapatın; sonra küçük topuzlu ucundan hızla çekerek uzatın, sonuna kadar tekrar açın. Belki bunun için bir radyoya gerek yok diyebilirsiniz. Doğru; elektonikçilerde bu antenlerden ayrı olarak satılıyor. Fekat, antenin gerçek bir radyoya bağlı olması mutluluğu nedense daha gerçek yapıyor. Ek mutluluk olarak, anteni bi sevdiğinizin karnına hızla bastırın. Onun, bişey sapladığınızı sanıp ürkmesini, ama sonra o nesnenin iç-içe geçerek küçüldüğünü ve gerçekten karnına saplanmadığını görünce yaşadığı dehşeti, hep beraber neşeyle tecrübe edin!

6- Git Burdan!

Evet, mutluluğa ulaşmanın yollarından biri de gitmek'tir. Az öteye gidin! Kayın biraz. Biliyom, İtalya'ya veya Paris'e, Los Encılıs'a ya da Bodrum'a gidecek kadar paranız yok. Ama "gitme" keyfini yaşamak için, ille de bir tatil beldesine veya bi yabancı ülkeye gitmek gerekmiyo. Mecidiyeköy'e, Taksim'e veya Ümraniye'ye de gidebilirsiniz! Hmm? Otobüs ve metro ücretleri zamlandı diyosunuz dii mi!? İyi. Şöyle bi caddeye çıkın öyleyse. Orada yürüyün fıtı fıtı! Sonra, geriye dönün. Yürüyüşte en bi önemli nokta, giderken yürüdüğünüz kaldırımı, dönerken geri kullanmamanızdır. Çünkü aynı kaldırımda, dolayısıyla aynı vitrinlerle, aynı arka fon, ve aynı taşlar ve aynı ağaçlarla canınız sıkılır. Fakat farklı gidiş-geliş kaldırımları, yürürken kurduğunuz hayallerin bile çeşitlenmesine yol açar. Yürürken, perdeleri açık evlerin içine bakmayın, ayıptır. Ama içinde eski bisiklet bulunan karmaşık balkonlara, benzin istasyonlarının renkli küçük ve ışıklı ("kurşunsuz bilmem kaç kuruş" gibi şeyler yazan) tabelalarına, ve apartmanların az ışıklı, o hüzün verici giriş bölümüne rahatça bakabilirsiniz: Işık, az önce orada birisinin bulunduğunu bilgisini veriyor. Hüzün, bu gerçeği gözlemlerken oluşuyor. Mutluluk da, gözlem yapabildiğinizi gözlemlerken meydana geliyor.

7- Karar Verin!

Herhangi birşeye karar vermek, insanı kesinlikle mutlu yapar. Uzmanlar, karar verme anında, insan biyolojisinde cinsel hazza benzer hazlar yaşandığını, klitorisin ve penisotorilisin uyarıldığını söylüyorlar. Hemen, herhangi birşeye karar verin! Tabii, bu şey ne kadar faydalı ve önemli ise, onun hakkında verilecek karar, mutluluk hazzını o kadar artıyor. Örneğin, biraz daha bişeyler eklemeye karar vermişken, tam burada yazımı bitiriyorum, bir cümlede iki karar birden alıyorum! Oaah.

METİN FİDAN

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

Şoför bi tanıdığım bahsetmişti.. Adana'da Temmuz ayında geneleve gitmiş. Odada hem klima hem vantilatör varmış. Kendince neşeli mavralı şekilde anlatmıştı geneledeki mesaisini. Ama sohbetin en sonunda şöyle bi cümle kurdu: "Aşk bir gizem çözme işi.. Kadınlar beni gizemli buldukları için aşık oluyorlar..." Ya, şoförsün ve ilkokul mezunusun... Bu nasıl bir gizemse? Ben neden o gizeme yakın olamıyorum? İlla kadın mı olayım?.

ŞİMDİ KIZIN YANINDA KÜFÜR ETTİRECEKSİN SEN BANA

ETSENE ULAAAN!! ETMEZSEN MINA GOYYİİİM!. ETMEZSEN ENİŞTEME SIKTİRİRİM SENİ GOT KAFALI YAVUŞAK!

KADIN ERKEK İLİŞKİLERİ BİLMEDİĞİM Bİ YERE DOĞRU EVRİLİR OLDU.. EN GÜZELİ BİSEKSÜELLİK ASLINDA: OOOH SKİORUM.. SKİİORUM...

Bi kaç yıl önce, Taksim'in Çukurcuma'ya akan sokaklarından birinde, bir yaz akşamı TRANS bi arkadaşla oturmuş konuşuyoduk.. "İdealtepe gençleri bakır işler gibi sevişiyorlar" demişti. (Bakır işlemek için, çekiçle çok sert vurulur.)

ANAN

Bu ülkenin kanayan yarası hala budur: Hala ve hala anasının bulduğu kızla evlenen elemanlar var. İster, adeta bir Polat Alemdar olsun.. veya bir Türk Maykl Ceksin'i... gelinen nokta hep bu!! Böyle ana sipariş evlilikler yüzünden zaten çirkin ve basık tipli milletiz. Bu vesileyle şunu da demeden geçemiycem: Lan gerçi, etrafımızda olup bitenlerden ne kadar haberimiz var?

SAMSUN
Babam
B
Anan kız buldu. Köye gel.

Berberim anlattı. Kastamonu'da, dedesi evlerinin bir katını solcu öğrencilere bedavaya vermiş, oturcunlar diye.. Sonra, köyde dedenin yaşlı arkadaşlarından biri "Solcularda abdest yok.. namaz yok.. evde alkol alıp zina yaparlar.. hem de anal-oral ilişkiye girerler" diye aklına çalmış bu dedenin! Ve dede artık geceleri uykusundan "Hıgggnh! Ev gitti... Hıgggnh!!" diye uyanıyormuş.. Bu hıg mıglar nolacak... tanıdığım psikolog var mı diye bana sordu berber.

UHGG!...

Şu sıralar, herkes peydarpay bu ülkede yaşanmaz.. buralardan gitmeli derdinde. Ben mevzuyu biraz daha geriden almak istiyorum... 1980'li ve 1990'lı yılları yaşayanlar! Eğer o kuşakta yaşayan çocuklardan herhangi biri, Jean Claude Van Damme'ın "Kan Sporu" filmini izlemediyse.. o kişi hemen Türk vatandaşlığından çıkarılmalıdır.

EBEEP.. NASILDIM?. NE DÜŞÜNÜYOSUN BAKALIM?

VALLA NE DİYİM... ÜLKE BU HALDEYKEN.. BUNDAN SONRASI İÇİN, ARTIK AYAĞIMIZI YERDEN KESSİN YETER.

ESP: VACIP

SEZON SONU!! KESMECE BUNLAAAR!!!

SOKMACA BUNLAAAR!!!

SERBEST PİYASAYA GEL HİKMET BEYCİĞİM :)

ESP: VACIP

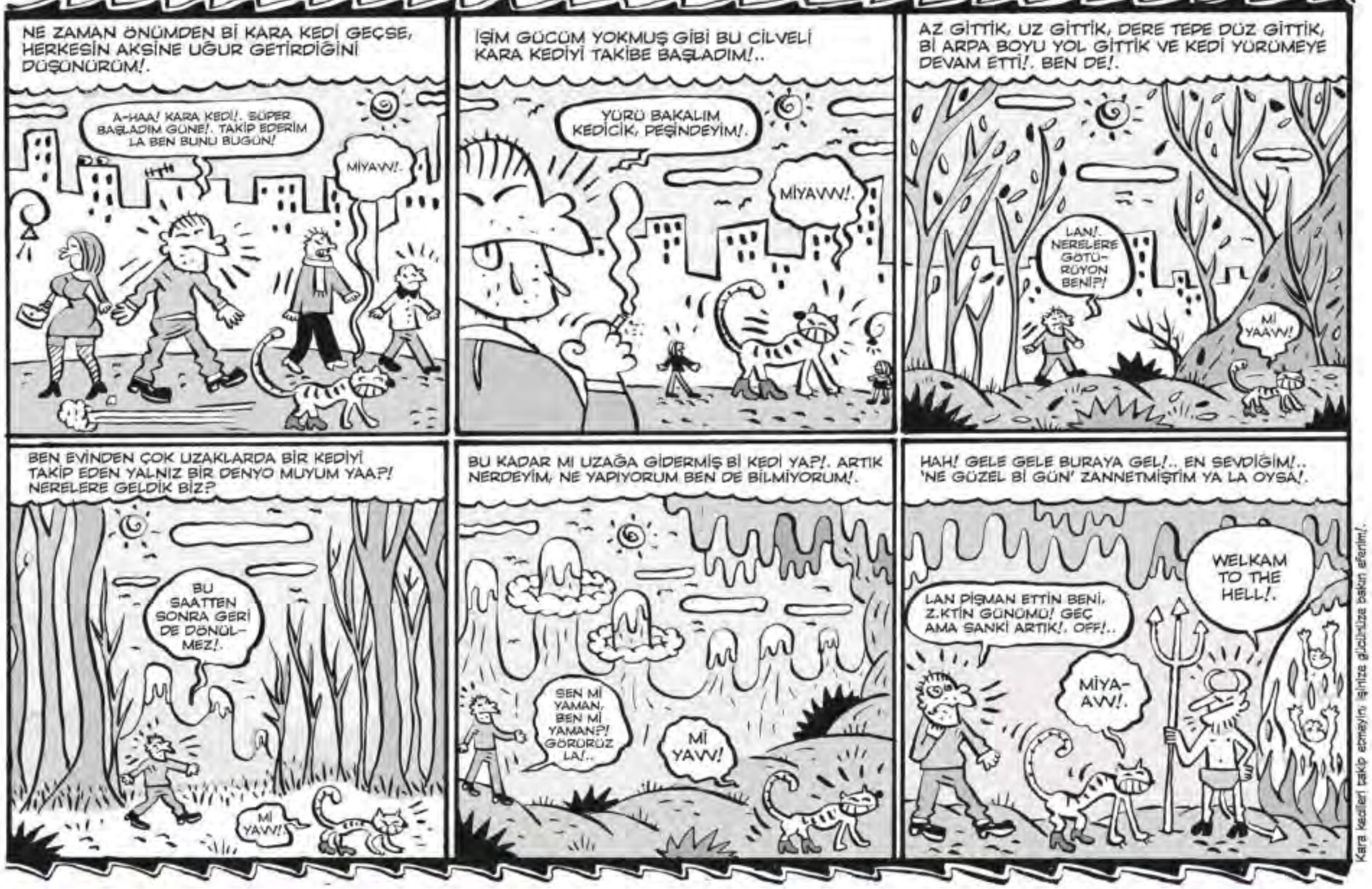
DEMEDİ DEME! GELİYO KÜNDE... SELİN, KİME DİYORUM !..

HER İLİŞKİDE NE ÇIKARSA BAHTIMA. KİMİSİ SÖRF YAPTIRIR, KİMİSİ BARDAN ÇIKARMAZ, KİMİSİ PASO SEKS :(.. AMA BU BAŞKA BAMBAŞKA BİŞEYMİŞ ŞİMDİ DİYECEKSİN Kİ.. "PEKİ SENİN HAYATA KATKIN NEDİR?" BU ERKEK EGEMENLİĞİNDE BENİM KATKIM NE OLABİLİR Kİ?. BU EŞŞOĞUEŞŞEKLER NE VERİYOSA ONU ALIYORUZ :(. ŞİMDİ DE BÖYLE OLSUN, BİRİKİM BİRİKİMDİR.

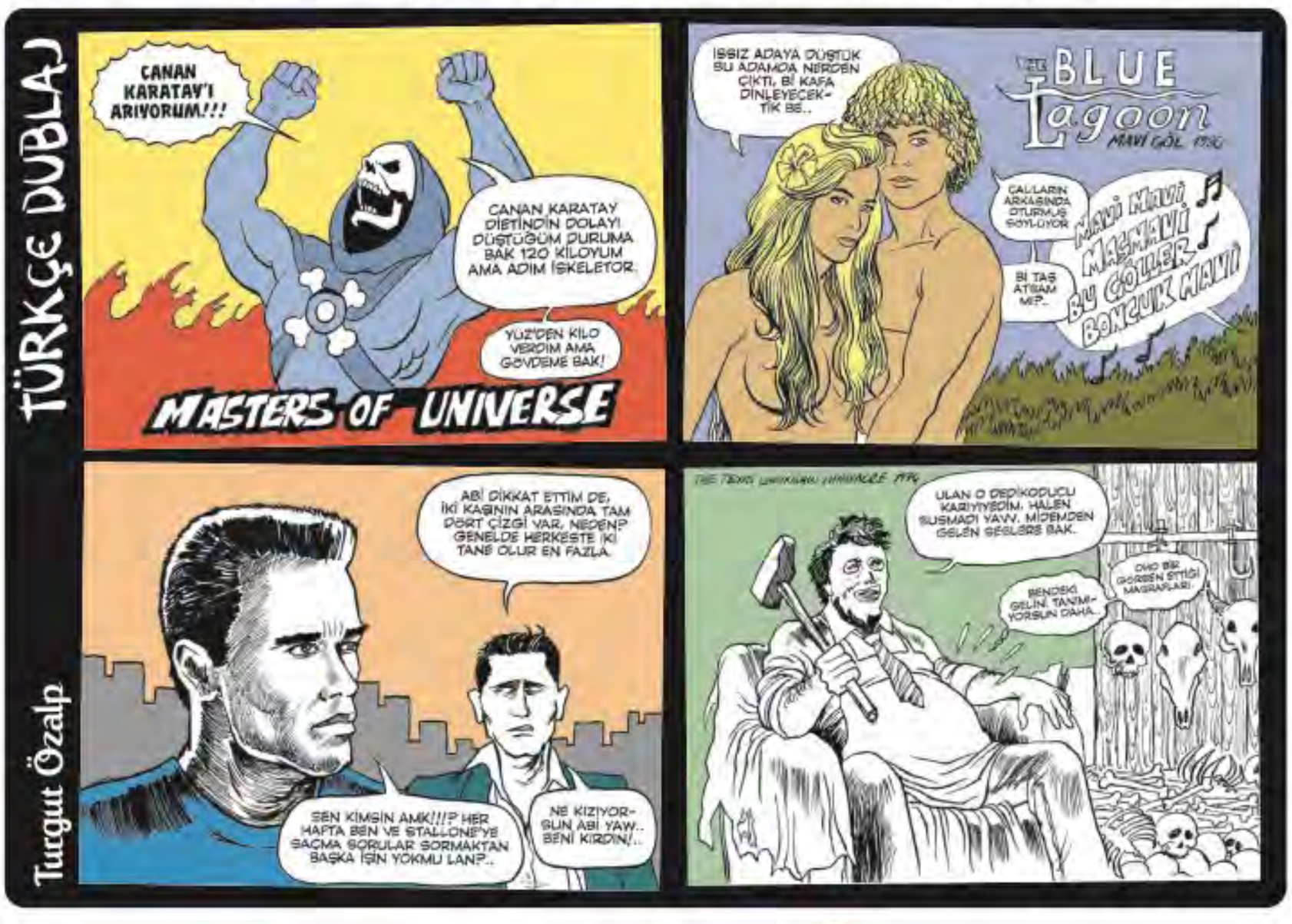
BİZDENCİLİK..

Bizdenciler... Sadece aynı şehirden değil... Aynı siyasi görüşten, aynı sosyal ortamdan, aynı giyim tarzında olanlar. (Bu aynı sosyal grup içinde daha çok uyum olsun.. daha az kavga yaşansın, hem işler hem de sosyal hayat daha akıcı işlesin diye düşünmekten ileri gelir.) Ammaa.. Bizdencilik adına, TÜBİTAK'ta mutlaka alnı secdeye değen bilim adamı olsun gene de herşeye rağmen dediğin zaman ülkede sıçrama falan olamıyor işte!! "Bizdencilik" hele bir de il, siyasi görüş veya uhrevi, manevi dünyayla birleşmeye görsün.. sıçış başlar. Elbette hemşehriler arasında yardımlaşma olacaktır. Ama hemşehriye iltimas ayağına başkasının hakkını yemeye başladığında gene sıçış başlar. Lan bi kere olsun, memleketin geleceği için "iyilik"ten yana olunsun.. Gerçekten adil davranılsın bir kere!! Mücadele uzadığında... "iyi" de "kötü"ye dönüşüyor! "Öfkeli iyi"den de hayır gelmez amk! (Fransa ve Sovyet devrimleri bunlara güzel örneklerdir.)

Doğan Pehlevan

Kara kedileri takip etmeyin, işinize güçlüğe bakın efendim!.

toka

Vapur bekliyoruz. İskele çok rüzgârlı. Kıçımız dondu. Ne biçim de aniden bin derece soğuyor artık havalar. Mars yüzeyi mi ayol burası, böyle aniden buz gibi olunur mu? Zayıflar gitsin, güjüler kalsın istiyor tabiat. Taam iyi, baarma, gidicez heralde sıramız gelince. Çok da meraklısıydık sanki biz de.

Aha. Kedi var iskelede. Cebimden bir pet şişe kapağı çıkarıp atıyorum. Al işte, hemen oynamaya başladı sünbül. Yaşı kaç olursa olsun, önüne bir kapak, bir parça buruşturulup top yapılmış kağıt veya düğme falan attığında hemen oyuna koyuluyorlar yapacak daha mühim bi işleri yoksa o an.

Ağaçla çöpün arasına soktu kapağı. Kedilerin kendini kandırma gücüne hayranım. Oyuncağını zorla bir kapı arkasına, sandalye altına, çöp bidonu veya halı altına falan sokuşturup, o nesne sanki oraya kendisi kaçmış gibi, sanki bundan kaçıp saklanmış gibi, ordan çıkarmaya uğraşmalarına bayılıyorum. 'Aha duttum seni' diye biraz havada çevirip, oynayıp tekrar alması zor olacak bir yere tıkıştırıyor. Kendisi oraya attığı hâlde, o şey ondan saklanmış, ulaşması çok zormuş gibi.. ula demin sen soktun ya o kapağı oraya, zorla hem de, ittire ittire?.. ne güzel kandırıyor kendini. Oyuna bu kadar kaptırmak kendini. Çok sihirli. Bile bile oyun olduğunu. Ben pek yapamıyorum. 'Sadece bir oyun' olduğunu anladığım an, eeeh diye bırakıveriyorum ipin ucunu. 'O da yalan, bu da yalan, al biraz da sen oyalan' diye kedi atasözü yok tabi. Haaah.. taaabi tabi.. evedeved, o makinanın altına kaçtı şimdi de kapak, senden saklanıyor. Koş. Çıkar onu ordan. Hay Allahım yarabbim.

Bi arkadaşım yanımda. Vapura bindik, karşıya geçiyoruz. Anam bu da sürekli kendi kendinin fotorafını çekiyor. Selfi de selfi, elinden bırakmadı iki saniye telefonu. Madem telefonla oynayacaktın, ben oturuyumdu cam kenarına?.. İstanbul'u ilk defa görüyomuş gibi şaşırabiliyorum her vapura binişimde hâlâ. Sen beri gel, ben oturuyum cam kenarına o zaman?.. desem, şimdi surat eder. Otursun orda hıyar. Oynasın telefonuyla. Naapıyım. Ben de onun pide gibi kocaman telefonunun kapatmadığı kadar olan manzaraya bakarım madem.

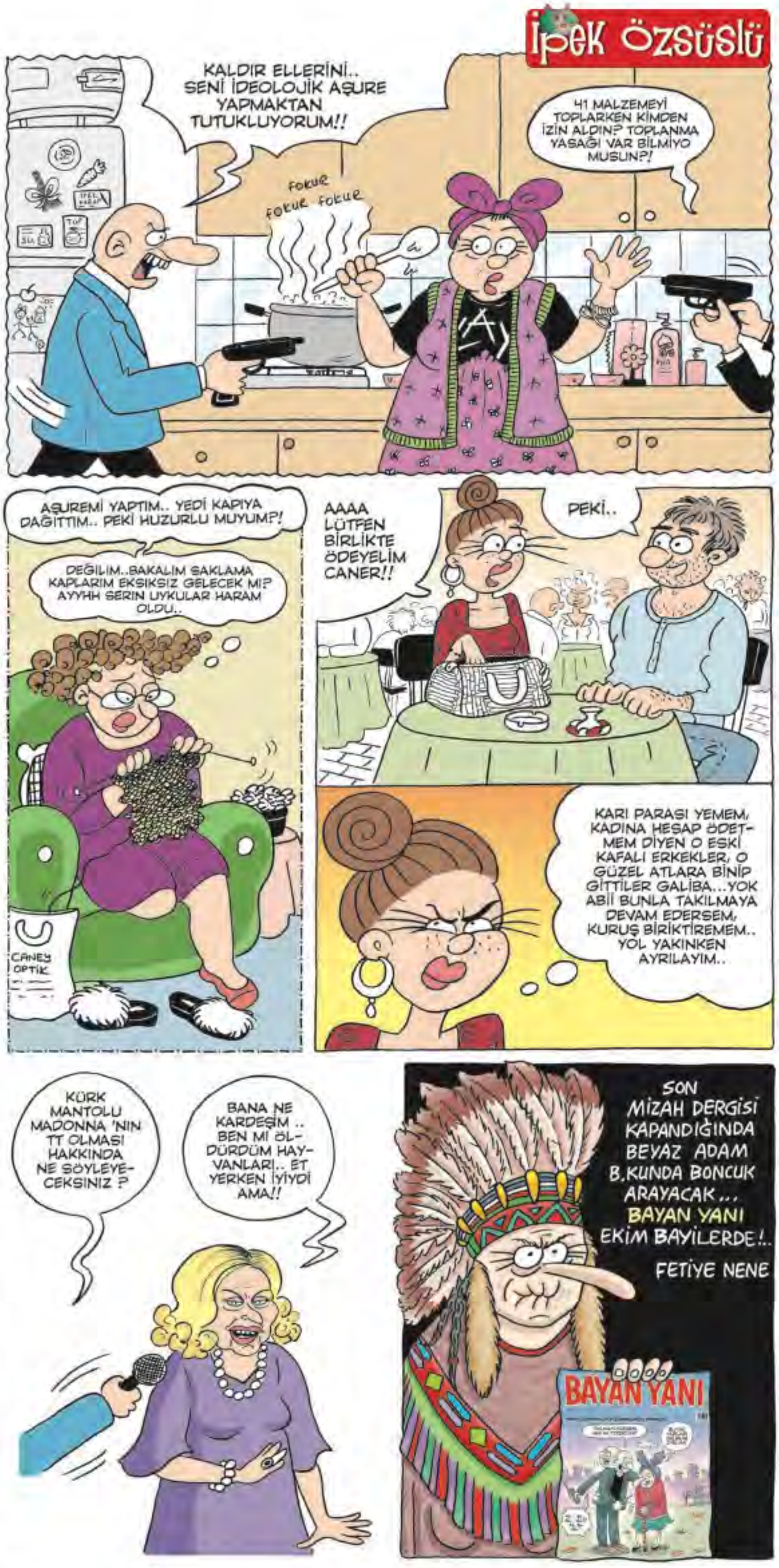

Kitabı daha güzel *(Momo - Michael Ende)*

Yolu yarıladık nerdeyse, kafasını döndeip bi kere bakmadı denize, boğaza. Ulen bu boğaz manzarasına sahip olmak için ülkeler birbirine etmediğini bırakmıyor, savaşlar çıkarıyor, bi kafanı çevir de bi bak bi?.. bi kerecik bari bi bak bi?.. I ıh, hiiç de zerre kadar umrunda değil manzara, kendi resmini çekip çekip telefonda bakıyor sonra. Beğendiklerini internete koyacağımış. Demek ki eline imkân geçmesini bekliyomuş demek ki. Teknolojinin ucuzlamasını bekliyomuş demek ki garibim demek ki. Yazık. Çeksin, eğlencesine baksın tabe.. de, daha dün japon turistlerle 'sürrrekli fotoraf çekiyolar aaabi' diye en çok dalga geçen de oydu. Görüşmesem mi artık? Arkadaşlığımıza biraz ara verip.. bi kaç yüz yıl mesela.. şu her yeni çıkan elektronik naneyi koşa koşa gidip, alıp, bidi bidi onunla tüm gün geçirme hevesi körelesiye kadar görüşmesem mi dostumla? Olabilir. Bi iyice bi alsın hevesini, bi iyice bi oynasın teknolociyle, doysun bi, sonra yine buluşup gideriz çay içmeye. Ama bunun da sonu yok ki. Habire yeni bi oyuncak veriyolar eline, bu da bidi bidi bidi sürekli onunla oynuyor. *'Momo diye bi çocuk kitabı var. Tam da bundan bahsediyor. Eline veriyolar oyuncakları yetişkinlerin, buna karşılık zamanlarını alıyor Gri Adamlar. Çok güzel kitap. Çizgi filmi de var, ama kitabı daha güzel'* diyorum sıntarak. 'Kitabı daha güzel filminden' geyiğinden yakalayıp kurarım belki sohbeti diye düşündümdü, olmadı. 'Dur bi, istagrama şeyapıyım bi şunu' diyor. Göd. 'Dur bi' diyenle daha ne sohbet edilir ki? Odun işte, nolcak. Yine de çok severim, iyi heriftir aslında. Epey azaldı arkadaş sayım son yıllarda. Ota boka kırılıyorum, yoruluyorum çünkü. Mesela 'Rus kadın'lı ayımtırak espriler yapan arkadaşlarımı çoktan eledim, çıkardım hayatımdan. Keza Afrika'daki aç çocuklarla ilgili şakalar yapan ibişlerle de kestim muhabbeti. Kafam kaldırmıyor artık bu tür sığırlıkları. Bunla da mı görüşmeyim şimdi? Amaaan, neyse. Varsın bu da ağşama kadar selfi çeksin, zabaha kadar internete koysun, naapalım. İyi insandır neticede, zırt diye arkadaşlık kesmek yazık olur. Ama en azından cam kenarına ben oturuyum dönüşte. 'Madem telefonla oynuycan moruk' diyim, 'sen beri otur madem' diyim. Onu bari söyliycem dönüşte. Tam otururken 'keriz' de derim fısıltıyla. Duymaz nasıl olsa, aklı hep telefonunda olduğu için. Duysa da, çok yakın arkadaşlar der bazan öyle birbirine, ondan bi şey olmaz.

Karşı sırada oturan kadın yanındaki çocuğunun montunu niye çekiştiriyor? Ne istiyor ki ufacık çocuktan, para mı? 'Para ver bana, gofret alacam'?.. Yok. Çocuk üç- dört yaşında, o ondan para istemez, öbürü ondan ister. Kural bu. E? Olay nedir o zaman? Çocuk vapurda dışarda oturmak istiyormuş. Kalkmaya davranınca hemen annesi montundan çekip oturtuyor. Bir iki denedi, olmayınca bastı yaygarayı ufak bünye. Ağlıyor. Ama nasıl ağlamak.. anıra anıra bağırarak ağlıyor. Süper teknik aslında. Çocukken serbest ama büyükken yapsan ikinci kez görüşemezsin kimseyle. Hemen kaçar herkesler yanından, yapayalnız kalırsın. Halbuse büyükken de bi şeyi istediğimizde, yapılmazsa, höeeee diye hemen ağlamaya başlasak. Güzel olmaz mı?.. *Hüööeee, bırah la artık şu telefonuuuu.. iki dakka sohbet edelim.. höööğğaaağğğ..* Bağıra bağıra ağlasam şimdi? Emeeeen, boşver. O kadar da önemsemiyorum telefonla oynamasını. Önemsiyorum da zırıl zırıl ağlayacak kadar da değil. Başka şeyler için denenebilir ama. Mesela kiralık ev tutarken. Ev sahibi ve emlakçı bir olmuş, binmiş sırtına, vuruyor kırbacı. 'Komisyonu sadece kiracı öder' diye. E ama ev satılırken hem mülk saybısı, hemi de almak isteyen kişi ortaklaşa ödüyor emlakçının komisyonunu. Ev satın alamadığımıza göre belli ki çok paramız yok, kiralanırken de paylaşılsın, olmaz mı?..'Olmağğz! Katiyen olmaz. Kurallar böyle!'.. O zaman: Hüööööööö ğaaaaa... bana ne yeaaaa, bana neeeeoov.. ev sahibi de yarısını ödesiiiiiiiiiin... Hığaaaaaaa.. Salya sümük, anıra bağıra ağlıycan ki etkili olsun. Denenebilir.

NURGÜL KAAN

Erhan Candan

İN:
* Nefer ol!.
* Kendini değil, dirilni tanı...
* Keşfetme, İcat çıkarma!.
* Evlilik, sek, çocuk...

OUT:
* Dünyada teksin, biriciksin!.
* Keşfet, sınırları zorla...
* Farklılıkları örmese, sev!..
* Düşüncelerini saklama...

DETAY DOKU 3

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir? Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 5 okura Leman Cilt'i hediye ediyoruz.. Yanıtlar haftaya.. Cevaplarınız için iletişim maili:

lemandedoku@gmail.com

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....

GEÇEN HAFTANIN CEVAPLARI

1- Bayır Gülü, 2- Felat Delibalta, 3- Güneri İçoğlu, 4- İpek Özsüslü, 5- Kırık Leblebi, 6- Pantolon, 7- Terelelli 8- Turgut Özalp, 9- Zıçan adam

Ad: .....
Soyad: .....
Adres: .....
.....

Leman Bulmaca
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06

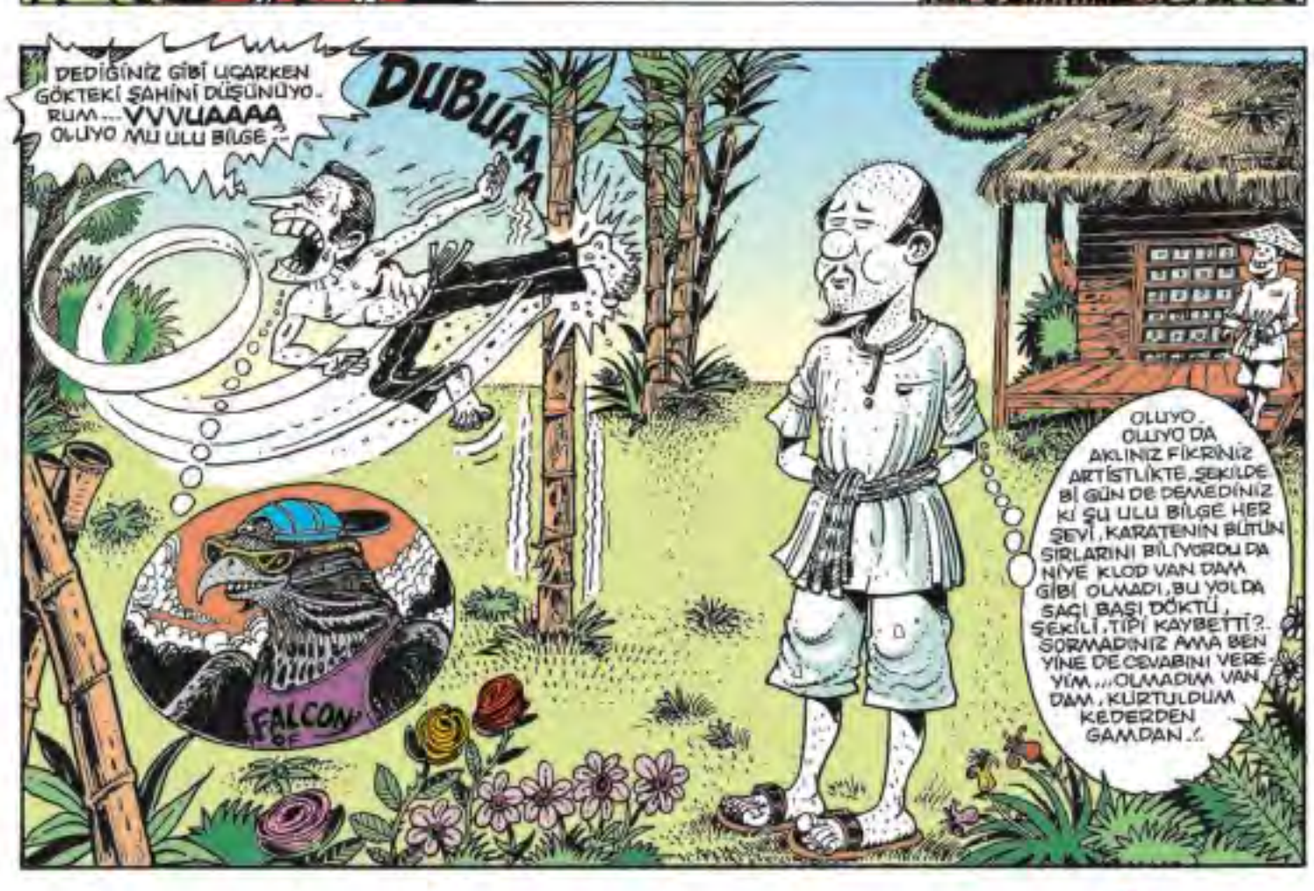
Güneri İçoğlu

LeMan

19 Ekim 2016 Çarşamba

Sayı: 1293

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

Haftalık yerel süreli yayındır

OHAL'de

LeMan

SARAY CEPHESİNDE YENİ BİR ŞEY YOK

Kadınlara yönelik ayrımcı bir dil, cinsiyetçilik, gayri müslümleri aşağılama, ölüm ve savaşı kutsama...

BİR ADAM GİBİ ÖLMEK VAR, BİR DE MADAM GİBİ!

26 Ekim 2016 Çarşamba / Sayı: 2016/41 4 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4,5 TL.

1294

LeMan

Okulda, parkta olması gereken çocukları fabrikalarda çalıştıran ülke!

Mango, M&S, Zara gibi dünyaca ünlü giyim markalarını Türkiye'deki imalathanelerinde çocuk işçi çalıştırıldığına dair görüntüler yayınlandı.

HANİ LAN ÇOCUK İŞÇİ ÇALIŞTIRMIYORDU SİZİN FİRMA!..

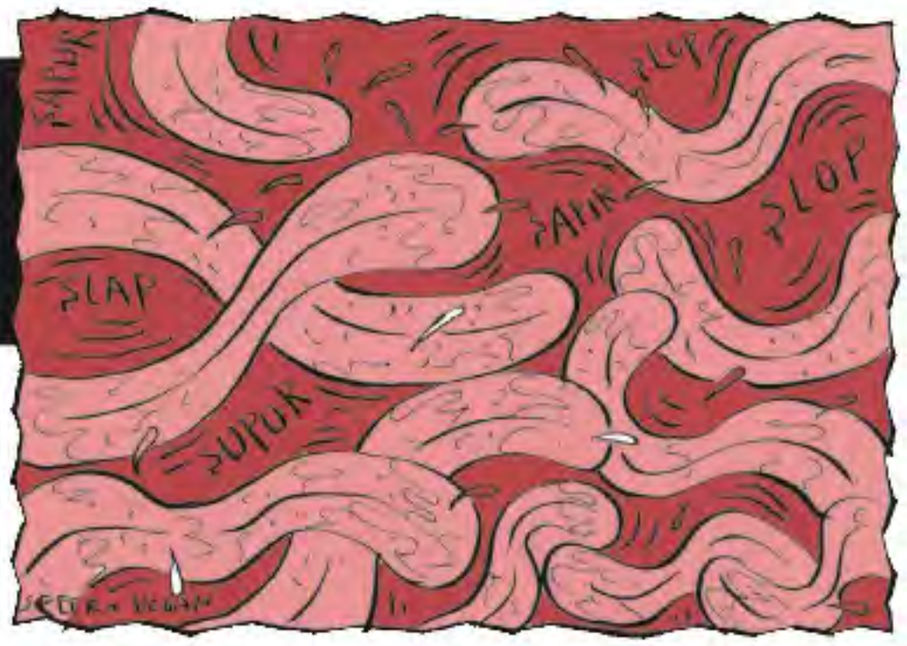
TANGO

PLOP!

Sefer & Felat

LM

Fetö'nün düzenlendiği Türkçe olimpiyatlarında Gülen'e övgüler düzmeyen kalmamış. En son "Fetö bizim iktidarımızda palazlanmadı" diyen Binali Yıldırım'ın Feto'ya düzdüğü güzellemeler çıktı arşivden.

FİKRET ÖZDEMİR

FELAT DELİBALTA

Mehmet Ağar, Darbe Araştırma Komisyonu'na konuştu; "Sol örgütler bizim sandığımızın aksine zararsız, eline silah almamış insanlar çıktı. Solcuların şiddete bulaştığı önyargısını yıllarca gözümüzde büyüttük" dedi.

Bahçeli... Ah Bahçeli...

Onlarca gazeteci yazar cezaevlerinde tutulurken, gazeteci Can Dündar'a silahlı saldırıda bulunan Murat Şahin tahliye edildi.

Mehmet Barlas; "Obama, Fetö'nün Beyaz Saray imamı olabilir" dedi.

Melih Gökçek ve Abdurahman Dilipak'ın destek verdiği silahlanma çağrılarına, Twitter'da açılan "Ak Silahlanma" başlığı adı altında tüm hızıyla devam ediyor.

60 Ülke et derdinde, Iraklı, Suriyeli can derdinde.

ZIÇPANADAM

KAAN ERTEM

ANAAA BİR TÜRLÜ ANNATAMAYANNİKA "NASIL ÇALIŞIR?"

BUZDOLABI: Fiş adını verdiğimiz elektroaygıtın duvara giren bölümünden yürüyen elektriğin, motor hazinesine kavuşmasıyla birlikte, cihazın alttan alta ince döşenmiş ve kök salmış kılcal boruları ile ana gövdeye yayılan dondurucu azot ve katot buharı, tavukları et ve üzümü, tereyağını üzerinden az yalayıp alt rafa, ordan şişelere dolanıp ve yumurtayı da kapsayacak şekilde devinimini tamamladıktan sonra pervaneyle duvardan dışarı atılır. Prensip budur ve tamamen frigrofiriktir.

DENİZALTI: Tuzlu suyu tatlı sudan ayrıştırmamızı sağlayan ve derin bile olsa denizde yüzmemize izin veren İtalyan Torriçelli kanunlarına dayanarak inşa edilen ve ilk bakışta u-boat bir vapuru andıran kavunumsu bu yapı "bat" deyince batan "kalk" deyince kalkan yazılımlı bilgisayar donanımına sahip olup yer altından sessizce bin mil uzunluğunda ve on bin kısalığındaki bir aralıkta asansörize edilmiş, inişli çıkışlı, nefesli olan balinanın nefessiz ve mekanik türüdür. Deniz dibi çekimini kendine çekerek, şınav çeker gibi karnını dibe, sırtını suyun hava ile kesiştiği yüzeye kolaycana değdirir.

FOTOĞRAF MAKİNASI: Karşısına aldığı potre, panoroma, natürmort veya vesikalık kişileri ya da eşyaları, hayvanları bir anda tepetaklak ederek hoptik düzeneğinden geçirdikten sonra herşeyi gösteren aynalar sistemiyle kendine getirip arkaya yaslanmış bekleyen adına filmografik veya sinematografik dediğimiz kimyasal ve bazı olaylara duyarlı yüzeye yapıştırarak aynen yansıtır. Ortaya çıkan ya mutlu bir ailedir ya da selfiyedir. Günümüzde bunlar hep dijitaldir ve anlaması zordur.

OTOMOBİL: Eskiden at arabası gibi tekerlekli dizayn edilmiş bu aracın motoru günümüzde hala beygir olarak anılmaktadır. Ev kapısı şeklinde bir anahtarla sağa çevrilerek "gidebilirsin" komutu verildikten sonra dümenin bağlı olduğu kontrol tezgahı altında bulunan pedallara sıra sıra basarak asıl yerine yollanan benzin ateşe atılarak patlar ve ses yapar. Böylece patlaya patlaya boğuk uğultuyla ilerleyen motor, peşine taktığı koltuk ve kaportaları da sürükleyerek arzu edilen semte varır. Ha unutmadan. Bir de bunun iki ileri bir geri, mehter marşı gibi vitesi vardır ki marş basmıyor dedikleri de işte budur. Arka boru: eksoz.

TELEVİZYON: Kameralar karşısında veya ekranları başındaki izleyicilerin bakış alanları içinde kalan bu dikdörtgen beyaz cam alıcı-verici yayın araçlarının aliverici ve çekici özellikleriyle atmosfere yerleştirilen yansıtıcılardan gelen artist, belgesel ve vidyo gibi görselleri aralara makul miktarda reklam da katarak kullanıcılara menü şeklinde aktarır. Sürükleyici diziler umumiyetle villalarda geçmektedir. Eskiden sandık gibi olan tiviler günümüzde yufka kalınlığına indirgenmiştir.

DOLMA SARMA MAKİNASI: Basit bir düzenekten oluşur. Defter şeklinde dürülmüş salamura asma yaprakları fotokopi makinasına kağıt yedirir gibi cihazın ağzına atılır. İlk yaprağın farkına varan makina yaprakları sırayla emerek sırt kısmında biriktirdiği, cihaz sahibinin arzusuna göre önceden veri tabanı olarak cihaza girdiği kıymalı veya kıymasız pirinci, cihaz tamburasının tam da şurasında, orta kısmında kuş üzümü ve fıstığa banarak şekle sokar. Bu daima böyledir. Gelecek sezonlarda biber dolması da hizmete girecektir.

Behiç Abi

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

toplumda yalnız olmak ve sosyal ilişkilere dair...

1

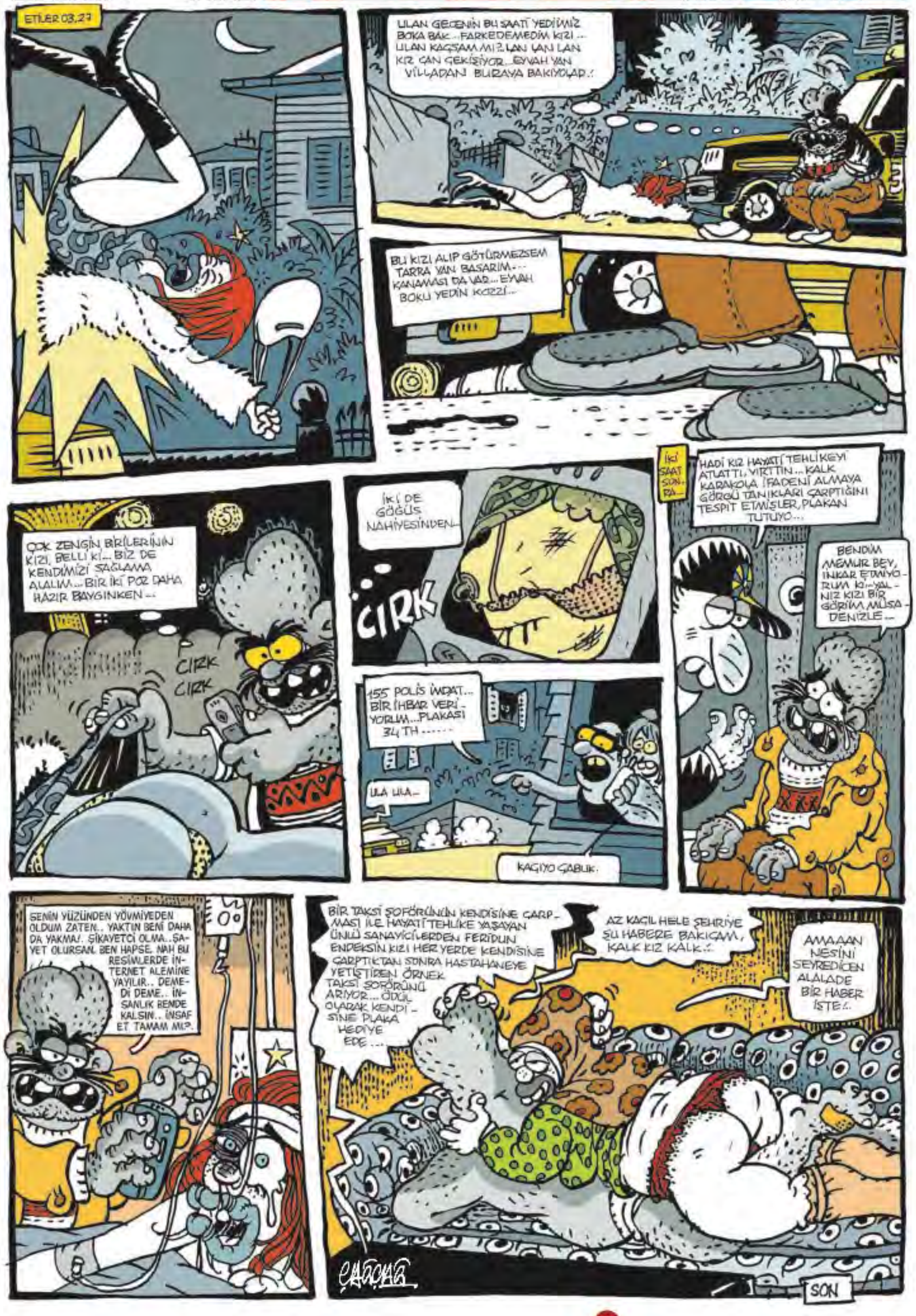

- Alo ... Sıkılhan, Hırgürkan ben. Yırtıcı Gourup Ceosu, İnşaat Taahhüt Turuzim, memleket sevdalısı, gerektiyinde şefkatli bir ağabey, gerektiyinde düşmanı üstüne gürz gibi inmeyi prensibi haline getirmiş; kadının evvela ana olduğunu bilen ona karşı müşfik ve kollayıcı ama yeri geldiğinde de, bakınız...

- Tanıtımları atlıyorum ben Hırgürkan Kardeş. Bi beş dakka kapatıyım ben, bitince konuşuruz...

- Sakın ha kapama kırarım kalbini... Tokadı çaktığım kibi dilin ensenden çıhar, şerefsiz... Kim olduğumu unuduyosunuz olm, tarih bilinci yok sizde, söyleyip hatırlatmayak da naabak? Tanıtım niyetine gadın gibi ayağımızın fotosunu mu paylaşıcaz. Dediklerimde mutabık kalmadığın bir nokta varsa, katılmıyorsan... Eger ki şerefsizlikle iltisaklı, terbiyesizlike müzahir bir durumun var ise, pıçaklama noktasında beni hiç yorma. Kendi kendini defalarca kez piçaklamak suretiyle imha et gardaş... Hah...

- Oh, öyle söyleseydiniz ya... Bu durumda can kulağıyla sizi dinliyorum bayım.

- "Bayım" ne lan müptezel? Deyeceksen "Hırgürkan Reyiz" felan de bari. Reiz taytılımı kullan bana hitapta. Meziyetlerim arasında, bakınız, lider yaradılışım en sevdiğimdir. Bu arada eşsiz özelliklerime ve hizmetlerime bir yenisini daha katıcam Allah'ın izniyle...

- Nerde yeni inşaatınız? Ebeveyn banyosu olacak mı? Üçüncü köprüye ne kadar uzakta? Doğayla iç içedir değil mi?

- Yok bu sefer inşaat değil. Ortanca Abim Kâmurant'la bambaşka bir hizmetin peşindeyiz...

- Kâmurant Abinle... Hizmet...

- He... Gönüllü olacaz. Bu AKUT var ya, arama kurtarma gönüllü hizmeti. Biz de gönüllü olduk, o şekil bi iş üçün düğmeye basacağız. Yalnız tabii, bizimkisi DEKUT olacak: Delikanlı Arama Kurtarma şeysi. Diyelim bir delikanlı tapancasını kemerine sokarken kendini çükünden mi vurdu, derhal orda olacaaz. Misal çakallar geldi, Kâmurant Abi'nin camını çirçevesini indirdi, mekânını yıktı gitti. Derhal enkaz alında kalan malları kurtarıp mekanı toparlayacak, yapan şerafsızlerin agzını bumunu üfeleyip ellerine vereceğiz. Daha büyük enkazlarda da evvela delihanlı olanları kurtarmak suretiyle, atayı babayı bilmiyen, inşaata betona kem gözle bakan, alkolla, fuhş ile iltisaklı zihniyyetten olanları ise daha da enkaz altına gömeceyiz. Seni de gönüllü yazdım ben. Kâmurant Abi "Yahışır Sıkılhanım'a gelsin alnından öpecem yiğidi" diyo... Ordasın dey mi? Değilsin... O halde direktman enkaz altındasın... Geliyorum oraya şeraffsiz seni.

- Pıh... Pıh... Orda mısın Sıkılhan, tamam... Sıkıl, tamam... Olm lan Çağatay ben... Orda mısın pıh pıh... Pıh? Sıkılhan ben Çaatay, tamam...

- Tamam da nerdesin lan? Pıh ne olm?

- Abi, şu anda telefonuna bakıyosan bakma. Sırt çantana bak ordan geliyo sesim. El telsizi var kanka orda, tamam...

Pıh... Pıh... Buldun mu telsizi kankita... Tamam...

- Mınaskì... Frekans frekans gelin lan üstüme... Car car car her yerden fışkırın aklına çaktıklarım... Ne bu ya ne bu?

- Anlaşılmadı...

- O benim genel sorunum zaten. Beni aramayın diyorum olm size... Daha nası diyim, nereden söyliyim?

- Tamam... Tamam da niye? Olm geçen gün dev bir hack olayı oldu. İnternet göçtü lan...

- Tamam... Kalsın ööle...

- Olm dalga geçme lan. Feys, Tivitter, Netfliks, İnstagram felan alayı ya hizmet dışı kaldı, ya da delice yavaşladı... Tamam... Düşünsene hiç bi iletişim yok... Aniden taş devrine dönebilir insanlık... Pıh... Her şey bilgisayarla yönetiliyo... Hop gitti, naapıcaz o zaman? İnsanlar nası iletişicek? O yüzden işte ben de bu telsizi yedekte tutalım diyorum. Noolur noolmaz kardo... Temin cafede sırt çantana attım el telsizini. Kürelerden ırak, küresel çapta büyük bir hack olayı oldu diyelim; biz senle yine iletişim içinde olabilicaz... Pıh... Sıkılhan, Sıkılhan frekansta mısın dostum, pıh...

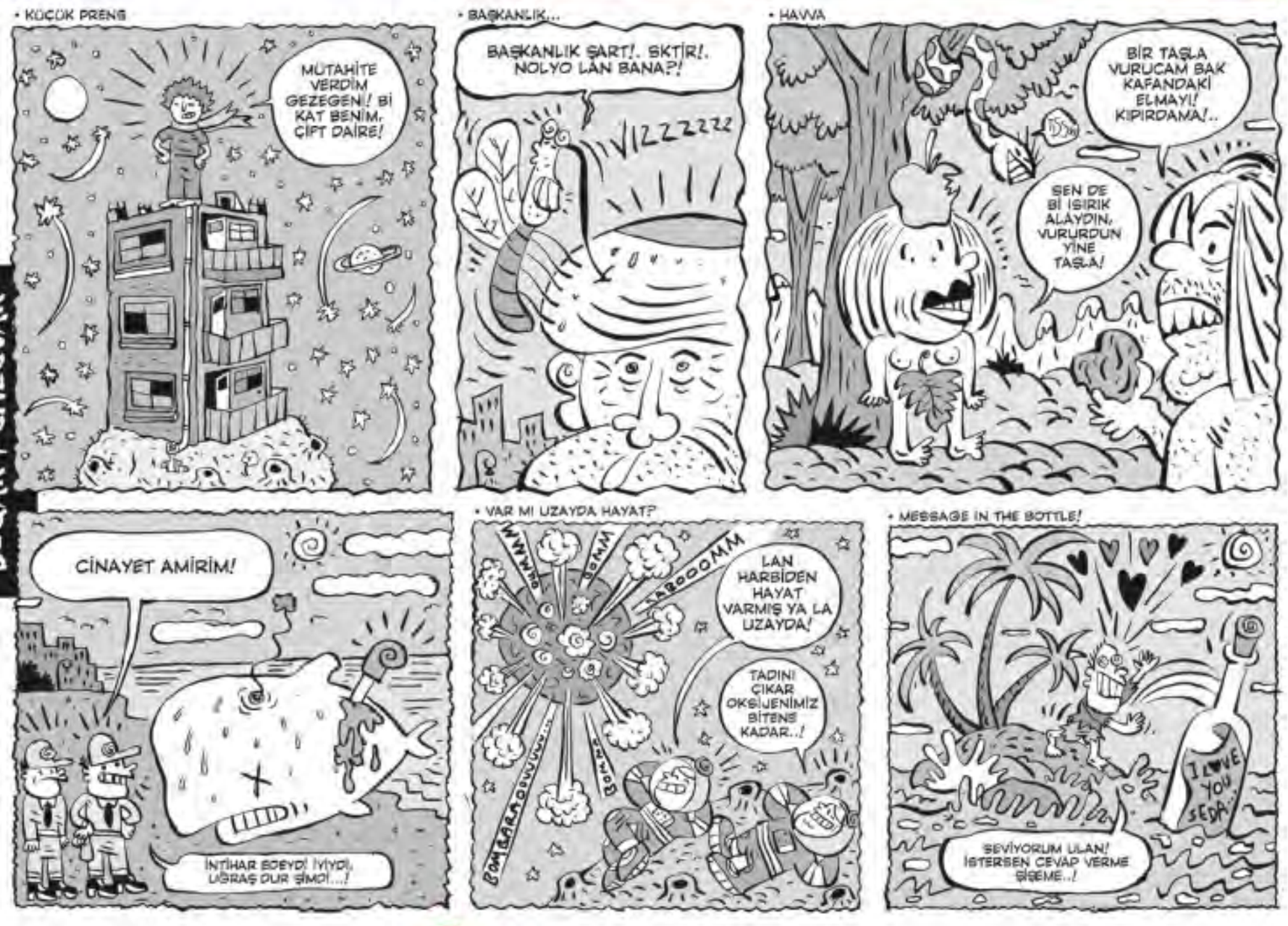
- Negatif...

- Anlaşılmadı...

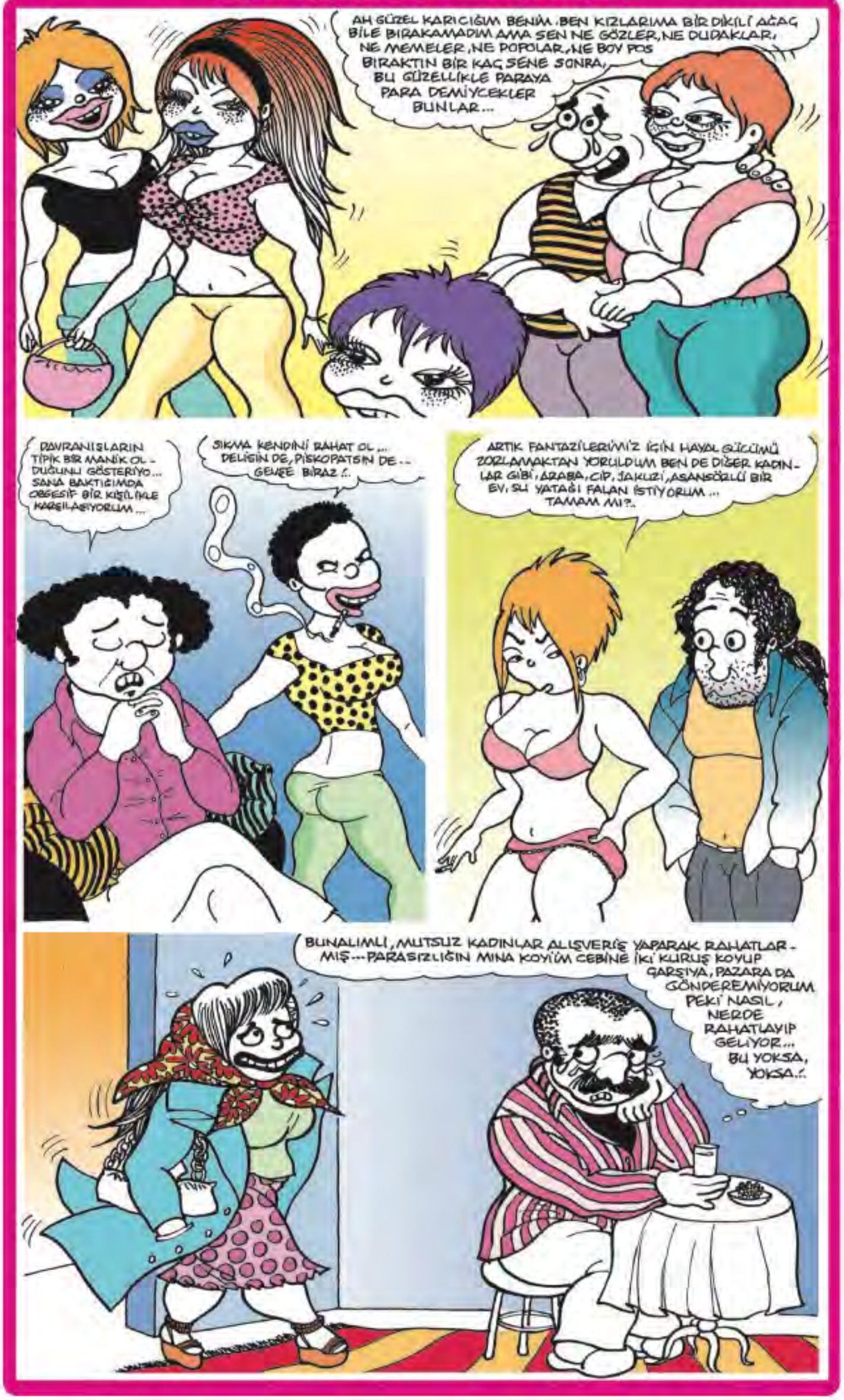
- Ona yanarım...

- Frekansta mısın Sıkıl? Ben Çaatay; Sıkılhan, Sıkılhan? Kapadın mı dostum, tamam? Pıh... Tamam da aabi, bu negatiflen nereye varıcaksın sen anlamadım ki? Pıh... Anlaşıldı ööle olsun...

DOĞAN PEHLEVAN

RAMİZE ERER

Ünlü futbol yazarı, büyük duayen

SAYGIM SONSUZ SİZLER İÇİN YAZIYOR

Behiç Pek

NAPOLİ BEŞİKTAŞ: 2-3

Dk.4. Penaltı provası. Sağdan gelen ortaya Mertens penaltı noktasında vurdu. Olmadı. Üstten avut. Ziyanı yok, biraz sonra olur.

Dk.12. Tolgay'dan cezaalanına kaymaklı kadayıf gibi bir pas. Pası verirken yüzünü de başka **yana çevirdi: "Ay ben bu Napoli'nin başına geleceklere bakamiyciim."** gibilerden topu alan Kvarejma, çalımlarını başka zamana erteledi. Bekletmeden kale önüne çevirdi. Orda Adriano ayak koydu. Kaleci Reina heykeli normal olarak kipirdamadı. **0-1**

Bu arada şiddetli bir korner yağışı başladı. Kornerler adeta bardaktan boşanıyor.

Dk.30. Hamsik sağdaki Callejon'a verdi. Callejon'dan kale önüne. Fabri uzandı. Ahh, orta parmağının tırnağı yarım milim daha uzun olsaydı... belki... Mertens vurdu: **1-1**

Dk.31. Orta sahadan gönderilen uzun topa kaleci Fabri kafayla çıktı. Kafalar gitti, akıllar çıktı. Fabri'den ska. Kale bomboş ama, avut daha da bomboş, daha büyük. Top orayı tercih etti.

Dk.38. Napoli defansından hatalı geri pas. Yarış atı, pardon Aboubakar'mış o. Topu kaptı, cezaalanına girerken vurdu. Reina plajda uzanır gibi bacağıyla tamamladı: **1-2**

Yoğun kornerlerden göz gözü görmüyor. Gol yolları kapandı.

Dk.48. Fabri, Mertens'i düşürdü. Hakem Karasev fesatçılığını konuşturdu. Penaltı. İnsinye kullandı. Olmadı.

Dk.67. Olmayınca, hakem: "Dur bi de Gabbiadini kullansın, bakalım naolucek?" dedi. Çift vuruş gibi çift penaltı: 2-2

Dk.86. Sol kanattan serbest vuruş. Kargo Kvarejma'dan. Dağıtıcı Aboubakar, Reina'dan imza alıyor. Adrese teslim: 2-3

Dk.90+3. Hakemin düdüğü. Ne var? Gene mi penaltı? Yok, bu defa maç bitmiş.

HASDUUR (HAZIR OL) DEDİRTEN MANŞETLER

• Karasev, zamanla ak da seveceksin. En büyük kara kartal.

• Napoli. NAAPOLİM? Kaderde bu da varmış, NAAPOBİLİRİZ?

• Siyah beyazlılar REİNA'da eğlendi.

• Aboubakar. Abouu ba kar-deşim nasıl goller onlar?

MANCHESTER UNITED – FENERBAHÇE: 4-1

Dk.31. Mata cezaalanında. Kjaer'in kendi kendine taktığı çelme penaltı için yeterli değil. O halde rakibe bir el ense. İşte şimdi oldu. Penaltıyı Pogba kullandı. Ters köşe: **1-0**

Dk.33. Koca iki dakka penaltısız geçti. Aha. Penaltı. Şener, Martial'i indirdi. Martial'dan düz köşe: **2-0**

Dk.45+1. Fener, soyunma odasına bir son dakka golüyle giderse umutlanır. Evet. Öyle gidiyor. Üstelik umutlanmasına da lüzum kalmadı. Pogba cezaalanı yayı üzerinden vurdu, iki ters bi düz: **3-0**

Dk.48. Kjaer'den Rooney'e etkili bir pas. Lingard cezaalanı yayı üzerinde. Tam da az önce Pogba'nın üçüncü golü attığı yerde. Pogba'nın attığı şut gibi bir şut. Herşey ne kadar benziyor. Sadece tabela farklı: **4-0**

Dk.83. Soldan Fener atağı. Emenike kale önüne çevirdi, gerilerden gelen Van Persie ki öyle böyle değil 4-0 geriden geliyor. Kale önünde yetişti: **4-1**. Fener yedi dakkada dört gol daha bulabilirse maçı alması işten bile değil. İyimser bir insanım.

HASDUUR DEDİRTEN MANŞETLER

•Van Persie'den Van Persiperane (carsiperane) bir mücadele.

•Fener'e, hakem SARI GARD, Manchester ise LİNGARD gösterdi.

•Pogba, Fener'i POGCA gibi yedi.

GALATASARAY –TRABZONSPOR: 0-1

Dk.9. Selçuk'un şutu, kasabın duvarından döndü. Etten duvar demek istemedim. Zeki, çeyrek röveşata ile bomboş durumdaki Snayder'e indirdi. Snayder penaltı noktasının solunda. Vurdu. Çok mu Zeki var bu Trabzonda? Ne tarafa vursalar Zeki'ye çarpıyor.

Dk.12. Bruma. Trabzon defansının tamamını geçti. Düşmese, belki ligdeki bütün takımların defansını geçip Guinness'e girecekti.

Dk.17. Bero'dan Castillo'ya. Castillo, İskender kebaba tereyağ akıtırcasına akıttı topu cezaalanına. Bero verdi, N'Doye dokunuverdi: 0-1

Dk.37. Bruma'dan soldaki Eren'e. Eren bastı çalımı. Tribünler olmasa, kayarak gelen Trabzonlu'yu suda taş kayarır gibi karşı kıyıya, Üsküdar'a yollayacaktı.

Dk.65. Tolga'nın şık şutu. Kaleci Onur, iki Süpermen artı dört Batman gücünde.

Dk.90+5. Semih'in sağdan ortası. Eren tepetakla. Maç da döndü galiba. Harika röveşata. Yan direk bile Onur'u izleye izleye bir şeyler öğrenmiş. Nefis bir kurtarış yaptı.

HASDUUR DEDİRTEN MANŞETLER

• Bütün Doye'lerden daha Doye: EN DOYE

• Onur air Trabzon'u uçurdu.

• Cimbom, yara BERO içinde kaldı.

• Cimbom'a TIR çarptı, BİZON ezdi.TIR-A-BİZON.

BEŞİKTAŞ – ANTALYASPOR: 3-0

Dk.45. Orta saha yuvarlağına on metre kala Tosiç, hiçbir fren izi bırakmadan kayarak geldi. Skor levhası hatifçe yandı söndü. Hakemin cebinde sarılar kırmızılar oynaştı. Topu Aboubakar aldı. Saharın yarısını geçti. Cezaalanına girmeden sol çaprazdan arka direğe çok sert yolladı. Arka direk iyi yükseldi, kafayı

vurdu. Top ağlarda: **1-0.** Trabzon kalecisi Onur'un yan direği gol kurtarıyor da Ferhat'ın yan direği niye gol atamasın? Az önce kıpırdanan kartlar sonunda çıktı ama, Antalyalılar'a.

Dk.49. Soldan Tolgay'ın ortası. Tosiç, iki metreden boş kaleye kafayı vurdu. Skor değişmedi. Tosiç başını taşlara vurdu.

Dk.72. Sağda Kuarejma. Golü kale önüne yolladı. Topu demiyorum. Golü gönderdi. Hazır, pişmiş. Kaleci Ferhat'a yemesi kaldı. Yetmiş metrelik yoldan gelen Talisca ayağının tozuyla kafayı vurdu. Aboubakar hani bana hani bana dedi: 2-0

Dk.89. Aboubakar, Gökhan'ın pasıyla sağdan cezaalanına girdi. Solundaki Talisca'ya bıraktı. Ferhat geldiğinde kalesinin içinde başıboş bir top buldu. Maç 3-0 bitmiş, herkes evine gitmişti.

HASDUUR DEDİRTEN MANŞETLER

- Var mı kartala yan Aboubakan?
- AboubaKARTAL isca: 3 Antalya: 0
- Şenol Güneş'in en TALİSKA'N öğrencisi: Anderson.

ATİKER KONYASPOR – FENERBAHÇE: 0-1

Dk.25. Şener, topu eliyle Lens'e verdi. (Elle oynama. Taç yanı.) Lens, avut çizgisiyle cezaalanı yan çizgisinin birbirine kavuştuğu köşede(tarife bakın hele) topu rakibinin tepesinden aşağı aşırdı. İkinci rakibinden de sıyrıldı. Altıpasa girerken düşürüldü. Başını neredeyse altı pasın sivri köşesine vuracaktı. Penaltı. Emenike. Ters köşe: 0-1

Dk.58. Sağdan, kornerden gelen topa Van Persie arka direk dibinde 35 cm'den vurdu. Direkten döndü. Bu defa 42 cm'den kafa vurdu. Kaleciden döndü. 43 cm'den bir kafa daha. Maçın yarısı Serkan'la Van Persie arasında oynandı gibi.

Dk.70. Skubiç'in pasında cezaalanında top, demir maskeli hayalet Skertel'in içinden geçti.

HASDUUR DEDİRTEN MANŞETLER

- Heyyyt! Var mı Fener'e kafa tutan LEN...S?
- A be Fener Emen attı golü. Emen-ike.

PANTOLON

METİN FİDAN

25 Ekim 2016
Müzikli, bulutlu, akşamsız ve yemekli bir gün

Görgü Kuralları

"Ev sahibi sıfatı ile misafire sigara teklasını uzatmamız ezcümle. Ev sahibi evde bulunmadığı zaman evin bayanı misafire sigara ikram edebilir, aksi takdirde bu evin erkeğine düşen bir vazifedir."
"Görgü" - Dr. Gottfried Andreas / Çeviren: Turan Belar

Günün Aburcuburu

-Keçi boynuzu!
-Keçe bornozu!
-Gece turnası!
-Ece elması!
-Hece bölmesi!

"Hay ağalar! / Ben de karar eyledim,
Kâr eylerim derken zarar eyledim.
Seyis oldum, bir at tımar eyledim;
Kuyruğun kopardım gözün silerken"
"Az Gitsin Uz Gitsin" (Masallar, Tekerlemeler)
Pertev Naili Boratav

NURİ ÇETİN

auricetin@yahoo.com

ETTİR, SÜTTÜR EVE BİR ŞEY GETİRDİĞİN YOK!.. BU İŞSİZLİKTE BİR İŞE YARAMIYORSUN! GİT BARİ KARŞI KAFELERDEN VAYFAY GETİR, ŞİFRE GETİR DE ÜÇ-BEŞ TİVİT ATALIM!.. HADİ ELİ BOŞ DÖNME!..

YAA AYÇA BIKTIM BE!.. HER GÜN KAFE KAFE!.. BİR GÜN DE EVDE OTURMAK İSTİYORUM!

NAPIYIM SÜREKLİ DEĞİŞTİRİYOLAR ŞİFRELERİNİ...

CAFE

LIVE

VAKTİYLE HAR VURUP HARMAN SAVURMASAYDIM BU HALLERE DÜŞMEZDİM... TOP MODEL HATUN ALAYIM DERKEN PORT MODEM BAĞLATACAK DURUMUM KALMADI...

VVROOOOOMMM

KAFAMDA DÜZ KONTAK YAPIP HAYALİMDEKİ ARABAYI ÇALDILAR, NE HALE GELDİK BE!..

Güneri İçoğlu

REKLAMLARDA GÖRDÜĞÜN HER ÜRÜNÜ ALIYOSUN AMA, BU SEFER TERS ALMIŞSIN... BU SÜT REKLAMI BE OĞLUM, SEN GİTMİŞ İNEK ALMIŞSIN...

SÜÜT♫

SÜT SÜT

OLSUN, OLSUN BEN MEMNUNUM!..

PATOZ PUTOZ

ŞLAAP

BAK CANAN, ADAM AHTAPOT VURUYO BİTİ YUMUŞASIN DİYE... NİYE AHTAPOT DEMİŞLER BİLİYO MUSUN? OKTO SEKİZ, POD AYAK DEMEK... YANİ SEKİZAYAK ANLAMINA GELİYOR...

SEKİZ AYAK HI!..? AYY BU BİLGİ ÇOK İLGİNÇ, GOGİLDAN MI BAKTIN ERDİNÇ?..

işe bak, orfoz ahtapotu yerken ahtapot orfozun gözüne yapışmış... Bu durumda orfoz hareketsiz kalır... ikisinin de işi bitik, ikisi birden nasibim oldu...

AHH VRE PEDİA, GOGİL BİLGİLERİ SIĞ KALIR BU DERİN DENİZDE... YILLARIN SÜNGERCİSİYİM, SEKİZ AYAKLI AHTAPOT SADECE ŞANSLI DEMEKTİR. ÇÜNKÜ ÇOK ACIKINCA BİRBİRİNİ YER BU MAHLUKAT... BİR-İKİ BACAĞINI KAPTIRIP KURTULURLAR BELKİ... ESKİLER, BİR ŞEY BULAMAZSA KENDİ BACAKLARINI YER DERLER... HEP EKSİKTİR BACAKLARI... BEŞ DE OLUR, ALTI DA... KISMETLİYSE YEDİ...

IIHŞŞŞ, YETER DAYANAMIYORUM, YAKTI BE YAKTI!.. ARKADAŞ ANLADIM Kİ BİR BABAYI, BİR DELİKANLIYI BİTİREN ATLETİN MARKASIYMIŞ... IIYŞŞ, SÜRTÜNE SÜRTÜNE YARA ETTİ BOYNUMU BE... ALIN ULAN, KESİN ŞUNU...

KTİK

ÇLAKK

VER PATRON!..

ŞİNDİ EFENDİM, MALUM ŞEHRİN GÜRÜLTÜSÜNDE PARANOYA, KORKU VE TELAŞ İÇİNDE YAŞAMAKTA ZORLANIYO ARTIK İNSANLAR... SİZİN GİBİ HIR GÜRDEN UZAK, İNZİVAYA ÇEKİLMEK İSTEYEN AİLELERDE ARTIŞ VAR... BEN DE HİZMETİMİ SADECE BU YÖNE ÇEVİRDİM... BAKIN ŞİNDİ, ELİMDE SİZE UYGUN MUHKEM VE MÜNASİP YERLER MEVCUT. BÖYLE DENİZ KIYISINDA KAYALARIN ÜSTÜNDE BİR EV YA DA ŞU RESTORE EDİLMİŞ BAĞ EVİNE BİR BAKIN... VEYAHUT ŞU KORUDA KORUNAKLI MÜSTAKİL EVLERDEN BİRİNE NE DERSİNİZ, BOYA BADANA TAMAM...

İNZİVA EMLAK

EVET, EVET KORUDAKİ EV İYİ GALİBA... Bİ ŞÖYLE BAKABİLİR MİYİZ ..?

toka

• **Tez:** Dolmuşta, kafede, lokantada, taksıde zorla dinlettirilir. Bazı yerli pop radyo kanalları ne kadar kalas gibi, ne kadar dümdüz. *Sertap Erener'den sonra Levent Yüksel çalınır. Dur hele, nere gidiyosun, Sezen Aksu'dan sonra bi Nazan Öncel patlatmadan hayatta bırakmam. İzel'den sonra bi Çelik çalmazsak olmaz.* Be yauuv!.. Ayrıldı ya onlar. Yüzyıl oldu artık. Bırak genç ler istedikleri gibi yaşasın. Hepsi ayrı eve çıktı, kendine birer çekyat aldı, orta sehpa aldı, ayrı evlerde duruyolar artık. Başka başka hayatlar yaşıyorlar, artık kabul et bunu. Hepsinin su ve doğalgaz sayaçlarını kendi üstüne yaptırdığı ayrı evleri var, başka başka işler yapıyorlar. ***'Yok!. Olmaz. Ben onları ayrı görmelere dayanamam. Ayrılmış olamazlar. Bir yastıkta kocasınlar istiyorum. Torun istiyorum ben. Torunumu sevmek istiyorum.'***

• **Anfitez:** Evrenimizin değişmez kuralları olması ne hoş. Yer çeker, su kaldırır, ısınan hava yükselir, kötülük veya beddua edersen geri döner seni bulur, kapağını kapat gazı kaçar, ceryanda durma yel durur, sırtına bi şey al üşürsün.. bunların sadece bir kısmı. Daha, ohoooo, bin trilyon tane var bunlardan.. bunları nesilden nesile aktarırız ki şey olmasın. Evrenimizin kuralları sürekli değişseydi ve biz bunları yeni gelen bebelere aktarmayaydık mahvolurduk. Her dakka her dakka değişen fizik ve kimya ve matematik ve diğer doğa yasalarıyla güleşmekten üç günde götümüz gevrerdi ve insanlık tarihini anlatan kaynakların tamamı anca haftalık bir fanzin kalınlığında olurdu. Oysa bak. Mis gibi yaşıyoruz milyorlarca yıldır. Köklü, kadim kültürler içinde yaşadığımız dönbabadön fezanın kanunlarını kitaplara dökmüş ki insanlık sürekli bebek gibi sıfırdan öğrenmek zorunda kalmasın, bundan sonra gelecek kuşakların kafası ecik rahat etsin. Ecik kolaylasınlar işlerini. Burun gibi, kitaba aktarılmamış, ama sözle kuşaktan kuşağa aktarılan bilgiler de vardır. Mesela, yerli pop radyolarında Sertap Erener'den sonra Levent Yüksel çalınır. Sezen Aksu'dan sonra bi Nazan Öncel patlatmak şart. İzel'den sonra Çelik.. bunun gibi. Bu tür pleylistleri yapan radyo kanallarına içerlemek, takıntılı olmakla itham etmek bu yüzden çok ayıp. Çünkü İzel'den sonra Çelik çalmak bir fizik kanunudur. Bu sıralamada yapılacak en ufak bir değişiklik, buzdolaplarının üstüne yapıştırılan manyetlerin, dünyanın manyetik alanını bozması gibi tehlikeli sonuçlar doğurup, gezegenimizde hayatın son bulmasına neden olabilecek derecede sert doğa olaylarını tetikleyebilir. Yerli pop radyolarının bir doğa kanunu kadar narin ve fekat bir o kadar da bükülmez kalas gibi pleylistlerini yapanlara borçluyuz insanlığın devamını. Bazı şeylerin sabit olması lâzım.

• Zamanında **'millet aya gitti, sen hâlâ burda böyle..'** diye başlayan başa kakma metodu vardı. Tanıdığım nice koçyiğitler bu şekilde fırça yedi. Ya aya maya gidilmediyse peki? En çok bu lafla fırçalananların hakkı yenmiş olmaz mı Luiz Armısdronk? Neyil? Ya gitmediysen aya falan? Bak?! Yemin et. Vallaha de?! Şimdi niye gitmiyosunuz madem? Bak, hakkını helâl etmez sonra bu fırçayı yiyenler. Çoklar bi de..

• Oecd bize cahil ve tembel diyesiymiş. Meeh. Çok da tın. Çocukken yapılırdı **bu ayaklar. 'Ay o elindeki misket çok kötü, atsana onu'.. 'Aaa o top patlak mı, ver bakıyım'** diye seni elindekinden soğutup.. En mutsuz ülke, en cahil ülke, en kötü yer, pis kaka, en iğrenç ülke, ay siz hâlâ nasıl yaşıyosunuz orda, iğreeenç falan diyerek.. pek çok başka ülkeye de zamanında yaptığı gibi bizi de gotünden uydurduğu kandırıkçılığa inandıracak cahil aklı sıra. Yemezler olm bunları.

gel bi gel, bi şey diycem

Cumartesi!

Uzakta dağıl çok yakındı tuhaf sesler pat pat! Aldırış göstermedim şimdi problemler oldu kat kat!

Bu hafta işe giderken kulaklığımı nasıl da evde unuttuğumu ya da üzerimdeki son on liramın göt cebimden nasıl düşsüğünü anlatmayacağım. Romantik deryoluklar da yok, hepsinden vazgeçtim.

Bu aralar çevremdeki insanlardan aynı şeyi duyuyorum..

Konuştum patronla! İmkansızı denediğimi dergideklere yediremiyorum. Onlar çoktan kaybettiğimi düşünüyo. Do gibi.

Sieee.. Unutur muyum ben kim olduğumu, hanzo seni!.. Önce dünyanın yarısından çoğunu kendine köle eyle, iç ve dış işlerini karman çorman et, işsizlik ve eğitim sorunlarıyla şeyet, sonra 'bunlar cahil, bunlar eğitimsiz'.. Yemezler. Uzzaaa..

• Bir masal anlatıyım mı? Anlatıyorum madem. Bir gün bir grup kurbağa happel zippel diye neşeyle ormanda gezinirken, aman diyim o da nesi?.. zıplarken mıplarken sen ordan iki tanesi derin bir çukura düşmesin mi!.. düşmüşler. Diğer kurbağalar çukurun etrafında toplaşmış, bakmışlar çukur aciip derin.. onu öyle şeyapınca tabi bunlar, düşen arkadaşlarına 'la olum, hiç boşa uğraşmayın, çok derin, hayatta çıkamazsınız ordan' demeye başlamışlar. Gödler, noolcak. Bence düşene yardım edemiyosan, hiç değilse sus. Niye öyle diyon ayu!.. Neyse. Aşağıdaki kurbağalar söylenenlere aldırmayıp tüm güçleriyle zıplamaya başlamışlar çıkmak için. Yazık. Kolay mı tabi, zıplayacak helbet. Yukardaki hıyarağalar ise o esnada bunlara sürekli boşa debelenmemelerini, vazgeçmelerini söyleyip duruyolarmış zınasıjdımın mallan. Göfferenler. Bak anlatırken sinir oldum ha yine. Neyse, ne diyodum, eved, bunlar yazık, hoppala zıppala zıplaya uğraşıp didinirken, didinirkeeeeen.. sonunda düşen kurbağalardan biri pes etmiş ve kurtulma umudundan cayarak, oracıkta can vermiş. Hep o yukardaki, çukurun yukarsından bağıran sığır kurbağalar yüzünden işte.

Diğer kurbağa halbuse, tüm güçüynen hıaaaa huğaaaa diye zıplamaya devam etmiş. Yukardaki pisin önde gideni, itsibası kurbağalar da bağırmaya devam ediyomuş hâlâ: **'Lanolum, boşa uğraşmasana lan. Haybeye acı çekme, pes et gitsin, sksen çıkamazsın ordan'** diye pisbok gibi bağırıyolarmış bunlar yukardan. Aşağıdaki garibim, daha da abanmış, güçünün de üstünde bir gayretle zıplamış zıplamış zıplamııışş.. ve hooop.. o da ney?.. Çıkıvermesin mi bu bizimki o desderin çukurdan? Yaaaa, nooldu eşşooleşşekler, hani çıkamazdı!.. Hikâye mikâye, yine de acayip uyuz oluyorum haa şu ümitsizlik telkin eden daltaraklara. İşine baksana sen, sığır!.. Neyse işte çıkmış bu. Bunlar tabi hemen mal gibi etrafına toplaşmış. **'lan o kadar bağırdık sana pes et diye, duymadın mı bizi?'** demişler. Bu da demiş ki, 'Ben' demiş, 'sağırım arkadaşlar' demiş. 'Sizin beni cesaretlendirmek için bağırdığınızı sanıyordum, o yüzden siz bağırdıkça ben daha çok gayret ettim çıkarım ben burdan diye' demiş.

• Hayır o değil de, aha da çıktım işte, madem bana boşver, vazgeç, hayatta başaramazsın diye diyodunuz meğersem siz ne pis gavadınevlatlarıymışınız, siz ne iğrenç bir hıyar sürüsüymüşünüz.. tirin gidin lan burdan, daalın, bi daha da gözüme görükmeyin bi daha' demiş.. değil tabi. Dememiş tabi, ama ben o kurbağanın yerinde olsam bildiğim bütün küfürleri saydırırdım, kahramanımız olan kurbağa yine efendi bir kurbağaymış, bi şey dememiş. Ben olsam ne biçim.. neyse.. Hikayemiz burda bitiyor. Burda değil de biraz önce bittiydi aslında. Yani, **'ben sağırım, sizin bağrışmalarınızı beni kurtuluyum diye haydi yapabilirsin edebilirsin diye anlamında hooop zıplaaa diye diyonuz sandım'** diyerek şeyaptığı yerde bitmişti. Önceki paragrafta yani. İşte öyle. Orda bitiyor anım. Ney? Anı mı dedim? Hikayemiz diyecektim. Öyle işte. Hikaye burda soner arıca.

• Türkü sözleri var. Yeri geliyor yüzlerce sayfa dolusu bıybıyı, kafam kadar kalın fasiküller bir tek türkü, hatta minnacık bir mısra anlatabiliyor. Deminki uzun hikâyeyi bizde bir mısra karşılıyor mesela: **'Aman desinler desinler, şeker yesinler.'**

Nurgül Kaan

BENDE BİR ŞEY VAR DOKTOR SÖYLENENLERİ TERSTEN ANLIYORUM!

Selim Yalçıner

Bir derdim var, kimseye açamıyorum, ne Hacı'ya, ne Hakan'a ne de Hasan'a sıkıntımı söylememin bir yararı olmaz, biliyorum. Düşün taşın, bizim Doktor Özgür'ü arasam? Herhalde o, bu konuda bana yardımcı olabilecek insanlardan biridir diye düşünmem çok mu yanlış? Baktım olacak gibi değil, korkarak açtım telefonu.

"Doktor, nasılsın, müsait misin?"

"İlk sorunun yanıtı: İyi değilim, ikinci sorunun yanıtı: Birazdan seni can kulağıyla dinleyebileceğim."

"Hayırdır, ne oldu?"

"Hayır, hayır. Bir hastam vardı, konuşurken birden üzerime saldırdı, yumruklamaya başladı. Karşı koydum tabii, ağzını bantladım, elini ayağını elektrik kablolarıyla bağladım, görevlilerin gelip almalarını bekliyorum şimdi..."

"Bak Doktor, rahatsızlık vermek istemem, kapatayım ben, sonra ararım."

"Yok yok, önemli değil, artık bana zarar verecek hali kalmadı zaten. Ne oldu, umarım bir sorun yoktur."

"Yok. Yani var. Ama sen bu haldeyken..."

"Bak, bana empati yapma. Benim işim bu. Devamlı böyle şeyler olur burada. Dinliyorum... Bu arada, dramatik gerilimi bilerek mi artırdın, iyice meraklandırdın beni!"

"Peki. Şey, bende bir şey var Doktor, söylenenleri tersten anlıyorum."

"Hmmm. Örnek verebilir misin?"

"Tabii. Mesela, bir konunun başına şatafatlı bir isim konulunca, proje bilmemnesi gibi, hemen aklıma o konunun gericilikle ilgili yeni bir girişim olduğunu düşünüyorum. Oysa, yetkililer, uzmanlar konu üzerinde konuşuyorlar, ne kadar iyi bir proje olduğunu anlatıyorlar falan, inanmam gerekir değil mi, yani inanmaktan başka ne yapılabilir, ama inanamıyorum, tersten anlıyorum..."

"Örnekleri çeşitlendirmen mümkün mü?"

"Kesin. Örneğin Karadağ'da darbe girişimi oldu, 20 kişi tutuklandı diyorlar, kim bilir altında ne numara vardır, darbe girişimi var mıymış yok muymuş ortaya çıkar yakında diyorum. Ajanslar, yetkili kişilerin ağızlarından durumu aktarıyorlar, aklıma bunu söyleyenin ne gibi başka bir amacı olabileceği geliyor. Bununla kalsa iyi Doktor, mesela, sivillerin silahlandırılması çağrıları yapılıyor, kötü bir şey olursa o silahlarla karşı koysunlar diye, bu şimdi iyi bir şey değil mi, oysa kafam bu işin altında bir mendeburluk arıyor, birileri iç savaş çıkartmak istiyor falan diye düşünüyorum. Ülkenin birinde ana muhalefet lideri insanları ortak mücadeleye çağırıyor, aklıma hemen neden mücadele edebilecek örgütlerin yöneticilerini çağırıp konuşmadığı geliyor, dediklerine inanmıyorum, kendimi çok kötü hissediyorum. Her tarafta savaş var ya, örneğin bir yetkili, bilmemne şehrinde kontrolün tam anlamıyla sağlandığını söylüyor, ben hemen o şehrin yakında harabeye döneceğini düşünüyorum. Bir başkası, farklı dillere saygı duymak gerektiğini belirtiyor, bense o kişinin, farklı dil konuşanların canına okuyacağını düşünüyorum, tersten anlıyorum yani. Doktor? Beni dinliyorsun değil mi, bak binaların ön yüzlerinden ya da Kürk Mantolu Maradona'dan söz etmiyorum, derdimi anlatıyorum!"

"Kulak oldum dinliyorum, düşünce süreçlerini bozmak istemiyorum sadece..."

"Tamam o zaman. Evet, ağzını açan iktidar sözcüsü yetkili demokrasi istiyor örneğin, ben acilen bu talebin ne gibi baskıcı sonuçlar doğuracağını düşünmeye başlıyorum. Bir başkası, ki oldukça yetkili biri, kalkıyor, artık ölümlerden bıktığını, halka huzur vermek gerektiğini söylüyor, ardından binlerce çocuğu savaşa gönderiyor, o kişinin o ülkeyi yöneten kişi olmadığını, bana yalan söylendiğini düşünüyorum mesela. Öyle değil mi, ülkeyi yöneten oysa, savaş çıkarmaz, çocukları savaşa göndermez böyle diyorsa diye düşünüyorum, demek ki, o kişinin en yetkili kişi olduğu doğru değil, tersten anlıyorum. Mezhep savaşlarına karşıyız diyenler açık açık mezhepçilik yapıyorlar, mezhepçi değiliz dediklerinde inanasım gelmiyor. Böyle şeyler işte Doktor, ne diyorsun, neyim var benim?"

"Cognitive disorder."

"Yapma ya. O kadar yani?"

"Evet. Bilişsel bozukluk."

"Vay canına. Peki, sana saldıran hastan, niye kızmıştı?"

"Cognitive disorder var sende dedim diye."

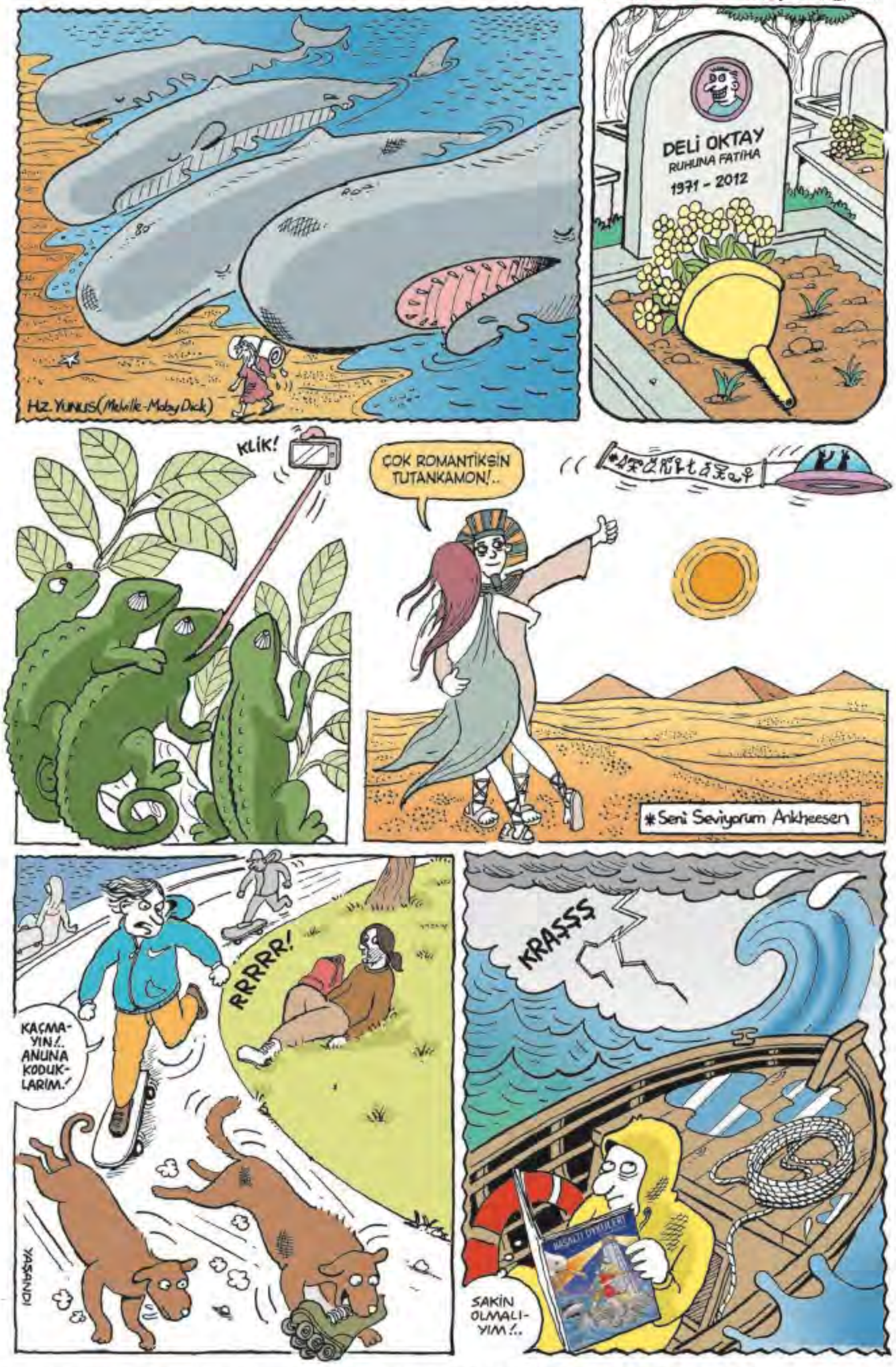
"Amanın. Ben sana geleyim bari..."

"Gelmesen olmaz mı? Bugün yani... Yoruldum biraz. Ayrıca, elektrik kablosu da kalmadı odada..."

"Ne bileyim, hiç olmazsa benim gibi olanlarla birlikte olmak iyi gelir diye düşünmüştüm de..."

"Çevrene bakın, büyük bir bölümü senin gibi zaten. Ayrıca buraya gelmene gerek yok yani... Doğal ortamında kalmaya devam etsen?"

selim.yalciner@gmail.com

suatozkan
@leman.
com.tr

Kırık LebleBi

SUAT ÖZKAN

DETAY DOKU 4

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir? Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 5 okura Leman Cilt'i hediye ediyoruz.. Yanıtlar haftaya..
Cevaplarınız için iletişim maili:

lemandedoku@gmail.com

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....

GEÇEN HAFTANIN CEVAPLARI

1- Behiç Pek, 2- Bahadır Boysal,
3- Erhan Candan, 4-Felat Delibalta,
5- Güneri İçoğlu, 6- Nuri Çetin,7- Pantolon
8- Turgut Özalp, 9- Zıçan adam

Ad: .....
Soyad: .....
Adres: .....
.....

Leman Bulmaca
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06

DETAY DOKU (2) KAZANANLAR: Yusuf Can Tıraş /Beyşehir-Konya, Cemre Abacı /Balçova-İzmir, Buket Altundağ /Pedik-İstanbul, İpek Atakurt /Danca-Kocaeli, Eyüp Özkaya /Yenişehir-Mersin

ARMONİKA

Metehan Pehlivan

YUNUS EMRE GÜNDÜZ

ELİF ÖZDÜ

LeMan

26 Ekim 2016 Çarşamba

Sayı: 1294

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

Haftalık yerel süreli yayındır

ISSN 0-1300-4867-4

Le Man

Binlerce insanı kurtaran AKUT kurucusu ve başkanı Nasuh Mahruki Cumburbaşkanı'na hakaret gerekçesiyle tutuklanması için mahkemeye sevkedildi, adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı. Uzun süredir AKP'nin hedefinde olan Mahruki bir kaç gün önce de, 49 yıllığına Akut'a verilen yerleşkeden 15 gün içinde çıkmaları için kendilerine baskı yapıldığını duyurmuş ve sosyal medyadan dayanışma çağrısı yapmıştı.

Suat & Turgut